

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
September 2021

“મીઠા બાળકો - પ્રાણ બચાવવા વાળા પ્રણેશ્વર બાપ આવ્યાં છે, આપ બાળકો ને જ્ઞાન ની મીઠી મુરલી સંભળાવીને પ્રાણ બચાવવાં ”

પ્રશ્ન :- કયો નિશ્ચય તકદીરવાન બાળકોને જ હોય છે?

ઉત્તર :- અમારી શ્રેષ્ઠ તકદીર બનાવવા સ્વયં બાપ આવ્યાં છે. બાપ થી અમને ભક્તિનું ફળ મળી રહ્યું છે. માયાએ જે પાંખો કાપી નાખી છે - તે પાંખ આપવાં, પોતાની સાથે પાછા લઈ જવાનાં માટે બાપ આવ્યાં છે. આ નિશ્ચય તકદીરવાન બાળકો ને જ હોય છે.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા સવેરે...

ઓમ શાંતિ ! સવારે-સવારે આ કોણ આવીને મુરલી વગાડે છે? દુનિયા તો બિલકુલ ઘોર અંધકાર માં છે. તમે હમણાં મુરલી સાંભળી રહ્યાં છો - જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન પ્રણેશ્વર બાપ થી. એ છે પ્રાણ બચાવવા વાળા ઈશ્વર. કહે છે ને હેં ઈશ્વર આ દુઃખ થી બચાવો. તે હદ ની મદદ માંગે છે. હમણાં આપ બાળકોને મળે છે - બેહદ ની મદદ કારણ કે બેહદ નાં બાપ છે ને. તમે જાણો છો આત્મા ગુપ્ત છે, બાપ પણ ગુપ્ત છે. જ્યારે બાળકો નું શરીર પ્રત્યક્ષ છે, તો બાપ પણ પ્રત્યક્ષ છે. આત્મા ગુપ્ત છે તો બાપ પણ ગુપ્ત છે. તમે જાણો છો બાપ આવેલાં છે, આપણને બેહદ નો વારસો આપવાં. એમની છે શ્રીમત. સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા પ્રસિદ્ધ છે ફક્ત તેમાં નામ બદલી કરી દીધું છે. હવે તમે જાણો છો શ્રીમત ભગવાનુવાય છે ને. આ પણ સમજી ગયાં - ભ્રષ્ટાચારી ને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. એ જ નર થી નારાયણ બનાવે છે. કથા પણ સત્ય-નારાયણ ની છે. ગવાય છે અમરકથા, અમરપુરી નાં માલિક બનવાની અથવા નર થી નારાયણ બનવાની છે. વાત એક જ છે. આ છે મૃત્યુલોક. ભારત જ અમરપુરી હતું - આ કોઈને ખબર નથી. અહીંયા પણ અમર બાબાએ ભારતવાસીઓને સંભળાવ્યું છે. એક પાર્વતી કે એક દ્રૌપદી નથી. આ તો ખૂબ બાળકો સાંભળી રહ્યાં છે. શિવબાબા સંભળાવે છે બ્રહ્મા દ્વારા. બાપ કહે છે હું બ્રહ્મા દ્વારા મીઠી-મીઠી રુહો ને સમજાવું છું. બાપે સમજાવ્યું છે બાળકોએ આત્મ-અભિમાની જરૂર બનવાનું છે. બાપ જ બનાવી શકે છે. દુનિયામાં એક પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જેમને આત્મા નું જ્ઞાન હોય. આત્મા નું જ જ્ઞાન નથી તો પરમપિતા પરમાત્મા નું જ્ઞાન કેવી રીતે હોઈ શકે છે. કહે છે આત્મા સો પરમાત્મા. કેટલી ભારે (મોટી) ભૂલ માં આખી દુનિયા ફસાયેલી છે. આ સમયે મનુષ્યો ની બુદ્ધિ કોઈ કામની નથી. પોતાનાં જ વિનાશ નાં માટે તૈયારી કરી રહ્યાં છે. આપ બાળકોને માટે આ કોઈ નવી વાત નથી. જાણો છો ડ્રામા અનુસાર તેમનો પણ પાર્ટ છે. ડ્રામા નાં બંધન માં બંધાયેલાં છે. આજકાલ દુનિયામાં હંગામા ખૂબ છે. હમણાં આપ બાળકો છો વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ, જે બાપ થી વિપરીત બુદ્ધિ છે, તેમનાં માટે વિનશન્તી ગવાયેલું છે. હવે આ દુનિયા બદલાવાની છે. આ પણ જાણો છો બરાબર મહાભારત લડાઈ લાગી હતી, બાપે રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. શાસ્ત્રો માં તો ટોટલ વિનાશ લખી દીધો છે. પરંતુ ટોટલ વિનાશ તો થતો નથી પછી તો પ્રલય થઈ જાય. મનુષ્ય કોઈ પણ ન રહે ફક્ત પ તત્ત્વ રહી જાય. આવું તો થઈ ન શકે. પ્રલય થઈ જાય તો પછી મનુષ્ય ક્યાંથી આવે. દેખાડે છે કૃષ્ણ અંગૂઠો ચૂસતો પીપળા નાં પાન પર સાગર માં આવ્યો. બાળક એમ આવી કેવી રીતે શકે. શાસ્ત્રોમાં એવી-એવી વાતો લખી દીધી છે જે વાત નહીં પૂછો. હવે આપ કુમારીઓ દ્વારા આ વિદ્વાનો, ભીષ્મ પિતામહ વગેરેને પણ જ્ઞાન બાણ લાગવાનાં છે. તે પણ આગળ જઈને આવશે. જેટલું-જેટલું તમે સર્વિસ (સેવા) માં જોર ભરશો, બાપનો પરિચય બધાને આપતાં રહેશે એટલો તમારો પ્રભાવ પડશે. હાં, વિઘ્ન પણ પડશે. આ પણ ગવાયેલું છે, આસુરી સંપ્રદાય નાં આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં ખૂબ વિઘ્ન પડે છે તમે શિખવાડી નહીં શકો. જ્ઞાન અને યોગ બાપ જ શિખવાડી રહ્યાં છે. સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. એ જ પતિતો ને પાવન બનાવે છે તો જરૂર પતિતો ને જ જ્ઞાન આપશે ને. બાપ ને ક્યારેય સર્વવ્યાપી માની શકાય છે શું! આપ બાળકો સમજો છો આપણે પારસબુદ્ધિ બની પારસનાથ બનીએ છીએ. મનુષ્યો એ મંદિર કેટલાં અસંખ્ય બનાવ્યાં છે. પરંતુ એ કોણ છે, શું કરીને ગયાં છે, અર્થ નથી સમજતાં. પારસનાથ નું પણ મંદિર છે. ભારત પારસપુરી હતું. સોના, હીરા, ઝવેરાત નાં મહેલ હતાં. કાલ ની વાત છે. તે તો લાખો વર્ષ કહી દે છે ફક્ત એક સતયુગ નાં. અને બાપ કહે છે આખો ડ્રામા જ ૫ હજાર વર્ષ નો છે એટલે કહેવાય છે આજે ભારત શું છે, કાલ નું ભારત શું હતું. લાખો

વર્ષ ની તો કોઈને સ્મૃતિ રહી ન શકે. આપ બાળકોને હવે સ્મૃતિ મળી છે. જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. બાબા કહે યોગ માં બેસો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ જ્ઞાન થયું ને. તે તો છે હઠયોગી. પગ-પગ પર ચઢાવીને બેસે છે. શું-શું કરે છે. આપ માતાઓ તો એવી રીતે કરી ન શકો. બેસી પણ ન શકો. કેટલાં અસંખ્ય ચિત્ર ભક્તિમાર્ગ નાં છે. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો આ કાંઈ કરવાની તમારે દરકાર નથી. સ્કૂલ માં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) કાયદેસર તો બેસે છે. બાપ તે પણ નથી કહેતાં. જેવી રીતે ઈચ્છો તેવી રીતે બેસો. બેસીને થાકી જાયો તો સારું સુઈ જાયો. બાબા કોઈ વાતમાં ના નથી પાડતાં. આ તો બિલકુલ સહજ સમજવાની વાત છે, આમાં કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. ભલે કેટલાં પણ બીમાર હોવ, હોઈ શકે છે સાંભળતાં-સાંભળતાં શિવબાબા ની યાદ માં રહેતાં-રહેતાં પ્રાણ તન થી નીકળી જાય. ગવાય છે ને - ગંગાજલ મુખ મેં હો..... તબ પ્રાણ તન સે નીકલે. તે તો બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. હકીકત માં છે આ જ્ઞાન અમૃત ની વાતો. તમે જાણો છો સાચે જ એવી રીતે જ પ્રાણ તન થી નીકળવાનાં છે. આપ બાળકો આવો છો તો મને છોડીને જાયો છો. બાપ કહે છે હું તો આપ બાળકોને સાથે લઈ જઈશ. હું આવ્યો જ છું - આપ બાળકોને ઘરે લઈ જવાનાં માટે. તમને ન પોતાનાં ઘર ની ખબર છે, ન આત્મા ની ખબર છે. માયાએ બિલકુલ જ પાંખ કાપી નાખી છે એટલે આત્મા ઉડી ન શકે કારણ કે તમોપ્રધાન છે. જ્યાં સુધી સતોપ્રધાન ન બને ત્યાં સુધી શાંતિધામ માં જઈ કેવી રીતે શકે. આ પણ જાણો છો - ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બધાએ તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. આ સમયે આખું ઝાડ જડજડીભૂત થઈ ગયું છે. અહીંયા કોઈની સતોપ્રધાન અવસ્થા હોઈ ન શકે. અહીંયા આત્મા પવિત્ર બની જાય તો પછી અહીંયા રહે નહીં, એકદમ ભાગી જાય. બધાં ભક્તિ કરે જ છે મુક્તિ નાં માટે. પરંતુ કોઈ પણ પાછાં જઈ ન શકે. લો (કાયદો) નથી કહેતો. બાપ આ બધું રહસ્ય બેસી સમજાવે છે - ધારણ કરવાનાં માટે. છતાં પણ મુખ્ય વાત છે બાપ ને યાદ કરવાં, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. બીજ ને યાદ કરવાથી આખું ઝાડ બુદ્ધિ માં આવી જશે. તમે એક સેકન્ડ માં બધું જાણી લો છો. દુનિયામાં કોઈને પણ ખબર નથી - મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ સર્વ નાં એક બાપ છે. કૃષ્ણ ભગવાન નથી. કૃષ્ણ ને જ શ્યામ સુંદર કહે છે. એવું નહીં કે કોઈ તક્ષક સાપ ડંખ્યો ત્યારે કાળા થયાં. આ તો કામ ચિતા પર ચઢવાથી મનુષ્ય કાળા થાય છે. રામ ને પણ કાળા દેખાડે છે, તેમને ભલા કોણે ડંખ્યું! કાંઈ પણ સમજતાં નથી, છતાં પણ જેમની તકદીર માં છે, નિશ્ચય છે તો જરૂર બાપ થી વારસો લેશે. નિશ્ચય નહીં હશે તો ક્યારેય પણ નહીં સમજશે. તકદીર માં નથી તો તદબીર (પુરુષાર્થ) પણ શું કરશે. તકદીર માં નથી તો પછી તે બેસે જ એમ છે જેમ કાંઈપણ સમજતાં નથી. એટલો પણ નિશ્ચય નથી, બાપ આવ્યાં છે બેહદ નો વારસો આપવાં. જેમ કોઈ નવો વ્યક્તિ મેડિકલ કોલેજ માં જઈને બેસે તો શું સમજશે, કાંઈ પણ નહીં. અહીંયા પણ એવી રીતે આવીને બેસે છે. આ અવિનાશી જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. તે પછી આવીને શું કરશે. રાજધાની સ્થાપન થાય છે તો નોકર-ચાકર પ્રજા, પ્રજા નાં પણ નોકર ચાકર બધાં જોઈએ ને. આગળ ચાલીને કાંઈ ભણવાની કોશિશ કરશે પરંતુ છે મુશ્કેલ કારણ કે તે સમયે ખૂબ હંગામો હશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તોફાન વધતાં જાય છે. આટલાં સેવાકેન્દ્રો છે, કોઈ આવીને સારી રીતે સમજશે પણ. આ પણ લખેલું છે - બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. વિનાશ પણ સામે છે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. કહે છે જન્મ ઓછાં થાય. પરંતુ ઝાડ ની વૃદ્ધિ તો થવાની જ છે. જ્યાં સુધી બાપ છે, ત્યાં સુધી બધાં ધર્મની આત્માઓએ અહીંયા આવવાનું જ છે. જ્યારે જવાનો સમય થશે ત્યારે આત્માઓનું આવવાનું બંધ થશે. હમણાં તો બધાએ આવવાનું જ છે, પરંતુ આ વાતો કોઈ સમજતું નથી. કહે પણ છે ભક્તો નાં રક્ષક ભગવાન. તો જરૂર ભક્તો પર આપદા આવે છે. રાવણ રાજ્ય માં બિલકુલ જ બધાં પાપ આત્મા બની ગયાં છે. રાવણ રાજ્ય છે કળયુગ અંત માં, રામરાજ્ય છે સતયુગ આદિ માં. આ સમયે બધાં આસુરી રાવણ સંપ્રદાય છે ને. કહે છે ફલાણાં સ્વર્ગવાસી થયાં, તો એનો અર્થ આ નર્ક છે ને. સ્વર્ગવાસી થયાં તો સારું નામ છે. અહીંયા ત્યારે શું હતાં, જરૂર નર્કવાસી હતાં. આ પણ સમજતાં નથી કે અમે નર્કવાસી છીએ. હવે તમે સમજો છો બાપ જ આવીને સ્વર્ગવાસી બનાવશે. ગવાય પણ છે હેવનલી ગોડ ફાધર. એ જ આવીને હેવન સ્થાપન કરશે. બધાં ગાતાં રહે છે પતિત-પાવન સીતારામ. અમે પતિત છીએ, પાવન બનાવવા વાળા તમે છો. તે બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની સીતાઓ. બાપ છે રામ. કોઈને સીધું કહો તો માનતાં નથી. રામ ને બોલાવે છે. હવે આપ બાળકોને બાપે ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે. તમે જેમ કે અલગ દુનિયાનાં થઈ ગયાં છો.

બાપ સમજાવે છે હવે બધાએ તમોપ્રધાન પણ જરૂર બનવાનું છે ત્યારે તો બાપ આવીને સતોપ્રધાન બનાવે. બાપ કેટલું સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. કહે છે ભલે આપ બાળકો સર્વિસ પણ પોતાની કરો છો ફક્ત એક વાત યાદ રાખો - બાપ ને યાદ કરો. સતોપ્રધાન બનવાનો બીજું કોઈ રસ્તો બતાવી ન શકે. સર્વ નાં રુહાની સર્જન એક જ છે. એ જ આવીને આત્માઓને ઈન્જેક્શન લગાવે છે કારણ કે આત્મા જ તમોપ્રધાન બની છે. બાપને

અવિનાશી સર્જન કહેવાય છે. આત્મા અવિનાશી છે, પરમાત્મા બાપ પણ અવિનાશી છે. હવે આત્મા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની છે, તેને ઈન્જેક્શન જોઈએ. બાપ કહે છે બાળકો પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો અને પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. બુદ્ધિયોગ ઉપર લગાવો તો સ્વીટહોમ માં ચાલ્યાં જશો. તમારી બુદ્ધિમાં છે હવે આપણે મારે અમારા સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમમાં જવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન અને યોગ થી બુદ્ધિ ને પારસ બનાવવાની છે. કેટલાં પણ બીમાર હોવ, તકલીફ હોય, તેમાં પણ એક બાપ ની યાદ રહે.
2. પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવાનાં માટે પૂરે-પૂરું નિશ્ચયબુદ્ધિ બનવાનું છે. બુદ્ધિયોગ આપણા સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ માં લગાવવાનો છે.

વરદાન :- સદા કમ્બાઈન્ડ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ દ્વારા મુશ્કેલ કાર્ય ને સહજ બનાવવા વાળા ડબલ લાઈટ ભવ જે બાળકો નિરંતર યાદ માં રહે છે તેઓ સદા સાથ નો અનુભવ કરે છે. તેમની સામે કોઈ પણ સમસ્યા આવશે તો પોતાને કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત) અનુભવ કરશે, ગભરાશે નહીં. આ કમ્બાઈન્ડ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ કોઈ પણ મુશ્કેલ કાર્ય ને સહજ બનાવી દે છે. ક્યારેક કોઈ મોટી વાત સામે આવે તો પોતાનો બોજો બાપની ઉપર રાખી સ્વયં ડબલ લાઈટ થઈ જાઓ. તો ફરિશ્તા સમાન દિવસ-રાત ખુશી માં મન થી ડાન્સ કરતાં રહેશે.

સ્લોગન :- કોઈપણ કારણ નું નિવારણ કરી સંતુષ્ટ રહેવા અને કરવા વાળા જ સંતુષ્ટમણિ છે.

માતેશ્વરી જીનાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ જ્ઞાન અને યોગ નો કોન્ટ્રાસ્ટ (વિરોધાભાસ) ”

યોગ અને જ્ઞાન બે શબ્દ છે, યોગ કહેવાય છે પરમાત્મા ની યાદ ને. બીજા કોઈની યાદ નાં સંબંધ માં યોગ શબ્દ નથી આવતો. ગુરુ લોકો જે પણ યોગ શીખવાડે છે, તે પણ પરમાત્મા ની તરફ જ લગાવે છે, પરંતુ તેમને ફક્ત પરમાત્મા નો પૂરો પરિચય નથી એટલે યોગ ની પૂરી સિદ્ધિ નથી મળતી. યોગ અને જ્ઞાન બંને બળ છે, જે બંનેનાં પુરુષાર્થ થી માઈટ (શક્તિ) મળે છે અને આપણે વિકર્માજીત બની શ્રેષ્ઠ જીવન બનાવીએ છીએ. યોગ અક્ષર તો બધાં કહે છે પરંતુ જેનાથી યોગ લગાવાય છે તેમનો પહેલાં પરિચય જોઈએ. હવે આ પરમાત્મા નો પરિચય પણ આપણ ને પરમાત્મા દ્વારા જ મળે છે, તે પરિચય થી યોગ લગાવવાથી પૂર્ણ સિદ્ધિ મળે છે. યોગ થી આપણે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં વિકર્મોનો બોજો ભસ્મ કરીએ છીએ અને જ્ઞાન થી પણ ખબર પડે છે કે આગળ નાં માટે આપણે કયું કર્મ કરવાનું છે અને શા માટે? જીવન ની જડ (મૂળ) છે સંસ્કાર, આત્મા પણ અનાદિ સંસ્કારો થી બનેલી છે પરંતુ કર્મ થી તે સંસ્કાર બદલાતાં રહે છે. યોગ અને જ્ઞાન થી આત્મા માં શ્રેષ્ઠતા આવે છે અને જીવન માં બળ આવે છે, પરંતુ આ બન્ને ચીજ મળે છે પરમાત્મા થી. કર્મબંધન થી છૂટવાનો રસ્તો પણ આપણને પરમાત્મા થી પ્રાપ્ત થાય છે. આપણે જે વિકર્મો થી કર્મબંધન બનાવ્યાં છે તેનાથી મુક્તિ થાય અને આગળ નાં માટે આપણા કર્મ વિકર્મ ન બને તો આ બંનેનું બળ પરમાત્મા નાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે. યોગ અને જ્ઞાન બંનેય ચીજ પરમાત્મા લઈ આવે છે, યોગ અગ્નિ થી કરેલાં વિકર્મ ભસ્મ કરાવે છે અને જ્ઞાન થી ભવિષ્ય નાં માટે શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડે છે, જેનાથી કર્મ, અકર્મ થાય છે ત્યારે તો પરમાત્માએ કહ્યું છે કે આ કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ખૂબ ગહન (સુક્ષ્મ) છે. હવે તો આપણને આત્માઓ ને ડાયરેક્ટ (સીધું) પરમાત્મા નું બળ જોઈએ, શાસ્ત્રો દ્વારા આ યોગ અને જ્ઞાન નું બળ ન મળી શકે પરંતુ એ સર્વશક્તિવાન બળવાન દ્વારા જ બળ મળે છે. હવે આપણે આપણા જીવન ની જડ (સંસ્કાર) એવી બનાવવાની છે જેનાથી જીવન માં સુખ મળે. તો પરમાત્મા આવી જીવન ની જડ માં શુદ્ધ સંસ્કારો નાં બીજ નાંખે છે, જે શુદ્ધ સંસ્કારો નાં આધાર પર આપણે અડધોકલ્પ જીવનમુક્ત બનીશું. - અચ્છા ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - તમે પોતાની તકદીર ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે બનાવી રહ્યાં છો , આ તમારો રાજયોગ છે જ નવી દુનિયાનાં માટે ”

પ્રશ્ન :- તકદીરવાન બાળકોની મુખ્ય નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- ૧.તકદીરવાન બાળકો કાયદેસર શ્રીમત પર ચાલશે. કોઈ પણ કાયદા નાં વિરુદ્ધ કાર્ય કરીને પોતાને કે બાપ ને ઠગશે નહીં. ૨. તેમને ભણવાનો પૂરે-પૂરો શોખ હશે. સમજાવવાનો પણ શોખ હશે. ૩. પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ) બની સ્કોલરશિપ લેવાનો પુરુષાર્થ કરશે. ૪. ક્યારેય કોઈને દુઃખ નહીં આપશે. ક્યારેય કોઈ ઉલટું કર્મ નહીં કરશે.

ગીત :- તકદીર જગા કર આઈ હૂં.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. નવાએ પણ સાંભળ્યું તો જૂનાએ પણ સાંભળ્યું. કુમારીઓએ પણ સાંભળ્યું. આ પાઠશાળા છે. પાઠશાળા માં કોઈ ને કોઈ તકદીર બનાવવા જાય છે. ત્યાં તો અનેક પ્રકારની તકદીર છે, કોઈ સર્જન બનવાની, કોઈ બેરિસ્ટર બનવાની તકદીર બનાવે છે. તકદીર ને લક્ષ-હેતુ કહેવાય છે. તકદીર બનાવ્યાં વગર પાઠશાળા માં શું ભણશે. હવે અહીંયા બાળકો જાણે છે કે આપણે પણ તકદીર બનાવીને આવ્યાં છીએ - નવી દુનિયાનાં માટે પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય લેવાં. આ છે નવી દુનિયાનાં માટે રાજ્યોગ. તેઓ જૂની દુનિયાનાં માટે બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર, સર્જન વગેરે બને છે. તે બનતાં-બનતાં, હમણાં જૂની દુનિયાનો સમય બહુજ થોડો રહ્યો છે, તે તો ખતમ થઈ જશે. તે તકદીર છે આ મૃત્યુલોક નાં માટે, આ જન્મ માટે. તમારું ભણતર છે નવી દુનિયાનાં માટે. તમે નવી દુનિયાનાં માટે તકદીર બનાવીને આવ્યાં છો. નવી દુનિયામાં તમને રાજ્ય-ભાગ્ય મળશે. કોણ ભણાવે છે? બેહદ નાં બાપ, જેમનાથી જ વારસો પામવાનો છે. જેમ ડોક્ટર લોકો ને ડોક્ટરી નો વારસો મળે છે પોતાનાં ભણતર નો. સારું જ્યારે વૃદ્ધ થાય છે ત્યારે ગુરુ ની પાસે જાય છે. શું ઈચ્છે છે? કહે છે અમને શાંતિધામ જવાની શિક્ષા આપો, અમને સદ્ગતિ આપો. અહીંયાથી નીકાળી શાંતિધામ માં લઈ જાઓ. બાપ થી પણ વારસો મળે છે - આ જન્મ નાં માટે. બાકી ગુરુ થી તો કાંઈ નથી મળતું. શિક્ષક થી કાંઈ ને કાંઈ વારસો મેળવે છે કારણ કે આજીવિકા તો જોઈએ ને. બાપનો વારસો હોવા છતાં પણ ભણે છે કે અમે પણ પોતાની કમાણી કરીએ. ગુરુ થી કમાણી કાંઈ થઈ નથી. હાં, કોઈ-કોઈ ગીતા વગેરે સારી રીતે વાંચીને પછી ગીતા પર ભાષણ વગેરે કરે છે. આ બધું છે અલ્પકાળ સુખ નાં માટે. હમણાં તો આ મૃત્યુલોક નો અંત છે. તમે જાણો છો આપણે નવી દુનિયાની તકદીર બનાવવા આવ્યાં છીએ. આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જવાની છે. બાપની અને પોતાની મિલકત પણ બધું ભસ્મ થઈ જશે. હાથ છતાં પણ ખાલી જશે. હમણાં તો કમાણી જોઈએ નવી દુનિયાનાં માટે. જૂની દુનિયાનાં મનુષ્ય તો તે કરી ન શકે. નવી દુનિયાની કમાણી કરાવવા વાળા છે જ શિવબાબા. અહીંયા તમે નવી દુનિયાનાં માટે તકદીર બનાવવા આવ્યાં છો. એ બાપ જ તમારા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. અને એ આવે જ છે સંગમ પર, ભવિષ્ય માટે કમાણી શીખવાડવાં. હવે આ જૂની દુનિયામાં તો થોડાં દિવસ છે. આ દુનિયાનાં મનુષ્ય નથી જાણતાં. આપ બાળકો જાણો છો નવી દુનિયા માટે આ આપણા બાપ શિક્ષક સદ્ગુરુ છે. બાપ આવે જ છે શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જવાં. કોઈ તકદીર નથી બનાવતાં, એટલે કાંઈ પણ સમજતાં નથી. એક જ ઘર માં સ્ત્રી ભણે છે, પુરુષ નથી ભણતાં, બાળકો ભણશે મા-બાપ નહીં ભણશે. એવું થતું રહે છે. શરૂ માં પરિવાર નાં પરિવાર આવ્યાં. પરંતુ માયાનાં તોફાન લાગવાથી આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી બાપ ને છોડીને ચાલ્યાં ગયાં. ગવાયેલું પણ છે આશ્ચર્યવત સુનન્તી કથન્તી બાપ નાં બનન્તી, ભણતર ભણાવન્તી તો પણ... હાથ કુદરત, ડ્રામા ની. ડ્રામા ની જ વાત થઈ ને. બાપ સ્વયં કહે છે અહો ડ્રામા, અહો માયા. કોને ફારકતી (દગો) આપી દીધી! સ્ત્રી-પુરુષ એક-બે ને ડાયવોર્સ (છૂટાછેડા) આપે છે. બાળકો બાપ ને ફારકતી આપે છે. અહીંયા તો તે નથી. અહીંયા તો ડાયવોર્સ આપી ન શકે. બાપ તો આવ્યાં છે બાળકોને સાચી કમાણી કરાવવાં. બાબા થોડી કોઈને ખાડા માં નાખશે. બાપ તો છે જ પતિત-પાવન, રહેમદિલ. બાપ આવીને દુઃખ થી મુક્ત કરે છે અને ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની સાથે લઈ જવા વાળા છે. એવું કોઈ લૌકિક ગુરુ નહીં કહેશે કે હું તમને સાથે લઈ જઈશ. શાસ્ત્રો માં છે ભગવાનુવાચ - કે હું તમને બધાને લઈ જઈશ.

મચ્છરો સદૃશ્ય બધાં જવાનાં છે. આપ બાળકો સારી રીતે જાણો છો હમણાં આપણે જવાનું છે ઘરે. આ શરીર છોડવાનું છે. આપ મુઠે મરી ગઈ દુનિયા. પોતાને ફક્ત આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ તો જૂનું શરીર છી-છી છે. આ દુનિયા પણ જૂની છે. જેમ જૂનાં ઘર માં બેઠાં હોય છે, નવું ઘર સામે બનતું રહે છે તો બાપ પણ સમજશે અમારા માટે, બાળકો પણ સમજશે અમારા માટે બની રહ્યું છે. બુદ્ધિ ચાલી જશે નવા ઘર તરફ. આમાં આ બનાવો, આ કરો. બુદ્ધિ એમાં જ લાગી રહેશે પછી જૂનું તોડી દે છે. મમત્વ બધું જૂનાં થી મિટાવી નવાં થી જોડાઈ જાય છે. આ છે બેહદ દુનિયાની વાત. જૂની દુનિયા થી મમત્વ મિટાવવાનું છે અને નવી દુનિયાથી લગાવવાનું છે. જાણે છે આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. નવી દુનિયા છે સ્વર્ગ. એમાં આપણે રાજાઈ પદ પામીએ છીએ. જેટલાં યોગ માં રહેશે, જ્ઞાન ની ધારણા કરશે બીજાઓને સમજાવશે, એટલો ખુશીનો પારો ચઢશે. બહુ ભારે પરીક્ષા છે. આપણે ૨૧ જન્મ માટે વારસો પામી રહ્યાં છીએ. સાહુકાર બનવું તો સારું છે ને. વધારે આયુષ્ય મળે તો સારું છે ને. સૃષ્ટિ ચક્ર ને જેટલું યાદ કરશો, જેટલાંને આપ સમાન બનાવશો એટલો ફાયદો છે. રાજા બનવું છે તો પ્રજા પણ બનાવવાની છે. પ્રદર્શની માં એટલાં અનેક આવે છે, તે બધાં પ્રજા બનતાં જશે કારણ કે આ અવિનાશી જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. બુદ્ધિ માં આવશે - પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. રામરાજ્ય ની સ્થાપના થઈ રહી છે, રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ થઈ જશે. સતયુગ માં તો હશે જ દેવતાઓ.

બાબાએ સમજાવ્યું હતું - લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર જે બનાવે છે, એમાં લખવું જોઈએ કે પાસ્ટ (પહેલાનાં) જન્મ માં આ તમોપ્રધાન દુનિયામાં હતાં પછી આ પુરુષાર્થ થી તમોપ્રધાન દુનિયાથી સતોપ્રધાન વિશ્વનાં માલિક બનશે. માલિક રાજા-પ્રજા બધાં હોય છે ને. પ્રજા પણ કહેશે ભારત અમારો સૌથી ઊંચો છે. બરાબર ભારત જ સૌથી ઊંચો હતો. હમણાં નથી, હતો જરૂર. હમણાં તો બિલકુલ ગરીબ થઈ ગયો છે. પ્રાચીન ભારત સૌથી સાહુકાર હતો. આપણે ભારતવાસી સૌથી ઊંચ દેવતા કુળનાં હતાં. બીજા કોઈને દેવી-દેવતા નથી કહેવાતું. હવે આપ બાળકીઓ પણ ભણો છો પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે ને. બાબાએ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપ્યું ને. કેવી રીતે પ્રદર્શની વગેરે માં તાર આપવામાં આવે, તે લખીને આવો. તમારી પાસે ચિત્ર પણ છે, તમે સિદ્ધ કરીને બતાવી શકો છો કે એમણે આ પદ કેવી રીતે પામ્યું. હવે ફરીથી આ પદ પામી રહ્યાં છે શિવબાબા થી. એમનું ચિત્ર પણ છે. શિવ છે પરમપિતા પરમાત્મા. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં પણ ચિત્ર છે. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. વિષ્ણુપુરી સામે છે. વિષ્ણુ દ્વારા નવી દુનિયાની પાલના. વિષ્ણુ છે રાધા-કૃષ્ણ નાં બે રૂપ. હવે ગીતા નાં ભગવાન કોણ થયાં? પહેલાં તો આ લખો કે ગીતા નાં ભગવાન નિરાકાર શિવ છે ન કે કૃષ્ણ. બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે. એક જ ચિત્ર પર સમજાવવામાં કેટલો સમય લાગે છે. જ્યારે બુદ્ધિ માં વાત બેસે. પહેલાં-પહેલાં તો આ સમજાવીને અને પછી લખવું જોઈએ. બાપ કહે છે-બ્રહ્મા દ્વારા તમને યોગબળ થી ૨૧ જન્મ નો અધિકાર મળે છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા વારસો આપી રહ્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં એમની આત્મા સાંભળે છે. આત્મા જ ધારણ કરે છે. મૂળ વાત છે જ આ. ચિત્ર તો શિવ નું દેખાડે છે. આ છે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર જોઈએ. અહીંયા પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ અનેકાનેક છે. જ્યાં સુધી બ્રહ્માનાં બાળકો ન બને, બ્રાહ્મણ ન બને તો શિવબાબા થી વારસો કેવી રીતે લેશે. ગર્ભ ની ઉત્પત્તિ તો હોઈ ન શકે. આ પણ ગવાય છે મુખ વંશાવલી. તમે કહેશો અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી છીએ. તેઓ ગુરુઓનાં શિષ્ય અથવા અનુયાયીઓ હોય છે. અહીંયા તમે એક ને જ બાપ શિક્ષક સદગુરુ કહો છો. તે પણ એમને કહો છો જે નિરાકાર શિવબાબા જ્ઞાન નાં સાગર, નોલેજકુલ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આપે છે. એ શિક્ષક પણ છે. નિરાકાર, આવીને સાકાર દ્વારા સંભળાવે છે. આત્મા જ બોલે છે ને. આત્મા કહે છે મારા શરીર ને હેરાન નહીં કરો. આત્મા દુઃખી થાય છે. આ સમયે છે પતિત આત્મા. પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા છે. આત્મા બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન, હેં ગોડ ફાધર. હવે ફાધર (પિતા) તો એક બેઠાં છે પછી પણ યાદ કોને કરે છે. આત્મા કહે છે આ અમારી આત્માનાં ફાધર છે. તે છે શરીર નાં ફાધર. સમજાવાય છે હમણાં આત્માઓનાં બાપ જે નિરાકાર છે, તે મોટાં કે શરીર નાં રચયિતા સાકાર બાપ છે, તે મોટા? સાકાર તો નિરાકાર ને યાદ કરે છે. હવે બધાને સમજણ અપાય છે, જ્યારે કે વિનાશ સામે છે. પારલૌકિક બાપ આવે જ છે અંત માં, સૌને પાછા લઈ જવાં. બાકી જે કાંઈ પણ છે તે વિનાશ થવાનું છે, આને કહેવાય જ છે મૃત્યુલોક. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે ફલાણા પરલોક પધાર્યા, શાંતિધામ ગયાં. મનુષ્યો ને ખબર નથી કે પરલોક સતયુગ ને કહેવાય છે કે શાંતિધામ ને? સતયુગ તો અહીંયા જ હોય છે. પરલોક, શાંતિધામ ને કહેવાશે. સમજાવવાની ખૂબ યુક્તિ જોઈએ. મંદિરોમાં જઈને સમજાવવું જોઈએ. આ શિવબાબા નું

યાદગાર છે, જે શિવબાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. શિવ છે હકીકત માં બિંદુ. પરંતુ બિંદુ ની પૂજા કેવી રીતે કરે. ફળ ફૂલ વગેરે કેવી રીતે ચઢાવાય, એટલે મોટું રૂપ બનાવ્યું છે. આટલું મોટું રૂપ કોઈ હોતું નથી. ગવાય પણ છે ભૂકુટી નાં વચમાં ચમકે છે અજબ તારો.... મોટી વસ્તુ હોય તો સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા ઝટ એને પકડી લે. બાબા સમજાવે છે એમને પરમપિતા પરમાત્મા નો પૂરો પરિચય મળ્યો નથી. જ્યારે તકદીર ખુલે, હમણાં તકદીર જ નથી ખુલી. જ્યાં સુધી બાપ ને ન જાણે, આ ન સમજે કે મારી આત્મા બિંદુ સમાન છે. શિવબાબા પણ બિંદુ છે, આપણે બિંદુ ને યાદ કરીએ છીએ. એવું સમજી યાદ કરે ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય. બાકી આ જોવામાં આવે, તે આવે...એને માયાનું વિઘ્ન કહેવાય છે. હમણાં તો ખુશી છે કે અમને પરમાત્મા મળ્યાં છે, પરંતુ જ્ઞાન પણ જોઈએ ને. કોઈ ને કૃષ્ણ નો સાક્ષાત્કાર થાય છે તો ખુશ થઈ જાય છે. બાબા કહે છે-કૃષ્ણ નો સાક્ષાત્કાર કરી બહુજ ખુશી માં ડાન્સ વગેરે કરે છે પરંતુ એનાથી કોઈ સદ્ગતિ નથી થતી. આ સાક્ષાત્કાર તો અનાયાસે જ થઈ જાય છે. જો સારી રીતે નહીં ભણે તો પ્રજામાં ચાલ્યાં જશે. થોડું પણ સાંભળે છે તો કૃષ્ણપુરી માં સાધારણ પ્રજા વગેરે જઈને બનશે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આપણને આ નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. એ છે જ નોલેજકુલ.

બાબા નું ફરમાન (આજ્ઞા) છે કે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પરંતુ કોઈ પવિત્ર પણ રહી નથી શકતાં. ક્યારેક-ક્યારેક પતિત પણ અહીંયાં છુપાઈને આવી જાય છે. તે પોતાનું જ નુકસાન કરે છે. પોતાને જ ઠગે છે. બાપ ને ઠગવાની વાત જ નથી. બાપ થી ઠગી કરી કોઈ પૈસા લેવાનાં છે શું! શિવબાબા ની શ્રીમત પર કાયદેસર નથી ચાલતાં તો શું હાલ થશે. બહુજ સજાઓ ખાવી પડશે, બીજું પછી પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. કોઈ પણ કાયદા નાં વિરુદ્ધ કામ ન કરવું જોઈએ. બાપ તો સમજાવશે ને - તમારી ચલન ઠીક નથી. બાપ તો કમાણી કરવાનો રસ્તો બતાવે છે પછી કોઈ કરે ન કરે એમની તકદીર. સજાઓ તો ખાઈને પાછા શાંતિધામ માં જવાનું જ છે, પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે તો કાંઈ પણ મળશે નહીં. આવે તો ખૂબ છે, પરંતુ અહીંયાં બાપ થી વારસો લેવાની વાત છે. બાળકો કહે છે, બાબા થી તો અમે સ્વર્ગ નું સૂર્યવંશી રાજાઈ પદ મેળવીશું. રાજ્યોગ છે ને. સ્ટુડન્ટ સ્કોલરશિપ પણ લે છે ને. પાસ થવા વાળા ને સ્કોલરશિપ મળે છે ને. આ માળા એમની બનેલી છે - જેમણે સ્કોલરશિપ લીધી છે. જેટલાં-જેટલાં જેવી રીતે પાસ થશે, એવી સ્કોલરશિપ મળશે, વૃદ્ધિ થતાં-થતાં હજારો બની જાય છે. રાજાઈ પદ છે સ્કોલરશિપ. જે સારી રીતે ભણતર ભણે છે, તે ગુપ્ત ન રહી શકે. બહુજ નવાં-નવાં જૂના થી આગળ નીકળી પડશે. હીરા જેવું જીવન બનાવશે. પોતાની સાચી કમાણી કરી ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો પામશે, કેટલી ખુશી થાય છે. જાણે છે આ વારસો હમણાં નહીં લીધો તો પછી ક્યારેય નહીં લઈ શકશું. ભણવાનો શોખ હોય છે ને. કોઈને તો જરા પણ શોખ નથી સમજાવવાનો. ડ્રામા અનુસાર તકદીર માં નથી તો ભગવાન પણ શું કરે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈપણ કાર્ય શ્રીમત નાં વિરુદ્ધ નથી કરવાનું. ભણતર સારી રીતે ભણીને ઊંચી તકદીર બનાવવાની છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું.
2. આ જૂની દુનિયાથી મમત્વ મિટાવી દેવાનું છે. બુદ્ધિયોગ નવી દુનિયાથી લગાવવાનો છે. ખુશીમાં રહેવા માટે જ્ઞાન ને ધારણ કરી બીજાને ધારણ કરાવવાનું છે.

વરદાન :- લાઈટ હાઉસ ની સ્થિતિ દ્વારા પાપ કર્મો ને સમાપ્ત કરવા વાળા પુણ્ય આત્મા ભવ જ્યાં લાઈટ હોય છે ત્યાં કોઈ પણ પાપનું કામ નથી થતું. તો સદા લાઈટ હાઉસ સ્થિતિ માં રહેવાથી માયા કોઈ પાપ કર્મ નથી કરાવી શકતી, સદા પુણ્ય આત્મા બની જશો. પુણ્ય આત્મા સંકલ્પ માં પણ કોઈ પાપ કર્મ ન કરી શકે. જ્યાં પાપ હોય છે ત્યાં બાપ ની યાદ નથી હોતી. તો દૃઢ સંકલ્પ કરો કે હું પુણ્ય આત્મા છું, પાપ મારા સામે આવી ન શકે. સ્વપ્ન કે સંકલ્પ માં પણ પાપ ને આવવા ન દો.

સ્લોગન :- જે દરેક દૃશ્ય ને સાક્ષી થઈને જુએ છે તે જ સદા હર્ષિત રહે છે.

“ મીઠા બાળકો - પરસ્પર એક બીજાને બાપ ની યાદ માં રહેવાનો ઈશારો આપતાં , સાવધાન કરતાં ઉન્નતિ ને પામતાં રહો ”

પ્રશ્ન :- બાપ સમાન નોલેજકુલ બનવાવાળા બાળકો નાં જીવનની મુખ્ય ધારણા સંભળાવો?

ઉત્તર :- તે સદૈવ હસતાં રહે છે, ક્યારેય પણ કોઈ વાતમાં તેમને રડવું ન આવી શકે. કાંઈ પણ થાય છે નથિંગ ન્યુ. એવાં જે હમણાં નોલેજકુલ અર્થાત રડવાનાં પુફ બને છે, ક્યારેય કોઈ વાતમાં અશાંત નથી થતાં, તેમને જ સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે. જિન રોયા તિન ખોયા, રડવા વાળા પોતાનું પદ ગુમાવે છે.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ પોતાનું જ ગાયેલું ગીત સાંભળ્યું. બાળકો જાણે છે અમે બેહદ નાં બાપ નાં સામે બેઠાં છીએ, તો બાળકો કહે છે બાબા તમારાથી જે વિશ્વની બાદશાહી પામી હતી, તે હવે ફરીથી પામી રહ્યાં છીએ. સતયુગ માં તો એવું નહીં ગાશો. આ સંગમયુગ પર જ તમે ગાઈ શકો છો. ઘરમાં બેઠાં અથવા નોકરી કરતાં-કરતાં તમે જાણો છો કે અમે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો ફરીથી લઈ રહ્યાં છીએ. સેવાકેન્દ્રો પર પણ સાવધાની મળે છે કે બાપ ને યાદ કરો અને આપણે વિશ્વ નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ, આ યાદ રાખો. કોઈ નવી વાત નથી. આપણે કલ્પ-કલ્પ બાપ થી વિશ્વ ની બાદશાહી લઈએ છીએ. નવું કોઈ સાંભળશે તો સમજશે આ આમને (બ્રહ્માને) શિવબાબા કહે છે. હવે એ તો છે નિરાકાર આત્માઓનાં બાપ. આત્મા નિરાકાર છે તો પરમાત્મા બાપ પણ નિરાકાર છે. આત્મા ને નિરાકાર ત્યાં સુધી કહેશું જ્યાં સુધી સાકારી રુપ નથી લીધું. તો બાળકો જાણી ગયાં છે કે આપણે બેહદનાં બાપ થી આ નોલેજ સાંભળી રહ્યાં છીએ. રુહાની શિક્ષક ભણાવી રહ્યાં છે, એકબીજા ને સાવધાની આપવા માટે. પહેલાં આ રુહાની સાવધાની મળે છે. બેહદનાં બાપ ની યાદ માં જ બધાં રહે છે અને ઈશારો આપે છે - બાપ ની યાદ માં રહો બીજે ક્યાંય બુદ્ધિ ન જવી જોઈએ એટલે કહેવાય છે - આત્મ-અભિમાની ભવ અને બાપ ને યાદ કરો. એ છે પતિત-પાવન બાપ. હવે એ સન્મુખ બેસી કહે છે મને યાદ કરો. કેટલી સહજ યુક્તિ છે - મનમનાભવ અક્ષર પણ છે, પરંતુ જ્યારે કોઈ સમજે. યાદ ની યાત્રા શિખવાડવા વાળા એક જ બાપ છે. આપ બાળકો જ જાણો છો આપણે રુહાની યાત્રા પર છીએ. તે છે શરીરની યાત્રા, હવે આપણે શારીરિક યાત્રી નથી. આપણે છીએ રુહાની યાત્રી. આ યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે વિકર્માજીત બની જશો. બીજા કોઈ ઉપાય નથી જે તમે વિકર્માજીત બનો. એક છે વિકર્માજીત સંવત, બીજું છે વિક્રમ સંવત, પછી વિકર્મ શરૂ થાય છે. રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું અને વિકર્મ શરૂ થયાં. હવે તમે વિકર્માજીત બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. ત્યાં કોઈ વિકર્મ થતાં નથી, ત્યાં રાવણ જ નથી. દુનિયામાં આ કોઈ નથી જાણતું. તમે બાપ દ્વારા બધું જાણી ગયાં છો. બાપ ને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે તો બાળકો ને જ નોલેજ આપશે ને. ગોડફાધર નું નામ પણ જોઈએ. નામ-રુપ થી ન્યારા થોડી છે. પૂજા કરે છે, એમનું નામ છે શિવ. એ જ પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર છે. આત્મા યાદ કરે છે, એ પરમપિતા પરમાત્મા બાપ ને. આત્મા બાપની મહિમા કરે છે. એ સુખ-શાંતિ નાં સાગર છે. બાપ તો જરૂર વારસો જ આપશે બાળકો ને. જે થઈને જાય છે, એમનું યાદગાર બનાવે છે. એક શિવબાબા જ છે જેમનું ગાયન પણ થાય છે અને પૂજા પણ થાય છે. જરૂર એ શરીર દ્વારા કર્તવ્ય કરે છે ત્યારે તો એમનું ગાયન છે. એ એવર-પ્યોર (સદૈવ પવિત્ર) છે. બાપ ક્યારેય પૂજારી બનતાં નથી, એ સદૈવ પૂજ્ય છે. બાપ કહે છે હું ક્યારેય પૂજારી નથી બનતો. હું પૂજવામાં આવું છું. પૂજારી લોકો મારી પૂજા કરે છે. સતયુગ માં તો મારી પૂજા નથી કરતાં. ભક્તિમાર્ગ માં મુજ પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરો છો. પહેલાં-પહેલાં અવ્યભિચારી ભક્તિ એ એકની જ થાય છે પછી વ્યભિચારી ભક્તિ થઈ જાય છે. બ્રહ્મા સરસ્વતી ને પણ એ શિવબાબા વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. ભક્તિ નો કેટલો વિસ્તાર છે. બીજ નો કોઈ વિસ્તાર નથી.

બાપ કહે છે - મને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. બસ, જેવી રીતે ઝાડ નો વિસ્તાર થાય છે તેવી રીતે ભક્તિ નો પણ ખૂબ વિસ્તાર છે. જ્ઞાન છે બીજ. જ્યારે તમને જ્ઞાન મળે છે તો સદગતિ ને પામો છો. તમારે કોઈ માથું નથી મારવું પડતું. જ્ઞાન અને ભક્તિ છે ને. સતયુગ ત્રેતા માં ભક્તિ નું ઝાડ હોતું નથી. અડધોકલ્પ ભક્તિ નું ઝાડ

ચાલે છે. બધાં ધર્મ વાળાનાં પોત-પોતાનાં રીત-રિવાજ છે. ભક્તિ તો કેટલી મોટી છે. જ્ઞાન તો બધાનાં માટે એક છે - બસ મનમનાભવ. અલ્ફ બાપ ને યાદ કરો. બાપ ને યાદ કરશો તો વારસો જરૂર યાદ આવશે. વારસા નો વિસ્તાર થઈ જાય છે ને. તે હોય છે હદ ની જાયદાદ (મિલકત). અહીંયા તમને બેહદ ની જાયદાદ યાદ આવે છે. બેહદ નાં બાપ આવીને બેહદ નો વારસો ભારતવાસીઓને આપે છે. જન્મ પણ એમનો અહીંયા જ ગવાયેલો છે. આ, આ ડ્રામામાં અનાદિ નોંધ છે. જેમ ભગવાન ઊંચે થી ઊંચા છે, તેમ ભારત ખંડ પણ ઊંચે થી ઊંચો છે, જ્યાં બાપ આવીને આખી દુનિયાની સદ્ગતિ કરે છે. તો સૌથી મોટું તીર્થ થયું ને. કહે છે હેં ગોડફાધર અમને પોતાનાં ઘરે લઈ ચાલો. ભારત ઉપર બધાને લવ પ્રેમ છે. બાપ પણ ભારતમાં જ આવે છે. હમણાં તમે મહેનત કરી રહ્યાં છો. ગોપી-વલ્લભ નાં ગોપ ગોપીઓ તમે છો. સતયુગ માં ગોપીઓની વાત નથી રહેતી. ત્યાં તો કાયદા અનુસાર રાજાઈ ચાલે છે. ચરિત્ર કૃષ્ણ નાં છે નહીં, ચરિત્ર એક બાપ નાં છે. એમનું ચરિત્ર કેટલું મોટું છે. આખી પતિત સૃષ્ટિને પાવન બનાવે છે. આ કેટલી ચતુરાઈ છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર અજામિલ જેવાં પાપી છે. મનુષ્ય સમજે છે આ સાધુ વગેરે શ્રેષ્ઠાચારી છે. બાપ કહે છે એમનો પણ ઉદ્ધાર મારે કરવાનો છે. જેમ તમે એક્ટર્સ છો, બાપ પણ એક્ટર છે ને. તમે ૮૪ જન્મ લઈ પાર્ટ ભજવો છો. એ પણ ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર મુખ્ય એક્ટર છે, કરનકરાવનહાર છે ને. શું કરે છે? પતિતો ને પાવન બનાવે છે. બાપ કહે છે - તમે મને બોલાવો છો આવીને અમને પાવન બનાવો. હું પણ આ પાર્ટ માં બંધાયેલો છું. એવું કોઈ કહી ન શકે. આ કેમ બન્યો? ક્યારે બન્યો? આ તો અનાદિ બન્યો બનેલ ડ્રામા છે. આનો આદિ-મધ્ય-અંત છે નહીં, પ્રલય થતી નથી. આત્મા અવિનાશી છે, ક્યારેય વિનાશ નથી થઈ શકતી. એને પાર્ટ પણ અવિનાશી મળેલો છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે ને. નટશેલ (સાર) માં બાપ બેસી સમજાવે છે, આ ડ્રામા નો પાર્ટ કેવી રીતે ચાલે છે. બાકી એવું નહીં પરમાત્મા છે તો મરેલાને જીવિત કરી શકે છે. આ અંધશ્રદ્ધા ની, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ ની વાતો અહીંયા નથી. મને તો પોકારે જ છે હેં પતિત-પાવન આવો. આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો, તો બરોબર આવે છે. ગીતા સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી છે. ભગવાને જ ગીતા સંભળાવી છે. સારું સહજ રાજયોગ ક્યારે શીખવાડ્યો? આ પણ તમે જાણો છો. બાપ આવે જ છે કલ્પ નાં સંગમયુગ પર. જ્યારે કે આવીને પાવન દુનિયા નવી રાજધાની સ્થાપન કરે છે. સતયુગ માં તો નહીં સ્થાપન કરશે ને! ત્યાં તો છે જ પાવન દુનિયા. કલ્પ નાં સંગમયુગ માં જ કુંભનો મેળો લાગે છે. તે કુંભનો મેળો ૧૨ વર્ષ પછી લાગે છે. આ મોટો કુંભ નો મેળો ૫ હજાર વર્ષ પછી લાગે છે. આ છે આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો. જ્યારે કે પરમપિતા પરમાત્મા આવીને બધી આત્માઓને પાવન બનાવીને લઈ જાય છે. કલ્પ ની આયુ લાંબી કરવાથી જ મનુષ્ય મુંઝાઈ ગયાં છે. હવે તમે સમજો છો. તમારી મેગેઝીન (પુસ્તિકા) જે નીકળે છે તેને પણ આપ બાળકો સમજી શકશો બીજું કોઈ નહીં સમજી શકશે. બાપે કહ્યું લખી દો જે કાંઈ થયું ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક, નથિંગ ન્યુ. જે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં થયું હતું તે જ હવે રિપીટ (ફરીથી) થાય છે. કોઈને પણ આ સમજવું હોય તો આવીને સમજે. એવી-એવી યુક્તિઓ રાખવી જોઈએ. અમે સમાચાર પત્રો માં શું લખીએ! આ પણ તમે લખી શકો છો - આ મહાભારત લડાઈ કેવી રીતે પાવન દુનિયા નો ગેટ (દ્વાર) ખોલે છે. સતયુગ ની સ્થાપના કલ્પ પહેલાં માફક કેવી રીતે થાય છે, કેવી રીતે દેવી-દેવતાઓની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, આવીને સમજો. ગોડફાધર થી બર્થ રાઈટ (જન્મ સિદ્ધ અધિકાર) લેવો હોય તો આવીને લો. આવું-આવું વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. તે લોકો સ્ટોરી (વાર્તા) વગેરે બનાવે છે તે પણ ડ્રામા માં નોંધ છે, જે પાર્ટ ભજવે છે. વ્યાસે પણ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર શાસ્ત્ર વગેરે બનાવ્યાં છે. પાર્ટ પણ એવો મળેલો છે. હવે તમે ડ્રામાને સમજી ગયાં છો ફરી તે જ ડ્રામા રિપીટ થશે. હવે તમે આવ્યાં છો ફરીથી જ્ઞાન સાંભળો છો. તમે જાણો છો ફરીથી આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હશે. બાકી બધાં ધર્મ ખલાસ થઈ જશે. હવે તમે નોલેજકુલ બની રહ્યાં છો. બાબા તમને આપ સમાન નોલેજકુલ બનાવે છે. તમે જાણો છો અડધોકલ્પ આપણે પીસકુલ (શાંત) રહેશું. કોઈ પ્રકારની અશાંતિ નહીં રહેશે. ત્યાં બાળકો વગેરે ક્યારેય રડતાં નથી, સદૈવ હસતાં રહેશે. અહીંયા પણ તમારે રડવાનું નથી. ગાયન પણ છે અમ્મા મરે તો ભી હલુઆ ખાઓ... જિન રોયા તિન ખોયા. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. તમને પતિઓનાં પતિ મળ્યાં છે જે સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપે છે. તે તો ક્યારેય મરતાં પણ નથી, પછી રડવાની શું દરકાર છે, જે રડવાનાં પુફ બને છે તે જ બાદશાહી લે છે. બાકી તો પ્રજામાં ચાલ્યાં જશે. બાબા થી જો કોઈ પૂછે આ હાલતમાં અમે શું બનીશું? તો બાબા બતાવી દેશે. બાળકો ને અંતમાં બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. જેમ સ્કૂલ માં બધાને ખબર પડી જાય છે ને. રુદ્ર માળા કઈ બને છે - તે અંતમાં તમને ખબર પડી જશે. જ્યારે અંત નાં દિવસો હોય છે તો ખૂબ પુરુષાર્થ કરે છે. સમજે છે અમે ફલાણા સબ્જેક્ટ (વિષય) માં નપાસ થઈશું. તમને પણ ખબર પડી જશે. ઘણાં કહે છે અમારો બાળકોમાં મોહ છે. તે તો નીકાળવો જ પડશે. મોહ રાખવાનો છે એકમાં, બાકી ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) થઈને સંભાળવાનું છે. કહે પણ છે ને - આ બધું બાપે દીધું છે તો પછી ટ્રસ્ટી થઈને ચાલો. મમત્વ

નીકાળી દો. બાપ સ્વયં આવીને કહે છે આમાંથી મમત્વ નિકાળી દો. સમજો આ બધું એમનું છે, એમની મત પર જ ચાલો. એમનાં કાર્યમાં જ લાગી જાયો. અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન નું દાન કરતાં રહો. અહીંયા કન્યાઓનાં માટે બાપ ની પાસે સૌથી વધારે રિગાર્ડ (આદર) છે. કન્યા કર્મબંધન થી ફ્રી (મુક્ત) રહે છે. બાળકો ને તો લૌકિક બાપનાં વારસા નો નશો રહે છે. કન્યા લૌકિક બાપનો વારસો નથી પામતી. અહીંયા આ બાપ ની પાસે મેલ-ફીમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) નો ભેદ નથી. બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. તમે જાણો છો આપણે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છીએ, બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આત્મા ભણે છે, બાપ થી વારસો લે છે. જેટલો વધારે વારસો લેશે એટલું ઊંચ પદ પામશે. બાબા આવીને બધી વાતો સમજાવે છે. શિવબાબા છે નિરાકાર, એમની પૂજા પણ કરે છે. સોમનાથ નું મંદિર બનાવ્યું છે. આ હમણાં તમે જાણો છો શિવબાબાએ આવીને શું કર્યું! કેમ એમનું યાદગાર મંદિર બનાવ્યું છે? આ પણ તમે સમજો છો. કલ્પ-કલ્પ એવું જ થશે. ડ્રામા માં નોંધ છે, તો રિપીટ થઈ રહ્યું છે. બાપ ને આવવાનું જ છે. જૂની દુનિયા નો વિનાશ થવાનો છે. કોઈ અફસોસ ની વાત નથી. આ ખૂનેનાહેક ખેલ છે. નાહેક બધાનું ખૂન થશે. નહીં તો કોઈ-કોઈનું ખૂન કરે તો તેમને ફાંસીની સજા મળી જાય. હવે કોને પકડે. આ તો નેચરલ કેલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) આવવાની જ છે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. અમરલોક, મૃત્યુલોક નાં અર્થ ને પણ કોઈ નથી જાણતાં. તમે જાણો છો આ જે આપણે મૃત્યુલોક માં છીએ, કાલે અમરલોક માં હોઈશું, એટલે આપણે ભણીએ છીએ. મનુષ્ય તો ધોર અંધકાર માં છે. તમે જ્ઞાન અમૃત પીવડાઓ છો, હાં-હાં કરી પછી સુઈ જાય છે નિંદર માં. સાંભળે પણ છે બેહદ નાં બાપ વારસો આપી રહ્યાં છે. આ એ જ મહાભારત ની લડાઈ છે જેનાથી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલે છે. લખે પણ છે ખૂબ સારું છે, આ જ્ઞાન કોઈ આપી ન શકે. અમે માનીએ છીએ, બસ. સ્વયં કાંઈ પણ જ્ઞાન ઉઠાવતાં નથી ફરી સુઈ જાય છે, આને કહેવાય છે કુંભકરણ. તમે કહી શકો છો કે લખીને તો આપો છો પરંતુ એવું નહીં પછી જાયો તો ઘર માં જઈને સૂઈ જાયો. કુંભકરણ નાં ચિત્ર ની આગળ લઈ જવાં જોઈએ, આનાં માફક સૂઈ નહીં જતાં. સમજાવવાની ખૂબ યુક્તિ જોઈએ ને.

બાબા કહે છે, બાળકો પોતાની દુકાનો માં પણ મુખ્ય-મુખ્ય ચિત્ર રાખો. જે કોઈ આવે તેનાં પર સમજાવો. તે પણ સોદો કરાવો, આ પણ સાચ્યો સોદો છે. આનાથી તમે અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકો છો. આમાં લજ્જાની તો કોઈ વાત જ નથી. કોઈ કહે છે બી.કે. બન્યાં છો. બોલો, અરે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં કુમાર-કુમારી તો તમે પણ છો ને. બાપ નવી સૃષ્ટિ રચી રહ્યાં છે. જૂની ને આગ લાગી રહી છે. તમે પણ જ્યાં સુધી બી.કે. ન બનો ત્યાં સુધી સ્વર્ગ માં જઈ ન શકો. એવી-એવી દુકાનો માં સર્વિસ કરો તો કેટલી બેહદ ની સર્વિસ થઈ જશે. પરસ્પર રાય (સલાહ) કરો, દુકાન નાની છે તો પણ દિવાલ માં ચિત્ર લગાવી શકો છો. ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ (પહેલી શરુઆત ઘર થી થાય). પહેલાં-પહેલાં એમનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બાપ કહે છે - હવે કોઈ દેહધારી ને યાદ ન કરો. શિવબાબા ને યાદ કરો, જેનાથી વારસો મળે છે. મનુષ્ય તો બિચારા મૂંઝાયેલાં છે. બતાવવાનું છે - ડીટી વર્લ્ડ સાવરન્ટી (દૈવી દુનિયાની રાજધાની) પામવી છે, નર થી નારાયણ બનવું છે તો આવીને બનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ માં જ શુદ્ધ સાચ્યો મોહ રાખવાનો છે, એમને જ યાદ કરવાનાં છે. દેહધારીઓ થી મમત્વ નીકાળી દેવાનું છે. ટ્રસ્ટી થઈને સંભાળવાનું છે.
 2. વિકર્માજીત બનવાનું છે એટલે કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈપણ વિકર્મ ન થાય, આનું ખૂબ-ખૂબ ધ્યાન રાખવાનું છે.
- વરદાન :- સાક્ષીપણા ની સીટ દ્વારા પરેશાની શબ્દ ને સમાપ્ત કરવા વાળા માસ્ટર ત્રિકાળદર્શી ભવ આ ડ્રામા માં જે કાંઈ પણ થાય છે તેમાં કલ્યાણ ભરેલું છે, કેમ, શું નાં ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) સમજદાર ની અંદર ઉઠી ન શકે. નુકસાન માં પણ કલ્યાણ સમાયેલું છે, બાપ નો સાથ અને હાથ છે તો અકલ્યાણ થઈ ન શકે. એવી શાન ની સીટ પર રહો તો ક્યારેય પરેશાન ન થઈ શકો. સાક્ષીપણા ની સીટ પરેશાની શબ્દ ને ખતમ કરી દે છે, એટલે ત્રિકાળદર્શી બની પ્રતિજ્ઞા કરો કે ન પરેશાન થઈશું ન પરેશાન કરશું.
- સ્લોગન :- પોતાની સર્વ કર્મેન્દ્રિયો ને ઓર્ડર પ્રમાણે ચલાવવી જ સ્વરાજ્ય અધિકારી બનવું છે.

“ મીઠા બાળકો - હવે આ દુનિયાનો હોપલેસ (નિરાશાનો) કેસ છે , બધાં મરી જશે એટલે એનાથી મમત્વ મટાવો , મામેકમ્ યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ (સેવા) ની ઉછળ ન આવવાનું કારણ શું છે?

ઉત્તર :- ૧. જો લક્ષણ ઠીક નથી, બાપ ને યાદ નથી કરતાં તો સર્વિસ ની ઉછળ આવી ન શકે. કાંઈ ને કાંઈ ઉલ્ટા કર્મ થતાં રહે છે એટલે સર્વિસ નથી કરી શકતાં. ૨. બાપ નું જે પહેલું ડાયરેક્શન છે - આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા એને અમલ માં નથી લાવતાં. બુદ્ધિ દેહ અને દેહ નાં સંબંધો માં ફસાયેલી છે તો સેવા કરી ન કરી શકે.

ગીત :- ઓમ્ નમઃ શિવાય....

ઓમ્ શાંતિ ! હવે આ ભક્તિમાર્ગ નું ગીત સાંભળ્યું. શિવાય નમઃ કહે છે. શિવ નું નામ ઘડી-ઘડી લે છે. રોજ શિવ નાં મંદિરમાં જાય છે અને જે તહેવાર છે તે વર્ષે-વર્ષે મનાવે છે. પુરુષોત્તમ માસ પણ હોય છે, પુરુષોત્તમ વર્ષ પણ હોય છે. શિવાય નમઃ તો રોજ કહેતાં રહે છે. શિવ નાં પૂજારી બહુજ છે. રચયિતા છે શિવ ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન. કહે પણ છે - પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. રોજ પૂજા પણ કરે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ સંગમયુગ છે - પુરુષોત્તમ બનવાનો યુગ. જેમ શારીરિક ભણતર થી કાંઈ ને કાંઈ ઊંચ પદ પામે છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણે આ પદ કેવી રીતે પામ્યું, વિશ્વ નાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં. આ કોઈને પણ ખબર નથી. શિવાય નમઃ પણ કહે છે. તુમ માત-પિતા.... રોજ મહિમા ગાય છે પરંતુ એ નથી જાણતાં કે તે ક્યારે આવીને માતા-પિતા બનીને વારસો આપે છે. તમને ખબર છે કે દુનિયાનાં મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં. ભક્તિ માર્ગ માં કેટલાં ધક્કા ખાય છે. અમરનાથ પર કેટલાં ટોળા નાં ટોળા જાય છે. કેટલાં ધક્કા ખાય છે. કોઈને એવું કહો તો નારાજ થઈ જાય. તમે થોડાંક બાળકો છો જેમને અંદર માં બહુજ ખુશી છે. લખતાં પણ રહે છે બાબા જ્યાર થી તમને ઓળખ્યાં છે, બસ હવે તો અમારી ખુશી નો પારાવાર નથી રહ્યો. કાંઈ પણ તકલીફ વગેરે થાય છે, તો પણ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. આપણે બાપ નાં બન્યાં છીએ, આ ક્યારેય ભુલવું ન જોઈએ. આપ બાળકો જ્યારે કે જાણો છો આપણે શિવબાબા ને પામ્યાં છે. તો ખુશીનો પારાવાર ન રહેવો જોઈએ. માયા ઘડી-ઘડી ભૂલાવી દે છે. ભલે લખે છે અમને નિશ્ચય છે, બાબા ને અમે જાણીએ છીએ તો પણ ચાલતાં-ચાલતાં ઠંડા પડી જાય છે. ૬-૮ માસ, ૨-૩ વર્ષ આવે નહીં તો બાબા સમજી જાય છે પૂરા નિશ્ચય બુદ્ધિ નથી. પૂરો નશો નથી ચઢ્યો. એવાં બેહદ નાં બાપ, જેનાથી ૨૧ જન્મો નો વારસો મળે છે. નિશ્ચય થઈ જાય તો બહુજ ખુશી નો નશો રહેવો જોઈએ. જેમ કોઈનાં બાળક ને રાજા ખોળે (દત્તક) લેવા ઈચ્છે છે. બાળક ને ખબર પડી જાય છે કે અમારા માટે એવી વાતચીત થઈ રહી છે કે રાજા ઈચ્છે છે - આ બાળકને અમે વારીસ બનાવીએ. તો બાળક ને બહુજ ખુશી થશે ને. હું રાજા નો બાળક બનું છું અથવા ગરીબ નો બાળક સાહુકાર નાં ખોળે જાય છે તો બહુજ ખુશી થાય છે ને. જાણી જાય છે કે મને ફલાણા એડોપ્ટ (અપનાવે) કરે છે તો ગરીબી નું ગમ (દુઃખ) ભુલી જાય છે. તે તો છે છતાં પણ એક જન્મ ની વાત. અહીંયા બાળકોને ખુશી રહે છે ૨૧ જન્મ વારસો લેવાની. બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને પછી બીજાને રસ્તો બતાવવાનો છે. શિવબાબા પતિત-પાવન આવેલાં છે. સમજાવે છે, તમારો હું બાપ છું. એવું કોઈ મનુષ્ય ન કહી શકે કે હું તમારો બેહદ નો બાપ છું. બાપ જ સમજણ આપે છે હું ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આવ્યો હતો. તમને આ જ અક્ષર કહ્યાં હતાં કે મામેકમ્ યાદ કરો. મને પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરવાથી જ તમે પતિત થી પાવન બનશો બીજો કોઈ ઉપાય નથી - પતિત થી પાવન બનવાનો. પતિત-પાવન છે જ એક બાપ. કૃષ્ણ ને ભગવાન ન કહી શકાય. ગીતા નાં ભગવાન એક પતિત-પાવન પુનર્જન્મ રહિત છે. પહેલી-પહેલી વાત આ લખાવો. મોટાં-મોટાં વ્યક્તિઓ નું લખાણ જોશે તો સમજશે ઠીક છે. કોઈ સાધારણ વ્યક્તિ ને જોશે તો કહેશે બ્રહ્માકુમારીઓએ આમને જાદુ લગાવી દીધું છે ત્યારે લખે છે, મોટાં વ્યક્તિનાં માટે એવું નહીં કહેશે. તમે કાંઈ પણ કહો છો તો સમજે છે નાનાં મોઢે મોટી વાતો બનાવે છે કે ભગવાન આવ્યાં છે. એમ આપ બાળકોએ ફક્ત કહેવાનું નથી કે ભગવાન આવ્યાં છે, એનાથી તો કોઈ સમજશે નહીં વધારે જ મજાક ઉડાવશે. આ તો સમજાવવાનું છે કે બે બાપ છે. પહેલે થી જ ઝટ થી સીધું કહેવાનું નથી કે ભગવાન આવેલાં છે

કારણ કે આજકાલ દુનિયામાં પણ ભગવાન કહેવડાવવા વાળા બહુજ થઈ ગયાં છે. બધાં પોતાને ભગવાન નો અવતાર સમજે છે તો યુક્તિ થી બે બાપ નું રહસ્ય સમજાવવું જોઈએ. એક છે હદ નાં બાપ, બીજા છે બેહદ નાં બાપ. બાપ નું નામ છે શિવ. એ બધી આત્માઓનાં બાપ છે તો જરૂર બાળકોને વારસો આપતાં હશે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. એ જ આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, તો જરૂર નર્ક નો વિનાશ થવાનો છે. એની પણ નિશાની-આ મહાભારત લડાઈ છે. બાકી ફક્ત ભગવાન આવ્યાં છે, આ કહેવાથી કોઈ સમજશે નહીં. ઢંઢેરો પિટતાં રહે છે. એવી-એવી ઉલ્ટી સર્વિસ કરવાથી વધારે જ સર્વિસ માં ઢીલાપણું આવી જાય છે. એક તરફ કહે ભગવાન આવેલાં છે, ભગવાન ભણાવે છે પછી જઈને લગ્ન કરે છે. તો લોકો કહેશે તમને પાછું શું થયું. તમે તો કહેતાં હતાં કે ભગવાન ભણાવે છે. કહે છે અમે જે સાંભળ્યું હતું તે કહી દીધું. અનેક પ્રકારનાં વિઘ્ન પણ પડે છે પોતાનાં બાળકોથી, જેમ હિંદુ ધર્મ વાળાઓએ પોતે જ પોતાને ચમાટ મારી છે ને. હકીકત માં છે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં પરતું કહી દે છે અમે હિંદુ છીએ. પોતાને ચમાટ મારી છે ને. હવે તમે જાણો છો આપણે જ પૂજ્ય હતાં તો શ્રેષ્ઠ કર્મ, શ્રેષ્ઠ ધર્મ હતો. આસુરી મત પર ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની પડ્યાં છીએ. આપણે જ પોતાનાં ધર્મ ની ઝ્લાનિ શરૂ કરીએ છીએ, આસુરી માયા ની મત છે એટલે બાબાએ પોતે કહ્યું છે-તે છે આસુરી સંપ્રદાય. આ છે દેવી સંપ્રદાય, જેમને હું રાજયોગ શીખવાડું છું. હમણાં છે કળયુગ. જે આ નોલેજ (જ્ઞાન) આવીને સાંભળે છે, એ અસુર થી બદલાઈ દેવતા બને છે. આ નોલેજ છે જ દેવતા બનવાનાં માટે. ૫ વિકારો પર જીત પામવાથી દેવતા બને છે, બાકી અસુરો અને દેવતાઓની કોઈ લડાઈ નથી લાગી. આ પણ ભૂલ કરી દીધી છે પછી દેખાડે છે, જેની તરફ સાક્ષાત્ ભગવાન છે એમનો વિજય થયો, એમાં નામ કૃષ્ણ નું આપી દીધું છે. હકીકત માં છે તમારું માયા થી યુદ્ધ. બાપ કેટલી વાતો બેસી સમજાવે છે પરંતુ તમોપ્રધાન એવાં છે જે બિલકુલ સમજતાં જ નથી. બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં. સમજે પણ છે અમારી એવી તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે જે યાદ જ નથી રહેતી, એટલે ઉલ્ટું કામ કરતો રહું છું. સારા-સારા બાળકો પણ યાદ બિલકુલ નથી કરતાં. લક્ષણ સુધારતાં જ નથી, એટલે સર્વિસ ની ઉછળ નથી આવતી. બાપ કહે છે - દેહ સહિત દેહ નાં જે પણ સંબંધ છે, એમને મારો અથવા ભુલો. હવે મારો અક્ષર હકીકત માં છે નહીં. કહે છે આપ મુઝે મરી ગઈ દુનિયા. આ બાપ બેસી સમજાવે છે. બુદ્ધિ થી ભૂલી જવાનું છે જ્યારે કે તમે મારા બન્યાં છો તો આ બધાને ભુલો, એક બાપ ને યાદ કરો. જેમ કોઈ બીમારી નો હોપલેસ (નિરાશ) કેસ થઈ જાય છે તો પછી એનાથી મમત્વ મિટાવવાનું હોય છે. પછી એમને કહે છે રામ-રામ કહો, બાપ પણ કહે છે આ દુનિયાનાં કેસ બહુજ હોપલેસ છે. આ ખલાસ થવાની જ છે, બધાં મરી જશે, એટલે એનાથી મમત્વ મિટાવો. તે તો રામ-રામ ની ધૂન લગાવે છે. અહીંયા તો એક ની વાત નથી. આખી દુનિયા વિનાશ થવાની છે એટલે તમને એક જ મંત્ર આપું છું મામેકમ્ યાદ કરો. કેટલી સમજણ આપતાં રહે છે, ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી. હમણાં પુરુષોત્તમ માસ આવ્યો તો પુરુષોત્તમ યુગ પર પણ સમજણ આપતાં રહે છે. સમજાવાની બહુજ હોશિયારી જોઈએ. ધારણા સારી જોઈએ. કોઈ પાપ કર્મ ન કરવું જોઈએ. વગર પરવાનગી કોઈ વસ્તુ ઉઠાવવી, ખાવી આ પણ બહુજ ગુપ્ત પાપ છે. કાયદા ખુબ કડક છે, પાપ કરે છે તો પણ બતાવતાં નથી, પછી પાપ વૃદ્ધિ ને પામતાં જાય છે. અહીંયા તો આપ બાળકોએ પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. મને પુણ્ય આત્મા થી સ્નેહ છે, પાપ આત્મા થી વિરોધ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ જાણે છે કે સારું કર્મ કરવાથી સારું ફળ મળશે એટલે દાન-પુણ્ય વગેરે સારા કર્મ કરે છે ને. આ ડ્રામા છે તો પણ કહે છે ભગવાન સારા કર્મો નું ફળ સારું આપે છે. બાપ કહે છે-હું ફક્ત આ ધંધો થોડી બેસીને કરું છું. આ તો બધું ડ્રામા માં નોંધ છે. ડ્રામા અનુસાર બાપ ને જરૂર આવવાનું છે.

બાપ કહે છે - મારે આવીને બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે. બાકી એમાં કૃપા વગેરેની કોઈ વાત જ નથી. કોઈ-કોઈ લખે છે બાબા તમારી કૃપા હશે તો અમે તમને ક્યારેય નહીં ભૂલીશું. બાપ કહે છે - હું ક્યારેય કૃપા વગેરે નથી કરતો, આ તો ભક્તિમાર્ગ ની વાતો છે. તમારે પોતાનાં પર કૃપા કરવાની છે. બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. ભક્તિમાર્ગ ની વાતો જ્ઞાન માર્ગ માં હોતી નથી. જ્ઞાન માર્ગ છે જ ભણતર. શિક્ષક કોઈ પર કૃપા થોડી કરશે. દરેકે ભણવાનું છે. બાપ શ્રીમત આપે છે, એનાં પર ચાલવું જોઈએ ને. પરંતુ પોતાની મત પર ચાલવાનાં કારણે કાંઈ પણ સર્વિસ નથી કરતાં. બાળકોએ બિલકુલ પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. જરા પણ કોઈ પાપ ન થાય. ઘણાં બાળકો પોતાનાં પાપ ક્યારેય બતાવશે નહીં. બાપ પણ કહે છે તે ઊંચ પદ ક્યારેય નહીં પામશે. ગવાયેલું છે ચઢે તે ચાખે....બાળકો જાણે છે બહુજ ઊંચુ પદ છે. પડે છે તો કોઈ કામ નાં નથી રહેતાં. અશુદ્ધ અહંકાર છે પહેલો નંબર, પછી કામ, ક્રોધ, લોભ પણ ઓછાં નથી. લોભ, મોહ પણ સત્યાનાશ કરી દે છે. બાળકો વગેરે માં મોહ હશે તો તે યાદ આવતાં રહેશે. આત્મા તો કહે છે મારા તો એક શિવબાબા, બીજું ન કોઈ

બીજા કોઈ પણ યાદ ન આવે - એવો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ બધું તો ખલાસ થવાનું છે. વિનાશ સામે છે, વારસો તો લઈ નહીં શકશે. એમનામાં શું મોહ રાખવાનો છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવાની છે. આખી દુનિયાને બુદ્ધિ થી ભૂલવાની છે. આ તો બધું ખલાસ થવાનું જ છે. તોફાન એવાં લાગશે જે એકદમ ખતમ થઈ જશે. આગ ક્યાંક લાગે છે અને હવા જોર થી આવે છે તો ઝટ એકદમ ખલાસ કરી દે છે. અડધાં કલાક માં ૧૦૦-૧૫૦ ઝુંપડાઓ ખતમ કરી દે છે. તમે જાણો છો કે આ ભમ્બોર ને આગ લાગવાની જ છે, નહીં તો આટલાં બધાં મનુષ્ય કેવી રીતે મરશે. જે સારા બાળકો છે, લક્ષણ પણ સારા છે તો સર્વિસ પણ સારી કરે છે. આપ બાળકોને નશો રહેવો જોઈએ. પૂરો નશો તો અંતમાં રહેશે, જ્યારે કર્મોત્તીત અવસ્થા થાય તો પણ પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. બનારસ માં શિવ નાં મંદિરમાં તો બહુજ જાય છે કારણ કે એ છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન. ત્યાં શિવની ભક્તિ બહુજ છે. બાબા તો કહેતાં રહે છે કે ત્યાં એમને જઈને સમજાઓ. એ શિવ ભગવાન આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ વારસો આપે છે. સંગમ પર જ આ વારસો એમને મળેલો છે. આ સમજાવવાથી પછી બ્રહ્મા-સરસ્વતી ની પણ સમજણ આવે છે. ચિત્રો પર સ્પષ્ટ સમજાવી શકો છો. એમને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં ભક્તિમાર્ગ હતો નહીં. કહેશે ભક્તિ તો અનાદિ છે જ. હમણાં તમને કેટલું નોલેજ મળ્યું છે તે નશો ચઢવો જોઈએ ને. આપણને ભગવાન ભણાવી રહ્યાં છે, ૨૧ જન્મો નું રાજ્ય-ભાગ્ય આપવાનાં માટે. તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છો ને. જેમને નિશ્ચય હશે-આ બ્રહ્માકુમારીઓ જેનાં દ્વારા સાંભળીને અમને નિશ્ચય બેસાડે છે તે સ્વયં શું હશે. એવાં બાપ થી તો પહેલાં મળીએ. જ્યાં સુધી પૂરો નિશ્ચય નહીં હશે ત્યાં સુધી વધશે નહીં. નિશ્ચય વાળા જ ઝટ ભાગશે. એવાં બાપ નાં પાસે અમે જઈને મળીશું, છોડીશું નહીં. બસ બાબા અમે તો તમારા બની ગયાં, અમે જઈશું નહીં. ગીત પણ છે ને ભલે પ્રેમ કરો ભલે હુકરાવો. આ દિવાનો તારો દર (ઘર) નહીં છોડશે. તો પણ બેસાડી તો ન શકે. સેવા પર મોકલવા પડે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. એવું લખીને પણ આપે છે પછી બહાર જઈને માયા નાં ચક્ર માં આવી જાય છે. માયા એટલી પ્રબળ છે. માયા નાં બહુજ વિઘ્ન પડે છે. નાનાં દીવા ને માયા નાં તોફાન કેટલાં આવે છે. આ ગીતનો પણ સાર બાપ આવીને સમજાવે છે. તમારો પુરુષોત્તમ યુગ ચાલી રહ્યો છે. ભક્તો નો પુરુષોત્તમ માસ ચાલ્યો ગયો. બાપ કહે છે-આ સંગમયુગ પર જ હું આવું છું, પતિતો ને પાવન બનાવવાં. સમજણ કેટલી સારી છે.

અચ્છા - દિવસે-પ્રતિદિવસે સેવા ની વૃદ્ધિ માટે નવી-નવી યુક્તિઓ નીકળતી રહેશે. સારા-સારા ચિત્ર બનતાં જશે. કહે છે ને-વિલંબ પછી કામ દુરસ્ત થાય છે. તૈયાર માલ મળે છે, જેનાથી જલ્દી થી કોઈ સમજી જાય. સીડી બહુજ સારી છે. આ સમયે કોઈ આ ન કહી શકે કે અમે પાવન છીએ. પાવન દુનિયા સતયુગ ને જ કહેવાય છે. પાવન દુનિયાનાં માલિક આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જરા પણ કોઈ મોટું અથવા સૂક્ષ્મ પાપ ન થાય, એનું બહુજ-બહુજ ધ્યાન રાખવાનું છે. ક્યારેય કોઈ વસ્તુ છુપાવીને નથી લેવાની. લોભ મોહ થી પણ સાવધાન રહેવાનું છે.
2. અશુદ્ધ અહંકાર જે સત્યનાશ કરવા વાળો છે, એને ત્યાગવાનો છે. એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ પણ યાદ ન આવે, આ જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- સૂક્ષ્મ સંકલ્પો નાં બંધન થી પણ મુક્ત બની ઊંચી સ્ટેજ નો અનુભવ કરવા વાળા નિર્બંધન ભવ જે બાળકો જેટલાં નિર્બંધન છે એટલાં ઊંચી સ્ટેજ પર સ્થિત રહી શકે છે, એટલે ચેક કરો કે મન્સા-વાયા કે કર્મણા માં કોઈ સૂક્ષ્મ માં પણ દોરી જોડાયેલી તો નથી! એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે. પોતાનું દેહ પણ યાદ આવ્યું તો દેહ ની સાથે દેહ નાં સંબંધ, પદાર્થ, દુનિયા બધું એક નાં પાછળ આવી જશે. હું નિર્બંધન છું - આ વરદાન ને સ્મૃતિ માં રાખી આખી દુનિયાને માયાની જાળ થી મુક્ત કરવાની સેવા કરો.

સ્લોગન :- દેહી-અભિમાની સ્થિતિ દ્વારા તન અને મન ની હલચલ ને સમાપ્ત કરવા વાળા જ અચળ રહે છે.

નવી દુનિયાની તસ્વીર (છબી) નો આધાર વર્તમાન શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ જીવન

આજે વિશ્વ રચતા, વિશ્વ ની શ્રેષ્ઠ તકદીર બનાવવા વાળા બાપદાદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ તકદીરની તસ્વીર (છબી) - સ્વરૂપ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આપ સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓ વિશ્વની શ્રેષ્ઠ તકદીર ની તસ્વીર છો. બ્રાહ્મણ જીવનની તસવીર થી ભવિષ્ય ની શ્રેષ્ઠ તકદીર સ્પષ્ટ દેખાય છે. બ્રાહ્મણ જીવનનું દરેક શ્રેષ્ઠ કર્મ ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ ફળ નો અનુભવ કરાવે છે. બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ભવિષ્ય નાં શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર સ્પષ્ટ કરાવે છે. તો વર્તમાન બ્રાહ્મણ જીવન તસ્વીર (છબી) છે - ભવિષ્ય તકદીરવાન સંસાર ની. બાપદાદા એવાં ભવિષ્ય ની તસ્વીર બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. તસ્વીર પણ તમે છો, ભવિષ્યની તકદીર નાં આધારમૂર્ત પણ તમે છો. તમે શ્રેષ્ઠ બનો, ત્યારે જ દુનિયા પણ શ્રેષ્ઠ બને છે. તમારી ઉડતી કળા ની સ્થિતિ તો વિશ્વની પણ ઉડતી કળા છે. આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ સમય પ્રતિ સમય જેવી સ્ટેજ (સ્થિતિ) થી પાસ (પસાર) કરો છો તો વિશ્વ ની સ્ટેજસ (સ્થિતિ) પણ પરિવર્તન થતી રહે છે. તમારી સતોપ્રધાન સ્થિતિ છે તો વિશ્વ પણ સતોપ્રધાન છે, ગોલ્ડન એજડ (સ્વર્ણિમ યુગ) છે. તમે બદલાઓ તો દુનિયા પણ બદલાઈ જાય છે. એટલાં આધારમૂર્ત છો!

વર્તમાન સમયે બાપ ની સાથે કેટલો શ્રેષ્ઠ પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છો! આખાં કલ્પ ની અંદર સૌથી મોટાં માં મોટો વિશેષ પાર્ટ આ સમયે ભજવી રહ્યાં છો. બાપ ની સાથે-સાથે સહયોગી બની વિશ્વ ની દરેક આત્મા ની અનેક જન્મો ની આશાઓ પૂર્ણ કરી રહ્યાં છો. બાપ દ્વારા દરેક આત્મા ને મુક્તિ અથવા જીવનમુક્તિ નો અધિકાર પ્રાપ્ત કરાવવાનાં નિમિત્ત બનેલાં છો. સર્વ ની ઈચ્છાઓને પણ પૂર્ણ કરવા વાળા બાપ સમાન ‘કામધેનુ’ છો, કામનાઓ પૂર્ણ કરવાવાળા છો. એવી રીતે દરેક આત્મા ને ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યાની સ્થિતિ નો અનુભવ કરાવો છો જે અડધોકલ્પ અનેક જન્મ, ન ભક્તિવાળી આત્માઓને, ન જીવનમુક્ત અવસ્થા વાળી આત્માઓને કોઈ પણ ઈચ્છા રહે છે. એક જન્મ ની ઈચ્છાઓ પૂર્ણ કરવાવાળા નથી પરંતુ અનેક જન્મોનાં માટે ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા ની અનુભૂતિ કરાવવા વાળા છો. જેમ બાપ નાં સર્વ ભંડારા, સર્વ ખજાના સદા ભરપૂર છે, અપ્રાપ્તિ નું નામ નિશાન નથી; એવાં બાપ સમાન સદા અને સર્વ ખજાના થી ભરપૂર છો.

બ્રાહ્મણ આત્મા અર્થાત્ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ આત્મા, સમ્પન્ન આત્મા. જેમ બાપ સદા લાઈટ-હાઉસ, માઈટ-હાઉસ છે; એમ બ્રાહ્મણ આત્માઓ પણ બાપ સમાન છો, લાઈટ-હાઉસ છો એટલે દરેક આત્મા ને પોતાની મંઝિલ પર પહોંચાડવાનાં નિમિત્ત છો. જેમ બાપ દરેક સંકલ્પ, દરેક બોલ, દરેક કર્મ થી દરેક સમયે દાતા છે, વરદાતા છે, એમ આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ પણ દાતા છો, માસ્ટર વરદાતા છો. એવાં બ્રાહ્મણ જીવનની તસવીર છો? કોઈ પણ તસવીર બનાવો છો તો તેમાં બધી વિશેષતાઓ બતાવો છો ને. એવી રીતે વર્તમાન સમયની બ્રાહ્મણ જીવનની તસ્વીર ની વિશેષતાઓ પોતાનામાં ભરી લીધી છે? મોટાં માં મોટાં ચિત્રકાર તમે છો જે પોતાનું ચિત્ર પણ બનાવી રહ્યાં છો. તમારું ચિત્ર બનતાં જ વિશ્વ નું ચિત્ર બનતું જઈ રહ્યું છે. એવો અનુભવ કરો છો ને.

ઘણાં પૂછે છે ને કે નવી દુનિયામાં શું હશે? તો નવી દુનિયાની તસ્વીર જ તમે છો. તમારા જીવન થી ભવિષ્ય સ્પષ્ટ થાય છે. આ સમયે પણ પોતાની તસ્વીર માં જુઓ કે સદા એવી તસ્વીર બની છે જે કોઈ પણ જુએ તો સદા નાં માટે પ્રસન્નચિત્ત થઈ જાય. કોઈ પણ જરા પણ અશાંતિ ની લહેર વાળા હોય તો તમારી તસ્વીર જોઈ અશાંતિ ને જ ભૂલી જાય, શાંતિ ની લહેરો માં લહેરાવવા લાગે. અપ્રાપ્તિ સ્વરૂપ, પ્રાપ્તિ ની અનુભૂતિ સ્વતઃ જ અનુભવ કરે. ભિખારી બનીને આવે, ભરપૂર બનીને જાય. તમારી હર્ષિત મૂર્ત જોઈ મન નું કે આંખો નું રડવાનું ભૂલી જાય, હસવાનું શીખી જાય. તમે લોકો પણ બાપ ને કહો છો ને કે મુસ્કુરાના સિખા દિયા.... તો તમારું કામ જ છે રડવાનું છોડાવવું અને હસતાં શીખડાવવું. તો એવી તસ્વીર બ્રાહ્મણ જીવન છે. સદા આ સ્મૃતિમાં રાખો કે અમે એવાં આધારમૂર્ત છીએ, ફાઉન્ડેશન (પાયો) છીએ. વૃક્ષ નાં ચિત્ર માં જોયું - બ્રાહ્મણ ક્યાં બેઠાં છે? ફાઉન્ડેશન માં બેઠા છો ને. બ્રાહ્મણ ફાઉન્ડેશન મજબૂત છે, ત્યારે અડધોકલ્પ અચળ-અડોલ રહો છો. સાધારણ આત્માઓ નથી,

આધારમૂર્ત છે, ફાઉન્ડેશન છે.

આ સમયની તમારી સંપૂર્ણ સ્થિતિ સતયુગ ની ૧૬ કળા સંપૂર્ણ સ્થિતિ નો આધાર છે. હમણાંની એક-મત ત્યાંના એક રાજ્ય ની આધારમૂર્ત છે. અહીંયાનાં સર્વ ખજાનાઓ ની સંપન્નતા - જ્ઞાન, ગુણ, શક્તિઓ, સર્વ ખજાના ત્યાંની સંપન્નતા નો આધાર છે. અહીંયાનાં દેહ નાં આકર્ષણ થી ન્યારાપણું, ત્યાંના તનની તંદુરસ્તી ની પ્રાપ્તિ નો આધાર છે. અશરીરી-પણા ની સ્થિતિ નિરોગી-પણા અને લાંબા આયુષ્ય નું આધાર સ્વરૂપ છે. અહીંયાનું બેફિકર, બાદશાહપણાનું જીવન ત્યાંની દરેક ઘડી ની મન ની મોજ નું જીવન આ જ સ્થિતિ ની પ્રાપ્તિ નો આધાર બને છે. એક બાપ બીજું ન કોઈ - અહીંયાની આ અખંડ-અટલ સાધના ત્યાં અખંડ, અટલ, અખુટ, નિર્વિઘ્ન સાધનો ની પ્રાપ્તિ નો આધાર બને છે. અહીંયાનો નાનો-એવો સંસાર બાપદાદા કે માતા-પિતા અને બહેન-ભાઈ, ત્યાંના નાનાં સંસાર નો આધાર બને છે. અહીંયા એક માતા-પિતા નાં સંબંધ નાં સંસ્કાર ત્યાં પણ એક જ વિશ્વ નાં વિશ્વ મહારાજા કે વિશ્વ-મહારાણી ને માતા-પિતા નાં રૂપ માં અનુભવ કરે છે. અહીંયાનાં સ્નેહ-ભર્યા પરિવાર નાં સંબંધ, ત્યાં પણ ભલે રાજા અને પ્રજા બને પરંતુ પ્રજા પણ પોતાને પરિવાર સમજે છે, સ્નેહની સમીપતા પરિવારની રહે છે. ભલે પદ હોય છે પરંતુ સ્નેહ નાં પદ છે, સંકોચ અને ભય નાં નહીં. તો ભવિષ્યની તસ્વીર તમે બનો છો ને. આ બધી વાતો પોતાની તસ્વીર માં ચેક કરો - ક્યાં સુધી શ્રેષ્ઠ તસ્વીર બનીને તૈયાર થઈ છે કે હમણાં સુધી રેખાઓ ખેંચી રહ્યાં છો? હોશિયાર આર્ટિસ્ટ છો ને.

બાપદાદા આ જ જોતાં રહે છે કે દરેકે ક્યાં સુધી તસ્વીર તૈયાર કરી છે? બીજાઓને ઉલ્હના (ફરીયાદ) તો આપી ન શકો કે આમણે આ ઠીક નથી કર્યું, એટલે આમ થયું. પોતાની તસ્વીર પોતે જ બનાવવાની છે. બીજી બધી વસ્તુ બાપદાદા થી મળી રહી છે, તેમાં તો કમી નથી ને. અહીંયા પણ ખેલ શીખવાડો છો ને જેમાં વસ્તુઓ ખરીદીને પછી બનાવો છો. બનાવવા વાળા ની ઊપર હોય છે, જેટલું ઈચ્છો એટલું લો. લેવાવાળા ફક્ત લઈ શકે. બાકી ખુલ્લું બજાર છે, બાપદાદા આ હિસાબ નથી રાખતા કે બે લેવાનાં છે કે ચાર લેવાનાં છે. સૌથી સુંદર તસ્વીર બનાવી છે ને. સદા પોતાને એમ સમજો કે અમે જ ભવિષ્યની તકદીર ની તસ્વીર છીએ. એમ સમજીને દરેક કદમ ઉઠાવો. સ્નેહી હોવાનાં કારણે સહયોગી પણ છો અને સહયોગી હોવાનાં કારણે બાપ નો સહયોગ દરેક આત્માને છે. એવું નહીં કે કોઈક આત્માઓને વધારે સહયોગ છે અને કોઈને ઓછો છે, ના. બાપ નો સહયોગ દરેક આત્માનાં પ્રતિ એક નાં રીટર્ન (વળતર) માં પદમગણો છે જ. જે પણ સહયોગી આત્માઓ છો, તે બધાંને બાપ નો સહયોગ સદા પ્રાપ્ત છે અને જ્યાં સુધી છે, ત્યાં સુધી છે જ છે. જ્યારે બાપનો સહયોગ છે તો દરેક કાર્ય થયેલું જ છે. એવો અનુભવ કરો પણ છો અને કરતાં ચાલો. કોઈ મુશ્કેલ નથી કારણ કે ભાગ્યવિધાતા દ્વારા ભાગ્યની પ્રાપ્તિનો આધાર છે. જ્યાં ભાગ્ય હોય, વરદાન હોય ત્યાં મુશ્કેલ હોતું જ નથી.

જેમની ખૂબ સારી તસ્વીર હોય છે, તો જરૂર ફર્સ્ટ (પ્રથમ) નંબર આવશે. તો બધાં ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં તો આવવા વાળા છો ને. નંબર ફર્સ્ટ એક આવશે પરંતુ ફર્સ્ટ ડિવિઝન તો છે ને. તો શેમાં આવવું છે? ફર્સ્ટ ડિવિઝન બધાનાં માટે છે. કંઈક કરી લેવું સારું છે. બાપદાદા તો બધાને ચાન્સ (તક) આપી રહ્યાં છે - ભલે ભારતવાસી હોય કે ડબલ વિદેશી હોય કારણ કે હજું રિઝલ્ટ આઉટ (બહાર પડ્યું) તો થયું નથી. ક્યારેક સારા-સારા રિઝલ્ટ આઉટનાં પહેલાં જ આઉટ થઈ જાય છે, તો આ જગ્યા મળી જશે ને એટલે જે પણ લેવાં ઈચ્છો, હમણાં તક છે. પછી બોર્ડ લગાવી દે છે ને કે હવે જગ્યા નથી. આ સીટ ફુલ થઈ જશે, એટલે ખૂબ ઉડો. દોડો નહીં પરંતુ ઉડો. દોડવા વાળા તો નીચે રહી જશે, ઉડવા વાળા ઉડી જશે, ઉડતાં ચાલો અને ઉડાવતાં ચાલો. અચ્છા!

ચારેય તરફની સર્વ શ્રેષ્ઠ તકદીર ની શ્રેષ્ઠ તસ્વીર સ્વરૂપ મહાન આત્માઓ ને, સદા સ્વયં ને વિશ્વનાં આધારમૂર્ત અનુભવ કરવા વાળી આત્માઓ ને, સદા પોતાને પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ અનુભૂતિઓ દ્વારા બીજાઓને પણ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ અનુભવ કરાવવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા બાપ નાં સ્નેહ અને સહયોગ નો પદમગણો અધિકાર પ્રાપ્ત કરવા વાળી પૂજ્ય બ્રાહ્મણ સો દેવ આત્માઓ ને યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પર્સનલ મુલાકાત

બાપ નો હાથ સદા મસ્તક પર છે જ - એવો અનુભવ કરો છો? શ્રેષ્ઠ મત જ શ્રેષ્ઠ હાથ છે. તો જ્યાં દરેક કદમ માં

બાપ નો હાથ તથા શ્રેષ્ઠ મત છે, ત્યાં શ્રેષ્ઠ મત થી શ્રેષ્ઠ કાર્ય સ્વતઃ જ થાય છે. સદા હાથ ની સ્મૃતિ થી સમર્થ બની આગળ વધતાં ચાલો. બાપ નો હાથ સદા આગળ વધારવાનો અનુભવ સહજ કરાવે છે એટલે આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ને દરેક કાર્ય માં સ્મૃતિમાં રાખી આગળ વધતાં રહો. સદા હાથ છે, સદા જીત છે.

પ્રશ્ન :- સહજયોગી સદા રહે, તેની સહજ વિધિ કઈ છે?

ઉત્તર :- બાપ જ સંસાર છે - આ સ્મૃતિ માં રહો તો સહજયોગી બની જશો કારણ કે આખો દિવસ સંસાર માં જ બુદ્ધિ જાય છે. જ્યારે બાપ જ સંસાર છે તો બુદ્ધિ ક્યાં જશે? સંસારમાં જ જશે ને, જંગલ માં તો નહીં જશે. તો જ્યારે બાપ જ સંસાર થઈ ગયાં તો સહજયોગી બની જશો. નહીં તો મહેનત કરવી પડશે - અહિયાંથી બુદ્ધિ હટાવો, ત્યાંથી જોડાવો. સદા બાપનાં સ્નેહ માં સમાયેલાં રહો તો તે ભૂલી ન શકાય. અચ્છા!

અવ્યક્ત બાપદાદા થી ડબલ વિદેશી ભાઈ બહેનો ની મુલાકાત

ડબલ વિદેશીઓમાં સેવાનો ઉમંગ સારો છે, એટલે વૃદ્ધિ પણ સારી કરી રહ્યાં છો. વિદેશ-સેવા માં ૧૪ વર્ષ માં વૃદ્ધિ સારી કરી છે. લૌકિક અને અલૌકિક - ડબલ કાર્ય કરતાં આગળ વધી રહ્યાં છે. ડબલ કાર્ય માં સમય પણ લગાવો છો અને બુદ્ધિ ની, શરીર ની શક્તિ પણ લગાવો છો. આ પણ બુદ્ધિ ની કમાલ છે. લૌકિક કાર્ય કરતાં સેવા માં આગળ વધવું - આ પણ હિંમત નું કામ છે. આવી હિંમતવાળા બાળકોને બાપદાદા દરેક કાર્ય માં મદદગાર છે. જેટલી હિંમત એટલાં પદમગુણ બાપ મદદગાર છે જ. પરંતુ બંને પાર્ટ ભજવતાં ઉન્નતિ ને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો - આ જોઈ બાપદાદા સદા બાળકો પર હર્ષિત થાય છે. માયા થી તો મુક્ત છો ને? જ્યારે યોગયુક્ત છો તો સ્વતઃ જ માયા થી મુક્ત છો. યોગયુક્ત નથી તો માયા થી મુક્ત પણ નથી. માયા ને પણ બ્રાહ્મણ આત્માઓ પ્રિય લાગે છે. જે પહેલવાન હોય છે, તેમને પહેલવાન થી જ મજા આવે છે. માયા પણ શક્તિશાળી છે. તમે પણ સર્વશક્તિવાન છો, તો માયા ને સર્વશક્તિવાન ની સાથે ખેલ કરવો ગમે છે. હવે તો જાણી ગયાં છો ને માયા ને સારી રીતે થી કે ક્યારેક-ક્યારેય નવાં રૂપ થી આવી જાય છે. નોલેજકુલ નો અર્થ જ છે બાપને પણ જાણવાં, રચના ને પણ જાણવી અને માયા ને પણ જાણવી. જો રચયિતા અને રચના ને જાણી લીધાં અને માયા ને નથી જાણી તો નોલેજકુલ ન થયાં.

ક્યારેય પણ કોઈ પણ વાતમાં ભલે તન કમજોર પણ હોય કે કાર્ય નો વધારે બોજ પણ હોય પરંતુ મન થી ક્યારેય પણ થાકતાં નહીં. તન નો થાક મન ની ખુશી થી સમાપ્ત થઈ જાય છે. પરંતુ મન નો થાક શરીર નાં થાક ને પણ વધારી દે છે. મન ક્યારેય થાકવું ન જોઈએ. જ્યારે થાકી જાઓ તો સેકન્ડ માં બાપ નાં વતન માં આવી જાઓ. જો મનને થકાવવાનાં આદિ હશે તો બ્રાહ્મણ જીવન નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નો જે અનુભવ થવો જોઈએ, તે નહીં થશે. ચાલી તો રહ્યાં છો પરંતુ ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે - એવો અનુભવ નહીં થશે. મહેનત થી ચાલી રહ્યાં છો તો જ્યારે મહેનત અનુભવ થશે તો થાક પણ લાગશે. એટલે હમેશા સમજો - ‘કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે, ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે.’

સમય, શક્તિ - બંનેનાં પ્રમાણે સેવા કરતાં ચાલો. સેવા ક્યારેય રહી ન શકે, આજે નહીં તો કાલે થવાની જ છે. જો સાચાં દિલ થી, દિલ નાં સ્નેહ થી જેટલી સેવા કરી શકો છો એટલી કરો છો તો બાપદાદા ક્યારેય ઉલ્હના (ફરિયાદ) નહીં આપશે કે આટલું કામ કર્યું, આટલું નથી કર્યું. શાબાશી મળશે. સમય પ્રમાણે, શક્તિ પ્રમાણે સાચાં દિલ થી સેવા કરો છો તો સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી છે. જો તમારું કાર્ય રહી પણ જશે તો બાપ ક્યાંય ને ક્યાંય થી પૂરું કરાવશે. જે સેવા જે સમય માં થવાની છે તે થઈને જ રહેશે, રહી નથી શકતી. કોઈ ને કોઈ આત્મા ને ટચ કરી બાપદાદા પોતાનાં બાળકોનાં સહયોગી બનાવશે. યોગી બાળકો ને બધાં પ્રકારનો સહયોગ સમય પ્રમાણે મળે જ છે. પરંતુ કોને મળશે? સાચાં દિલવાળા સાચાં સેવાધારી ને. તો બધાં સાચાં સેવાધારી બાળકો છો? સાહેબ રાજી છે અમારા ઉપર - એવો અનુભવ કરો છો ને. અચ્છા!

વરદાન :- એક બાપ નાં લવ માં લવલીન રહી સદા ચઢતી કળા નો અનુભવ કરવા વાળા સફળતામૂર્ત ભવ સેવા માં કે સ્વયં ની ચઢતી કળા માં સફળતા નો મુખ્ય આધાર છે - એક બાપ થી અતૂટ પ્રેમ. બાપ નાં સિવાય બીજું કંઈ દેખાય નહીં. સંકલ્પ માં પણ બાબા, બોલ માં પણ બાબા, કર્મ માં પણ બાબા

નો સાથ. એવી લવલીન (પ્રેમ માં મગન) આત્મા એક શબ્દ પણ બોલે છે તો તેનાં સ્નેહ નાં બોલ બીજી આત્માને પણ સ્નેહ માં બાંધી દે છે. એવી લવલીન આત્મા નો એક બાબા શબ્દ જ જાદુ નું કામ કરે છે. તે રુહાની જાદુગર બની જાય છે.

સ્લોગન :-

યોગી તૂં આત્મા એ છે જે અંતર્મુખી બની લાઈટ માઈટ રૂપ માં સ્થિત રહે છે.

“ મીઠા બાળકો - પતિત - પાવન બાપ ની શ્રીમત પર તમે પાવન બનો છો એટલે તમને પાવન દુનિયાની રાજાઈ મળે છે , પોતાની મત પર પાવન બનવા વાળા ને કોઈ પ્રાપ્તિ નથી ”

પ્રશ્ન :- બાળકોએ સર્વિસ (સેવા) પર વિશેષ કઈ વાતનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જ્યારે સર્વિસ પર જાઓ છો તો ક્યારેય નાની મોટી વાત માં એકબીજા થી રીસાઓ નહીં અર્થાત્ નારાજ નહીં થાઓ. જો એકબીજા થી લૂણ-પાણી થાય છે, વાત નથી કરતાં તો ડિસસર્વિસ (કુસેવા) નાં નિમિત્ત બની જાય છે. ઘણાં બાળકો તો બાપ થી પણ રિસાઈ જાય છે. ઉલ્ટા કર્મ કરવા લાગી જાય છે. પછી એવાં બાળકોનું એડોપ્શન (પાલના) જ રદ થઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! પતિત-પાવન બાપ, જે બાળકો પાવન બને છે એમને જ બેસી સમજાવે છે. પતિત બાળકો જ પાવન બનાવવા વાળા બાપ ને પોકારે છે. ડ્રામા નો પ્લાન પણ કહે છે, રાવણ રાજ્ય હોવાનાં કારણે બધાં મનુષ્ય પતિત છે. પતિત એને કહેવાય છે જે વિકાર માં જાય છે. એવાં ઘણાં છે જે વિકાર માં નથી જતાં. બ્રહ્મચારી રહે છે. સમજે છે અમે નિર્વિકારી છીએ, જેમ પાદરી લોકો છે, મુલ્લાકાઝી છે, બૌદ્ધી પણ હોય છે જે પવિત્ર રહે છે. એમને પવિત્ર કોણે બનાવ્યાં? તે પોતે બન્યાં છે. દુનિયામાં ઘણાં એવાં ધર્મો માં છે જે વિકાર માં નથી જતાં. પરંતુ એમને પતિત-પાવન બાપ તો પાવન નથી બનાવતાં ને એટલે તે પાવન દુનિયાનાં માલિક નથી બની શકતાં. પાવન દુનિયામાં જઈ નથી શકતાં. સંન્યાસી પણ પ વિકારો ને છોડી દે છે. પરંતુ એમને સંન્યાસ કરાવ્યો કોણે? પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્માએ તો સંન્યાસ નથી કરાવ્યો ને. પતિત-પાવન બાપનાં સિવાય સફળતા થઈ નથી શકતી. પાવન દુનિયા, શાંતિધામ માં જઈ નથી શકતાં. અહીંયા તો બાપ આવીને તમને પાવન બનવાની શ્રીમત આપે છે. સતયુગ ને કહેવાય છે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા. એનાથી સિદ્ધ છે, સતયુગ માં આવવા વાળા પવિત્ર જરૂર હશે. સતયુગ માં પણ પવિત્ર હતાં, શાંતિધામ માં પણ આત્માઓ પવિત્ર છે. આ રાવણરાજ્ય માં છે જ બધાં પતિત. પુનર્જન્મ તો લેવાનો જ છે. સતયુગ માં પણ પુનર્જન્મ લે છે, પરંતુ વિકાર થી નહીં. તે છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. ભલે ત્રેતા માં ૨ કળાઓ ઓછી હોય છે પરંતુ વિકારી નહીં કહીશું. ભગવાન શ્રી રામ, ભગવતી શ્રી સીતા કહે છે ને. ૧૬ કળા પછી ૧૪ કળા કહેવાય છે. ચંદ્રમાનું પણ એવું હોય છે ને. તો એનાથી સિદ્ધ થાય છે જ્યાં સુધી પતિત-પાવન બાપ આવીને પાવન ન બનાવે ત્યાં સુધી મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં કોઈ જઈ ન શકે. બાપ જ ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. આ દુનિયામાં પવિત્ર તો બહુજ છે. સંન્યાસીઓની પણ પવિત્રતા નાં કારણે માન્યતા છે. પરંતુ બાપ દ્વારા પવિત્ર નથી બનતાં. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણને પાવન બનાવવા વાળા નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. તેઓ તો પોતે જ પોતાની મત પર પવિત્ર બને છે. તમે બાપ દ્વારા પવિત્ર બનો છો. પતિત-પાવન બાપ દ્વારા જ પાવન દુનિયા નો વારસો મળે છે. બાપ કહે છે-હેં બાળકો કામ તમારો મહા-દુશ્મન છે, એનાં પર જીત પહેરો, નીચે પડે પણ આમાં જ છે. એવું ક્યારેય નહીં લખશે કે મેં ક્રોધ કર્યો, તો કાળું મોઢું કરી દીધું. કામ નાં માટે જ લખે છે મેં કાળું મોઢું કર્યું. નીચે પડી ગયો. આ વાતો ને આપ બાળકો જ જાણો છો, દુનિયા નથી જાણતી. ડ્રામા અનુસાર જેમણે આવીને બ્રાહ્મણ બનવાનું છે, તે આવતાં જશે. બીજા સતસંગો માં તો કોઈ લક્ષ-હેતુ જ નથી. શિવાનંદ વગેરે નાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) તો ઘણાં છે પરંતુ એમાં પણ કોઈ-કોઈ સંન્યાસ લેતાં હશે. ગૃહસ્થી તો લેતાં જ નથી. બાકી ઘરબાર છોડવા વાળા બહુજ થોડાં નીકળે છે. સંન્યાસી બને છે પછી પણ પુનર્જન્મ લેવો પડે છે. શિવાનંદ નાં માટે થોડી કહેશે કે જ્યોતિ જ્યોત માં સમાયાં. તમે સમજો છો કે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા બાપ જ છે, એ જ ગાઈડ છે. ગાઈડ વગર કોઈ જઈ ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો આપણા બાપ, બાપ પણ છે, નોલેજકુલ પણ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ છે. આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ તો બીજ ને જ હશે ને. ફાધર (પિતા) તો બધાં કહે છે ને. બાળકો તો જાણે છે અમારા ગોડફાધર એક જ છે તો તરસ પણ એ ફાધર ને જ બધાં પર પડશે ને. કેટલાં અનેક મનુષ્ય છે, કેટલાં જીવ-જંતુ છે. ત્યાં મનુષ્ય થોડાં હોય છે તો જીવ-જંતુ પણ થોડાં હોય છે. સતયુગ માં આવી કીચડપટ્ટી હોતી નથી. અહીંયા તો અનેક પ્રકારની બીમારીઓ વગેરે કેટલી નીકળતી રહે છે, જેનાં માટે પછી નવી દવાઓ નીકળતી રહે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર અનેક પ્રકારની હુનર (કળા) નીકળતાં

રહે છે. તે બધી છે મનુષ્ય ની હુનર. પારલૌકિક બાપ ની હુનર શું છે? બાપનાં માટે કહે છે હેં પતિત-પાવન આવીને અમારી આત્માને પાવન બનાવો, શરીર પણ પાવન, કહે છે પતિત-પાવન, દુઃખહર્તા, સુખકર્તા, એક ને જ બોલાવે છે ને. પોત-પોતાની ભાષા માં યાદ જરૂર કરે છે. મનુષ્ય મરવા પર હોય છે તો પણ ભગવાન ને યાદ કરે છે, સમજે છે બીજા કોઈ સહારો નહીં આપશે, એટલે કહે છે-ગોડ ફાધર ને યાદ કરો. ક્રિશ્ચન પણ કહેશે ગોડ ફાધર ને યાદ કરો. એવું નહીં કહેશે-કાઈસ્ટ ને યાદ કરો. જાણે છે કાઈસ્ટ નાં ઉપર ગોડ (ભગવાન) છે. ગોડ તો બધાનાં એક જ હશે ને. હવે આપ બાળકો જાણો છો મૃત્યુલોક શું છે, અમરલોક શું છે! દુનિયા માં કોઈ નથી જાણતું. તેઓ તો કહે છે સ્વર્ગ નર્ક બધું અહીંયા જ છે. કોઈ-કોઈ સમજે છે સતયુગ હતો, દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. હજી સુધી પણ કેટલાં નવાં-નવાં મંદિર બનતાં રહે છે. આપ બાળકો જાણો છો સિવાય એક બાપ નાં બીજું કોઈ પણ આપણને પાવન બનાવી પાછાં પોતાનાં ઘરે લઈ ન જઈ શકે. તમારી બુદ્ધિ માં છે કે અમે પોતાનાં સ્વીટ હોમ માં જઈ રહ્યાં છીએ. બાપ આપણને પાછાં લઈ જવાં માટે લાયક બનાવી રહ્યાં છે. આ સ્મૃતિ માં રહેવું જોઈએ.

બાપ સમજાવે છે બાળકો તમે આટલાં-આટલાં જન્મ લીધાં છે. હમણાં આપણે આવીને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. પછી બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનવાનું છે, સ્વર્ગ માં જવાનું છે. હમણાં છે સંગમ. વિરાટરૂપ માં બ્રાહ્મણોની ચોટી પ્રખ્યાત છે. હિંદુઓનાં માટે પણ ચોટી નિશાની છે. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ છે. ખાલસા, મુસલમાન વગેરે એવાં બની જાય છે જે તમને ખબર પણ ન પડે કે કોણ છે? બાકી ચીની છે, આફ્રિકન છે, એમની ખબર પડી જાય છે. એમનો ચહેરો જ અલગ છે. ક્રિશ્ચિન નું ભારત થી કનેક્શન (સંબંધ) છે તો એ શીખ્યાં છે. કેટલી વેરાયટી (વિવિધતા) છે ધર્મો ની. એમનાં રીત-રિવાજ પહેરવેશ બધું અલગ છે. હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે, આપણે સતયુગ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. ત્યાં બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. હમણાં તો બધાં વેરાયટી ધર્મ વાળા હાજર છે. હવે અંત માં બીજો કયો ધર્મ સ્થાપન કરશે. હાં, નવી આત્માઓ પાવન હોય છે એટલે જે નવી આત્મા આવે છે તો કાંઈ ને કાંઈ એ આત્માની મહિમા થતી રહેશે. વિવેક કહે છે જે પાછળ થી આવશે એમને પહેલાં જરૂર સુખ મળશે. મહિમા થશે પછી દુઃખ પણ થશે. છે જ એક જન્મ જેમ તમે સુખધામ માં બહુજ રહો છો. તે પછી શાંતિધામ માં બહુજ રહે છે. અંત સુધી વૃદ્ધિ ખૂબ થાય છે. ઝાડ મોટું છે ને. આ સમયે મનુષ્યોની કેટલી વૃદ્ધિ થતી રહે છે એટલે એને બંધ કરવાનાં ઉપાય નીકાળતાં રહે છે. પરંતુ એનાથી કાંઈ થઈ નથી શકતું. તમે જાણો છો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર વૃદ્ધિ થવાની છે જરૂર. નવા પાન આવતાં જશે પછી ડાળીઓ વગેરે નીકળતી રહેશે. કેટલી વેરાયટી છે. હવે બાળકો જાણે છે અમે બીજા કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) માં નથી. બાપ જ આપણને પાવન બનાવે છે અને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં સમાચાર સંભળાવે છે. તમે પણ એમને જ બોલાવો છો હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો જરૂર પતિત દુનિયા વિનાશ ને પામશે. આ પણ હિસાબ છે. સતયુગ માં થોડાંક મનુષ્ય હોય છે. કળયુગ માં કેટલાં અનેક મનુષ્ય છે, આપ બાળકોએ સમજણ પણ આપવાની છે. બાપ આપણને ભણાવે છે આ જૂની દુનિયાનો હવે વિનાશ થાય છે. સ્થાપના પણ બાપ જ કરશે. ભગવાનુવાચ હું સ્થાપના કરાવું છું. વિનાશ તો ડ્રામા અનુસાર થાય છે. ભારતમાં જ ચિત્ર પણ છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ, બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી જુઓ કેટલાં છે. તે છે કુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. તે તો બાપને જાણતાં જ નથી. તમને હવે હોંસલો (ઉમંગ-ઉત્સાહ) આવ્યો છે. તમે જાણો છો હમણાં કળયુગ વિનાશ થઈ સતયુગ આવવાનો છે. આ છે જ રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. આમાં આહુતી પડવાની છે-જૂની દુનિયાની. બીજી તો કોઈ આહુતી છે નહીં. બાપ કહે છે-મેં આખી સૃષ્ટિ પર આ રાજસ્વ અશ્વમેધ યજ્ઞ રચ્યો છે. આખી ભૂમિ પર રચેલો છે. યજ્ઞ કુંડ હોય છે ને. એમાં આખી દુનિયા સ્વાહા થઈ જશે. યજ્ઞ કુંડ બનાવે છે. આ આખી સૃષ્ટિ યજ્ઞ કુંડ બની ગઈ છે. આ યજ્ઞ કુંડ માં શું થશે? બધાં આમાં ખલાસ થઈ જશે. આ કુંડ પવિત્ર નવો થઈ જશે, આમાં પછી દેવતાઓ આવશે. સમુદ્ર ચારેય તરફ છે જ, આખી દુનિયા નવી થઈ જશે. ઉથલ-પાથલ તો બહુજ થશે. એવી કોઈ જગ્યા નથી જે કોઈની ન હોય. બધાં કહે છે આ મારી છે. હવે મારી-મારી કહેવા વાળા મનુષ્ય બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી હું જેમને પવિત્ર બનાવું છું, તે થોડાંક જ આખી દુનિયામાં રહેશે. પહેલાં-પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હશે. જમુના નદી નાં કાંઠા પર એમનું રાજ્ય હશે. આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિ માં બેસવી જોઈએ, ખુશી રહેવી જોઈએ. મનુષ્ય એકબીજા ને કહાની (કથા) બેસી સંભળાવતાં રહે છે ને. આ પણ સત્ય-નારાયણ ની કહાની (કથા) છે, આ છે બેહદ ની. તમારી બુદ્ધિમાં જ આ વાતો છે. એમનામાં પણ જે સારા-સારા સર્વિસેબલ (સેવાધારી) છે, એમની જ બુદ્ધિ માં ધારણા થાય છે, ઝોલી ભરાશે, દાન આપતાં રહેશે એટલે કહે છે કે ધન દિયે ધન ન ખૂટે. સમજે છે દાન દેવાથી વધારો થશે. તમારું તો છે અવિનાશી ધન. હમણાં ધન દિયે ધન ન ખૂટે, જેટલું દાન દેશો

એટલી જ ખુશી થશે. સાંભળતાં સમયે કોઈ-કોઈ નું માથું ઝૂલતું રહેશે. કોઈ તો તવાઈ ની માફક બેસી રહે છે. બાપ કેટલી સારી-સારી પોઇન્ટ્સ (વાતો) સંભળાવે છે. તો સાંભળતાં સમયે ઓટોમેટીક (આપમેળે) માથું હલશે. અહીંયા બાળકો આવે જ છે સન્મુખ બાપ થી રિફ્રેશ થવાં. બાપ કેવી રીતે બેસી ચુક્તિ થી પોઇન્ટ સંભળાવે છે. તમે જાણો છો ભારતમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. ભારતને સ્વર્ગ કહેવાય છે. હમણાં તો નર્ક છે. નર્ક બદલાઈને સ્વર્ગ થશે બાકી આટલાં બધાંનો વિનાશ થઈ જશે. તમારા માટે તો સ્વર્ગ જેમકે કાલની વાત છે. કાલે રાજ્ય કરતાં હતાં, બીજું કોઈ આવું કહી ન શકે. કહે પણ છે કાઈસ્ટ નાં આટલાં વર્ષ પહેલાં પેરેડાઇઝ (સ્વર્ગ) હતું, ત્યારે કોઈ બીજો ધર્મ નહોતો. દ્વાપર થી બધાં ધર્મ આવે છે. બહુજ સહજ વાત છે. પરંતુ મનુષ્ય ની બુદ્ધિ આ તરફ છે નહીં જે સમજી શકે. બોલાવે પણ છે પતિત-પાવન આવો તો આવીને જરૂર પતિત થી પાવન બનાવશે ને. અહીંયા તો કોઈ પાવન હોઈ ન શકે. સતયુગ ને નિર્વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. હમણાં તો છે વિકારી દુનિયા. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતા ની. આનાં માટે તમારે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. તમે જાણો છો આજ દિવસ સુધી જે પણ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ડ્રામા અનુસાર જ કહીશું. એમાં આપણે કોઈને ખરાબ સારું ન કહી શકીએ. જે કંઈ થાય છે, ડ્રામા માં નોંધ છે. બાપ આગળ નાં માટે સમજાવે છે કે સેવામાં એવાં-એવાં કર્મ નહીં કરો. નહીં તો ડિસસર્વિસ (કુસેવા) થઈ જાય છે. બાપ જ તો બતાવશે ને. તમે એકબીજા થી લૂણ-પાણી થઈ ગયાં છો. સમજે છે અમે લૂણ-પાણી છીએ, એકબીજા ને મળીને વાત નથી કરતાં પછી કોઈને કાંઈ કહો તો એકદમ બગડી (કોપિત થઈ) જાય છે. શિવબાબા ને ભૂલી જાય છે એટલે સમજાવાય છે કે હંમેશા શિવબાબા ને યાદ કરો. બાપ સાવધાની આપે છે બાળકો ને. એવાં-એવાં કામ કરવાથી દુર્ગતિ થઈ જાય છે. પરંતુ તકદીર માં નથી તો સમજતાં જ નથી. શિવબાબા જેનાથી વારસો મળે છે, એમનાથી પણ રિસાય જાય છે. બ્રાહ્મણી થી પણ રિસાય છે, આમનાથી પણ રિસાય છે. પછી ક્યારેક ક્લાસ માં નથી આવતાં. શિવબાબા થી તો ક્યારેય ન રિસાવું જોઈએ ને. એમની મુરલી તો વાંચવાની છે. યાદ પણ એમને કરવાનાં છે. બાબા કહે છે ને-બાળકો પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો સદ્ગતિ થશે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી દેહધારીઓથી રિસાય પડે છે. વારસો તો દાદા થી મળશે. બાપ નાં બનો ત્યારે દાદા નો વારસો મળે. બાપ ને જ ફારકતી (દગો) આપી દો તો વારસો કેવી રીતે મળશે. બ્રાહ્મણ કુળ થી નીકળી શૂદ્ર કુળ માં ચાલ્યાં ગયાં તો વારસો ખતમ. એડોપ્શન રદ થઈ ગયું. તો પણ સમજતાં નથી. માયા એવી છે જે એકદમ તવાઈ બનાવી દે છે. બાપને તો કેટલાં પ્રેમ થી યાદ કરવાં જોઈએ પરંતુ યાદ કરતાં જ નથી. શિવબાબા નો બાળક છું, જે આપણને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. જરૂર ભારત માં જ જન્મ લે છે. શિવ જયંતી મનાવે છે ને. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રીપીટ થશે તો પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા જ આવીને સ્વર્ગ રચશે. તમે જાણો છો કે આપણને સ્વર્ગની બાદશાહ મળી રહી છે. બાપ જ આવીને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. નવી દુનિયાનાં માટે રાજયોગ શીખવાડે છે. તમે જઈને નવી દુનિયામાં રાજ્ય ચલાવો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિ રૂપી ઝોલી માં અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન ભરપૂર કરી પછી દાન કરવાનું છે. દાન કરવાથી જ ખુશી રહેશે. જ્ઞાન ધન વધતું જશે.
2. ક્યારેય પણ પરસ્પર બગડીને લૂણ-પાણી નથી થવાનું. બહુ જ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને મુરલી સાંભળવાની છે. તવાઈ નથી બનવાનું.

વરદાન :- સદા પુણ્ય નું ખાતું જમા કરવા અને કરાવવા વાળા માસ્ટર શિક્ષક ભવ આપણે માસ્ટર શિક્ષક છીએ, માસ્ટર કહેવાથી બાપ સ્વતઃ યાદ આવે છે. બનાવવા વાળા ની યાદ આવવાથી સ્વયં નિમિત્ત છું - આ સ્વતઃ સ્મૃતિ માં આવી જાય છે. વિશેષ સ્મૃતિ રહે કે અમે પુણ્ય આત્મા છીએ, પુણ્ય નું ખાતું જમા કરવું અને કરાવવું - આ જ વિશેષ સેવા છે. પુણ્ય આત્મા ક્યારેય પાપ નો ૧ % (ટકા) સંકલ્પ માત્ર પણ ન કરી શકે. માસ્ટર શિક્ષક એટલે સદા પુણ્ય નું ખાતું જમા કરવા અને કરાવવા વાળા, બાપ સમાન.

સ્લોગન :- સંગઠન નાં મહત્વ ને જાણવા વાળા સંગઠન માં જ સ્વયં ની સેફ્ટી (સુરક્ષા) નો અનુભવ કરે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ગોડ ફાધરલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છો, તમારે સાચાં - સાચાં રુપ - વસંત બની પોતાનાં મુખ થી સદૈવ જ્ઞાન રત્ન જ નીકાળવાનાં છે ”

પ્રશ્ન :- બાબા બાળકોને સુરજીત કરવા માટે કઈ સંજીવની બૂટી આપે છે?

ઉત્તર :- મનમનાભવ અર્થાત્ બાપ ને યાદ કરો. નશો રહે - પરમાત્મા દ્વારા અમે દેવતા બનવા માટે અથવા રાજ્ય પદ પામવાનાં માટે આ ભણતર ભણી રહ્યાં છીએ. આ સ્મૃતિ જ સંજીવની બૂટી છે, જે સુરજીત કરી દે છે. એમની અવસ્થા ક્યારેય મુરઝાઈ નથી શકતી. તેઓ સદા પોતાની જાંચ કરશે બીજાને પણ સાવધાન કરતાં રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! આ કોલેજ છે ને. જેવી રીતે સ્કૂલ માં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) બેસે છે તો સમજે છે અમે શિક્ષક ની આગળ બેઠાં છીએ. કઈ પરીક્ષા પાસ કરવા બેઠાં છે, તે પણ બુદ્ધિમાં છે. સતસંગ વગેરે માં જ્યાં વેદ શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે છે, ત્યાં કોઈ લક્ષ નથી હોતું. તે શાસ્ત્ર વગેરે તમારી બુદ્ધિ થી નીકળી ગયાં છે. તમે જાણો છો કે આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ, ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. સ્ટુડન્ટ ઘરમાં બેઠાં હશે અથવા ક્યાંય પણ જશે, બુદ્ધિમાં આ રહે છે અમે ફલાણી પરીક્ષા પાસ કરીશું. આપ બાળકો પણ ક્લાસ માં બેઠાં આ જાણો છો કે આપણે દેવતા બની રહ્યાં છીએ. તમે પણ પોતાને વિદ્યાર્થી તો સમજો છો ને. આપણે રુહ છીએ, આ શરીર દ્વારા આપણે ભણી રહ્યાં છીએ. રુહ જાણે છે કે આ શરીર છોડી ભવિષ્ય માં અમે નવું શરીર લઈશું, તેમને દેવતા કહેવાય છે. આ તો વિકારી પતિત શરીર છે, આપણને ફરી નવું શરીર મળશે. આ સમજ હમણાં મળી છે. હું આત્મા ભણી રહ્યો છું, જ્ઞાન સાગર ભણાવી રહ્યાં છે. અહીંયા તમને ગૃહસ્થ વ્યવહાર ની ચિંતા છે નહીં. બુદ્ધિમાં આ જ રહે છે કે આપણે ભવિષ્યનાં માટે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. દેવતાઓ રહે છે સ્વર્ગમાં. આ ઘડી-ઘડી ચિંતન કરવાથી બાળકોને ખુશી રહેશે અને પુરુષાર્થ પણ કરશે. મન્સા-વાયા-કર્મણા પવિત્ર પણ રહેશે. બધાને ખુશી નો સંદેશ સંભળાવતાં રહેશે. બ્રહ્માકુમાર તો ઘણાં છે ને. બધાં સ્ટુડન્ટ લાઈફ માં (વિદ્યાર્થી જીવનમાં) છે. એવું નહીં કે ધંધાદોરી માં જવાથી તે લાઈફ ભૂલાઈ જશે. જેમ આ મીઠાઈ વાળો છે, સમજશે ને કે હું સ્ટુડન્ટ છું. સ્ટુડન્ટે ક્યારેય મીઠાઈ બનાવવાની હોય છે શું? અહીંયા તો તમારી વાત જ ન્યારી છે. શરીર નિર્વાહ નાં માટે ધંધો પણ કરવાનો છે. સાથે-સાથે બુદ્ધિમાં આ યાદ રહે કે અમે પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા ભણી રહ્યાં છીએ. તમારી બુદ્ધિ માં રહે છે કે આ સમયે આખી દુનિયા નર્કવાસી છે. પરંતુ આ કોઈ સમજતું નથી કે અમે ભારતવાસી નર્કવાસી છીએ, અમે ભારતવાસી જ સ્વર્ગવાસી હતાં. આપ બાળકોને પણ આખો દિવસ આ નશો રહેતો નથી. ઘડી-ઘડી ભૂલાઈ જાય છે. ભલે તમે બી.કે. છો, ટીચર્સ છો, શિક્ષા આપો છો, મનુષ્ય ને દેવતા, નર્કવાસી ને સ્વર્ગવાસી બનાવી રહ્યાં છો, છતાં પણ ભૂલાઈ જાય છે. તમે જાણો છો આ સમયે આખી દુનિયા આસુરી સંપ્રદાય છે. આત્મા પણ પતિત તો શરીર પણ પતિત છે. હવે આપ બાળકોને આ વિકારો થી ઝલાનિ આવે છે. કામ, ક્રોધ વગેરે બધી ઝલાનિ ની ચીજ છે. સૌથી ઝલાનિ ની ચીજ છે વિકાર. સંન્યાસીઓ માં પણ થોડો ક્રોધ રહે છે કારણ કે જેવું અન્ન તેવું મન, ગૃહસ્થીઓનું જ ખાય છે. કોઈ અનાજ નથી ખાતાં પરંતુ પૈસા તો લે છે ને. પતિતો નો તેનાં પર પ્રભાવ તો રહે છે ને. પતિત નું અન્ન પતિત જ બનાવશે. પવિત્રતા નાં ઉપર તમે વિશેષ જોર આપો છો. તમારો આ પ્રચાર વધતો જશે. બધાં ઈચ્છશે અમે પવિત્ર બનીએ, આ વાત દિલ થી લાગી જશે કારણ કે પવિત્ર બન્યાં વગર તો સ્વર્ગ નાં માલિક બની નહીં શકશે. ધીરે-ધીરે બધાની બુદ્ધિમાં આવતું જશે, જે સ્વર્ગવાસી બનવાનાં હશે તે જ બનશે. કહેશે અમે તો પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક જરૂર બનીશું. આ કલ્યાણકારી સંગમયુગ છે જ્યારે કે પતિત દુનિયા પાવન થાય છે, એટલે આને પુરુષોત્તમ યુગ કહેવાય છે. આ કલ્યાણકારી છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનું કલ્યાણ થાય છે. બાપ કલ્યાણકારી છે તો બાળકો ને પણ બનાવશે. આવીને યોગ શીખવાડી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે.

તમે જાણો છો આ છે આપણી હેડ (મુખ્ય) સ્કૂલ. અહીંયા કોઈ ગોરખધંધા પણ કોઈને નથી. બહાર જવાથી ધંધાદોરી માં લાગી જાય છે તો આ યાદ નથી રહેતું કે અમે સ્ટુડન્ટ છીએ. અમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની

રહ્યાં છીએ. આ ખ્યાલ બુદ્ધિમાં ત્યારે ચાલે છે જ્યારે નિરાંત હોય, કોશિશ કરી સમય નીકાળવો જોઈએ. બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ કે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છીએ. એક બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. ધંધામાં પણ ફી સમય મળે છે. બુદ્ધિમાં આ યાદ કોશિશ કરી લાવવી જોઈએ કે અમે ગોડફાધરલી સ્ટુડન્ટ છીએ. આજીવિકા નાં માટે આ ધંધો વગેરે કરીએ છીએ. તે છે માયાવી ધંધો, આ પણ તમારી આજીવિકા છે. ભવિષ્ય નાં માટે સાચી કમાણી તો આ છે, આમાં ખૂબ સારી બુદ્ધિ જોઈએ. પોતાને આત્મા સમજી પરમપિતા પરમાત્મા ને યાદ કરવાનાં છે. સમજાવવાનું છે, હવે આપણે આત્માઓએ જવાનું છે ઘરે. બાબા આપણને લેવાનાં માટે આવ્યાં છે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં વિચાર સાગર મંથન ચાલવું જોઈએ. જેવી રીતે ગાય ખાવાનું વાગોળતી રહે છે, એવી રીતે વાગોળવાનું છે. બાળકોને અવિનાશી ખજાનો મળે છે. આ છે આત્માઓનાં માટે ભોજન. આ યાદ આવવું જોઈએ આપણે પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા ભણી રહ્યાં છીએ - દેવતા બનવાનાં માટે, અથવા રાજ્ય પદ પામવાનાં માટે, આ યાદ કરવાનું છે. ઘડી-ઘડી ભૂલાઈ જાય છે પછી ખુશી નાં બદલે અવસ્થા મુરઝાવેલી રહે છે. આ સંજીવની બૂટી છે જે પોતાની પાસે રાખવાની છે અને બીજાઓને પણ આપવાની છે, સુરજીત કરવાનાં માટે. શાસ્ત્રોમાં તો લાંબી-પહોળી કથાઓ લખી દીધી છે. બાબા આ બધાનું રહસ્ય બેસી બતાવે છે. મનમનાભવ અર્થાત્ બાપ ને યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગનાં માલિક બની જશો. પોતાનાં દિલ થી પૂછતાં રહો, જાંચ કરતાં રહો, એક-બીજા ને સાવધાન કરતાં રહો. કોઈ ખિટપિટ થાય છે તો બુદ્ધિ તેમાં લાગી જવાનાં કારણે કોઈનું કહેવાનું મીઠું નથી લાગતું. માયા તરફ બુદ્ધિ લાગી જવાથી ફરી તે જ ફિકરાત રહેશે. આપ બાળકોને તો ખુશી રહેવી જોઈએ. બાપ ને યાદ કરો, પરંતુ પોતાની જ ઉલઝન (મુંઝવણ) માં હશે તો તે દવા લાગશે નહીં, ઘુટકા ખાતાં રહેશે. એવું કરવું ન જોઈએ. સ્ટુડન્ટ ભણતર ને થોડી છોડી જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો આ આપણું ભણતર છે ભવિષ્ય નાં માટે, આમાં જ આપણું કલ્યાણ છે. ધંધાધોરી વગેરે કરતાં પણ કોર્સ લેવાનો છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આ પણ નોલેજ બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. યાદ છે સંજીવની બૂટી. એકબીજા ને યાદ અપાવવી જોઈએ. સ્ત્રી-પુરુષ એક-બીજા ને યાદ કરાવતાં રહે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા આ ભણાવી રહ્યાં છે. શિવબાબા નાં રથ નો શુંગાર કરી રહ્યાં છે તો શિવબાબા ની યાદ રહેવી જોઈએ. આખો દિવસ યાદ રહેવું તો મુશ્કેલ છે. તે અવસ્થા તો અંતમાં જ થવાની છે. જ્યાં સુધી કર્માતીત અવસ્થા થાય ત્યાં સુધી રુસ્તમ થી માયા લડતી રહેશે. ગવાયેલું પણ છે એક-બીજા ને સાવધાન કરી ઉન્નતિ ને પામો. ઓફિસર લોકો નોકર ને પણ કહી દે છે કે અમને આ વાતો યાદ કરાવજો. તમે પણ એક-બીજા ને યાદ કરાવો. મંઝિલ ખૂબ ઊંચી છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરવાથી પાવન બની જશો. આ બાપ કોઈ નવી વાત નથી સંભળાવતાં. તમે લાખો કરોડો વાર આ જ્ઞાન સાંભળ્યું છે, ફરી આ સાંભળશો. આવું કોઈ પણ સતસંગ માં કહેવાવાળા નહીં હશે કે અમે કલ્પ-કલ્પ સાંભળ્યું છે. હમણાં સાંભળી રહ્યાં છો ફરી સાંભળશો. કલ્પ-કલ્પ સાંભળતાં આવ્યાં છો, આમ કોઈ કહી ન શકે. બાપ સમજાવે છે તમે અડધોકલ્પ ભક્તિ કરી છે. હવે ફરી તમને જ્ઞાન મળ્યું છે, જેનાથી સદ્ગતિ થાય છે. બાપ ને યાદ કરવાથી પાપ કપાઈ જશે. આ તો સમજવાની વાત છે ને. પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જજ (ન્યાયાધીશ) કે મોટાં વ્યક્તિ નો બાળક કોઈ ઉલ્ટું કામ કરે તો નામ બદનામ થઈ જાય. અહીંયા તમે પણ બાપ નાં બન્યાં છો તો એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું, નહીં તો બાપ ની નિંદા કરાવશો. સદ્ગુરુ કા નિંદક હોર ન પાવે અર્થાત્ ઉંચ પદ પામી ન શકે. ઈશ્વર ની સંતાન થઈને આસુરી કર્મ થી ડરવું જોઈએ. શ્રીમત પર ચાલવાનું હોય છે. પોતાની મત પર ચાલવાથી દગો ખાશો, પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. પૂછી પણ શકો છો, તમારી મત પર ઠીક થી ચાલી રહ્યાં છીએ. બાપ ની પહેલી-પહેલી મત છે બાપ ને યાદ કરો. કોઈ વિકર્મ ન કરો. બાબા ક્યાં વિકર્મ કરું છું, તમને કાંઈ ખબર હોય તો બતાવો. ખબર હશે તો બતાવી દેશે. આ-આ તમારા થી ભૂલો થાય છે, તેને વિકર્મ કહેવાય છે. સૌથી મોટું વિકર્મ છે કામ વિકાર નું, વધારે ઝઘડા તેનાં પર ચાલે છે. બાળકોને હિંમત આવવી જોઈએ, વિચાર કરવો જોઈએ. કુમારીઓનું ઝુંડ હોવું જોઈએ, જે કહે કે અમારે લગ્ન કરવાં જ નથી. હમણાં છે કલ્પ નો સંગમયુગ, જેમાં પુરુષોત્તમ બનવાનું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પુરુષોત્તમ કહેવાય છે. વિકારી ને થોડી પુરુષોત્તમ કહેશે. હવે તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. બધાંને હક છે બનવાનો. પુરુષોત્તમ માસ પર તમે કેટલી સર્વિસ (સેવા) કરી શકો છો. ખૂબ ધૂમધામ મચાવવી જોઈએ. આ પુરુષોત્તમ યુગ જ ઉત્તમ યુગ છે, જ્યારે કે મનુષ્ય નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બને છે. આ કોમન (સામાન્ય) વાત છે. આપ બાળકોએ તો સારી રીતે સમજાવવાનું છે. પુરુષોત્તમ હોય છે સતયુગ માં. કળયુગ માં કોઈ ઉત્તમ પુરુષ હોતું જ નથી. આ છે જ પતિત દુનિયા. ત્યાં તો પવિત્ર જ પવિત્ર છે. આ બધી વાતો બાપ બાળકોને સમજાવે છે, બીજાઓને સમજાવવા માટે. મોકો જોઈ સમજાવવું જોઈએ. તમે અહીંયા બેઠાં છો, સમજો છો આપણ ને નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, આપણે સ્ટુડન્ટ છીએ. આ ભણતર થી સ્વર્ગનાં દેવતા બની રહ્યાં છીએ. બધી પરીક્ષા થી મોટી પરીક્ષા છે, આ

રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાની પરીક્ષા, જે પરમાત્મા નાં સિવાય કોઈ પણ ભણાવી ન શકે. બાબા સ્વયં પરોપકારી છે, સ્વયં સ્વર્ગ નાં માલિક નથી બનતાં. સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) શ્રીકૃષ્ણ જ બને છે. નિષ્કામ સેવા બાબા કરે છે. કહે છે હું રાજા નથી બનતો. તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. આ વાતો કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. એવાં ઘણાં છે, ભલે અહીંયા સાહુકાર છે, ત્યાં ગરીબ બની જશે અને જે હમણાં ગરીબ છે, તે ખૂબ સાહુકાર ત્યાં બને છે. વિશ્વનાં માલિક બનવું - આ બેહદ ની વાત છે ને. ગવાયેલું પણ છે - હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. સ્વર્ગનાં માલિક જ બનાવશે. તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ તો કેટલો ફખુર (નશો) હોવો જોઈએ. આપણને ભણાવવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા છે. આપણે આ નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી દેવતા બનીએ છીએ, આ પણ યાદ રહેવાથી ખુશી નો પારો ચઢેલો રહેશે. સ્ટુડન્ટ લાઈફ ઈઝ ધ બેસ્ટ (વિદ્યાર્થી જીવન જ શ્રેષ્ઠ). પુરુષાર્થ કરીને બનવું તો રાજા રાણી જોઈએ ને. એવું ન બતાવવું જોઈએ કે અમે રાજા બનીને ફરી રંક બનીશું. આ નથી બતાવવાનું હોતું. પૂછવાનું છે શું બનવા ઈચ્છો છો? બધાં કહેશે અમે વિશ્વનાં માલિક બનીશું. તે તો ભગવાન બાપ જ બનાવી શકે છે. કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો, કેટલી સહજ વાત છે. કોઈ પણ બની શકે છે. ભલે કેટલાં પણ ગરીબ હોય, આમાં પૈસા ની વાત નથી એટલે બાપ ને કહે છે - ગરીબ નિવાઝ.

બાપ ને યાદ કરીને પાપો નો ઘડો ખાલી કરવાનો છે, જેટલી જે મહેનત કરશે તે પામશે. સીડી થી જુઓ છો કેટલાં ઊંચા ચઢો છો. ચઢે તો ચાખે રાજાઈ રસ, ગિરે (પડે) તો ચકનાચૂર. વિકાર માં પડ્યાં, ફારકતી (દગો) આપી તો બાબા કહે છે એકદમ નીચે પડી જાય છે. સપૂત બાળકો તો પુરુષાર્થ કરી પોતાનો હીરા જેવો જન્મ બનાવશે. બાળકોએ પુરુષાર્થ ખૂબ કરવાનો છે. હવે જે કરશે..... બધાને કહે છે માતા-પિતા ને ફોલો (અનુકરણ) કરો, આપ સમાન બનાવો. જેટલાં-જેટલાં રહેમદિલ બનશો એટલો તમને જ ફાયદો છે. સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કરવાનો, બીજાઓને યુક્તિ બતાવતાં રહેવાની છે. નહીં તો આટલું ઊંચ પદ પામી નહીં શકશો. અંત માં તમને ખૂબ સાક્ષાત્કાર થશે પછી તે સમયે તમે કંઈ કરી નહીં શકશો. પરીક્ષા માં નપાસ થયાં તો થયાં. એવું ન થાય જે અંત માં પસ્તાવું પડે. પછી તો પુરુષાર્થ કરી નહીં શકશો એટલે જેટલું પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવું છે, એટલું કરો. આંધળા ની લાઠી (લાકડી) બનો. કલ્પ-કલ્પાન્તર સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી છે, જરૂર કરશે. ડ્રામા માં નોંધ છે હવે જે કરશે તે પામશે. બાબા નાં લાલ છુપાયેલાં ન રહી શકે. રૂપ-વસંત માફક મુખ થી રત્ન જ નીકળે. ધૂતી નથી બનવાનું, બીજાઓનું નુકસાન નથી કરવાનું. તમને કોઈ ઉલ્ટું-સુલટું સંભળાવે તો સમજો ધૂતી છે, તેનાથી સંભાળ રાખવાની છે. પોતાનો બેહદ નો વારસો બાપ થી લેવામાં પૂરા તત્પર રહો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. આંધળાની લાઠી બનવાનું છે. ક્યારેય કોઈ ઉલ્ટી વાતો સંભળાવે તો તેમનાથી સાવધાન રહેવાનું છે.
2. મન્સા-વાયા-કર્મણા પવિત્ર બનવાનું છે. આપણે સ્ટુડન્ટ છીએ, ભગવાન આપણને દેવતા બનવાનું ભણતર ભણાવી રહ્યાં છે, આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- પાવરફુલ દર્પણ દ્વારા બધાને સ્વયં નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ જેમ દર્પણ ની આગળ જે પણ જાય છે, તેને સ્વયં નો સ્પષ્ટ સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. પરંતુ જો દર્પણ પાવરફુલ (શક્તિશાળી) નથી તો રીચલ (સાચાં) રૂપ નાં બદલે બીજું રૂપ દેખાશે. હશે પાતળા દેખાશે જાડા, એટલે તમે એવાં પાવરફુલ દર્પણ બની જાઓ, જે બધાને સ્વયં નો સાક્ષાત્કાર કરાવી શકો અર્થાત્ તમારી સામે આવતાં જ દેહને ભૂલી પોતાનાં દેહી રૂપમાં સ્થિત થઈ જાય - વાસ્તવિક સર્વિસ (સેવા) આ છે, આનાથી જય-જયકાર થશે.

સ્લોગન :- શિક્ષાઓ ને સ્વરૂપ માં લાવવા વાળા જ જ્ઞાન સ્વરૂપ, પ્રેમ સ્વરૂપ આત્મા છે.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં થી મોટાઓનો રિગાર્ડ (સન્માન) રાખવો આ પણ દૈવીગુણ છે , જે હોશિયાર સારું સમજાવવા વાળા છે , એમને ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સતયુગમાં કોઈ પણ ભક્તિ નાં રીત-રિવાજ નથી હોતાં - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે જ્ઞાન નાં સાગર બાપ જ્ઞાન આપીને સદ્ગતિ માં મોકલી દે છે. ભક્તિનું ફળ મળી જાય છે. જ્ઞાન મળવાથી ભક્તિનો જેમ કે ડાયવોર્સ (છૂટાછેડા) થઈ જાય છે. જ્યારે છે જ જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ નો સમય તો ભક્તિ, તપ દાન પુણ્ય કરવાની જરૂરત જ શું! ત્યાં આ કોઈ પણ રસમ હોઈ ન શકે.

ઓમ શાંતિ ! પતિત-પાવન શિવ ભગવાનુવાચ. હવે બાપ બેસી બાળકોને જ્ઞાન સંભળાવે છે. બાળકોને સમજાવાયું છે જ્યારે હું અહીંયા આવું છું તો પતિતો ને પાવન બનાવવાનાં માટે જ્ઞાન સંભળાવું છું બીજું કોઈ આ જ્ઞાન શીખવાડી ન શકે. તે પણ ભક્તિ જ શીખવાડે છે. જ્ઞાન ફક્ત આપ બાળકો જ શીખો છો જે તમે પોતાને બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ સમજો છો. દેલવાડા મંદિર તમારી સામે છે. ત્યાં પણ રાજયોગ ની તપસ્યા માં બેઠાં છે. જગતઅંબા પણ છે, પ્રજાપિતા પણ છે. કુમારી કન્યા, અધર કુમારી પણ છે. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. ઉપર માં રાજાઈ નાં ચિત્ર પણ છે. બાપ કોઈ ભક્તિ નથી શીખવાડતાં. ભક્તિ જ એમની કરે છે જે શીખવાડીને ગયાં છે. પરંતુ તેઓને ખબર નથી કે કોણ રાજયોગ શીખવાડી રાજાઈ સ્થાપન કરીને ગયાં છે. આપ બાળકો હમણાં જાણો છો ભક્તિ અલગ ચીજ છે, જ્ઞાન અલગ ચીજ છે. જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા છે જ એક બીજું કોઈ સંભળાવી ન શકે. જ્ઞાન નાં સાગર એક જ છે. એ જ આવીને જ્ઞાન થી પતિતો ને પાવન બનાવે છે. બીજા જે પણ સતસંગ છે એમાં કોઈ પણ જ્ઞાન ન શીખવાડી શકે. ભલે પોતાને શ્રી શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ, ભગવાન પણ કહે છે પરંતુ એવું કોઈ નથી કહેતું કે હું બધાનો પરમપિતા જ્ઞાન નો સાગર છું, એમને કોઈ પરમપિતા તો કહેતું જ નથી. આ તો જાણે જ છે કે પરમપિતા પતિત-પાવન છે. આ પોઈન્ટસ (વાત) બુદ્ધિ માં સારી રીતે રાખવાની છે. મનુષ્ય કહે છે આ બ્રહ્માકુમારીઓ તો ભક્તિ ને ડાયવોર્સ (છૂટાછેડા) આપે છે. પરંતુ જ્યારે જ્ઞાન મળે છે તો ભક્તિ ને ડાયવોર્સ આપવાનાં જ છે. એવું નથી જ્યારે ભક્તિ માં જાય છે તો એ સમયે એ ખબર પડે છે કે અમે જ્ઞાન ને ડાયવોર્સ આપીએ છીએ. ના, તે તો ઓટોમેટિકલી (આપમેળે) રાવણ રાજ્ય માં આવી જાય છે. હમણાં તમને સમજ મળે છે કે બાબા અમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. રાજયોગ નું જ્ઞાન છે, આને ભક્તિ નહીં કહેશું. ભગવાન જ્ઞાન નાં સાગર છે, એ ક્યારેય ભક્તિ નહીં શીખવાડશે. ભક્તિનું ફળ છે જ જ્ઞાન. જ્ઞાન થી થાય છે સદ્ગતિ. કળયુગ નાં અંત માં બધાં દુઃખી છે એટલે આ જૂની દુનિયા ને દુઃખધામ કહેવાય છે. આ વાતોને હમણાં તમે સમજો છો. બાપ આવ્યાં છે ભક્તિનું ફળ અર્થાત્ સદ્ગતિ આપવાં. રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આ છે જૂની દુનિયા, જેનો વિનાશ થવાનો છે. આપણને રાજાઈ જોઈએ નવી દુનિયામાં. આ રાજયોગ નું જ્ઞાન છે. જ્ઞાન શીખવાડવા વાળા એક જ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. એમને જ જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે, કૃષ્ણ ને નહીં. કૃષ્ણ ની મહિમા જ અલગ છે. જરૂર આગળ જન્મ માં એવાં કર્તવ્ય કર્યાં છે જે પ્રિન્સ બન્યાં છે.

હમણાં તમે જાણો છો આપણે રાજયોગનું જ્ઞાન લઈ નવી દુનિયામાં સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનીશું. સ્વર્ગ ને સદ્ગતિ, નર્ક ને દુર્ગતિ કહેવાય છે. આપણે પોતાનાં માટે રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાકી જે આ જ્ઞાન નહીં લેશે, પાવન નહીં બનશે તો રાજધાની માં આવી નહીં શકશે કારણ કે સતયુગ માં બહુજ થોડાં હશે. કળયુગ અંત માં જે આટલાં અનેક મનુષ્ય છે, તે જરૂર મુક્તિધામ માં હશે. ગુમ (ખોવાઈ) નથી થઈ જતાં, બધાં ઘરે ચાલ્યાં જાય છે. હમણાં તો બાળકોને ઘર યાદ રહે છે કે હવે ૮૪ જન્મો નું ચક્ર પૂરું થાય છે. નાટક પૂરું થાય છે. અનેકવાર ચક્ર લગાવ્યું છે. આ આપ બ્રાહ્મણ બાળકો જ જાણો છો. બ્રાહ્મણ તો બનતાં જાય છે. ૧૬,૧૦૮ ની માળા છે. સતયુગ માં તો બહુ નહીં હશે. સતયુગ નું મોડેલ (નમૂના) રૂપ પણ દેખાડે છે ને. મોટી વસ્તુ નું મોડલ નાનું હોય છે. જેમ સોનાની દ્રારિકા દેખાડે છે. કહેવાય છે - દ્રારિકા માં કૃષ્ણનું રાજ્ય હતું. હવે દ્રારિકા માં કહેશે કે દિલ્હી માં કહેશે? જમના નો તટ તો અહીંયા દિલ્હી માં છે. ત્યાં તો સાગર છે. આ તો બાળકો સમજે છે જમુના નો તટ હતો કેપિટલ (રાજધાની). દ્રારિકા કેપિટલ નથી. દિલ્લી

પ્રખ્યાત છે. જમુના નદી પણ જોઈએ. જમુના ની મહિમા છે. પરીસ્તાન દિલ્લીને જ કહેવાય છે. મોટી ગાદી દિલ્લી જ હશે. હમણાં તો બાળકો સમજે છે ભક્તિમાર્ગ ખલાસ થઈ જ્ઞાન માર્ગ થાય છે. આ દેવી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપ કહે છે - આગળ ચાલી તમને બધી ખબર પડી જશે. કોણ-કોણ કેટલું પાસ થાય છે. સ્કૂલ માં પણ ખબર પડે છે, ફલાણા-ફલાણા આટલાં નંબર થી પાસ થયાં છે. હવે બીજા ક્લાસ માં જાય છે. અંત નાં સમયમાં વધારે ખબર પડશે. કોણ-કોણ પાસ થાય છે જે પછી ટ્રાન્સફર (બદલી) થશે. ક્લાસ તો મોટો છે ને. બેહદ નો ક્લાસ છે. સેવાકેન્દ્રો દિવસે-પ્રતિદિવસે વધતાં જશે. કોઈ આવીને ૭ દિવસનો કોર્સ સારી રીતે લેશે. એક-બે દિવસ નો કોર્સ પણ ઓછો નથી. જુએ છે કળયુગ નો વિનાશ સામે છે, હવે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપે કહ્યું છે બુદ્ધિયોગ મારા થી લગાવો તો સતોપ્રધાન બની જશો. પવિત્ર દુનિયામાં આવશો, પાર્ટ તો જરૂર ભજવવાનો જ છે. જેમ ડ્રામા માં કલ્પ પહેલાં પાર્ટ ભજવી ચૂક્યાં છો. ભારતવાસી જ રાજ્ય કરતાં હતાં પછી વૃદ્ધિ ને પામ્યા છે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું જાય છે. ભારતવાસી દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા છે. પરંતુ પાવન ન હોવાનાં કારણે એ પાવન દેવતાઓને પૂજે છે. જેમ ક્રિશ્ચન લોકો ક્રાઈસ્ટ ને પૂજે છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે - સતયુગ માં. સતયુગ ની સ્થાપના કરવા વાળા છે બાપ. બરાબર સતયુગ માં આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. તો જરૂર એક જન્મ પહેલાં એમણે પુરુષાર્થ કર્યો હશે. જરૂર તે સંગમ જ હશે. જ્યારે કે જૂની દુનિયા બદલાઈ નવી દુનિયા થાય છે. કળયુગ બદલાઈ સતયુગ આવે છે તો કળયુગ માં પતિત હશે. બાબાએ સમજાવ્યું છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર બનાવો છો કે લિટરેચર (સાહિત્ય) છપાવો છો તો એમાં લખી દેવું જોઈએ કે આમણે આ સહજ રાજયોગ નાં જ્ઞાન થી આગળ જન્મ માં આ પુરુષાર્થ કર્યો છે. ફક્ત રાજા-રાણી તો નહીં હશે. પ્રજા પણ તો બને છે ને. અજ્ઞાન માં તો કાંઈ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં ફક્ત પૂજા કરતાં રહે છે. હમણાં તમે સમજો છો તે લોકો પૂજા કરે છે તો ફક્ત લક્ષ્મી-નારાયણ ને જ જોતાં રહેશે. જ્ઞાન કાંઈ પણ નથી. લોકો સમજે છે ભક્તિ વગર ભગવાન જ નહીં મળશે. તમે કોઈ ને કહો છો ભગવાન આવ્યાં છે તો તમારા પર હસે છે. ભગવાન તો આવશે કળયુગ નાં અંત માં, હમણાં ક્યાંથી આવ્યાં! કળયુગ નાં અંત માં પણ કેમ કહે છે, આ પણ સમજતાં નથી. તે તો કૃષ્ણને લઈ ગયાં છે દ્વાપર માં. મનુષ્યો ને જે આવે છે તે બોલી દે છે, વગર સમજનાં એટલે બાપ કહે છે તમે બિલકુલ જ બેસમજ બની ગયાં છો. બાપ ને સર્વવ્યાપી કહી દે છે. ભક્તિ બહાર થી તો બહુજ સુંદર દેખાય છે. ભક્તિ ની ચમક કેટલી છે! તમારી પાસે તો કાંઈ પણ નથી. બીજે ક્યાંય પણ સતસંગ વગેરેમાં જશો તો અવાજ જરૂર થશે. ગીત ગાશે. અહીંયા તો બાબા રેકોર્ડ પણ પસંદ નથી કરતાં. આગળ ચાલી કદાચ આ પણ બંધ થઈ જાય.

બાપ કહે છે- આ ગીતો વગેરે નો બધો સાર તમને સમજાવું છું. તમે અર્થ જાણો છો. આ ભણતર છે. બાળકો જાણે છે અમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. જો ઓછું ભણશે તો પ્રજા માં ચાલ્યાં જશે એટલે જે બહુજ હોશિયાર છે એને ફોલો (અનુકરણ) કરવું જોઈએ કારણ કે એમનું ભણતર માં અટેન્શન (ધ્યાન) વધારે છે તો એનાથી ફાયદો થશે. જે સારું સમજાવવા વાળા છે એમનાથી શીખવું જોઈએ. જે સારું સમજાવે છે એમને સેવાકેન્દ્ર પર યાદ કરે છે ને. બ્રહ્માકુમારી તો બેઠી છે પછી કહે છે ફલાણી આવે. સમજે છે આ ખૂબ હોશિયાર છે. એવું છે તો એમનો પછી આદર પણ કરવો પડે. મોટાઓનો પછી રિગાર્ડ પણ એવો રાખવાનો હોય છે. આ જ્ઞાન માં અમારા થી આગળ છે, જરૂર એમને ઊંચ પદ મળશે, એમાં અહંકાર ન આવવો જોઈએ. મોટાઓની ખૂબ ઇજ્જત થાય છે. પ્રધાનમંત્રી ની જરૂર વધારે ઇજ્જત હશે. દરેકની નંબર વાર ઇજ્જત હોય છે. એક-બીજા નો રિગાર્ડ તો રાખશે ને. બેરિસ્ટર (વકીલ) માં પણ નંબરવાર હોય છે. મોટાં કેસ માં મોટાં હોશિયાર વકીલ લે છે. કોઈ-કોઈ તો લાખ રૂપિયા નાં પણ કેસ ઉઠાવે છે. નંબરવાર જરૂર હોય છે. આપણા થી હોશિયાર છે તો રિગાર્ડ રાખવો જોઈએ. સેવાકેન્દ્ર સંભાળવાનું છે. બધું કામ પણ કરવાનું છે. બાબા ને આખો દિવસ ખ્યાલ રહે છે ને. પ્રદર્શની કેવી રીતે બનાવવામાં આવે, પૂરું અટેન્શન આપવાનું છે. અમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ. બાપ આવ્યાં જ છે સતોપ્રધાન બનાવવાં. પતિત-પાવન બાપ જ છે. અહીં પછી કહે છે પતિત-પાવની ગંગા, એમાં જન્મ-જન્માંતર સ્નાન કરતાં આવ્યાં છે. પાવન તો કોઈ પણ નથી બન્યાં. આ બધી છે ભક્તિ. જેમ કે કહે છે હેં પતિત-પાવન આવો. તે આવશે તો જરૂર સંગમ પર, અને એક જ વાર આવે છે. દરેકનાં પોત-પોતાનાં રીત-રિવાજ છે. જેમ નેપાળ માં અષ્ટમી પર બલી ચઢાવે છે. નાનાં બાળકો નાં હાથમાં બંદૂક આપી ચલાવડાવે છે. તે પણ બલી ચઢાવશે. મોટો હશે તો એક ધક થી વાછરડાં ને કાપી દેશે. કોઈએ ઓછું ધક લગાવ્યું, એક ધક થી ન મરે તો તે બલી ન થઈ, તે દેવી પર નહીં ચઢાવશે. આ બધું છે ભક્તિ માર્ગ. દરેક ની પોત-પોતાની કલ્પના છે. કલ્પના પર ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) બની જાય છે. અહીંયા પછી આ નવી વાતો છે. આને તો બાળકો જ જાણી શકે. એક જ બાપ બેસી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. તમને ખુશી રહે છે અમે

સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ, બીજું કોઈ સમજી ન શકે. તમને સભામાં હું કહીશ - સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ, સ્વદર્શન ચક્રધારી તો આનો અર્થ તમે સમજશો. નવું કોઈ હશે તો મુંઝાઈ જશે કે આ શું કહ્યું? સ્વદર્શન ચક્રધારી તો વિષ્ણુ છે. આ નવી વાત છે ને એટલે તમારા માટે કહે છે કે બહાર મેદાન માં આવો તો ખબર પડે.

તમારો છે જ્ઞાન માર્ગ. તમે ૫ વિકારો પર જીત પામો છો. આ અસુરો (૫ વિકારો) થી તમારી લડાઈ છે. પછી તમે દેવતા બનો છો બીજી કોઈ લડાઈ ની વાત નથી હોતી. જ્યાં અસુર છે ત્યાં દેવતાઓ હોતાં નથી. તમે છો બ્રાહ્મણ, દેવતા બનવા વાળા. જે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ માં બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. સિવાય બ્રાહ્મણો નાં યજ્ઞ થતો નથી. રુદ્ર છે શિવ, પછી કૃષ્ણ નું નામ ક્યાંથી આવ્યું. તમે દુનિયાથી બિલકુલ જ ન્યારા છો. અને તમે છો કેટલાં થોડાં. ચકલીઓએ સાગર ને હપ કર્યો. શાસ્ત્રો માં દંત કથાઓ કેટલી છે. બાપ કહે છે - હવે એ બધું ભૂલી મામેકમ્ યાદ કરો. આત્મા જ બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ તો એક છે ને. હેં પરમાત્મા કે પ્રભુ કહે છે તો એ સમયે લિંગ પણ યાદ નથી આવતું. ફક્ત ઈશ્વર કે પ્રભુ કહી દે છે. આત્માને બાપ થી અડધાકલ્પ નું સુખ મળેલું છે, તો પછી ભક્તિમાર્ગ માં યાદ કરે છે. હવે તમને જ્ઞાન મળ્યું છે - આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે. આપણે બધી આત્માઓ મૂળ વતનમાં રહેવા વાળી છીએ, ત્યાંથી નંબરવાર પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. પહેલાં આવે છે દેવી-દેવતાઓ. કહે છે કાઈસ્ટ નાં પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. તે લોકો કહી દે છે ૫૦ હજાર વર્ષની આ જૂની વસ્તુ છે. પરંતુ ૫૦ હજાર વર્ષની જૂની વસ્તુ કોઈ હોઈ ન શકે. ડ્રામા છે જ ૫ હજાર વર્ષ નો. મુખ્ય ધર્મ છે જ આ. આ ધર્મ વાળાઓનાં જ મકાન વગેરે હશે. પહેલાં-પહેલાં તો રજોગુણી બુદ્ધિ હતાં. હમણાં તો વધારે જ તમોગુણી બુદ્ધિ વાળા છે. પ્રદર્શની માં કેટલું સમજાવે છે. કોઈને સમજમાં થોડી આવે છે. બ્રાહ્મણો ની જ કલમ લાગે છે. તો બાળકોને સમજાઈ ગયું છે - જ્ઞાન અલગ વસ્તુ છે, ભક્તિ અલગ વસ્તુ છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે એટલે કહે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, દુઃખ થી મુક્ત કરો. પછી ગાઈડ બની સાથે લઈ જશે. બાપ આવીને આત્માઓને લઈ જાય છે. શરીર તો બધાં ખતમ થઈ જશે. વિનાશ થશે ને. શાસ્ત્રો માં એક જ મહાભારત ની લડાઈ ગવાય છે. કહે પણ છે આ એ જ મહાભારત ની લડાઈ છે. તે તો લાગવાની જ છે. સર્વ ને બાપ નો પરિચય આપતાં રહો. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનો ઉપાય તો એક જ છે. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે અને આત્મા મારી સાથે ચાલી જશે. બધાંને સંદેશ આપતાં રહો તો અનેકોનું કલ્યાણ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે ભણવામાં હોશિયાર છે, સારું સમજાવે છે - એમનો સંગ કરવાનો છે, એમને રિગાર્ડ (સન્માન) આપવાનો છે. ક્યારેય પણ અહંકાર માં નથી આવવાનું.
2. જ્ઞાન ની નવી-નવી વાતો ને સારી રીતે સમજવાની અને સમજાવવાની છે. એ જ ખુશી માં રહેવાનું છે કે અમે છીએ સ્વદર્શન ચક્રધારી.

વરદાન :- એક બાપ ની યાદ માં સદા મગન રહી એકરસ અવસ્થા બનાવવા વાળા સાક્ષીદૃષ્ટા ભવ હવે એવાં પેપર આવવાનાં છે જે સંકલ્પ, સ્વપ્ન માં પણ નહીં હશે. પરંતુ તમારો અભ્યાસ એવો હોવો જોઈએ જેમ હદ નો ડ્રામા સાક્ષી થઈને જોવાય છે પછી ભલે દર્દનાક હોય કે હસવાનો હોય, અંતર નથી હોતું. એમ ભલે કોઈનો રમણીક પાર્ટ હોય, ભલે સ્નેહી આત્માનો ગંભીર પાર્ટ હોય.... દરેક પાર્ટ સાક્ષીદૃષ્ટા થઈને જુઓ, એકરસ અવસ્થા હોય. પરંતુ એવી અવસ્થા ત્યારે રહેશે જ્યારે સદા એક બાપ ની યાદ માં મગન હશો.

સ્લોગન :- દૃઢ નિશ્ચય થી પોતાનાં ભાગ્ય ને નિશ્ચિત કરી દો તો સદા નિશ્ચિત રહેશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે સેન્સિબલ (સમજદાર) બન્યાં છો તો કમાણી નો ખૂબ - ખૂબ શોખ રહેવો જોઈએ , ધંધા વગેરે થી પણ સમય નીકાળી બાપ ને યાદ કરો તો કમાણી થતી રહેશે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને હમણાં કઈ શ્રીમત મળે છે, જે ક્યારેય નથી મળી?

ઉત્તર :- ૧. તમને આ સમયે બાપ શ્રીમત આપે છે - મીઠા બાળકો, સવારે-સવારે ઉઠી ને બાપ ની યાદ માં બેસો તો પૂરો વારસો મળશે. ૨. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન રહો, આવી શ્રીમત બીજા સતસંગો માં ક્યારેય મળી ન શકે. તે સતસંગો માં બાપ અને વારસા ની વાત નથી.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા પિતા.....

ઓમ શાંતિ ! આ ભારતમાં ખાસ અને આખી દુનિયામાં આમ અનેક પ્રકારનાં સતસંગ હોય છે. એવો કોઈપણ સતસંગ કે ચર્ચ કે મંદિર નહીં હશે જ્યાં મનુષ્યની બુદ્ધિ માં હોય કે અમે આ વારસો પામી રહ્યાં છીએ. અહીંયા આપ બાળકો બેઠાં છો, બધાં સેવાકેન્દ્રો માં પોતાનાં બેહદ બાપ ની યાદ માં બેઠાં છે - આ વિચાર થી કે અમે અમારાં બાપ થી સુખધામ નો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. આવું બીજા કોઈ સતસંગ કે ચર્ચ વગેરે માં નહીં સમજશે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં જ છે. આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે બેહદ નાં બાપ ની યાદ માં બેઠાં છીએ. નવી દુનિયા સ્વર્ગનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બધાં બાળકો એક બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છે. આટલાં અસંખ્ય બાળકો વૃદ્ધિને પામતાં રહે છે. બધાને શ્રીમત મળે છે, સવારે ઉઠીને બાપ ને યાદ કરો. આપણે બાબા થી આ વારસો લેવા વાળા છીએ. આપણે એ બાપ નાં બન્યાં છીએ. આત્મા ને હવે પરિચય મળ્યો છે બાપ થી. બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે મને યાદ કરો અને ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. બધાએ અહીંયા આવીને બેસવાનું તો નથી. સ્કૂલમાં ભણીને પછી પોત-પોતાનાં ઘરે ચાલ્યાં જાય છે. દરેક બાળકી-બાળક પોતાનાં શિક્ષક થી વારસો પામી શકે છે. આ પણ એવું જ છે. રોજ ભણીને પછી ઘર માં જઈને ભલે ધંધો વગેરે કરો. તમે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ છો અને પછી સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પણ છો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન રહેવાનું છે. આવું કોઈ સંન્યાસી વગેરે નથી કહેતાં. અહીંયા તમે પ્રેક્ટિકલ માં બેઠા છો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનો છો. પવિત્ર બનીને પરમપિતા પરમાત્મા ને, બીજા કોઈ યાદ નથી કરતાં. ભલે ગીતા સાંભળે છે, વાંચે છે પરંતુ યાદ તો નથી કરતાં ને. કથની (કહેવા) અને કરની (કરવા) માં ફરક છે. તમે જાણો છો આપણા બાપ નોલેજફૂલ છે, તેમનામાં આખાં ડ્રામા ચક્ર નું નોલેજ છે. હમણાં આપણને પણ નોલેજ મળી રહ્યું છે. આ ચક્ર ખૂબ સારું છે. આ પુરુષોત્તમ યુગ હોવાનાં કારણે તમારો આ જન્મ પણ પુરુષોત્તમ છે. અધિક માસ હોય છે ને.

આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે બરાબર બાપ થી પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ. મર્યાદા પુરુષોત્તમ, આપણે ફરી થી બની રહ્યાં છીએ. પછી ૮૪ નું ચક્ર ખાધું, આ બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે. બીજા કોઈ સતસંગ માં આ નથી સમજાવતાં. તમે સમજો છો આપણે આ બનવાનું છે. બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર તમે સારી રીતે સમજાવી શકો છો. બરાબર બ્રહ્મા દ્વારા યોગબળ થી આમણે આ પદ પામ્યું છે. એવું બુદ્ધિમાં ઈમર્જ (યાદ) કરવું જોઈએ. બ્રહ્મા-સરસ્વતી, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં બે રૂપ પણ દેખાડ્યાં છે. બ્રહ્મા-સરસ્વતી પછી પ્રજા પણ બતાવવી પડે. દરેક વાત પર સારી રીતે વિચાર કરવો જોઈએ. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો. બ્રહ્મા ને પણ કહે છે મને યાદ કરો તો આ બનશે. એટલે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બધાને કહ્યું મને યાદ કરો. (બાબાને) કેવી રીતે યાદ કરવાનાં છે, આ પણ બુદ્ધિમાં છે. ચિત્ર પણ સામે રાખ્યાં છે. આનાં પર સમજાવું ખૂબ સહજ છે. બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. પ્રદર્શની માં પણ આનાં પર સમજાવો. આ નિશ્ચય બેસે છે કે બરાબર આ સર્વ નાં બેહદનાં બાપ છે. એ હિસાબ થી આપણને બેહદ નો વારસો મળવો જોઈએ. આપણે નિરાકારી આત્માઓ તો ભાઈ-ભાઈ છીએ. જ્યારે સાકાર માં આવ્યાં તો ભાઈ-બહેન બન્યાં, ત્યારે ભણી શકીએ. ભાઈ-બહેન બનશે જ બ્રહ્માનાં બાળકો. વારસો બાપ થી મળે છે. આ બુદ્ધિમાં બેસાડવાનું છે. કોઈને પણ સમજાવો. પહેલાં બાપ નો પરિચય આપો. આપણે બ્રધરહુડ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ, સર્વવ્યાપી કહેવાથી ફાધરહુડ (પિતા-પિતા) થઈ જાય છે.

ફાધરહુડ ને વારસો ક્યાંથી મળશે. ફાધર-ફાધર કહેતાં નીચે પડતાં આવ્યાં છીએ. વારસો કાંઈ પણ નથી. હવે બ્રધરહુડ સમજવાથી જ વારસો મળશે. તો તેનાં પર સારી રીતે સમજાવવાથી બુદ્ધિમાં જે અષ્ટ દેવતાઓ વગેરે બેઠેલાં છે, તે બધાં નીકળી જશે. બોલો બે બાપ છે. રુહાની બાપ જેનાથી સર્વની સદ્ગતિ થવાની છે, એ જ સુખ-શાંતિ નો વારસો આપે છે. બધાં સુખી થઈ જાય છે. એમને કહેવાય છે હેવનલી ગોડફાધર, સ્વર્ગ રચવા વાળા. પહેલાં બાપ નો પ્રભાવ બુદ્ધિમાં બેસાડવો જોઈએ. આ છે આત્માઓનાં બેહદ નાં બાપ. એમને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. આપ આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા નાં બાળકો છો. આ નિશ્ચય પાક્કો કરો. મૂળ વાત પહેલાં આ બુદ્ધિ માં બેસાડવાની છે. આ સમજે ત્યારે ખુશીનો પારો ચઢે અને કહે કે અમે બાપને યાદ જરૂર કરીશું. અમને નિશ્ચય થાય છે, અમે બાપ ને યાદ કરી વિશ્વનાં માલિક બનીશું. આ ખુશી ખૂબ રહેશે. સમજદાર હશે અને બુદ્ધિ માં પૂરો નિશ્ચય હશે તો કહેશે અમે બેહદ નાં બાપ જે દાદા માં આવે છે, પહેલાં તો તેમને મળીએ. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા જ તમારા થી વાત કરી શકશે. આપ આત્મા તો એમને મળી નથી તો યાદ કેવી રીતે કરશો. બાળકો એડોપ્ટ (અપનાવે) થાય તો યાદ પડે. એડોપ્ટ જ નહીં થશે તો યાદ કેવી રીતે આવશે. પહેલાં એમનાં બનો. એવાં બાપની સાથે તો ઝડપ મળવું જોઈએ. બાપ પણ આ જ પૂછશે તમે પોતાને આત્મા સમજો છો? હું આપ આત્માઓ નો બાપ છું. શિવબાબા તમારા થી વાત કરી રહ્યાં છે. મારી આત્માનાં બાપ સો (જે) તમારા પણ બાપ છે. એ પૂછે છે તમને નિશ્ચય છે કે બધી આત્માઓનાં બાપ બરાબર એક જ છે. એ જ વારસો આપશે. પવિત્ર પણ બનવાનું છે. સિવાય એમનાં બીજું બધું ભૂલી જવાનું છે. આપ આત્મા ઘરે થી અશરીરી આવી હતી ને. કોઈ પણ દેહ, સંબંધ નહોતાં. આત્મા જ્યારે શરીર માં પ્રવેશ કરે, મોટી થાય ત્યારે તેમને સમજાવાય છે કે આ તમારા પિતા છે, આ ફલાણા છે. આત્મા તો બધાં સંબંધો થી ન્યારી છે. આત્મા ચાલી જાય છે તો કહેવાય છે - આપ મુઝે મર ગઈ દુનિયા. બંધન રહિત થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી બીજું શરીર મળે. માતા નાં ગર્ભ માં જઈને બહાર નીકળે, સમજદાર થાય પછી છે સંબંધની વાત. તો અહીંયા પણ આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. જીવતે જીવ બધું ભૂલી જવાનું છે. એક બાપ ને યાદ કરવા - આ છે અવ્યભિચારી યાદ. આને જ યોગ કહેવાય છે. અહીંયા તો મનુષ્યો ને અનેકોની યાદ રહે છે. તમારી છે અવ્યભિચારી યાદ. આત્મા જાણે છે કે આ બધાં શરીરનાં સંબંધ ખતમ થઈ જવાનાં છે. આપણો સંબંધ એક બાપની સાથે છે, બાપ ને જેટલાં યાદ કરીશું, વિકર્મ વિનાશ થશે. એવું પણ નથી કે મિત્ર-સંબંધીઓને યાદ કરવાથી કોઈ વિકર્મ બનશે. ના, વિકર્મ ત્યારે બનશે જ્યારે એવું કોઈ ખરાબ કર્મ કરશું. બાકી બીજા કોઈને યાદ કરવાથી વિકર્મ નહીં બનશે, હા, સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) જરૂર થશે. એક બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. આ યુક્તિ છે પાપ કાપવાની. બાકી સંબંધ વગેરે તો યાદ રહે છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો વગેરે બધું કરો પરંતુ જેટલો સમય મળે બાપ ને યાદ કરતાં રહો, તો ખાદ નીકળી જશે. મૂળ વાત છે આ. અંદર માં જ વિચાર કરો કે પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ. બાપને યાદ કરવા પડે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવાનું છે. સંન્યાસી લોકો પણ શરીર છોડી પછી ગૃહસ્થીઓની પાસે જઈને જન્મ લે છે. એવું તો નથી જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પાવન બની જાય છે. વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) તો હમણાં કાંઈ છે નહીં. આ છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). આમાંથી કોઈ નીકળી ન શકે. વિશશ વર્લ્ડ માં રહેવાનાં કારણે કાંઈ ને કાંઈ ખામી જરૂર છે. બાકી દુનિયા તો છે જ બે. વિશશ વર્લ્ડ અને વાઇસલેસ વર્લ્ડ, પાવન દુનિયામાં દેવતાઓ રહેતાં હતાં તો સમજાવવામાં ખૂબ સહજ થશે. આ પતિત દુનિયા નો હવે વિનાશ થવાનો છે. વિનાશ થવાનાં પહેલાં બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બાબા કહે છે - દેહ નાં સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. બાપ કહે છે - તમે મને પતિત-પાવન કહો છો ને. ગંગા માં ડૂબકી લગાવવા વાળા તો બહુજ છે. એવું થોડી કે પાવન બની જશે. પ્રદર્શની માં ખુબ સારી રીતે સમજાવવું પડે છે. પ્રજાપિતા તો અહીંયા જ જોઈએ. નીચે આ બ્રહ્મા અને બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ તપસ્યા કરી રહ્યાં છે. તો આ વાત સારી રીતે સમજાવવી જોઈએ. કોઈને પણ હઠી (જીગરી) સમજાવવાનું છે. બિત-બિત કરવાથી બદનામ કરી દેશે. જો જુઓ હું ક્યાંય મૂંઝાવું છું તો કહો સાડું થોડું થોભો અમે બીજી બહેન ને મોકલીએ છીએ. એક-બીજાથી હોશિયાર હોય છે ને. પ્રદર્શનની મેળા માં જાંચ કરવી જોઈએ કે ઠીક સમજાવે છે. કોઈ ડીબેટ (વાદ-વિવાદ) તો નથી કરતાં. ગેટ પર પણ પરિચય વાળા જોઈએ. અનેક પ્રકારનાં આવે છે ને. મોટાં વ્યક્તિ ને જરૂર રિગાર્ડ (માન) આપશે. ફરક તો જરૂર હશે. આમાં એવું ન આવવું જોઈએ કે આનાં પર પ્રેમ છે, આનાં પર નથી. દ્વેત દૃષ્ટિ છે, ના. આને દ્વેત નહીં કહેવાય. સમજે છે અહીંયા મોટાં વ્યક્તિની ખાતરી કરાય છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) ની ખાતરી કરશે ને. કોઈએ મકાન બનાવીને આપ્યું છે તો તેમની ખાતરી તો જરૂર કરશે ને. તમારા માટે જ તો મકાન બન્યાં છે ને. જે મહેનત કરી રાજા બને છે તો પ્રજા ઓટોમેટિકલી (આપમેળે) ખાતરી કરશે ને. ઓછા પદ વાળા થી, ઊંચા પદ વાળા ની ખાતરી તો થશે ને. બેહદ નાં બાપ ની આખી દુનિયાની આત્માઓ બાળકો છે.

પરંતુ જન્મ લીધો છે ભારત માં. ભારતવાસી જે પહેલાં ઊંચા હતાં, હવે નીચા બની ગયાં. તો બાપ કહે છે હું આવ્યો છું ભણાવવાં. હું ભારતમાં આવું છું તો બધાનું કલ્યાણ થઈ જાય છે. ખાસ અને સામાન્ય તો હોય છે ને. હમણાં ભારત જ નર્ક છે ફરી સ્વર્ગ બનવાનો છે. તો ભારતમાં જ તો જશે ને બીજી જગ્યાએ જઈને શું કરશે. ભારતમાં જ ભક્તિમાર્ગ માં પહેલાં-પહેલાં સોમનાથ નું મોટું આલીશાન મંદિર બનાવ્યું હતું. જેવી રીતે ચર્ચ મોટામાં મોટું વિલાયત માં બનાવશે કારણ કે પોપ ની લીધેલી રાજાઈ છે. બધાં ચર્ચ એક જેવાં નથી હોતાં. નંબરવાર તો હશે ને. સોમનાથ નું મંદિર કેટલાં હીરા-ઝવેરાતો થી ભરપૂર હતું, મુસલમાન વગેરે લૂંટીને લઈ ગયાં. ખૂબ ધનવાન હતું. ચર્ચ થી શું લૂંટી શકશે. મનુષ્ય ધન ની પાછળ પડે છે ને. મોહમ્મદ ગઝનવી કેટલું લઈ ગયાં. પછી અંગ્રેજ આવ્યાં, તે પણ અહીંયા થી ધન મોકલતાં ગયાં. ખૂબ ધન લઈ ગયાં. હવે તે તમને પાછું મળી રહ્યું છે, કરોડો રૂપિયા આપે છે. આ બધું આઈવેલ (સમય પર) મળી રહ્યું છે. હિસાબ ન મળે તો આઈવેલ કેવી રીતે ચાલે. બાપ સમજાવે છે આ ડ્રામા કેવી રીતે બનેલો છે. આ લેણ-દેણ નો હિસાબ કેવો છે. છતાં પણ આપ બાળકોએ હવે સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનું છે. આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે ચક્ર લગાવે છે, તે પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે. છતાં પણ કહે છે બાળકો મનમનાભવ. આ બધું ફરી રીપીટ (પુનરાવર્તન) થશે. દરેક ચીજ સતો થી તમોપ્રધાન બની જશે. દિવસ માં ધંધા-ધોરી વગેરે કરો છો, તે સમય છોડો. બાકી જેટલો સમય મળે મને યાદ કરો. ધંધા વગેરે માં પણ ક્યારેક-ક્યારેક સમય મળે છે. કોઈની એવી સર્વિસ હોય છે, ફક્ત સહી કરી, ખલાસ. એવા પણ બહુ ફી (મુક્ત) રહે છે. છતાં પણ રાત તો પોતાની છે. દિવસ માં શરીર નિર્વાહ નાં માટે કમાણી કરો છો, રાત્રે પછી આ કમાણી કરો. આ છે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે. કહેવાય છે એક ઘડી, અડધી ઘડી - જેટલું થઈ શકે બાપ ની યાદ માં રહો તો તમારી બહુજ કમાણી થશે. સેન્સિબલ (સમજદાર) જે હશે તે સમજશે કે બરાબર ખૂબ કમાણી કરી શકીએ છીએ. કોઈ-કોઈ ચાર્ટ પણ લખે છે - અમે આટલો સમય યાદ કર્યા. અજ્ઞાનકાળ માં કોઈ પોતાની દિનચર્યા લખે છે. તમે પણ ચાર્ટ લખશો તો અટેન્શન (ધ્યાન) રહેશે. કોઈ સમય વેસ્ટ તો નથી થતો! કોઈ વિકર્મ તો નથી કર્યું! અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ કરી પોતાનો સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો. એવું કોઈ ખરાબ કર્મ ન થાય જે વિકર્મ બની જાય.
2. જીવતે જીવ બધું ભૂલી એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ કરવાનું છે. સાથે-સાથે સેન્સિબલ બની રાત્રે પણ જાગીને અવિનાશી કમાણી કરવાની છે. યાદ નો ચાર્ટ રાખવાનો છે.

વરદાન :- બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ દ્વારા નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનવા વાળા અચળ - અડોલ ભવ જે સદા બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ માં રહે છે તે ક્યારેય કોઈ પણ દૃશ્ય ને જોઈ ગભરાતાં કે હલતા નથી, સદા અચળ-અડોલ રહે છે કારણ કે બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ થી નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ બની જાય છે. જો થોડું ઘણું કાંઈ જોઈને અંશમાત્ર પણ હલચલ થાય છે કે મોહ ઉત્પન્ન થાય છે તો અંગદ નાં સમાન અચળ-અડોલ નહીં કહેવાશે. બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ માં ગંભીરતા ની સાથે રમણીકતા પણ સમાયેલી છે.

સ્લોગન :- રાજ્ય અધિકારીનાં સાથે-સાથે બેહદ નાં વૈરાગી બનીને રહેવું આ જ રાજરૂપિ ની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે રુહાની બાપ થી નવી - નવી રુહાની વાતો સાંભળી રહ્યાં છો , તમે જાણો છો જેવી રીતે આપણે આત્માઓ પોતાનું રુપ બદલીને આવ્યાં છીએ , તેવી રીતે બાપ પણ આવ્યાં છે ”

- પ્રશ્ન :- નાનાં-નાનાં બાળકો બાપ ની સમજણ પર સારી રીતે ધ્યાન આપે, તો કયું ટાઈટલ (શિર્ષક) લઈ શકે છે?
- ઉત્તર :- સ્પિરિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) લીડર નું. નાના બાળકો જો કોઈ હિંમતનું કામ કરીને દેખાડે, બાપ થી જે સાંભળે છે એનાં પર ધ્યાન આપે અને બીજાને સમજાવે તો એમને બધાં બહુજ પ્રેમ કરશે. બાપ નું નામ પણ પ્રખ્યાત થઈ જશે.
- ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ બોલાવ્યાં, બાપે રિસ્પોન્ડ (પ્રતિ ઉત્તર) કર્યો - પ્રેક્ટિકલ માં બાળકો શું કહે છે કે બાબા તમે ફરીથી રાવણ રાજ્ય માં આવી જાઓ. અક્ષર પણ છે ને - ફરી થી માયા નો પડછાયો પડ્યો છે. માયા કહેવાય છે રાવણ ને. તો પોકારે છે - રાવણ રાજ્ય આવી ગયું છે એટલે હવે ફરી થી આવી જાઓ. રાવણ નાં રાજ્યમાં અહીંયા બહુ દુઃખ છે. આપણે ખૂબ દુઃખી, પાપ-આત્મા બની ગયાં છીએ. હમણાં બાપ પ્રેક્ટિકલ માં છે. બાળકો જાણે છે ફરીથી તે જ મહાભારત લડાઈ પણ છે. બાપ જ્ઞાન અને રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. બોલાવે પણ છે હેં નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા, નિરાકાર થી આવીને સાકારી રુપ લો, રુપ બદલો. બાપ સમજાવે છે તમે પણ ત્યાનાં રહેવા વાળા છો - બ્રહ્મ મહત્વ અથવા નિરાકારી દુનિયા માં. તમે પણ રુપ બદલ્યું છે. આ કોઈ નથી જાણતું. જે આત્મા નિરાકાર છે, તે જ આવીને સાકાર શરીર ધારણ કરે છે. તે છે નિરાકારી દુનિયા. આ છે સાકારી દુનિયા અને તે છે સટલ વર્લ્ડ (આકારી દુનિયા). તે અલગ છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે અમે શાંતિધામ કે નિર્વાણધામ થી આવીએ છીએ. બાપ ને જ્યારે પહેલાં-પહેલાં નવી રચના રચવાની હોય છે તો સૂક્ષ્મવતન ને જ રચશે. સૂક્ષ્મવતન માં હમણાં તમે જઈ શકો છો પછી ક્યારેય જવાનું નથી થતું. પહેલાં-પહેલાં તમે વાયા સૂક્ષ્મવતન થી નથી આવતાં. સીધાં આવો છો. હમણાં તમે સૂક્ષ્મવતન માં આવ-જાવ કરી શકો છો. પગપાળા વગેરે જવાની વાત નથી. આ સાક્ષાત્કાર થાય છે, આપ બાળકો ને. મૂળવતન નો પણ સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે, પરંતુ જઈ નથી શકતાં. વૈકુંઠ નો પણ સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે, જઈ નથી શકતાં. જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ પવિત્ર નથી બન્યાં. તમે એવું ન કહી શકો કે અમે સૂક્ષ્મવતન માં જઈ શકીએ છીએ. તમે સાક્ષાત્કાર કરી શકો છો. શિવબાબા અને દાદા અને આપ બાળકો છો. આપ બાળકો કેવી રીતે નવી-નવી રુહાની વાતો સાંભળો છો. આ વાતો દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. ભલે કહે છે ઇનકોરપોરિયલ (નિરાકારી) વર્લ્ડ (દુનિયા) પરંતુ એ ખબર નથી કે તે કેવી હોય છે. પહેલાં તો આત્માને જ નથી જાણતાં તો નિરાકારી દુનિયાને પછી શું જાણશે! બાપ પહેલાં-પહેલાં આવીને આત્મા ને રીયલાઇઝેશન (અનુભૂતી) કરાવે છે. તમે આત્મા છો પછી રુપ બદલ્યું છે અર્થાત્ નિરાકાર થી સાકારમાં આવ્યાં છો.

હવે તમે સમજો છો આપણી આત્મા ૮૪ જન્મ કેવી રીતે ભોગવે છે. તે બધો પાર્ટ આત્મા માં રેકૉર્ડ માફક ભરેલો છે. પહેલાં આ વાતો સંભળાવતાં હતાં. બાપ કહે છે - હમણાં તમને ગુહ્ય રમણીક વાતો સંભળાવું છું. જે તમે આગળ નહોતાં જાણતાં, તે હમણાં જાણો છો. નવી-નવી પોઇન્ટસ (વાતો) બુદ્ધિ માં આવતી જાય છે એટલે બીજાને પણ ઝટ સમજાવી શકો છો. દિવસે-પ્રતિદિવસે આ બ્રાહ્મણો નું ઝાડ વધતું જાય છે. આ જ પછી દૈવી ઝાડ બનવાનું છે, બ્રાહ્મણ જ વૃદ્ધિ ને પામશે. જોવામાં કેટલું નાનું દેખાય છે. જેમ દુનિયાનાં નક્ષા માં ઈન્ડિયા (ભારત) જુએ છે તો કેટલું નાનું દેખાય છે. હકીકત માં ઈન્ડિયા છે કેટલું મોટું. તેમ જ જ્ઞાન માટે કહેવાય છે - મનમનાભવ અર્થાત્ અલ્ફ ને યાદ કરો. બીજ કેટલું નાનું હોય છે. ઝાડ કેટલું મોટું નીકળે છે. તો આ બ્રાહ્મણ કુળ પણ નાનો છે, વૃદ્ધિને પામતો જાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે અમે આ સમયે બ્રાહ્મણ છીએ પછી દેવતા બનીશું. ૮૪ જન્મો ની સીડી તો બહુજ સારી છે. બાળકો સમજાવી શકે છે, જે ૮૪ જન્મ લે છે તે જ આવીને સમજે છે પછી કોઈ ૮૪, કોઈ ૮૦ પણ લેતાં હશે. આ તો સમજે છે આપણે આ દૈવી કુળ નાં છીએ. આપણે સૂર્યવંશી વંશજ નાં

બનીશું. જો નપાસ થઈશું તો પછી પાછળ થી આવશું. બધાં એકસાથે તો નહીં આવશે. ભલે ઘણાં જ્ઞાન લેતાં રહે છે પરંતુ સાથે તો નહીં આવશે ને. જશે સાથે, આવશે થોડાં-થોડાં આ તો સમજવાની વાત છે ને. બધાં કેવી રીતે સાથે ૮૪ જન્મ લેશે. બાપ ને બોલાવે જ છે, બાબા ફરી થી આવીને ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવો. તો સિદ્ધ થાય છે, જ્યારે મહાભારત લડાઈ થાય છે, એ સમયે જ આવીને ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવે છે. એને જ રાજ્યોગ કહેવાય છે. હમણાં તમે રાજ્યોગ શીખી રહ્યાં છો. કલ્પ-કલ્પ, ૫ હજાર વર્ષ પછી બાબા આપણને આવીને જ્ઞાન આપે છે. સત્ય-નારાયણ ની કથા સાંભળો છો ને. આ ક્યાંથી આવ્યાં, પછી ક્યાં ગયાં! જાણતાં નથી. બાપ સમજાવે છે બાળકો આ રાવણ નો પડછાયો જે પડ્યો છે, હવે ડ્રામા અનુસાર રાવણ રાજ્ય ખતમ થવાનું છે. સતયુગ માં છે રામરાજ્ય અને આ સમયે છે રાવણરાજ્ય. હમણાં તમે સમજો છો આપણા માં જે જ્ઞાન આવ્યું છે તે આ દુનિયામાં કોઈને નથી. આપણું આ નવું ભણતર છે, નવી દુનિયાનાં માટે. ગીતા માં કૃષ્ણનું નામ લખ્યું છે, તે તો જૂની વાત થઈ ને. તમે હમણાં નવી વાતો સાંભળી રહ્યાં છો. કહેશે આ તો ક્યારેય નથી સાંભળ્યું, શિવ ભગવાનુવાય અમે તો કૃષ્ણ ભગવાનુવાય સાંભળતાં આવ્યાં હતાં. તમે નવી દુનિયાનાં માટે એવરીથીંગ ન્યુ (બધું નવું) સાંભળો છો. આ બધાં જાણે છે કે ભારત પ્રાચીન છે. પરંતુ ક્યારે હતું, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય કેવી રીતે ચાલ્યું, એમણે કેવી રીતે રાજ્ય મેળવ્યું પછી ક્યાં ચાલ્યું ગયું, આ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું. શું થયું જે એમનું રાજ્ય ખતમ થઈ ગયું. કોણે જીત પામી, કાંઈ પણ સમજતાં નથી તે લોકો તો સતયુગ ને લાખો વર્ષ આપી દે છે, આ હોઈ ન શકે કે લક્ષ્મી-નારાયણે લાખો વર્ષ રાજ્ય કર્યું હશે. પછી તો સૂર્યવંશી રાજાઓ અનેક હોય. કોઈનું પણ તો નામ છે નહીં. ૧૨૫૦ વર્ષ ની કોઈને ખબર નથી પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યાં સુધી ચાલ્યું, આ પણ કોઈને ખબર નથી તો પછી લાખો વર્ષ ની ખબર કોઈને કેવી રીતે પડી શકે. કોઈની પણ બુદ્ધિ કામ નથી કરતી. હમણાં તમે નાનાં-નાનાં ઝટ સમજાવી શકો છો. આ છે ખુબ સહજ. ભારત ની કહાની (વાર્તા) છે, બધી સ્ટોરી (વાર્તા) છે. સતયુગ ત્રેતા માં પણ ભારતવાસી રાજાઓ હતાં. અલગ-અલગ ચિત્ર પણ છે. અહીંયા તો હજારો વર્ષ કહી દે છે, બાપ કહે છે - આ છે જ ૫ હજાર વર્ષ ની કહાની. આજ થી ૫ હજાર પહેલાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, ડિનાયસ્ટી (કુળ) હતી પછી પુનર્જન્મ લેવો પડે. નાની-નાની બાળકીઓ આટલું થોડું પણ બેસી સમજાવે તો સમજશે આ તો બહુજ સારું જ્ઞાન ભણેલી છે. આ સ્પ્રિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) જ્ઞાન સિવાય સ્પ્રિચ્યુઅલ ફાધર બીજા કોઈની પાસે છે નહીં. તમે કહેશો અમને પણ સ્પ્રિચ્યુઅલ ફાધરે આવીને બતાવ્યું છે. આત્મા શરીર દ્વારા સાંભળે છે. આત્મા જ કહેશે કે અમે ફલાણા બનીએ છીએ. સેલ્ફ ને (પોતાને) મનુષ્ય રિયલાઈઝ (અનુભવ) નથી કરતાં. આપણને બાપે રિયલાઈઝ કરાવ્યું છે. આપણે આત્મા ૮૪ જન્મ પૂરાં લઈએ છીએ. એવી-એવી વાતો બેસી સમજાવે તો કહેશે આમને તો બહુજ સારું નોલેજ છે. ભગવાન નોલેજકુલ છે ને. ગાયે પણ છે ગોડ ઈઝ નોલેજકુલ (જ્ઞાન નાં સાગર), બ્લિસફૂલ (આનંદ નાં સાગર), લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પરંતુ ક્યાં લઈ જવા વાળા છે, આ કોઈ નથી જાણતું. આ બાળકો સમજાવી શકે છે. સ્પ્રિચ્યુઅલ ફાધર નોલેજકુલ છે, એમને બ્લીઝકુલ કહેવાય છે. લિબરેટ (મુક્ત) ત્યારે આવીને કરે છે જ્યારે મનુષ્ય બહુજ દુઃખી હોય છે. એક રાવણ નું રાજ્ય હોય છે. હેવનલી ગોડફાધર કહેવાય છે. હેલ ને રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. આ નોલેજ કોઈને બેસીને સંભળાવો, ઝટ કહેશે આ બધાને જઈને સંભળાવો. પરંતુ ધારણા બહુજ સારી જોઈએ. પ્રદર્શની નાં ચિત્રો નું મેગેઝીન પણ છે વધારે સમજશે તો આનાં પર બહુજ સેવા કરી શકે છે.

આ બાળકી પણ (જયંતી બેન) લન્ડન માં ત્યાં પોતાનાં ટીચર ને સમજાવી શકે છે. ત્યાં લંડન માં આ સર્વિસ (સેવા) કરી શકે છે. દુનિયામાં ઠગી બહુજ છે ને. રાવણે એકદમ બધાને ઠગી બનાવી દીધાં છે. બાળકો આખી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવી શકે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય કેટલાં સમય ચાલ્યું પછી ફલાણા સવંત થી ઈસ્લામી, બૌદ્ધ, ક્રિશ્ચન આવે છે. વૃદ્ધિ થતાં-થતાં વેરાઈટી (વિભિન્ન) ધર્મો નું ઝાડ કેટલું મોટું થઈ જાય છે. અડધાકલ્પ પછી બીજા ધર્મ આવે છે. એવી-એવી વાતો આ બેસી સંભળાવે તો સાંભળવા વાળા એમને કહેશે આ તો સ્પ્રીચ્યુઅલ લીડર છે, આનામાં સ્પ્રીચ્યુઅલ જ્ઞાન છે. આ પછી કહેશે - આ નોલેજ તો ઈન્ડિયા માં મળી રહ્યું છે. સ્પ્રીચ્યુઅલ ગોડ ફાધર આપી રહ્યાં છે. એ છે બીજરુપ. આ ઉલ્ટું ઝાડ છે. બીજ છે નોલેજકુલ. બીજ ને ઝાડ નું જ્ઞાન હશે ને. આ વેરાઈટી ધર્મ નું ઝાડ છે. ભારત નો દેવી ધર્મ આને કહેવાય છે. પહેલાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય, પછી હોય છે રામ-સીતા નું રાજ્ય. અડધોકલ્પ આ ચાલે છે ત્યાર પછી આવે છે ઈસ્લામી.... ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહે છે. આમ જઈને આ બાળકી ભાષણ કરે અને સમજાવે કે આ વૃક્ષ કેવી રીતે ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, હું સમજાવી શકું છું. વિલાયત માં તો બીજું કોઈ છે નહીં. આ બાળકી જઈને

સમજાવે કે હવે આઈરન એજ (કળયુગ) નો અંત છે, ગોલડન એજ (સતયુગ) આવવાની છે તે લોકો બહુજ ખુશ થશે. બાબા યુક્તિ બતાવતાં રહે છે, આનાં પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. નાનાં બાળકો ને માન બહુ મળે. નાનું કોઈ હિંમતનું કામ કરે છે તો એમને બહુજ પ્રેમ કરે છે. બાપને એ થાય છે કે આવાં-આવાં બાળકો આમાં ધ્યાન આપે તો સ્પ્રીચ્યુઅલ લીડર બની જાય. સ્પ્રીચ્યુઅલ ગોડ ફાધર જ બેસી નોલેજ આપે છે. કૃષ્ણ ને ગોડફાધર કહેવું ભૂલ છે. ગોડ તો છે નિરાકાર. આપણે બધી આત્માઓ ભાઈઓ છીએ, એ બાપ છે. બધાં આઈરન એજ માં જ્યારે દુઃખી હોય છે ત્યારે બાપ આવે છે. જ્યારે પછી આઈરન એજ હોય છે તો બાપને ગોલડન એજ સ્થાપન કરવા આવવાનું હોય છે. ભારત પ્રાચીન સુખધામ હતું, હેવન (સ્વર્ગ) હતું. બહુજ થોડાં મનુષ્ય હતાં. બાકી આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં હતી. શાંતિધામ માં હતી ને. તો આમ સમજાવવું જોઈએ. એમાં ડરવાની વાત નથી, આ તો કહાની છે. કહાની ખુશી થી બતાવાય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી કેવી રીતે રીપીટ થાય છે, એને કહાની પણ કહી શકો છો. નોલેજ પણ કહી શકો છો. તમને તો આ પાક્કું યાદ હોવું જોઈએ. બાપ કહે છે - મારી આત્મા માં આખાં ઝાડ નું જ્ઞાન છે જે હું રીપીટ કરું છું. નોલેજકુલ બાપ બાળકોને નોલેજ આપી રહ્યાં છે. આ જઈને નોલેજ આપશે તો કહેશે આપ બીજાઓને પણ બોલાવો. બોલો હાં, બોલાવી શકો છો કારણ કે તે લોકો જાણવા ઈચ્છે છે કે ભારતનો પ્રાચીન રાજ્યોગ શું હતો! જેનાથી ભારત સ્વર્ગ બન્યો - તે કોઈ સમજાવે. હવે સંન્યાસી શું સંભળાવશે? સ્પ્રીચ્યુઅલ જ્ઞાન ફક્ત ગીતા માં છે. તો તે જઈને ગીતા જ સંભળાવે છે. ગીતા કેટલી વાંચે છે, મોઢે કરતાં રહે છે. શું આ સ્પ્રીચ્યુઅલ નોલેજ છે? આ તો બનાવી છે મનુષ્ય નાં નામ પર. સ્પ્રીચ્યુઅલ નોલેજ તો મનુષ્ય આપી ન શકે. તમે હમણાં ફરક સમજો છો - એ ગીતા માં અને જે બાબા સંભળાવે છે એમાં રાત-દિવસ નો ફરક છે. આખું ફાધરે (પિતાએ) અને નામ નાખી દીધું છે કૃષ્ણ નું. સતયુગ માં કૃષ્ણ ને આ નોલેજ છે નહીં. નોલેજકુલ છે જ ફાધર. કેટલી અટપટી વાતો છે. કૃષ્ણ ની આત્મા જ્યારે સતયુગમાં હતી ત્યારે તો નોલેજ છે નહીં. કેટલું સૂત (વાતો) મૂંઝાયેલું છે. આ બધાં વિલાયત માં જઈને નામ નીકાળી શકે છે. ભાષણ કરી શકે છે. બોલો, દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નું નોલેજ અમે તમને આપી શકીએ છીએ. ભગવાન સ્વર્ગ સ્થાપન કેવી રીતે કરે છે, તે સ્વર્ગ થી પછી નર્ક કેવી રીતે બને છે, તે અમે તમને સમજાવીએ છીએ. આ બેસી લખો પછી જુઓ અમે કોઈ પોઇન્ટ ભૂલ્યાં તો નથી. ફરી યાદ કરીને લખો. એમ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાથી બહુજ સારું લખશો, બહુજ સારું સમજાવશો તો નામ પ્રખ્યાત થઈ જશે. અહીંયા થી પણ બાબા કોઈને બહાર મોકલી શકે છે. આ જઈને સમજાવો તો પણ બહુજ સારું છે. ૭ દિવસ માં પણ બહુજ હોશિયાર થઈ શકો છો. બુદ્ધિ માં ધારણ કરવાનું છે, બીજ અને ઝાડ, વિસ્તાર સમજાવવાનું છે. ચિત્રો પર બહુજ સારી રીતે સમજાવી શકો છો. સર્વિસ નો શોખ હોવો જોઈએ. બહુજ ઊંચુ પદ થઈ જશે. નોલેજ ખુબ સહજ છે. આ છે જૂની છી-છી દુનિયા. સ્વર્ગ નાં આગળ આ જૂની દુનિયા જેમ ગોબર (છાણ) માફક છે, એનાથી દુર્ગંધ આવે છે. તે છે સોના ની દુનિયા, આ છે ગોબર ની દુનિયા. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે આ શરીર છોડી જઈને પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનીશું. એવી સ્કૂલમાં ભણવા જઈશું. ત્યાં એવાં વિમાન હશે, ફુલપૂફ (સુરક્ષિત) હશે. આ ખુશી બાળકોને અંદર રહે તો ક્યારેય પણ કોઈ વાત માં રડવું ન આવે. તમે સમજો છો ને કે અમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનીશું. તો તમને કેમ નહીં અંદર માં ખુશી થવી જોઈએ. ભવિષ્ય માં એવી સ્કૂલમાં જઈશું, આ-આ કરીશું. બાળકો ને ખબર નહીં કેમ ભૂલાઈ જાય છે. બહુજ નશો ચઢવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની છી-છી ગોબર જેવી દુનિયાને બુદ્ધિ થી ભૂલી સતયુગી દુનિયાને યાદ કરી અપાર ખુશી અથવા નશા માં રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ રડવાનું નથી.
2. બાપ જે ગુહ્ય રમણીક વાતો સંભળાવે છે એને ધારણ કરી બધાંને સમજાવાની છે. સ્પ્રીચ્યુઅલ લીડર નું ટાઈટલ (શીર્ષક) લેવાનું છે.

વરદાન :- કર્મ કરવા છતાં કર્મ નાં બંધન થી મુક્ત રહેવા વાળા સહજયોગી સ્વતઃ યોગી ભવ જે મહાવીર બાળકો છે એમને સાકારી દુનિયાનું કોઈ પણ આકર્ષણ પોતાની તરફ આકર્ષિત ન કરી શકે. તે સ્વયં ને એક સેકન્ડ માં ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા બનાવી શકે છે. ડાયરેક્શન મળતાં જ શરીર થી પરે અશરીરી, આત્મ-અભિમાની, બંધન-મુક્ત, યોગ-યુક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળા જ સહજયોગી, સ્વતઃ યોગી, સદા યોગી, કર્મયોગી અને શ્રેષ્ઠ યોગી છે. તે જ્યારે ઈચ્છે,

જેટલો સમય ઈચ્છે પોતાનાં સંકલ્પ, શ્વાસ ને એક પ્રાણેશ્વર બાપ ની યાદ માં સ્થિત કરી શકે છે.
સ્લોગન :- એકરસ સ્થિતિ નાં શ્રેષ્ઠ આસન પર વિરાજમાન રહેવું - આ જ તપસ્વી આત્મા ની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - સત્ય બાપ સચખંડ સ્થાપન કરે છે , તમે બાપ ની પાસે આવ્યાં છો નર થી નારાયણ બનવાનું સાચું - સાચું નોલેજ (જ્ઞાન) સાંભળવાં ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ખૂબ-ખૂબ સંભાળીને ચાલવાનું છે - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે તમારી ગત-મત સૌથી ન્યારી છે. તમારું ગુપ્ત જ્ઞાન છે એટલે વિશાળ બુદ્ધિ બની સૌથી તોડ (સંબંધ) નિભાવવાનો છે. અંદર માં સમજવાનું છે કે અમે બધાં ભાઈ-ભાઈ કે ભાઈ-બહેન છીએ. બાકી એવું નહીં સ્ત્રી પોતાનાં પતિને કહે તમે મારા ભાઈ છો. આનાથી સાંભળવા વાળા કહેશે આને શું થઈ ગયું. યુક્તિ થી ચાલવાનું છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. રુહાની અક્ષર ન કહી ફક્ત બાપ કહો તો પણ સમજાય છે આ રુહાની બાપ છે. બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બધાં પોતાને ભાઈ-ભાઈ તો કહે જ છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે બાળકો ને. બધાંને તો નહીં સમજાવતાં હશે. ગીતા માં પણ લખેલું છે ભગવાનુવાચ. કોનાં પ્રતિ? ભગવાન નાં છે બધાં બાળકો. એ ભગવાન બાપ છે તો ભગવાન નાં બાળકો બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે. ભગવાને જ સમજાવ્યું હશે. રાજયોગ શીખવાડ્યો હશે. હવે તમારી બુદ્ધિ નું તાળું ખુલેલું છે, તમારા સિવાય આવાં ખ્યાલ બીજા કોઈનાં ચાલી ન શકે. જેને-જેને સંદેશ મળતો જશે તે સ્કૂલ માં આવતાં જશે, ભણતાં જશે. સમજશે પ્રદર્શની તો જોઈ, હવે જઈને વધારે સાંભળીએ. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન, ગીતા જ્ઞાન દાતા શિવ ભગવાનુવાચ. તેમને આ ખબર પડે કે તમને શિખવાડવા વાળા, સમજાવવા વાળા કોણ છે. એ સુપ્રીમ સોલ (પરમ આત્મા), જ્ઞાન સાગર નિરાકાર છે. એ છે જ સત્ય. એ સત્ય જ બતાવશે, પછી એમાં કોઈ પ્રશ્ન ઉઠી જ ન શકે. તમે બધું છોડી દીધું, સત્ય ની ઉપર. તો પહેલાં-પહેલાં તો એનાં પર સમજાવવાનું છે કે અમને પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા રાજયોગ શીખવાડે છે. આ રાજાઈ પદ છે, જેને નિશ્ચય થઈ જશે કે જે સર્વ નાં બાપ છે એ પારલૌકિક બાપ બેસી સમજાવે છે, એ જ સૌથી મોટી ઓથોરીટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) છે. તો બીજો કોઈ પ્રશ્ન ઉઠી જ ન શકે. એ છે પતિત પાવન. એ જ્યારે અહિંયાં આવે છે તો જરૂર પોતાનાં સમય પર આવતાં હશે. તમે જુઓ પણ છો આ તે જ મહાભારત ની લડાઈ છે. વિનાશ નાં પછી વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા થવાની છે. આ મનુષ્ય જાણતાં નથી કે ભારત જ વાઈસલેસ હતો. બુદ્ધિ ચાલતી નથી. ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું છે. તેની ચાવી એક બાપ ની પાસે જ છે એટલે આ કોઈને ખબર નથી કે તમને ભણાવવા વાળા કોણ છે. દાદા સમજી લે છે, ત્યારે ટીકા કરે છે, કાંઈ બોલે છે એટલે પહેલાં-પહેલાં આ સમજાવો - આમાં લખ્યું છે શિવ ભગવાનુવાચ. એ તો છે જ સત્ય. બાપ છે જ નોલેજકુલ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. આ શિક્ષા હમણાં તમને એ બેહદ નાં બાપ થી મળે છે. એ જ સૃષ્ટિનાં રચયિતા છે, પતિત સૃષ્ટિ ને પાવન બનાવવા વાળા છે. તો પહેલાં-પહેલાં બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે. એ પરમપિતા પરમાત્મા થી તમારો શું સંબંધ છે. એ નર થી નારાયણ બનવાનું સાચું નોલેજ આપે છે. બાળકો જાણે છે બાપ સત્ય છે, જે બાપ જ સચખંડ બનાવે છે. તમે અહીંયાં આવ્યાં જ છો નર થી નારાયણ બનવાં. બેરિસ્ટર પાસે જશે તો સમજશે અમે બેરિસ્ટર બનવા આવ્યાં છીએ. હમણાં તમને નિશ્ચય છે અમને ભગવાન ભણાવે છે. કોઈ નિશ્ચય કરે પણ છે પછી સંશય બુદ્ધિ થઈ જાય છે, તો તેમને બધાં કહે છે તમે તો કહેતાં હતાં - અમને ભગવાન ભણાવે છે. પછી ભગવાન ને કેમ છોડી આવ્યાં છો? સંશય આવવાથી જ ભાગન્તી થઈ જાય છે. કોઈ ને કોઈ વિકર્મ કરે છે. ભગવાનુવાચ - કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાથી જ જગતજીત બનશો. જે પાવન બનશે તે જ પાવન દુનિયામાં જશે. અહીંયાં છે જ રાજયોગ ની વાત, તમે જઈને રાજાઈ કરશો. બાકી જે આત્માઓ છે તે પોતાનો હિસાબ ચૂકવી ને પાછી ચાલી જશે. આ કયામત (મોત) નો સમય છે. હવે આ બુદ્ધિ કહે છે - સતયુગ ની સ્થાપના જરૂર થવાની છે. પાવન દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. બાકી બધાં મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશે. તેમને ફરી પોતાનો પાર્ટ રીપીટ કરવાનો છે. તમે પણ પોતાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહો છો. પાવન બની અને પાવન દુનિયાનાં માલિક બનવાનાં માટે. માલિક તો પોતાને સમજશો ને. પ્રજા પણ માલિક છે. હમણાં પ્રજા પણ કહે છે ને - અમારું ભારત. તમે સમજો છો હમણાં બધાં નર્કવાસી છે. હવે આપણે સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે રાજયોગ શીખી રહ્યાં

છીએ. બધાં તો સ્વર્ગવાસી નહીં બનશે. બાપ કહે છે જ્યારે ભક્તિમાર્ગ પૂરો થશે ત્યારે જ હું આવીશ. મારે જ આવીને બધાં ભક્તોને ભક્તિ નું ફળ આપવાનું છે. મેજોરીટી (અધિકાંશ) તો ભક્તોની છે ને. બધાં પોકારતાં રહે છે ઓ ગોડફાધર. ભક્તો નાં મુખે થી ઓ ગોડ ફાધર, હેં ભગવાન - આ જરૂર નીકળશે. હવે ભક્તિ અને જ્ઞાન માં ફરક છે. તમારા મુખ થી ક્યારેય હેં ઈશ્વર, હેં ભગવાન નહીં નીકળશે. મનુષ્યો ને તો આ અડધાકલ્પ ની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) પડેલી છે. તમે જાણો છો એ આપણા બાપ છે, તમારે હેં બાબા થોડી કહેવાનું છે. બાપ થી તમારે તો વારસો લેવાનો છે. પહેલાં તો આ નિશ્ચય થાય કે અમે બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. બાપ બાળકોને વારસો લેવાનાં અધિકારી બનાવે છે. આ તો સાચાં બાપ છે ને. બાપ જાણે છે મેં જે બાળકોને જ્ઞાન અમૃત પીવડાવી, જ્ઞાન-ચિતા પર બેસાડી વિશ્વનાં માલિક દેવતા બનાવ્યાં હતાં તે જ કામ-ચિતા પર બેસી ભસ્મીભૂત થઈ ગયાં છે. હવે હું ફરી જ્ઞાન-ચિતા પર બેસાડી, ધીર નીંદર થી જગાડી સ્વર્ગમાં લઈ જાઉં છું.

બાપે સમજાવ્યું છે - આપ આત્માઓ ત્યાં શાંતિધામ અને સુખધામ માં રહો છો. સુખધામ ને કહેવાય છે વાઈસલેસ વર્લ્ડ, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. ત્યાં દેવતાઓ રહે છે અને તે છે સ્વીટ હોમ આત્માઓનું ઘર. બધાં એક્ટર્સ તે શાંતિધામ થી આવે છે, અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં. આપણે આત્માઓ અહીંયાની રહેવાસી નથી. તે એક્ટર્સ અહીંયા નાં રહેવાસી હોય છે. ફક્ત ઘરે થી આવીને ડ્રેસ બદલીને પાર્ટ ભજવે છે. તમે તો સમજો છો આપણું ઘર શાંતિધામ છે, જ્યાં આપણે ફરી પાછા જઈએ છીએ. જ્યારે બધાં એક્ટર્સ સ્ટેજ પર આવી જાય છે ત્યારે બાપ આવીને બધાંને લઈ જશે, એટલે એમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાર્ડ (માર્ગદર્શક) પણ કહેવાય છે. દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે તો આટલાં બધાં મનુષ્ય ક્યાં જશે. વિચાર તો કરો - પતિત-પાવન ને બોલાવે છે શેનાં માટે? પોતાનાં મોત નાં માટે. દુઃખની દુનિયામાં રહેવા નથી ઈચ્છતાં, એટલે કહે છે ઘરે લઈ ચાલો (જાઓ). આ બધાં મુક્તિ ને જ માનવા વાળા છે. ભારત નો પ્રાચીન યોગ પણ કેટલો પ્રસિદ્ધ છે, વિદેશ માં પણ જાય છે પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડવાં. કિશ્વન માં બહુજ છે જે સંન્યાસીઓનું માન રાખે છે. ગેરુ કફની નો જે પહેરવેશ છે - તે છે હઠયોગ નો. તમારે તો ઘરબાર છોડવાનું નથી. ન કોઈ સફેદ કપડા નું બંધન છે. પરંતુ સફેદ સારા છે. તમે ભઠ્ઠી માં રહ્યાં છો તો ડ્રેસ પણ આ થઈ ગયો છે. આજકાલ સફેદ પસંદ કરે છે. મનુષ્ય મરે છે તો સફેદ ચાદર નાંખે છે. તો પહેલાં કોઈને પણ બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બે બાપ છે, આ વાત સમજવામાં સમય લે છે. પ્રદર્શની માં એટલું સમજાવી નહીં શકો. સતયુગ માં એક બાપ, આ સમયે છે તમને ત્રણ બાપ, કારણ કે ભગવાન આવે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તન માં. તે પણ તો બાપ છે બધાનાં. સારું હવે ત્રણેય બાપ માં ઊંચો વારસો કોનો? નિરાકાર બાપ વારસો કેવી રીતે આપે? એ પછી આપે છે બ્રહ્મા દ્વારા. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે અને બ્રહ્મા દ્વારા વારસો પણ આપે છે. આ ચિત્ર પર તમે ખૂબ સારી રીતે સમજાવી શકો છો. શિવબાબા છે, પછી આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આદિ દેવ, આદિ દેવી. આ છે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. બાપ કહે છે મુજ શિવ ને ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર નહીં કહેશે. હું બધાંનો બાપ છું. આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે થઈ ગયાં ભાઈ-બહેન, પરસ્પર કિમિનલ એસોલ્ટ (વિકારી વૃત્તિ)) કરી ન શકો. જો બંનેની પરસ્પર વિકાર ની દૃષ્ટિ ખેંચાય છે તો પછી નીચે પડે છે, બાપ ને ભૂલી જાય છે. બાપ કહે છે - તમે મારા બાળકો બની કાળું મોઢું કરો છો. બેહદ નાં બાપ બાળકો ને સમજાવે છે. તમને આ નશો ચઢેલો છે. જાણો છો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે. લૌકિક સંબંધીઓ ને પણ મોઢું આપવાનું (સંબંધ નિભાવવાનો) છે. લૌકિક બાપ ને તમે બાપ કહેશો ને. તેમને તો તમે ભાઈ ન કહી શકો. દુનિયાનાં સંબંધ માં બાપ ને બાપ જ કહેશો. બુદ્ધિમાં છે કે આ અમારા લૌકિક બાપ છે. જ્ઞાન તો છે ને. આ જ્ઞાન ખૂબ વિચિત્ર છે. આજકાલ કરીને નામ પણ લઈ લે છે પરંતુ કોઈ વિઝીટર (પર્યટક) વગેરે બહારનાં વ્યક્તિ ની સામે ભાઈ કહી દો તો તે સમજશે આમનું માથું ખરાબ થયું છે. આમાં ખૂબ યુક્તિ જોઈએ. તમારું ગુપ્ત જ્ઞાન, ગુપ્ત સંબંધ છે. ખાસ કરીને સ્ત્રીઓ પતિ નું નામ નથી લેતી. પતિ સ્ત્રી નું નામ લઈ શકે છે. આમાં ખૂબ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. લૌકિક થી પણ તોડ નિભાવવાનો છે. બુદ્ધિ ચાલી જવી જોઈએ ઉપર. આપણે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાકી કાકા ને કાકા, બાપ ને બાપ કહેવું પડશે ને. જે બ્રહ્માકુમાર-કુમારી નથી બન્યાં તે ભાઈ-બહેન નહીં સમજશે. જે બી.કે. બન્યાં છે, તે જ આ વાતો ને સમજશે. બહાર વાળા તો પહેલાં જ ચમકશે. આમાં સમજવાની બુદ્ધિ સારી જોઈએ. બાપ તો બાળકોને વિશાળ બુદ્ધિ બનાવે છે. તમે પહેલાં હદ ની બુદ્ધિ માં હતાં. હવે બુદ્ધિ ચાલી જાય છે બેહદ માં. એ આપણા બેહદ નાં બાપ છે. આ બધાં આપણા ભાઈ-બહેન છે. પરંતુ ઘર માં સાસુ ને સાસુ જ કહેશો, બહેન થોડી જ કહેશો. ઘર માં રહેતાં ખૂબ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે, નહીં તો લોકો કહેશે આ તો પતિ ને ભાઈ, સાસુ ને બહેન કહી દે છે, આ શું છે? આ જ્ઞાન ની વાતો તમે જ જાણો બીજું ન જાણે કોઈ. કહે છે ને - પ્રભુ તેરી ગત મત તુમ હી જાનો. હવે તમે એમનાં બાળકો બનો છો તો તમારી ગત તમે જ જાણો. ખૂબ સંભાળથી ચાલવું પડે છે.

ક્યાંય કોઈ મુંઝાય નહીં. તો પ્રદર્શની માં આપ બાળકોએ પહેલાં-પહેલાં આ સમજાવવાનું છે કે અમને ભણાવવા વાળા ભગવાન છે. હવે તમે બતાવો ભગવાન કોણ? નિરાકાર શિવ કે દેહધારી શ્રીકૃષ્ણ. જે ગીતામાં ભગવાનુવાચ છે એ શિવ પરમાત્માએ મહાવાક્ય ઉચ્ચાર્યા છે કે શ્રીકૃષ્ણએ? કૃષ્ણ છે સ્વર્ગ નાં પહેલાં પ્રિન્સ. એવું તો કહી ન શકે કે કૃષ્ણ જયંતી સો શિવ જયંતી. શિવ જયંતી નાં પછી આવે કૃષ્ણ જયંતી. શિવ જયંતી થી સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) શ્રી કૃષ્ણ કેવી રીતે બન્યાં, આ છે સમજવાની વાતો. શિવ જયંતી પછી ગીતા જયંતી પછી ફટ થી છે કૃષ્ણ જયંતી કારણ કે બાપ રાજ્યોગ શીખવાડે છે ને. બાળકોની બુદ્ધિમાં આવ્યું છે ને. જ્યાં સુધી શિવ પરમાત્મા ન આવે ત્યાં સુધી શિવ જયંતી મનાવી ન શકે. જ્યાં સુધી શિવ આવીને કૃષ્ણપુરી સ્થાપન ન કરે તો કૃષ્ણ જયંતી પણ કેવી રીતે મનાવાય. કૃષ્ણનો જન્મ તો મનાવે છે પરંતુ સમજે થોડી જ છે. કૃષ્ણ પ્રિન્સ હતાં તો જરૂર સતયુગ માં હશે ને. દેવી-દેવતાઓની રાજધાની હશે જરૂર. ફક્ત એક કૃષ્ણ ને બાદશાહી તો નહીં મળશે ને. જરૂર કૃષ્ણપુરી હશે ને! કહે પણ છે કૃષ્ણપુરી..... અને પછી આ છે કંસપુરી. કૃષ્ણપુરી નવી દુનિયા, કંસપુરી છે જૂની દુનિયા. કહે છે દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ લાગી. દેવતાઓએ જીત્યું. પરંતુ એવું તો છે નહીં. કંસપુરી ખતમ થઈ પછી કૃષ્ણપુરી સ્થાપન થઈ ને. કંસપુરી જૂની દુનિયામાં હશે. નવી દુનિયામાં થોડી આ કંસ દૈત્ય વગેરે હશે. અહીંયા તો જુઓ કેટલાં મનુષ્ય છે. સતયુગ માં ખૂબ થોડાં છે. આ પણ તમે સમજી શકો છો, હમણાં તમારી બુદ્ધિ ચાલે છે. દેવતાઓએ તો કોઈ લડાઈ કરી નથી. દૈવી સંપ્રદાય સતયુગ માં જ હોય છે. આસુરી સંપ્રદાય અહીંયા છે. બાકી ન દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ થઈ, ન કૌરવો અને પાંડવોની થઈ છે. તમે રાવણ પર જીત પામો છો. બાપ કહે છે - આ વિકારો પર જીત પામવાની છે તો જગતજીત બની જશો. આમાં કાંઈ લડવાનું નથી. લડવાનું નામ લે તો વાયોલેન્સ (હિંસા) થઈ જાય. રાવણ પર જીત પામવાની છે પરંતુ નોનવાયલેન્સ (અહિંસા). ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાથી આપણા વિકર્મ વિનાશ થાય છે. ભારત નો પ્રાચીન રાજ્યોગ પ્રસિદ્ધ છે.

બાપ કહે છે - મારી સાથે બુદ્ધિનો યોગ લગાવો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. બાપ પતિત-પાવન છે તો બુદ્ધિયોગ એ બાપ થી જ લગાવવાનો છે, તો તમે પતિત થી પાવન બની જશો. હમણાં તમે પ્રેક્ટિકલ માં એમનાથી યોગ લગાવી રહ્યાં છો, આમાં લડાઈની કોઈ વાત જ નથી. જે સારી રીતે ભણશે, બાપ ની સાથે યોગ લગાવશે, તે જ બાપ થી વારસો પામશે - કલ્પ પહેલાં માફક. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થશે. બધો હિસાબ-કિતાબ ચૂકવીને જશે. પછી ક્લાસ ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ નંબરવાર જઈને બેસે છે ને. તમે પણ નંબરવાર જઈને ત્યાં રાજ્ય કરશો. કેટલી સમજણ ની વાતો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કયામત નાં સમયે જ્યારે કે સતયુગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે તો પાવન જરૂર બનવાનું છે. બાપ અને બાપ નાં કાર્યમાં ક્યારેય સંશય નથી ઉઠાવવાનો.
2. જ્ઞાન અને સંબંધ ગુપ્ત છે, એટલે લૌકિક માં ખૂબ યુક્તિ થી વિશાળ બુદ્ધિ બનીને ચાલવાનું છે. કોઈ એવાં શબ્દ નથી બોલવાનાં જે સાંભળવા વાળા મૂંઝાઈ જાય.

વરદાન :- મનમત, પરમત ને સમાપ્ત કરી શ્રીમત પર પદમો ની કમાણી જમા કરવા વાળા પદમાપદમ ભાગ્યશાળી ભવ શ્રીમત પર ચાલવા વાળા એક સંકલ્પ પણ મનમત કે પરમત પર ન કરી શકે. સ્થિતિ ની સ્પીડ (ગતિ) જો તેજ નથી હોતી તો જરૂર કાંઈ ને કાંઈ શ્રીમત માં મનમત કે પરમત મિક્સ છે. મનમત અર્થાત્ અલ્પજ્ઞ આત્માનાં સંસ્કાર અનુસાર જે સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય છે તે સ્થિતિ ને ડગમગ કરે છે એટલે ચેક કરો અને કરાવો, એક કદમ પણ શ્રીમત નાં વગર ન હોય ત્યારે પદમો ની કમાણી જમા કરી પદમાપદમ ભાગ્યશાળી બની શકશો.

સ્લોગન :- મન માં સર્વ નાં કલ્યાણની ભાવના બનેલી રહે - આ જ વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્માનું કર્તવ્ય છે.

‘ યાદ ’ માં રમણીકતા લાવવા ની યુક્તિઓ

આજે વિધાતા, વરદાતા બાપદાદા પોતાનાં માસ્ટર વિધાતા, વરદાતા બાળકો ને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળક વિધાતા પણ બન્યાં છે તો વરદાતા પણ બન્યાં છે. સાથે-સાથે બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે બાળકોનું પદ કેટલું મહાન છે, આ સંગમયુગ નાં બ્રાહ્મણ જીવન નું કેટલું મહત્વ છે! વિધાતા, વરદાતા ની સાથે વિધિ-વિધાતા પણ આપ બ્રાહ્મણ છે. તમારી દરેક વિધિ સતયુગ માં કેવી રીતે પરિવર્તિત થાય છે - તે પહેલાં સંભળાવ્યું છે. આ સમયનાં દરેક કર્મ ની વિધિ ભવિષ્ય માં ચાલે જ છે પરંતુ દ્વાપર નાં પછી પણ ભક્તિમાર્ગ માં આ સમય નાં શ્રેષ્ઠ કર્મોની વિધિ ભક્તિમાર્ગ ની વિધિ બની જાય છે. તો પૂજ્ય રુપ માં પણ આ સમય ની વિધિ જીવન નાં શ્રેષ્ઠ વિધાન નાં રુપ માં ચાલે છે અને પૂજારી માર્ગ અર્થાત્ ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમારી દરેક વિધિ નીતિ કે રીતિ માં ચાલતી આવે છે. તો વિધાતા, વરદાતા અને વિધિ-વિધાતા પણ છે.

તમારા મૂળ સિદ્ધાંત, સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થવાનું સાધન બની જાય છે. જેમ મૂળ સિદ્ધાંત - “બાપ એક છે. ધર્મ આત્માઓ, મહાન આત્માઓ અનેક છે પરંતુ પરમ આત્મા એક છે”. આ જ મૂળ સિદ્ધાંત દ્વારા અડધોકલ્પ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓને એક બાપ નાં દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલો વારસો સિદ્ધિ નાં રુપ માં પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રાલબ્ધ મળવી અર્થાત્ સિદ્ધિ સ્વરુપ બનવું કારણ કે એક બાપ છે, બાકી મહાન આત્માઓ કે ધર્મ આત્માઓ છે, બાપ નથી, ભાઈ-ભાઈ છે. વારસો બાપ થી મળે છે, ભાઈ થી નથી મળતો. તો આ મૂળ સિદ્ધાંત દ્વારા અડધોકલ્પ તમને સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે અને ભક્તિ માં પણ ‘ગોડ ઈઝ વન (ભગવાન એક છે)’ - આ જ સિદ્ધાંત સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાનો આધાર બને છે. ભક્તિ નો આદિ આધાર પણ એક બાપ નાં શિવલિંગ રુપ થી આરંભ થાય છે જેને કહેવાય છે ‘અવ્યભિચારી ભક્તિ’. તો ભક્તિમાર્ગ માં પણ આ જ એક સિદ્ધાંત દ્વારા જ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે કે બાપ એક છે. આમ જે પણ તમારા મૂળ સિદ્ધાંત છે, એ એક-એક સિદ્ધાંત દ્વારા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થતી રહે છે. જેવી રીતે આ જીવન નો મૂળ સિદ્ધાંત પવિત્રતા છે. આ પવિત્રતા નાં સિદ્ધાંત દ્વારા આપ આત્માઓ ને ભવિષ્ય માં સિદ્ધિ સ્વરુપ નાં રુપ માં લાઈટ નો તાજ સદા પ્રાપ્ત છે, જેનું યાદગાર-રુપ ડબલ તાજ બતાવે છે અને ભક્તિ માં પણ જ્યારે પણ યથાર્થ અને દિલ થી ભક્તિ કરશે તો પવિત્રતા નાં સિદ્ધાંત ને મૂળ આધાર સમજશે અને સમજે છે કે સિવાય પવિત્રતા નાં ભક્તિ ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત ન થઈ શકે. ભલે અલ્પકાળ નાં માટે, જેટલો સમય ભક્તિ કરે છે, એટલો સમય જ પવિત્રતા ને અપનાવે પરંતુ ‘પવિત્રતા જ સિદ્ધિનું સાધન છે’ - આ સિદ્ધાંત ને અપનાવે અવશ્ય છે. એ જ પ્રકારે દરેક જ્ઞાન નો સિદ્ધાંત કે ધારણા નો મૂળ સિદ્ધાંત બુદ્ધિ થી વિચારો કે દરેક સિદ્ધાંત સિદ્ધિ નું સાધન કેવી રીતે બને છે? આ મનન કરવાનું કામ આપી રહ્યાં છે. જેમ દૃષ્ટાંત સંભળાવ્યું, એ જ પ્રકાર થી વિચારજો.

તો આપ વિધિ-વિધાતા પણ બનો છો, સિદ્ધિ-દાતા પણ બનો છો એટલે આજ સુધી પણ જે ભક્તોએ જે-જે સિદ્ધિ ઈચ્છી છે, તે ભિન્ન-ભિન્ન દેવતાઓ દ્વારા ભિન્ન-ભિન્ન સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે, તે જ દેવતાની પૂજા કરે છે. તો સિદ્ધિ-દાતા બાપ દ્વારા આપ પણ સિદ્ધિ-દાતા બનો છો - એવાં પોતાને સમજો છો ને. જેમને સ્વયં સર્વ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત છે, તે જ બીજાઓને પણ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવવાનાં નિમિત્ત બની શકે છે. સિદ્ધિ ખરાબ વસ્તુ નથી કારણ કે તમારી રિદ્ધિ-સિદ્ધિ નથી. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ જે હોય છે તે અલ્પકાળ નાં માટે પ્રભાવશાળી હોય છે. પરંતુ તમારી યથાર્થ વિધિ દ્વારા સિદ્ધિ છે. ઈશ્વરીય વિધિ દ્વારા જ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, તે સિદ્ધિ પણ ઈશ્વરીય સિદ્ધિ છે. જેમ ઈશ્વર અવિનાશી છે, તો ઈશ્વરીય વિધિ અને સિદ્ધિ પણ અવિનાશી છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ દેખાડવા વાળા સ્વયં પણ અલ્પજ્ઞ આત્મા છે, એમની સિદ્ધિ પણ અલ્પકાળ ની છે. પરંતુ તમારી સિદ્ધિ, સિદ્ધાંત ની વિધિ દ્વારા સિદ્ધિ છે એટલે અડધોકલ્પ સ્વયં સિદ્ધિ-સ્વરુપ બનો છો અને અડધોકલ્પ તમારા સિદ્ધાંત દ્વારા ભક્ત આત્માઓ યથા-શક્તિ તથા-ફળ ની પ્રાપ્તિ અથવા સિદ્ધિ ની પ્રાપ્તિ કરતાં આવે છે કારણ કે ભક્તિ ની શક્તિ પણ સમય પ્રમાણે ઓછી થતી જાય છે. સતોપ્રધાન ભક્તિ ની શક્તિ, ભક્ત આત્માઓ ને સિદ્ધિ ની અનુભૂતિ આજકાલ નાં ભક્તો થી વધારે કરાવે છે. આ સમય ની ભક્તિ તમોપ્રધાન ભક્તિ હોવાનાં કારણે ન યથાર્થ સિદ્ધાંત રહ્યાં છે, ન સિદ્ધિ રહી

છે.

તો એટલો નશો રહે છે કે અમે કોણ છીએ! સદા આ શ્રેષ્ઠ સ્વમાન ની સ્થિતિ ની સીટ પર સેટ રહો છો? કેટલી ઊંચી સીટ છે! જ્યારે આ સ્થિતિ ની સીટ પર સેટ (સ્થિર) રહો છો તો વારંવાર અપસેટ (અસ્થિર) નહીં થશો. આ પોઝિશન (પદ) છે ને. કેટલું મોટું પદ છે - વિધિ-વિધાન, સિદ્ધિ-દાતા! તો જ્યારે આ પોઝિશન માં સ્થિત હશો તો માયા ઓપોઝિશન (વિરોધ) નહીં કરશે. સદા સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો. અપસેટ થવાનું કારણ જ આ છે કે પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ની સીટ થી સાધારણ સ્થિતિ માં આવી જાઓ છો. યાદ માં રહેવું કે સેવા કરવી એક સાધારણ દિનચર્યા બની જાય છે. પરંતુ યાદ માં પણ બેસો છો તો પોતાનાં કોઈ ને કોઈ શ્રેષ્ઠ સ્વમાન ની સીટ પર બેસો. ફક્ત એવું નહીં કે યાદ નાં સ્થાન પર, ભલે યોગ નાં રુમ માં, ભલે બાબા નાં રુમ માં, બેડ (પથારી) થી ઉઠી ને બેસી ગયાં કે આખાં દિવસ માં જઈને બેસી ગયાં પરંતુ જેવી રીતે શરીર ને યોગ્ય સ્થાન આપો છો, તેવી રીતે પહેલાં બુદ્ધિ ને સ્થિતિ નું સ્થાન આપો. પહેલાં આ ચેક કરો કે બુદ્ધિ ને સ્થાન ઠીક આપ્યું? તો ઈશ્વરીય નશો સીટ થી સ્વતઃ જ આવે છે. આજકાલ પણ ‘ખુશી નો નશો’ કહે છે ને! તમારું તો શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ નું આસન છે. ક્યારેક ‘માસ્ટર બીજ રુપ’ ની સ્થિતિ નાં આસન પર, સીટ પર સેટ થાઓ, ક્યારેક ‘અવ્યક્ત ફરિશ્તા’ ની સીટ પર સેટ થાઓ, ક્યારેક ‘વિશ્વ કલ્યાણકારી સ્થિતિ’ ની સીટ પર સેટ થાઓ - એવી રીતે દરરોજ ભિન્ન-ભિન્ન સ્થિતિ નાં આસન પર અથવા સીટ પર સેટ થઈને બેસો.

જો કોઈ ની પણ સીટ સેટ નથી હોતી તો હલચલ કરે છે ને-ક્યારેક આમ કરશે, ક્યારેક તેમ કરશે! તો આ બુદ્ધિ પણ હલચલ માં ત્યારે આવે છે જ્યારે સીટ પર સેટ નથી હોતી. જાણે તો બધાં છે કે અમે આ-આ છીએ. જો હમણાં આ પૂછે કે તમે કોણ છો, તો લાંબુ લીસ્ટ (યાદી) સારું નિકળી આવશે. પરંતુ દરેક સમયે જે જાણો છો, તે પોતાને માનો. ફક્ત જાણો નહીં, માનો. કારણ કે જાણવાથી સૂક્ષ્મ માં ખુશી તો રહે છે - હાં, હું આ છું. પરંતુ માનવાથી શક્તિ આવે છે અને માનીને ચાલવાથી નશો રહે છે. જેમ કોઈ પણ પોઝિશન વાળા જ્યારે સીટ પર સેટ હોય છે તો ખુશી હશે પરંતુ શક્તિ નહીં હશે. તો જાણો છો પરંતુ માનીને ચાલો અને વારંવાર પોતાને પૂછો, ચેક કરો કે સીટ પર સેટ છું કે સાધારણ સ્થિતિ માં નીચે આવી ગયો? જે બીજાને સિદ્ધિ આપવા વાળા છે, તે સ્વયં દરેક સંકલ્પ માં, દરેક કર્મ માં સિદ્ધિ સ્વરુપ અવશ્ય હશે, દાતા હશે. સિદ્ધિ-દાતા ક્યારેય આ વિચારી પણ ન શકે કે જેટલો પુરુષાર્થ કરીએ છીએ કે મહેનત કરીએ છીએ, એટલી સિદ્ધિ દેખાતી નથી અથવા જેટલો યાદ માં અભ્યાસ કરીએ છીએ, એટલી સિદ્ધિ નથી અનુભવ થતી. એનાથી સિદ્ધ છે કે સીટ પર સેટ થવાની વિધિ યથાર્થ નથી.

રમણીક જ્ઞાન છે. રમણીક અનુભવ સ્વતઃ જ સુસ્તી ને ભગાવી દે છે. આ તો ઘણાં કહે છે ને - આમ નિંદર નહીં આવશે પરંતુ યોગમાં નિંદર અવશ્ય આવશે. આ શું થાય છે? એવી વાત નથી કે થાક છે પરંતુ રમણીક રીત થી અને નેચરલ (સ્વાભાવિક) રુપ થી બુદ્ધિ ને સીટ પર સેટ નથી કરતાં. તો ફક્ત એક રુપ થી નહીં પરંતુ વેરાઈટી (વિવિધ) રુપ થી સેટ કરો. એ જ વસ્તુ જો વિવિધ રુપ થી પરિવર્તન કરી ઉપયોગ કરો છો તો દિલ ખુશ થાય છે. ભલે સુંદર વસ્તુ હોય પરંતુ જો એક જ વસ્તુ વારંવાર ખાતાં રહો, જોતાં રહો તો શું થશે? એમ, બીજરુપ બનો પરંતુ ક્યારેક લાઈટ-હાઉસ નાં રુપ માં, ક્યારેક માઈટ-હાઉસ નાં રુપ માં, ક્યારેક વૃક્ષની ઉપર બીજ નાં રુપ માં, ક્યારેક સૃષ્ટિ-ચક્ર નાં ઉપર ટોપ પર ઉભાં થઈને બધાંને શક્તિ આપો. જે ભિન્ન-ભિન્ન શીર્ષક મળે છે, તે રોજ ભિન્ન-ભિન્ન શીર્ષક અનુભવ કરો. ક્યારેક નૂરે રત્ન બની બાપ નાં નયનો માં સમાયો છું - આ સ્વરુપ ની અનુભૂતિ કરો. ક્યારેક મસ્તક મણી બનો, ક્યારેક તખ્તનશીન બનો... ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરુપો નાં અનુભવ કરો. વિવિધતા કરો તો રમણીકતા આવશે. બાપદાદા રોજ મુરલી માં ભિન્ન-ભિન્ન શીર્ષક આપે છે, શું કામ આપે છે? એ જ સીટ પર સેટ થઈ જાઓ અને ફક્ત વચ્ચે-વચ્ચે ચેક કરો. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે આ ભૂલી જાઓ છો. ૬ કલાક, ૮ કલાક વીતી જાય છે, પછી વિચારો છો એટલે ઉદાસ થઈ જાઓ છો કે અડધો દિવસ તો ચાલ્યો ગયો! નેચરલ અભ્યાસ થઈ જાય, ત્યારે જ વિધિ-વિધાતા અથવા સિદ્ધિ-દાતા બની વિશ્વ ની આત્માઓનું કલ્યાણ કરી શકશો. સમજ્યાં! અચ્છા.

આજે મધુબન વાળાઓનો દિવસ છે. ડબલ વિદેશી પોતાનાં સમય નો ચાન્સ (તક) આપી રહ્યાં છે કારણ કે મધુબન નિવાસીઓને જોઈને ખુશ થાય છે. મધુબન વાળા કહે છે મહિમા નહીં કરો, મહિમા બહુજ સાંભળી છે. મહિમા સાંભળતાં જ મહાન બની રહ્યાં છીએ કારણ કે આ મહિમા જ ઢાલ બની જાય છે. જેવી રીતે યુદ્ધમાં સેફ્ટી નું સાધન ઢાલ હોય છે ને. તો આ મહિમા પણ સ્મૃતિ અપાવે છે કે અમે કેટલાં મહાન છીએ! મધુબન, ફક્ત

મધુબન નથી પરંતુ મધુબન છે વિશ્વ નું સ્ટેજ. મધુબન માં રહેવું અર્થાત્ વિશ્વ નાં સ્ટેજ પર રહેવું. તો જે સ્ટેજ પર રહે છે, તે કેટલાં અટેન્શન (ધ્યાન) થી રહે છે! સાધારણ રીતે થી કોઈ, કોઈ પણ સ્થાન પર રહે છે તો એટલું અટેન્શન નથી રહેતું પરંતુ જ્યારે સ્ટેજ પર આવશે તો દરેક સમયે, દરેક કર્મ પર એટલું જ અટેન્શન હશે. તો મધુબન વિશ્વ નું સ્ટેજ છે. ચારેય બાજુ ની નજર મધુબન નાં ઉપર જ છે. આમ પણ બધાનું અટેન્શન સ્ટેજ નાં તરફ જાય છે ને! તો મધુબન નિવાસી સદા વિશ્વ નાં સ્ટેજ પર સ્થિત છે.

સાથે-સાથે મધુબન એક વિચિત્ર ગુંબજ છે અને ગુંબજ જે હોય છે એનો અવાજ પોતાનાં સુધી આવે છે પરંતુ મધુબન એવું વિચિત્ર ગુંબજ છે જે મધુબન નો થોડોક અવાજ વિશ્વ સુધી ચાલ્યો જાય છે. જેવી રીતે આજકાલ નાં જૂનાં જમાના નાં ઘણાં એવાં સ્થાન નિશાની-માત્ર છે જે એક દીવાલ ને જો આમ હાથ લગાવશે અથવા અવાજ કરશે તો ૧૦ દિવાલો માં તે અવાજ આવશે અને એવી રીતે જ સંભળાશે જેવી રીતે આ દીવાલ ને કોઈ હલાવી રહ્યું છે કે અવાજ કરી રહ્યું છે. તો મધુબન એવું વિચિત્ર ગુંબજ છે જે મધુબન નો અવાજ ફક્ત મધુબન સુધી નથી રહેતો પરંતુ ચારેય બાજુ ફેલાઈ જાય છે. એવો ફેલાય છે જે મધુબન માં રહેવા વાળા ને ખબર પણ નહીં હશે. પરંતુ વિચિત્રતા છે ને, એટલે બહાર પહોંચી જાય છે એટલે એવું નહીં સમજો કે અહીંયા જોયું કે અહીંયા બોલ્યાં.... પરંતુ વિશ્વ સુધી અવાજ હવાની રફતાર (ગતિ) થી પહોંચી જાય છે કારણ કે બધાંની નજરો માં, બુદ્ધિ માં સદા મધુબન અને મધુબન નાં બાપદાદા જ રહે છે. તો જ્યારે મધુબન નાં બાપ નજરો માં રહે છે તો મધુબન પણ આવશે ને! મધુબન નાં બાબા છે તો મધુબન તો આવશે ને અને મધુબન માં ફક્ત બાબા તો નથી, બાળકો પણ છે. તો મધુબન-વાસી સ્વતઃ જ બધાની નજરો માં આવી જાય છે! કોઈ પણ બ્રાહ્મણ થી પૂછો, ભલે કેટલાં પણ દૂર રહેતાં હોય પરંતુ શું યાદ રહે છે? ‘મધુબન’ અને ‘મધુબન નાં બાબા’. તો આટલું મહત્વ છે મધુબનવાસીઓનું. સમજ્યાં? અચ્છા!

ચારેય બાજુ નાં સર્વ સેવા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવા વાળા, સદા એક બાપ નાં સ્નેહ માં સમાયેલાં, સદા દરેક કર્મ માં શ્રેષ્ઠ વિધિ દ્વારા સિદ્ધિ નો અનુભવ કરવા વાળા, સદા સ્વયં ને વિશ્વ નાં કલ્યાણકારી અનુભવ કરી દરેક સંકલ્પ થી, બોલ થી શ્રેષ્ઠ કલ્યાણ ની ભાવના અને શ્રેષ્ઠ કામના થી સેવા માં વ્યસ્ત રહેવા વાળા, એવાં બાપ સમાન સદા અથક સેવાધારી બાળકો ને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પર્સનલ (વ્યક્તિગત) મુલાકાત :-

૧. સ્વયં ને કર્મયોગી શ્રેષ્ઠ આત્મા અનુભવ કરો છો? કર્મયોગી આત્મા સદા કર્મનું પ્રત્યક્ષ ફળ સ્વતઃ જ અનુભવ કરે છે. પ્રત્યક્ષફળ - ‘ખુશી’ અને ‘શક્તિ’. તો કર્મયોગી આત્મા અર્થાત્ પ્રત્યક્ષફળ ‘ખુશી’ અને ‘શક્તિ’ અનુભવ કરવા વાળી. બાપ સદા બાળકો ને પ્રત્યક્ષફળ પ્રાપ્ત કરાવવા વાળા છે. હમણાં-હમણાં કર્મ કર્યું, કર્મ કરતાં ખુશી અને શક્તિ નો અનુભવ કર્યો! તો એવી કર્મયોગી આત્મા છું - એવી સ્મૃતિ થી આગળ વધતાં રહો.

૨. બેહદ ની સેવા કરવાથી બેહદની ખુશી નો સ્વતઃ જ અનુભવ થાય છે ને! બેહદનાં બાપ બેહદ નાં અધિકારી બનાવે છે. બેહદ સેવા નું ફળ બેહદ નું રાજ્ય ભાગ્ય સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યારે બેહદ ની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈને સેવા કરો છો તો જે આત્માઓનાં નિમિત્ત બનો છો, એમની દુવાઓ સ્વતઃ જ આત્મા માં ‘શક્તિ’ અને ‘ખુશી’ ની અનુભૂતિ કરાવે છે. એક સ્થાન પર બેસી પણ બેહદ સેવાનું ફળ મળી રહ્યું છે - આ બેહદ નાં નશા થી બેહદ નું ખાતું જમા કરતાં આગળ વધતાં રહો.

વરદાન :- સેકન્ડમાં દેહ રૂપી વસ્ત્ર થી ન્યારા બની કર્મભોગ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા સર્વ શક્તિ સંપન્ન ભવ

જ્યારે કર્મભોગનું જોર હોય છે, કર્મેન્દ્રિયો કર્મભોગ નાં વશ પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે અર્થાત્ જે સમયે બહુજ દર્દ થઈ રહ્યું હોય, એવાં સમય પર કર્મભોગ ને કર્મયોગ માં પરિવર્તન કરવા વાળા, સાક્ષી થઈ કર્મેન્દ્રિયો થી ભોગવાવવા વાળા જ સર્વ શક્તિ સંપન્ન અષ્ટ રતન વિજયી કહેવાય છે. એનાં માટે બહુજ સમયનો દેહ રૂપી વસ્ત્ર થી ન્યારા બનવાનો અભ્યાસ હોય. આ વસ્ત્ર, દુનિયા ની અથવા માયા ની આકર્ષણ માં ટાઈટ અર્થાત્ ખેંચાયેલું ન હોય ત્યારે સહજ ઉતરશે.

સ્લોગન :- સર્વનું માન પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે નિર્માનચિત બનો - નિર્માનતા મહાનતા ની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - તત્વો સહિત બધાં મનુષ્ય માત્ર ને બદલવા વાળી યુનિવર્સિટી (વિદ્યાલય) ફક્ત એક જ છે , અહીંયાથી જ સર્વ ની સદ્ગતિ થાય છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ માં નિશ્ચય થતાં જ કઈ સલાહ તરત અમલ માં લાવવી જોઈએ?

ઉત્તર :- ૧. જ્યારે નિશ્ચય થયો કે બાપ આવ્યાં છે તો બાપ ની પહેલી-પહેલી સલાહ એ છે કે આ આંખો થી જે કંઈ જુઓ છો તેને ભૂલી જાઓ. એક મારી મત પર ચાલો. આ સલાહ ને તરત અમલ માં લાવવી જોઈએ. ૨. જ્યારે તમે બેહદનાં બાપનાં બન્યાં છો તો પતિતો ની સાથે તમારી લેણ-દેણ ન હોવી જોઈએ. નિશ્ચય બુદ્ધિ બાળકોને ક્યારેય કોઈ વાત માં સંશય ન આવી શકે.

ઓમ શાંતિ ! આ ઘર નું ઘર પણ છે અને યુનિવર્સિટી (વિદ્યાલય) પણ છે. આને જ ગોડ ફાધરલી વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય) કહેવાય છે કારણ કે આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્રની સદ્ગતિ થાય છે. રીયલ વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી (સાચી વિશ્વ વિદ્યાલય) આ છે. ઘર નું ઘર પણ છે. માત-પિતા નાં સન્મુખ બેઠાં છો પછી યુનિવર્સિટી પણ છે. સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર (આધ્યાત્મિક પિતા) બેઠેલાં છે. આ રુહાની નોલેજ છે જે રુહાની બાપ દ્વારા મળે છે. સ્પ્રીચ્યુઅલ નોલેજ સિવાય સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર નાં બીજું કોઈ મનુષ્ય આપી ન શકે. એમને જ જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે અને જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે એટલે જ્ઞાન સાગર, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક બાપ જ છે. બાપ દ્વારા સર્વ યુનિવર્સ (વિશ્વ) નાં મનુષ્ય તો શું પરંતુ દરેક વસ્તુ પ તત્વ પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે. સર્વ ની સદ્ગતિ થાય છે. આ વાતો ખૂબ જ સમજવાની છે. હવે સર્વ ની સદ્ગતિ થવાની છે. જૂની દુનિયા અને દુનિયામાં રહેવા વાળા બધાં જ ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈ જશે. જે કંઈ અહીંયા જુઓ છો તે બધું બદલાઈને નવું થવાનું છે. ગવાય પણ છે - અહીંયા છે જુઠી માયા, જુઠી કાયા.... આ જુઠખંડ બની જાય છે. ભારત સચખંડ હતો, હમણાં જુઠ ખંડ છે. રચયિતા અને રચના નાં વિશે જે મનુષ્ય કહેશે તે જુઠું. હવે તમે બાપ દ્વારા જાણો છો - ભગવાનુવાય. ભગવાન એક બાપ છે ને. એ છે નિરાકાર, અસલ માં તો બધી આત્માઓ નિરાકાર છે પછી અહીંયા સાકાર રૂપ લે છે. ત્યાં આકાર નથી. આત્માઓ મૂળવતન કે બ્રહ્મ મહતત્વ માં નિવાસ કરે છે. તે છે આપણી આત્માઓનું ઘર, બ્રહ્મ મહતત્વ. આ આકાશ તત્વ છે, જ્યાં સાકારી પાર્ટ ચાલે છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થાય છે. આનો અર્થ પણ સમજતાં નથી, કહે છે રિપીટ થાય છે. ગોલ્ડન એજ (સતયુગ), સિલ્વર (ત્રેતાયુગ).... પછી શું? પછી ગોલ્ડન એજ જરૂર આવશે. સંગમયુગ એક જ હોય છે. સતયુગ, ત્રેતા કે ત્રેતા અને દ્વાપર નો સંગમ ન કહેવાય, તે ખોટું થઈ જાય છે. બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. મને બોલાવે જ ત્યારે છે જ્યારે પતિત બને છે. કહે છે તમે પાવન બનાવવા આવો. પાવન હોય જ છે સતયુગ માં. હમણાં છે સંગમ, આને કલ્યાણકારી સંગમયુગ કહેવાય છે. આત્મા અને પરમાત્મા નાં મિલન નો સંગમ, આને કુંભ પણ કહેવાય છે. તે પછી દેખાડે છે નદીઓ નો મેળો. બે નદીઓ તો છે, ત્રીજી પછી ગુપ્ત નદી કહે છે. આ પણ ખોટું. ગુપ્ત નદી કોઈ હોઈ શકે છે શું? સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા પણ નહીં માનશે કે કોઈ ગુપ્ત નદી હોઈ શકે છે. તીર માર્યું ગંગા નીકળી આવી, આ બધું છે ખોટું. ગવાયેલું છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. આ અક્ષર પકડી લીધો છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. પહેલાં-પહેલાં છે જ્ઞાન-દિવસ સુખ, પછી છે ભક્તિ-રાત દુઃખ. બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત. હવે એક ની તો હોઈ ન શકે, ઘણાં હશે ને. દિવસ હોય છે અડધાકલ્પ નો, પછી રાત પણ હોય છે અડધાકલ્પ ની. પછી થાય છે આખી જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય.

બાપ કહે છે - દેહ સહિત જે કંઈ પણ તમે આ આંખો થી જુઓ છો તેને જ્ઞાન થી ભૂલવાનું છે. ધંધો વગેરે બધું કરવાનું છે. બાળકોને સંભાળવાનાં છે. પરંતુ બુદ્ધિ નો યોગ એક થી લગાવવાનો છે. અડધોકલ્પ તમે રાવણ ની મત પર ચાલો છો. હવે બાપનાં બન્યાં છો તો જે કંઈ કરો તે બાપની સલાહ થી કરો. તમારી લેણ-દેણ આટલો સમય પતિતો થી ચાલી આવી છે, તેનું પરિણામ શું થયું છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે પતિત જ બનતાં આવ્યાં છો કારણ કે ભક્તિમાર્ગ છે જ ઉતરતી કળા નો માર્ગ. સતોપ્રધાન, સતો રજો તમો માં આવવાનું હોય છે. ઉતરવાનું જ છે જરૂર. એનાથી કોઈ છોડાવી ન શકે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં પણ ૮૪ જન્મ બતાવ્યાં છે ને. અંગ્રેજો નાં અક્ષર

ખૂબ સારા છે. ગોલ્ડન એજ, સિલ્વર એજ.... એવી રીતે ખાદ્ય પડતી જાય છે. આ સમયે આવીને આચરન એજેડ (કળયુગી) બન્યાં છે. ગોલ્ડન એજ માં નવી દુનિયા હતી, નવું ભારત હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. કાલ ની વાત છે. શાસ્ત્રોમાં લખી દીધું છે લાખો વર્ષ. હવે બાપ કહે છે તમારા શાસ્ત્ર રાઈટ (સાચાં) છે કે હું રાઈટ છું? બાપને કહેવાય છે - વર્લ્ડ આલમાઈટી ઓથોરિટી (વિશ્વની સર્વોચ્ચ સત્તા). જે વેદ શાસ્ત્ર બહુજ વાંચે છે તેમને ઓથોરિટી કહેવાય છે. બાપ કહે છે - આ બધી ભક્તિમાર્ગ ની ઓથોરિટી છે. જ્ઞાન નાં માટે તો મારું ગાયન કરે છે - તમે જ્ઞાન નાં સાગર છો, અમે નથી. મનુષ્ય બધાં ભક્તિ નાં સાગર માં ડૂબેલાં છે. સતયુગ માં કોઈ વિકાર માં જતાં નથી. કળયુગ માં તો મનુષ્ય આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખી થતાં રહે છે. બાપે કલ્પ પહેલાં પણ એવી રીતે સમજાવ્યું હતું, હવે ફરી સમજાવી રહ્યાં છે. બાળકો સમજે છે કલ્પ પહેલાં પણ બેહદનાં બાપ થી વારસો લીધો હતો, હવે ફરી ભણીને પામી રહ્યાં છીએ. સમય ખૂબ થોડો છે. આ તો વિનાશ થઈ જશે એટલે બેહદનાં બાપ થી પૂરો વારસો લેવો જોઈએ. એ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ પણ છે. સુપ્રીમ ફાધર (પરમપિતા), સુપ્રીમ ટીચર (પરમ શિક્ષક) પણ છે. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપીટ થાય છે, બધું નોલેજ આપે છે. આ બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. હમણાં બાળકો સમજે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક એ જ ગીતા નાં ભગવાન છે, શ્રીકૃષ્ણ નથી. મનુષ્ય ને ભગવાન ન કહેવાય. ભગવાન તો છે જ પુનર્જન્મ રહિત. આને દિવ્ય જન્મ કહે છે. નહીં તો હું નિરાકાર બોલું કેવી રીતે. મારે તો જરૂર આવી ને પાવન બનાવવાનાં છે તો યુક્તિ બતાવવી પડે. તમે જાણો છો આપણે આત્મા અમર છીએ. રાવણ રાજ્ય માં તમે બધાં દેહ-અભિમાની બની ગયાં છો. સતયુગમાં દેહી-અભિમાની હોય છે. બાકી પરમાત્મા રચતા અને તેમની રચના ને ત્યાં પણ કોઈ નથી જાણતું. જો ત્યાં પણ ખબર હોય કે અમારે ફરી આવી રીતે નીચે ઉતરવાનું છે તો રાજાઈ ની ખુશી જ ન રહે એટલે બાપ કહે છે - આ નોલેજ ત્યાં પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે, જ્યારે કે તમારી સદ્ગતિ થઈ જાય છે પછી જ્ઞાન ની દરકાર જ નથી. જ્ઞાનની દરકાર જ દુર્ગતિ માં હોય છે. આ સમયે બધાં દુર્ગતિ માં છે, બધાં કામ-ચિતા પર બેસી બળી મર્યા છે. બાપ કહે છે મારા બાળકો, આત્માઓ જે શરીર દ્વારા આવીને પાર્ટ ભજવે છે, તે કામ-ચિતા પર બેસી તમોપધાન બની ગઈ છે. બોલાવે પણ છે કે અમે પતિત બની ગયાં છીએ. પતિત બને જ છે કામ-ચિતા થી. ક્રોધ કે લોભ થી પતિત નથી બનતાં. સાધુ-સંત વગેરે પાવન છે, દેવતાઓ પાવન છે તો પતિત મનુષ્ય જઈને માથું ટેકવે છે. ગાયે પણ છે આપ નિર્વિકારી, અમે વિકારી છીએ. વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા), વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા) ગવાય છે ને. ભારત જ વાઈસલેસ વર્લ્ડ હતું. હવે વિશશ છે. ભારતની સાથે આખી દુનિયા જ વિશશ છે. નિર્વિકારી દુનિયામાં આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં એક જ ધર્મ હતો, પવિત્રતા હતી તો પીસ (શાંતિ), પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) ત્રણેય હતાં. પવિત્રતા છે પ્રથમ. હમણાં પવિત્રતા નથી તો શાંતિ સમૃદ્ધિ પણ નથી.

જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર એક જ બાપ છે. તમને પણ એવાં પ્રેમાળ બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની માં બધાં પ્રેમાળ છે. મનુષ્ય માત્ર જનાવર વગેરે બધાં પ્રેમાળ છે. સિંહ બકરી સાથે પાણી પીવે છે. આ એક ઉદાહરણ છે. ત્યાં એવી વસ્તુ ગંદકી કરવા વાળી હોતી નથી. અહીંયા બીમારીઓ, મચ્છર વગેરે ખુબ છે. ત્યાં એવી વસ્તુ હોતી નથી. સાહુકાર વ્યક્તિઓની પાસે ફર્નિચર પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સુંદર) હોય છે. ગરીબો નું ફર્નિચર પણ સાધારણ. ભારત હમણાં ગરીબ છે, કેટલો કિચડો થયેલો છે. સતયુગ માં કેટલી સફાઈ હોય છે. સોનાનાં મહેલ વગેરે કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. વૈકુંઠ ની ગાયો પણ જુઓ કેટલી ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. કૃષ્ણ ની કેટલી સરસ ગાયો દેખાડે છે. કૃષ્ણપુરી માં ગાયો તો હશે ને. ત્યાં વસ્તુઓ કેટલી ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. હવન (સ્વર્ગ) તો પછી શું! આ જૂની છી-છી દુનિયામાં તો બહુ કિચડો છે. આ બધું આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં સ્વાહા થઈ જશે. કેવાં-કેવાં બોમ્બસ બનાવતાં રહે છે. બોમ્બ ફેંકે તો આગ નીકળી આવે. આજકાલ તો એવાં જીવાણું પણ નાંખે છે, એવો વિનાશ કરે છે, જે બેહદ માં ખતમ થઈ જાય. હોસ્પિટલ વગેરે તો રહેશે નહીં, જે દવાઓ વગેરે કરી શકે. બાપ કહે છે - બાળકોને કોઈ તકલીફ ન થવી જોઈએ એટલે ગવાયેલું છે નેચરલ કેલેમિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ), મુશળધાર વરસાદ. બાળકોએ વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર પણ કર્યો છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે વિનાશ તો જરૂર થવાનો છે. કોઈ કહે વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર થાય ત્યારે માનીએ, સારું નહીં માનો, તમારી મરજી. કોઈ કહે અમે આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરીએ ત્યારે અમે માનીએ. સારું આત્મા તો બિંદી છે. જોઈ લીધી તો શું થયું! શું આનાથી સદ્ગતિ થશે? કહે છે - પરમાત્મા અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ, હજારો સૂર્ય થી તેજોમય છે. પરંતુ એવું છે નહીં. ગીતા માં લખેલું છે - અર્જુને કહ્યું બસ કરો, હું સહન નથી કરી શકતો. એવી વાત નથી. બાપ ને બાળકો જુએ અને કહે અમે સહન નથી કરી શકતાં, એવું કંઈ પણ છે નહીં. જેવી આત્મા છે તેવાં પરમપિતા પરમાત્મા બાપ છે. ફક્ત એ જ્ઞાનનાં સાગર છે. તમારા માં પણ જ્ઞાન છે. બાપ જ આવી ને ભણાવે છે બીજી કોઈ વાત જ

નથી, જે-જે જે ભાવના થી યાદ કરે છે, તે ભાવના પૂરી કરી દઉં છું. તે પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. બાકી ભગવાન કોઈને મળી ન શકે. મીરા સાક્ષાત્કાર માં કેટલી ખુશ થતી હતી. બીજા જન્મ માં પણ ભક્તણ બની હશે. વૈકુંઠ માં તો જઈ ન શકે. હમણાં આપ બાળકો વૈકુંઠ માં જવાની તૈયારી કરી રહ્યાં છો. જાણો છો આપણે વૈકુંઠ કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. અહીંયા તો બધાં નર્ક નાં માલિક છે. હિસ્ટ્રી-જોગોડી રિપીટ થાય છે. બાળકો જાણે છે અમે પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય ફરી થી લઈ રહ્યાં છીએ. આ છે રાજ્યોગ બળ. બાહુબળ ની લડાઈઓ તો અનેકવાર, અનેક જન્મ ચાલી છે. યોગબળ થી તમારી ચઢતી કળા છે. જાણો છો બરાબર સ્વર્ગની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. જેમણે કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો હશે તેવી રીતે જ કરશે. તમને હાર્ટફેલ ન થવું જોઈએ. જે પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ છે, તેમને ક્યારેય સંશય ન આવી શકે. સંશયબુદ્ધિ પણ હોય જરૂર છે. બાબાએ કહ્યું છે આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી.... અહો માયા તું આનાં પર જીત પામી લે છે. માયા ખૂબ બળવાન છે. સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ સર્વિસ કરવા વાળા, સેવાકેન્દ્ર ચલાવવા વાળા ને પણ માયા થપ્પડ (ચમાટ) મારી દે છે. લખે છે બાબા લગ્ન કરી મોઢું કાળું કરી દીધું. કામ-કટારી થી અમે હાર ખાઈ લીધી. હવે તો બાબા તમારી સામે આવવાનાં લાયક નથી રહ્યાં. પછી લખે છે બાબા સન્મુખ આવીએ. બાબા લખે છે કાળું મોઢું કર્યું હવે અહીંયા ન આવી શકો. અહીંયા આવીને શું કરશો. છતાં પણ ત્યાં રહીને પુરુષાર્થ કરો. એકવાર પડ્યાં તો પડ્યાં. એવું નહીં રાજાઈ પદ પામી શકશો. કહેવાય છે ને - ચઢે તો ચાખે વૈકુંઠ રસ, ગિરે તો એકદમ ચંડાલ.... હાડકે-હાડકાં તૂટી જાય છે. ૫ મંઝિલ (માળા) થી પડે છે પછી કોઈ-કોઈ સાચું લખે છે. કોઈ તો સંભળાવતાં જ નથી. ઈન્દ્રપ્રસ્થ ની પરીઓનું પણ ઉદાહરણ છે ને. આ છે બધી જ્ઞાનની વાત. આ સભામાં કોઈ પતિત ને બેસવાનો, હુકમ નથી. પરંતુ કોઈ હાલત માં બેસાડવા પડે છે. પતિત જ તો આવશે ને. હમણાં તો જુઓ કેટલી ટ્રોપીઓ પોકારે છે, કહે છે બાબા અમને નંગન કરવાથી બચાઓ. બાંધેલીઓ નો પણ પાર્ટ ચાલે છે. કામેશુ, કોધેશુ હોય છે ને. ખૂબ ખિટપિટ થાય છે. બાબા ની પાસે સમાચાર આવે છે. બેહદ નાં બાપ કહે છે બાળકો આનાં પર જીત પહેરો. હવે પવિત્ર રહો, મને યાદ કરો તો ગેરંટી (ખાતરી) છે વિશ્વનાં માલિક બનશો. સમાચાર પત્રોમાં પણ પોતે નાખે છે કે કોઈ પ્રેરક છે જે અમને આ બોમ્બસ વગેરે બનાવડાવે છે, આનાથી પોતાનાં જ કુળ નો નાશ થશે. પરંતુ શું કરે ડ્રામામાં નોંધ છે, દિવસે-પ્રતિદિવસે બનાવતાં જાય છે, સમયે વધારે તો નથી ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સતયુગી પ્રેમ ની રાજધાની માં ચાલવાનાં માટે ખૂબ-ખૂબ પ્રેમાળ બનવાનું છે. રાજાઈ પદ માટે પાવન જરૂર બનવાનું છે. પવિત્રતા ફર્સ્ટ (પ્રથમ) છે એટલે કામ મહાશત્રુ પર વિજય પામવાની છે.
2. આ જૂની દુનિયાથી બેહદ નાં વૈરાગી બનવાનાં માટે આ આંખો થી દેહ સહિત જે કાંઈ દેખાય છે, તેને જોતાં પણ નથી જોવાનું. દરેક કદમ પર બાપ થી સલાહ લઈને ચાલવાનું છે.

વરદાન :- સમસ્યાઓ ને ચઢતી કળા નું સાધન અનુભવ કરી સદા સંતુષ્ટ રહેવા વાળા શક્તિશાળી ભવ જે શક્તિશાળી આત્માઓ છે તે સમસ્યાઓ ને એવી રીતે પાર કરી લે છે જેવી રીતે કોઈ સીધો રસ્તો સહજ જ પાર કરી લે છે. સમસ્યાઓ તેમનાં માટે ચઢતી કળા નું સાધન બની જાય છે. દરેક સમસ્યાઓ જાણેલી-જોયેલી અનુભવ થાય છે. તે ક્યારેય પણ આશ્ચર્યવત નથી થતાં પરંતુ સદા સંતુષ્ટ રહે છે. મુખ થી ક્યારેય કારણ શબ્દ નથી નીકળતો પરંતુ તે જ સમયે કારણ ને નિવારણ માં બદલી દે છે.

સ્લોગન :- સ્વ-સ્થિતિ માં સ્થિત રહીને સર્વ પરિસ્થિતિઓ ને પાર કરવી જ શ્રેષ્ઠતા છે.

“મીઠા બાળકો - પોતાનો સાચો - સાચો ચાઈ રાખો તો અવસ્થા સારી રહેશે, ચાઈ રાખવાથી કલ્યાણ થતું રહેશે”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ જૂની દુનિયાથી સહજ જ કિનારો કરાવી દે છે?

ઉત્તર :- જો એ સ્મૃતિ રહે કે આપણે કલ્પ-કલ્પ બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈએ છીએ. હમણાં ફરીથી આપણે શિવબાબા ની ગોદ લીધી (ખોળો લીધો) છે - વારસો લેવાનાં માટે. બાબાએ આપણ ને એડોપ્ટ (દત્તક લીધાં) કર્યા છે, આપણે સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. શિવબાબા આપણ ને ગીતા સંભળાવી રહ્યાં છે. આ જ સ્મૃતિ જૂની દુનિયા થી કિનારો કરાવી દેશે.

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકો અહીંયા બેઠાં તો શિવબાબા ની યાદ માં, તો તમે જાણો છો એ આપણને સુખધામ નાં માલિક ફરીથી બનાવી રહ્યાં છે. બાળકોની બુદ્ધિ માં અંદર કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ, અહીંયા બેસી બાળકોને ખજાનો મળે છે ને. અનેક પ્રકાર ની કોલેજો માં, યુનિવર્સિટીઝ માં કોઈની પણ બુદ્ધિમાં આ વાતો નથી રહેતી. તમે જ જાણો છો કે બાબા આપણને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. આ ખુશી રહેવી જોઈએ ને. આ સમયે બીજા બધાં ખ્યાલ નીકાળીને એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો બુદ્ધિ માં નશો રહેવો જોઈએ કે આપણે હમણાં સુખધામ નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. સુખ અને શાંતિનો વારસો આપણે કલ્પ-કલ્પ લઈએ છીએ. મનુષ્ય તો કાંઈ નથી જાણતાં. કલ્પ પહેલાં પણ ઘણાં મનુષ્ય અજ્ઞાન નાં અંધારા માં કુંભકરણ ની નિંદર માં સૂતાં ખતમ થઈ ગયાં હતાં. ફરી પણ આવું જ થશે. બાળકો સમજે છે આપણને બાપે એડોપ્ટ (અપનાવ્યા) કર્યા છે અથવા આપણે શિવબાબા ની ધર્મ ગોદ લીધી (ખોળો લીધો) છે. જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. આપણે સાચો-સાચો ગીતાનો પાઠ સાંભળી રહ્યાં છીએ. આપણે બાબા થી ફરીથી રાજયોગ અને જ્ઞાનબળ થી વારસો લઈએ છીએ. એવા-એવા ખ્યાલ અંદર માં આવવા જોઈએ ને. બાપ પણ આવીને ખુશીની વાતો બતાવે છે ને. બાપ જાણે છે બાળકો કામ-ચિતા પર બેસી કાળા ભસ્મીભૂત થઈ ગયાં છે એટલે અમરલોક થી મૃત્યુલોક માં આવું છું. તમે પછી કહો છો કે અમે મૃત્યુલોક થી અમરલોક જઈએ છીએ. બાપ કહે છે - હું મૃત્યુલોક માં જાઉં છું, જ્યાં બધાંની મૃત્યુ થઈ ગઈ છે, એમને ફરીથી અમરલોક માં લઈ જાઉં છું. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. એ સર્વશક્તિમાન છે, જે ઈચ્છે તે કરી શકે છે. પરંતુ બાળકો જાણે છે, એમને બોલાવાય જ છે હેં પતિત-પાવન બાબા આવો, અમને આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. દુઃખ હરીને સુખ આપો, એમાં જાદૂની કોઈ વાત નથી. બાપ આવે જ છે કાંટા થી ફૂલ બનાવવાં.

તમે જાણો છો આપણે જ સુખધામ નાં દેવતા હતાં, સતોપ્રધાન હતાં. દરેકે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન માં આવવાનું જ છે. બાળકોને અહીંયા બેસતાં સમયે તો વધારે જ મજા આવવી જોઈએ. યાદ આવવું જોઈએ. બાપ ને જ આખી દુનિયા યાદ કરે છે. હેં લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક), હેં પતિત-પાવન આવો. બોલાવે ત્યારે છે જ્યારે કે રાવણ રાજ્ય માં છે. સતયુગ માં થોડી બોલાવે, આ વાતો બહુજ સહજ સમજવાની છે. આ કોણે સંભળાવી છે? બાપની પણ મહિમા કરશે, શિક્ષક, સદ્ગુરુ ની પણ મહિમા કરશે - ત્રણેય એક જ છે. આ તમારી બુદ્ધિ માં છે. આ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. શિવબાબા નો ધંધો જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો. પતિત જરૂર દુઃખી હશે. સતોપ્રધાન સુખી, તમોપ્રધાન દુઃખી હોય છે. આ દેવતાઓનો કેટલો સતોગુણી સ્વભાવ છે. અહીંયા મનુષ્યો નો કળયુગી તમોગુણી સ્વભાવ છે. બાકી હાં, મનુષ્ય નંબરવાર સારા કે ખરાબ હોય છે. સતયુગ માં એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે આ ખરાબ છે. આ આવાં છે. ત્યાં ખરાબ લક્ષણ કોઈ હોતાં નથી. તે છે જ દેવી સંપ્રદાય. હાં, સાહુકાર અને ગરીબ હોય શકે છે. બાકી સારા અને ખરાબ ગુણો ની ભેટ (તુલના) ત્યાં થતી નથી, બધાં સુખી રહે છે. દુઃખ ની વાત નથી, નામ જ છે સુખધામ. તો બાળકોએ બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પોતાનું ચિત્ર અને લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર પણ રાખી શકો છો. કહેશે કોઈ તો આમને શીખવાડવા વાળા હશે. આ તો ભગવાનુવાય છે ને. ભગવાન ને પોતાનું શરીર નથી. તે આવીને લોન (આધાર) લે છે. ગવાયેલું પણ છે ભાગીરથ, તો જરૂર રથ પર વિરાજમાન છે. બળદ પર થોડી આવશે. શિવ અને શંકર

સાથે કરી દીધાં છે, ત્યારે બળદ આપી દીધો છે. તો બાપ કહે છે-તમારે કેટલું ખુશ થવું જોઈએ, અમે બાપનાં બન્યાં છીએ. બાપ પણ કહે છે-તમે મારા છો. બાપ ને પદ પામવાની ખુશી નથી. શિક્ષક તો શિક્ષક છે, એમણે ભણાવવાનું છે. બાપ કહે છે - બાળકો, હું સુખ નો સાગર છું. હવે તમને અતિન્દ્રિય સુખ ભાસે છે, જ્યારે મેં તમને એડોપ્ટ કર્યાં છે. એડોપ્શન (દત્તક) તો અલગ-અલગ પ્રકારની હોય છે. પુરુષ પણ કન્યા ને એડોપ્ટ કરે છે. તે સમજે છે આ મારા પતિ છે, હમણાં તમે સમજો છો-શિવબાબાએ આપણને એડોપ્ટ કર્યાં છે. દુનિયામાં આ વાતો ને નથી સમજતાં. એમની તે એડોપ્શન છે - એક-બીજા પર કામ-કટારી ચલાવવાની. સમજો કોઈ રાજા બાળક ને ગોદ માં (દત્તક) લે છે, એડોપ્ટ કરે છે સુખ નાં માટે, પરંતુ તે છે અલ્પકાળ નું સુખ. સંન્યાસી પણ એડોપ્ટ કરે છે ને. તે કહેશે આ અમારા ગુરુ છે, તે કહેશે આ અમારા ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) છે. કેટલી એડોપ્શન છે. બાપ બાળકો ને એડોપ્ટ કરે છે ને. એમને સુખ તો આપે છે પછી લગ્ન કરાવવાથી જેમ દુઃખ નો વારસો આપી દે છે. ગુરુ ની એડોપ્શન કેટલી ફર્સ્ટક્લાસ છે. આ પછી છે ઈશ્વરની એડોપ્શન, આત્માઓને પોતાનાં બનાવવાની. હવે આપ બાળકોએ બધાનાં એડોપ્શન ને જોઈ લીધું છે. સંન્યાસીઓનાં હોવાં છતાં પણ ગાતાં રહે છે - હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને એડોપ્ટ કરી પાવન બનાવો. બધાં ભાઈઓ છે. પરંતુ જ્યારે કે આવીને પોતાનાં બનાવે ને. કહે છે બાબા અમે દુઃખી થઈ ગયાં છીએ. રાવણ રાજ્ય નો પણ અર્થ નથી સમજતાં. એકીજી (પુતળું) બનાવીને બાળતા રહે છે. જેમ કોઈ દુઃખ આપે છે તો સમજે છે આમનાં પર કેસ ચલાવવો જોઈએ. પરંતુ આ ક્યાર થી દુશ્મન બન્યો છે? અંત માં આ દુશ્મન મરશે કે નહીં? આ દુશ્મન ની તમને જ ખબર છે, એનાં પર જીત મેળવવા માટે તમને એડોપ્ટ કરવામાં આવે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો, વિનાશ થવાનો છે, એટોમિક બોમ્બસ પણ બનેલાં છે. આ જ્ઞાન યજ્ઞ થી જ વિનાશ જવાળા નીકળે છે. હવે તમે જાણો છો રાવણ પર વિજય પામીને પછી નવી સૃષ્ટિ પર રાજ્ય કરીશું. બાકી તો બધી ગુફીઓ ની રમત છે. રાવણની ગુફી તો બહુ જ ખર્ચા કરાવે છે. મનુષ્ય બહુ જ પૈસા ફાલતું ગુમાવે છે. કેટલો રાત-દિવસનો ફરક છે. તે ભટકતાં દુઃખી થતાં, ધક્કા ખાતાં રહે છે. અને આપણે હમણાં શ્રીમત પર શ્રેષ્ઠાચારી, સતયુગી સ્વરાજ્ય પામી રહ્યાં છીએ. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ સતયુગ સ્થાપન કરવા વાળા શિવબાબા આપણ ને શ્રેષ્ઠ દેવતા વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. શ્રી શ્રી શિવબાબા આપણને શ્રી બનાવે છે. શ્રી શ્રી ફક્ત એક ને જ કહેવાય છે. દેવતાઓ ને શ્રી કહેવાય છે કારણ કે તે પુનર્જન્મમાં આવે છે ને. હકીકત માં શ્રી વિકારી રાજાઓને પણ ન કહી શકાય.

હમણાં તમારી કેટલી વિશાળ બુદ્ધિ હોવી જોઈએ. તમે જાણો છો કે આપણે આ ભણતર થી ડબલ તાજધારી બનીએ છીએ. આપણે જ ડબલ તાજધારી હતાં, હમણાં તો સિંગલ તાજ પણ નથી. પતિત છીએ ને. અહીંયા લાઈટ નો તાજ કોઈને લગાવી ન શકાય. આ ચિત્રોમાં જ્યાં તમે તપસ્યા માં બેઠાં છો ત્યાં લાઈટ નો તાજ ન આપવો જોઈએ. તમારે ડબલ તાજધારી ભવિષ્ય માં બનવાનું છે. આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે બાબા થી ડબલ તાજધારી મહારાજા-મહારાણી બનવાનાં માટે આવ્યાં છીએ. આ ખુશી હોવી જોઈએ. શિવબાબા ને યાદ કરવા જોઈએ તો પતિત થી પાવન બની સ્વર્ગ નાં માલિક બની જશો, એમાં કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. અહીંયા તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) બેઠાં છો. ત્યાં બહાર મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે ની પાસે જવાથી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) ભૂલાઈ જાય છે. પછી મિત્ર સંબંધી યાદ આવી જાય છે. માયા નો ફોર્સ (દબાણ) છે ને. હોસ્ટેલ માં રહેવાથી ભણે સારું છે. બહાર આવવા-જવાથી સંગઠોષ માં ખરાબ થાય છે. અહીંયા થી બહાર જાય છે તો પછી સ્ટુડન્ટ લાઈફ નો નશો ગુમ થઈ જાય છે. ભણાવવા વાળી બ્રાહ્મણીઓ ને પણ ત્યાં બહાર એટલો નશો નહીં રહેશે, જેટલો અહીંયા રહેશે. આ હેડ ઓફિસ મધુબન છે. વિદ્યાર્થી શિક્ષક નાં સામે હોય છે. ગોરખધંધો કોઈ નથી. રાત દિવસ નો ફરક છે. કોઈ તો આખાં દિવસ માં શિવબાબા ને યાદ પણ નથી કરતાં. શિવબાબા નાં મદદગાર નથી બનતાં. શિવબાબા નાં બાળકો બન્યાં છો તો સર્વિસ (સેવા) કરો. જો સર્વિસ નથી કરતાં તો, એટલે તે કપૂત બાળકો છે. બાબા તો સમજે છે ને. એમની ફરજ છે કહેવું-મને યાદ કરો. ફોલો (અનુકરણ) કરો તો ખૂબ-ખૂબ કલ્યાણ છે. વિકારી સંબંધ તો ભ્રષ્ટાચારી છે. એમને છોડતાં જાઓ, એમનો સંગ નહીં રાખો. બાપ તો સમજાવે છે પરંતુ કોઈની તકદીર માં પણ હોય ને. બાપ કહે છે-ચાર્ટ રાખવાનો છે, એનાથી પણ ખુબ કલ્યાણ થશે. કોઈ કલાક પણ મુશ્કેલ યાદ માં રહેતાં હશે. ૮ કલાક તો અંતમાં પહોંચવાનું છે. કર્મયોગી તો છો ને. કોઈ-કોઈ ને ઉમંગ ક્યારેક-ક્યારેક આવે છે તો ચાર્ટ રાખે છે. આ સારું છે. જેટલા બાપ ને યાદ કરશો ફાયદો જ છે. ગવાયેલું છે - અંતકાળે જે હરિ ને સિમરે (યાદ કરે)...વલ-વલ નો અર્થ શું છે? જે સારી રીતે યાદ નથી કરતાં, તો જન્મ-જન્માંતર નો બોજો જે છે, તે વલ-વલ (વારંવાર) જન્મ આપીને સાક્ષાત્કાર કરાવે પછી સજા આપે છે. જેમ કાશી કલવટ ખાય છે તો ઝટ પાપો નો સાક્ષાત્કાર થાય છે. મહેસૂસ (અનુભવ) કરે છે અમે પાપો ની સજા

બાઈએ છીએ. બહુજ મોયરા (સજાઓ) બાવા વાળા છે. બાબા ની સેવામાં જે વિઘ્ન નાખે છે, તે સજાઓ ને લાયક છે. બાપ ની સેવા માં બાધા પાડે છે, જેનો રાઈટ હેન્ડ ધર્મરાજ છે. બાપ કહે છે-પોતાની સાથે પ્રતિજ્ઞા કરો કારણ કે બાપની યાદ થી જ તમે પાવન બનશો. નહીં તો નહીં. બાપ પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે, કરો ન કરો, તમારી મરજી. જે કરશે તે પામશે. ઘણાં છે જે પ્રતિજ્ઞા કરે છે, તો પણ ખરાબ કામ કરતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગ માં ગાતાં રહે છે - મેરા તો એક, દૂસરા ન કોઈ (મારાં તો એક બીજું ન કોઈ). પરંતુ તે વાત હમણાં બુદ્ધિ માં આવે છે કે આત્મા કેમ આમ ગાતી આવી છે. આખો દિવસ ગાતાં રહે છે મારા તો એક ગિરધર ગોપાળ.... આ તો સંગમ પર બાપ આવે ત્યારે પોતાનાં ઘરે લઈ જાય, કૃષ્ણપુરી માં જવાનાં માટે તમે ભણો છો ને. પ્રિન્સેઝ કોલેજ હોય છે, જ્યાં રાજકુમાર-રાજકુમારી ભણે છે. એ તો છે હદ ની વાત. ક્યારેક બીમાર પડે, ક્યારેક મરી પણ જાય. આ તો છે રાજકુમાર-રાજકુમારી બનવાની ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય). રાજયોગ છે ને. તમે નર થી નારાયણ બનો છો. તમે બાપ થી વારસો લઈ સતયુગ નાં રાજકુમાર-રાજકુમારી બનો છો. બાપ કેટલી મજાની વાતો બેસી સંભળાવે છે. યાદ રહેવું જોઈએ ને. કોઈ તો અહીંયાથી બહાર નીકળે તો ફસાઈ જાય છે. બાપ ને યાદ પણ નંબરવાર કરે છે. જે વધારે યાદ કરતાં હશે તે બીજાઓને પણ યાદ કરાવતાં હશે. બુદ્ધિમાં આ જ રહેવું જોઈએ કે કેવી રીતે અનેકોનું કલ્યાણ કરીએ. બહાર વાળા પ્રજા માં દાસ-દાસી, અહીંયા વાળા પછી રાજાઓમાં દાસ-દાસી બનશે. આગળ ચાલી બધાં સાક્ષાત્કાર થતાં જશે. તમે પણ અનુભવ કરશો બરાબર મેં પૂરો પુરુષાર્થ નથી કર્યો, બહુજ ચમત્કાર જોશો. જે સારી રીતે ભણશે તે જ નવાબ બનશે. બાપ કેટલું કહેતાં રહે છે - સેવાકેન્દ્ર ને પ્રદર્શની આપું છું તો બાળકો ને શીખવાડીને હોશિયાર બનાવો. ત્યારે બાબા સમજશે બી.કે. સર્વિસ કરવાનું જાણે છે. સર્વિસ કરશો તો ઊંચ પદ પામશો, એટલે બાબા પ્રદર્શની બનાવવા પર જોર આપી રહ્યાં છે. આ ચિત્ર બનાવવા તો ખુબ સામાન્ય વસ્તુ છે. હિમ્મત કરી પ્રદર્શની નાં ચિત્ર બનાવવામાં મદદ કરવી જોઈએ તો સમજાવવામાં બાળકોને સહજ થશે. બાબા સમજે છે-ટીયર્સ, મેનેજર્સ ઠંડા છે. કોઈ-કોઈ બ્રાહ્મણીઓ મેનેજર બને છે તો દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. સ્વયંને મિયા મીઠું સમજે છે. હું બહુજ સાડું ચાલું છું. બીજા થી પૂછો તો ૧૦ વાતો સંભળાવશે. માયા મોટાં ચક્કર માં નાખે છે. બાળકોને તો સર્વિસ અને સર્વિસ માં રહેવું જોઈએ. બાપ રહેમદિલ, દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે તો બાળકોએ પણ બનવાનું છે, ફક્ત બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની જશો. કેટલું સહજ છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો પતિત થી પાવન બની તમે શાંતિધામ, સુખધામ માં આવી જશો. નિશ્ચય છે તો પછી એકદમ લખાવી લેવું જોઈએ. લખે પણ છે બરાબર બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ શિવબાબા થી વારસો લે છે, તો સમજશે આવાં બાપ નાં તો જરૂર બનવું જોઈએ. શરણે પડવું જોઈએ. તમે બાપ નાં શરણે પડ્યાં છો ને અર્થાત્ ગોદમાં (ખોળામાં) આવ્યાં છો. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન રહેમદિલ, દુઃખહર્તા સુખકર્તા બનવાનું છે.
2. સંગદોષ થી પોતાની ખૂબ-ખૂબ સંભાળ કરવાની છે. એક બાપ ને જ ફોલો કરવાનાં છે. અનેકોનાં કલ્યાણ ની સર્વિસ કરવાની છે. ક્યારેય અહંકાર માં આવીને મિયા મીઠું નથી બનાવવાનું.

વરદાન :- સંકલ્પ નાં ઈશારાઓ થી બધો કારોબાર ચલાવવા વાળા સદા લાઈટ નાં તાજધારી ભવ જે બાળકો સદા લાઈટ (હલકા) રહે છે એમનો સંકલ્પ કે સમય ક્યારેય વ્યર્થ નથી જતો. તે જ સંકલ્પ ઉઠે છે જે થવાનું છે. જેમ બોલવાથી વાત સ્પષ્ટ થાય છે તેવી રીતે જ સંકલ્પ થી બધો કારોબાર ચાલે છે. જ્યારે એવી વિધિ અપનાવો ત્યારે આ સાકાર વતન સૂક્ષ્મ વતન બને. તેનાં માટે શાંતિ ની શક્તિ જમા કરો અને લાઈટ નાં તાજધારી રહો.

સ્લોગન :- આ દુઃખધામ થી કિનારો કરી લો તો ક્યારેય દુઃખ ની લહેર આવી ન શકે.

“ મીઠા બાળકો - હવે તમે અમરલોક ની યાત્રા પર છો , તમારી આ બુદ્ધિ ની રુહાની યાત્રા છે , જે તમે સાચાં - સાચાં બ્રાહ્મણ જ કરી શકો છો ”

પ્રશ્ન :- સ્વયં સ્વયં થી કે પરસ્પર કયો વાર્તાલાપ કરવો જ શુભ સંમેલન છે?

ઉત્તર :- સ્વયં સ્વયં થી વાતો કરો કે હું આત્મા હવે આ જૂનાં છી-છી શરીર ને છોડી પાછી ઘરે જઈશ. આ તન કોઈ કામ નું નથી, હવે તો બાબાની સાથે જઈશ. પરસ્પર માં જ્યારે મળો છો તો આ જ વાર્તાલાપ કરો કે સર્વિસ (સેવા) વૃદ્ધિ ને કેવી રીતે પામે, બધાનું કલ્યાણ કેવી રીતે થાય, બધાને રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ.... આ જ શુભ સંમેલન છે.

ગીત :- દિલ કા સહારા ટૂટ ન જાયે...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, બધાં સેવાકેન્દ્રો નાં બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ પોતાનાં કુળ ને જાણે છે, જે, જે પણ કુળનાં હોય છે તે પોતાનાં કુળને જાણે છે. ભલે મધ્યમ કુળ વાળા હોય કે સારા કુળ વાળા હોય, દરેક પોતાનાં કુળને જાણે છે અને સમજે છે કે આનો કુળ સારો છે. કુળ કહો કે જાતિ કહો, દુનિયામાં આપ બાળકોનાં સિવાય બીજા કોઈ નથી જાણતાં કે બ્રાહ્મણો નો જ સર્વોત્તમ કુળ છે. પહેલો નંબર કુળ કહેવાશે આપ બ્રાહ્મણો નો. બ્રાહ્મણ કુળ અર્થાત્ ઈશ્વરીય કુળ. પહેલાં છે નિરાકારી કુળ પછી આવે છે સાકારી સૃષ્ટિ માં. સૂક્ષ્મવતન માં તો કુળ હોતો નથી. ઊંચા માં ઊંચો સાકાર માં છે - આપ બ્રાહ્મણો નો કુળ. આપ બ્રાહ્મણ પરસ્પર ભાઈ-બહેન છો. બહેન અને ભાઈ હોવાનાં કારણે વિકાર માં જઈ ન શકો. તમે અનુભવ થી કહી શકો છો કે આ પવિત્ર રહેવાની ખૂબ સારી યુક્તિ છે. દરેક કહે છે - અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારી છીએ. શિવવંશી તો બધાં છે પછી જ્યારે સાકાર માં આવે છે તો પ્રજાપિતા નું નામ હોવાનાં કારણે ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો જરૂર રચતા છે, એડોપ્ટ (અપનાવે) કરે છે. તમે કુખ વંશાવલી નથી, મુખ વંશાવલી છો. તો મનુષ્ય કુખ વંશાવલી અને મુખ વંશાવલી નો અર્થ પણ નથી જાણતાં. મુખ વંશાવલી અર્થાત્ એડોપ્ટેડ બાળકો. કુખ વંશાવલી અર્થાત્ જન્મ લેવા વાળા. તમારો આ જન્મ અલૌકિક છે ને. બાપ ને લૌકિક, અલૌકિક, પારલૌકિક કહેવાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને અલૌકિક બાપ કહેવાય છે. લૌકિક બાપ તો બધાને છે. તે તો કોમન (સામાન્ય) છે. પારલૌકિક બાપ પણ બધાનાં છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો હેં ભગવાન, હેં પરમપિતા બધાં કહેતાં રહે છે. પરંતુ આ બાબા (પ્રજાપિતા બ્રહ્મા) ને ક્યારેય કોઈ પોકારતું નથી. આ બાબા પણ હોય છે બ્રાહ્મણ બાળકો નાં. તે બંનેને તો બધાં જાણે છે. બાકી બ્રહ્મા માં મૂંઝાય જાય છે કારણ કે બ્રહ્મા તો છે જ સૂક્ષ્મવતન માં. અહીંયા તો દેખાડતાં નથી. ચિત્રો માં પણ બ્રહ્મા ને દાઢી મૂંછ વાળા બતાવે છે કારણ કે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અહીંયા સૃષ્ટિમાં છે. સૂક્ષ્મવતન માં તો પ્રજા રચી ન શકાય. આ પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું. આ બધી વાતો બાપ સમજાવે છે. આ રુહાની યાત્રા પણ ગવાયેલી છે. રુહાની યાત્રા તે, જ્યાંથી ફરી પાછાં નથી આવવાનું. બીજી યાત્રાઓ તો બધાં જન્મ-જન્માંતર કરતાં રહે છે અને જઈને પાછા આવે છે. તે છે શારીરિક યાત્રા, આ તમારી છે રુહાની યાત્રા. આ રુહાની યાત્રા કરવાથી તમે મૃત્યુલોક માં પાછાં નથી આવતાં. બાપ તમને અમરલોક ની યાત્રા શીખવાડે છે. તેઓ કાશ્મીર તરફ અમરનાથ ની યાત્રા પર જાય છે. તે કોઈ અમરલોક નથી. અમરલોક એક છે આત્માઓ નો, બીજો છે મનુષ્યો નો, જેને સ્વર્ગ અથવા અમરલોક કહી શકાય. આત્માઓનું છે નિર્વાણધામ. બાકી અમરલોક સતયુગ અને મૃત્યુલોક છે કળયુગ અને નિર્વાણધામ છે શાંતિલોક, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. બાપ કહે છે - તમે અમરપુરી ની યાત્રા પર છો. પગપાળા જવાની તે શારીરિક યાત્રાઓ છે. આ છે રુહાની યાત્રા, જે શીખવાડવા વાળા એક જ રુહાની બાપ છે અને એક જ વાર આવીને શીખવાડે છે. તે તો જન્મ-જન્માંતર ની વાત છે. આ છે મૃત્યુલોક નાં અંત ની યાત્રા. આ તમે બ્રાહ્મણકુળ ભૂષણ જ જાણો છો. રુહાની યાત્રા અર્થાત્ યાદ માં છો. ગવાય પણ છે અંત મતી સો ગતિ. તમને યાદ આવે જ છે બાબાનું ઘર. સમજો છો કે હવે નાટક પૂરું થાય છે. આ જૂનું વસ્ત્ર છે, જૂનું તન છે. આત્મામાં ખાદ પડવાથી શરીર માં પણ ખાદ પડે છે. જ્યારે આત્મા પવિત્ર બને છે તો આપણ ને શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. આ પણ આપ બાળકો સમજો છો. બહારવાળા તો કાંઈ નથી સમજતાં. તમે જુઓ છો કે કોઈ-કોઈ સમજે પણ છે. કોઈની બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન નથી. સમજવા વાળા હશે તો જરૂર કોઈ ને

સમજાવશે. મનુષ્ય જ્યારે યાત્રા પર જાય છે તો પવિત્ર રહે છે. પછી ઘર માં આવીને અપવિત્ર બને છે. માસ બે માસ પવિત્ર રહે છે. યાત્રા ની પણ સીઝન (ઋતુ) હોય છે. સદૈવ તો યાત્રા પર જઈ ન શકે. ઠંડી કે વરસાદ નાં સમયે કોઈ જઈ ન શકે. તમારી યાત્રા માં તો ઠંડી કે ગરમી ની કોઈ વાત નથી. બુદ્ધિ થી સ્વયં સમજી શકો છો કે અમે જઈ રહ્યાં છીએ બાપ નાં ઘરે. જેટલાં આપણે યાદ કરીએ છીએ એટલાં વિકર્મ વિનાશ થાય છે. બાપ નાં ઘરમાં જઈને ફરી આપણે નવી દુનિયામાં આવીશું. આ બાબા જ સમજાવે છે. અહીંયા પણ નંબરવાર બાળકો છે. હકીકત માં યાત્રા ને ભુલવી ન જોઈએ પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે એટલે લખે પણ છે બાબા તમારી યાદ ભુલાઈ જાય છે. અરે યાદ ની યાત્રા - જેનાથી તમે એવર હેલ્દી-વેલ્દી (સદા તંદુરસ્ત-સદા સંપન્ન) બનો, એવી દવા ને તમે ભૂલી જાઓ છો. તેઓ એ પણ કહે છે કે બાપ ને યાદ કરવા તો ખૂબ જ સહજ છે. પોતાની સાથે વાતો કરવાની હોય છે કે હું આત્મા પહેલાં સતોપ્રધાન હતી, હવે તમોપ્રધાન બની ગઈ છું. હવે શિવબાબા આપણને યુક્તિ તો ખૂબ સારી બતાવે છે. બાકી અભ્યાસ કરવાનો છે. આંખ બંધ કરી વિચાર ન કરાય. (બાબાએ એક્ટ કરીને બતાવી) એવી રીતે પોતાની સાથે વાતો કરો કે અમે સતોપ્રધાન હતાં, અમે જ રાજ્ય કરતાં હતાં. તે દુનિયા ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) હતી પછી સિલ્વર (ત્રેતા), કોપર (દ્વાપર), આઈરન એજ (કળયુગ) માં આવી ગયાં. હવે આઈરન એજ નો અંત છે, ત્યારે બાબા આવેલાં છે. બાબા આપણને આત્માઓને કહે છે કે મને યાદ કરો અને પોતાનાં ઘરને યાદ કરો. જ્યાંથી આવ્યાં છો, તો પછી અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. તમારે ત્યાં જ જવાનું છે. આ યુક્તિ બાપ બતાવે છે કે સવારે ઉઠીને પોતાની સાથે વાતો કરો. બાબા એક્ટ (કર્મ) કરીને બતાવે છે કે હું પણ સવારે ઉઠી વિચાર સાગર મંથન કરું છું. સાચી કમાણી કરવી જોઈએ ને. સુબહ કા સાંઈ.....તો એ સાંઈ ને યાદ કરવાથી તમારો બેડો પાર થઈ જશે. બાબા જે કરે છે, જેવી રીતે કરે છે, તે બાળકો ને પણ સમજાવે છે. આમાં ખિટપિટ ની વાત નથી. આ કમાણી ની ખૂબ સારી યુક્તિ છે. અલ્ફ ને યાદ કરવાથી બે ની બાદશાહી તો મળી જ જશે. બાળકો જાણે છે કે અમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. બાબા બીજરુપ, નોલેજફુલ છે તો અમે પણ ઝાડ ને પૂરું સમજી ગયાં છીએ. આ પણ મોટાં રુપ માં નોલેજ છે. આદિ માં આ ઝાડ કેવી રીતે વૃદ્ધિને પામે છે પછી કેવી રીતે તેની આયુ પૂરી થાય છે બીજા ઝાડ તો તોફાનો વગેરે નાં લાગવાથી પડી જાય છે. પરંતુ આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડનું પહેલું ફાઉન્ડેશન (પાયો) દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. આ પણ થવાનું જ છે. આ જ્યારે ગુમ થઈ જાય ત્યારે કહેવાય કે એક ધર્મની ફરી થી સ્થાપના અને અનેક ધર્મો નો વિનાશ. કલ્પ-કલ્પ આ ધર્મ પ્રાય:લોપ થાય છે. આત્મા માં ખાદ પડી જાય છે તો ઘરેણાં ખોટાં જ થઈ જાય છે. બાળકો સમજે છે અમારા માં ખાદ હતી, હવે જ્યારે અમે સ્વચ્છ બનીએ છીએ તો બીજાઓને રસ્તો બતાવીએ છીએ. દુનિયા તો તમોપ્રધાન છે. પહેલાં સતોપ્રધાન હેવન (સ્વર્ગ) હતું. તો બાળકોએ સવારે-સવારે ઉઠીને પોતાનાથી વાતો અર્થાત્ રુહરુહાન કરવી જોઈએ. વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. પછી કોઈને સમજાવવાનું હોય છે કે આ ૮૪ જન્મો નું ચક્ર છે. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, કોણ લે છે. જરૂર જે પહેલાં આવશે તે જ લેશે. બાપ પણ ભારતમાં આવે છે. આવીને ૮૪ નું ચક્ર સમજાવે છે. બાપ ક્યાં આવેલાં છે, આ પણ નથી જાણતાં. બાપ આવીને પોતાનો પરિચય સ્વયં આપે છે. કહે છે કે હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું, મનમનાભવ. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આવી સમજણ કોઈ આપી ન શકે. ભલે ગીતા વગેરે સંભળાવે છે. ત્યાં પણ લોકો જતાં રહે છે. પરંતુ ભગવાન ક્યારેક તો આવ્યાં હશે, જ્ઞાન સંભળાવ્યું હશે. ફરી જ્યારે આવે ત્યારે સંભળાવે ને. તે લોકો તો ગીતા પુસ્તક ઉઠાવીને બેસી સંભળાવે છે. અહીંયા તો ભગવાન છે જ્ઞાન નાં સાગર, આમણે (બ્રહ્મા) કાંઈ હાથ માં લઈ વાંચવાનું નથી. આ શીખતાં નથી. કલ્પ પહેલાં પણ આવીને આપ બાળકોને સંગમ પર શીખવાડ્યું હતું. બાપ જ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. આ છે યાદ ની યાત્રા. તમારી બુદ્ધિ જ જાણે છે - સિવાય બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી એવાં કોઈ મનુષ્ય નથી હોતાં જેમની પાસે આ જ્ઞાન હશે. બધામાં સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન ભરેલું છે. આ કોઈ નથી જાણતું કે પરમાત્મા બિંદુ છે. જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન છે. ફક્ત એમ જ ગાતાં રહે છે. ગુરુ લોકો જે શીખવાડે છે તે સત-સત કરતાં રહે. અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. ન તેનાં પર ક્યારેય વિચાર ચલાવે કે આ સત્ય છે કે નહીં. બાપ સમજાવે છે કે આપ બાળકોએ ચાલતાં-ફરતાં યાદની યાત્રામાં જરૂર રહેવાનું છે. નહીં તો વિકર્મ વિનાશ થઈ ન શકે. કોઈ પણ કર્મ કરતાં રહો પરંતુ બુદ્ધિ માં બાપ ની યાદ રહે. શ્રીનાથ દ્વારા માં ભોજન બનાવે છે તો બુદ્ધિમાં તે શ્રીનાથ રહે છે ને. બેઠાં જ મંદિર માં છે. જાણે છે કે અમે શ્રીનાથ નાં માટે બનાવીએ છીએ. ભોજન બનાવ્યું, ભોગ લગાવ્યો પછી ઘર વાળા બાળકો વગેરે યાદ આવતાં રહેશે. ત્યાં ભોજન બનાવે છે મુખ બંધ, વાત નહીં કરશે. મન્સા થી કોઈ વિકર્મ નથી બનતું. તે શ્રીનાથ નાં મંદિર માં બેઠાં છે. અહીંયા તો શિવબાબા ની પાસે બેઠાં છો. અહીંયા પણ બાબા યુક્તિ બતાવતાં રહે છે. બાળકો કોઈ ફાલતું વાત નહીં કરતાં. સદૈવ બાપ થી મીઠી-મીઠી વાતો કરવાની છે. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. બાપની સ્મૃતિમાં રહે છે કે ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, ત્યારે

આપ બાળકોને આવીને સંભળાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો કે અમારા બાબા મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ, ચૈતન્ય છે. કેટલી સહજ વાત છે. પરંતુ છતાં પણ સમજતાં નથી કારણ કે પથ્થર બુદ્ધિ છે ને. એ બીજ ને આપણે ચૈતન્ય નહીં કહેશું. આ નોલેજકુલ, ચૈતન્ય છે. આ એક જ છે. તે બીજ તો અનેક પ્રકારનાં હોય છે. ભગવાન ને કહેવાય છે - મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજ રૂપ. તો બાપ થઈ ગયાં ને. આત્માઓનાં બાપ પરમાત્મા છે તો બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) થયાં, બાપ પણ ત્યાં રહે છે જ્યાં આપ આત્માઓ નિવાસ કરો છો. નિર્વાણધામ માં બાપ અને બાળકો રહે છે. આ સમયે તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં સંતાન ભાઈ અને બહેન છો, એટલે કહેવાઓ છો - શિવવંશી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. આ પણ તમારે લખવાનું છે કે અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ભાઈ-બહેન છીએ. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા સૃષ્ટિ રચે છે તો ભાઈ-બહેન થયાં ને. કલ્પ-કલ્પ આવી રીતે જ ક્રિયેટ (રચના રચે) કરે છે. એડોપ્ટ કરતાં જાય છે. મનુષ્ય ને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ન કહેવાય. ભલે બાબા કહે છે પરંતુ એ છે હદ નાં, આમને પ્રજાપિતા કહેવાશે કારણ કે ઘણી પ્રજા છે, અર્થાત્ અસંખ્ય બાળકો છે. તો બેહદ નાં બાપ બાળકો ને બધી વાતો બેસી સમજાવે છે. આ દુનિયા બિલકુલ બગડેલી છી-છી છે. હવે તમને વાહ-વાહ ની દુનિયામાં લઈ જાય છે. તમારામાં પણ ઘણાં છે જે ભૂલી જાય છે. જો આ યાદ હોય તો બાપ પણ યાદ રહે અને ગુરુ પણ યાદ રહે કે હવે પાછાં જવાનું છે. જૂનું શરીર છોડી દઈશું કારણ કે આ શરીર હવે કામનું નથી. આત્મા હવે પવિત્ર થતી જાય છે તો શરીર પણ પવિત્ર થાય છે. પરસ્પર આવી-આવી વાતો બેસી કરવી જોઈએ, આને કહેવાય છે - શુભ સંમેલન, જેમાં સારી-સારી વાતો હોય. સર્વિસ (સેવા) કેવી રીતે વૃદ્ધિ ને પામે. કલ્યાણ કેવી રીતે કરીએ! તેમનું તો છી-છી સંમેલન છે, ગપોડા મારતાં રહે છે. અહીંયા ગપોડા વગેરે ની વાત નથી. સાચું-સાચું સંમેલન આને કહેવાય છે. તમને આ કહાની (કથા) સંભળાવી છે કે આ કળયુગ છે, સતયુગ ને સ્વર્ગ કહેવાય છે. ભારત સ્વર્ગ હતું, ભારતવાસી જ ૮૪ જન્મ ભોગવે છે. હવે અંત માં છે. હવે તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો છો. આમાં કોઈ ગંગા સ્નાન વગેરે નથી કરવાનું. ભગવાનુવાચ કે હું બધાંનો બાપ છું. કૃષ્ણ બધાનાં બાપ હોઈ ન શકે. એક-બે બાળકોનાં બાપ શ્રી નારાયણ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ. શ્રીકૃષ્ણ તો કુમાર છે. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને તો બહુજ બાળકો છે. ક્યાં કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ, ક્યાં શિવ ભગવાનુવાચ. ભૂલ કેટલી મોટી કરી દીધી છે. ક્યાંય પણ પ્રદર્શની કરો તો મુખ્ય વાત આ છે કે ગીતાનાં ભગવાન આ છે કે તે? પહેલાં-પહેલાં એ સમજાવવું જોઈએ કે ભગવાન શિવ ને કહેવાય છે. આ બુદ્ધિમાં બેસાડવાનું છે. આનાં પર પ્રોબ (પ્રશ્નાવલી) હોવું જોઈએ. ગીતાનાં ભગવાન નું ચિત્ર પણ મોટું પરમનેન્ટ (હંમેશા માટે) હોવું જોઈએ. નીચે લખી દેવું જોઈએ કે જજ (નિર્ણય) કરો અને આવીને સમજો. પછી લખીને સહી લેવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પરસ્પર શુભ સંમેલન કરી સર્વિસ ની વૃદ્ધિ નાં પ્લાન બનાવવાનાં છે. પોતાનાં અને સર્વનાં કલ્યાણ ની યુક્તિ રચવાની છે. ક્યારેય પણ કોઈ વ્યર્થ (ફાલતું) વાતો નથી કરવાની.
2. સવારે-સવારે ઉઠીને પોતે પોતાનાથી વાતો કરવાની છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. ભોજન બનાવતાં એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. મન્સા પણ બહાર ન ભટકે, આ ધ્યાન રાખવાનું છે.

વરદાન :- વિનાશ નાં સમયે પેપર માં પાસ થવા વાળા આકારી લાઈટ રૂપધારી ભવ વિનાશ નાં સમયે પેપર માં પાસ થવા કે સર્વ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરવાનાં માટે આકારી લાઈટ રૂપધારી બનો. જ્યારે ચાલતાં-ફરતાં લાઈટ હાઉસ થઈ જશો તો તમારું આ રૂપ (શરીર) દેખાશે નહીં. જેમ પાર્ટ ભજવવા સમયે વસ્ત્ર ધારણ કરો છો, કાર્ય સમાપ્ત થયું વસ્ત્ર ઉતાર્યું. એક સેકન્ડ માં ધારણ કરો અને એક સેકન્ડ માં ન્યારા થઈ જાઓ-જ્યારે આ અભ્યાસ થશે તો જોવા વાળા અનુભવ કરશે કે આ લાઈટ નાં વસ્ત્રધારી છે, લાઈટ જ આમનો શૃંગાર છે.

સ્લોગન :- ઉમંગ-ઉત્સાહ ની પાંખ સદા સાથે હોય તો દરેક કાર્ય માં સફળતા સહજ મળે છે.

“ મીઠા બાળકો - બેહદ નાં બાપ આ બેહદ ની મેહફિલ (સભા) માં ગરીબ બાળકો ને ગોદ (ખોળે) લેવા માટે આવ્યાં છે , એમને દેવતાઓની મહેફિલ માં આવવાની જરૂર નથી ”

પ્રશ્ન :- બાળકોએ કયો દિવસ બહુજ ધામધૂમ થી મનાવવો જોઈએ?

ઉત્તર :- જે દિવસે મરજીવા જન્મ થયો, બાપ માં નિશ્ચય થયો.. તે દિવસ બહુજ ધામધૂમ થી મનાવવો જોઈએ. તે જ તમારા માટે જન્માષ્ટમી છે. જો પોતાનો મરજીવા જન્મ દિવસ મનાવશો તો બુદ્ધિમાં યાદ રહેશે કે અમે જૂની દુનિયા થી કિનારો કરી લીધો. અમે બાબાનાં બની ગયાં અર્થાત્ વારસા નાં અધિકારી બની ગયાં.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા...

ઓમ શાંતિ ! ગીત-કવિતાઓ, ભજન વેદ-શાસ્ત્ર, ઉપનિષદ, દેવતાઓની મહિમા વગેરે તમે ભારતવાસી બાળકો બહુજ સાંભળતાં આવ્યાં છો. હમણાં તમને સમજ મળી છે કે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) ને પણ બાળકોએ જાણ્યું છે. વર્તમાન દુનિયાનું શું છે, તે પણ જોઈ રહ્યાં છો. તે પણ પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) માં અનુભવ કર્યો છે. બાકી જે કંઈ થવાનું છે - તે હમણાં પ્રેક્ટિકલ માં અનુભવ નથી કર્યો. પાસ્ટ માં જે થયું છે એનો અનુભવ કર્યો છે. બાપે જ સમજાવ્યું છે, બાપ વગર કોઈ સમજાવી ન શકે. અથાહ (અસંખ્ય) મનુષ્ય છે પરંતુ તે કંઈ પણ નથી જાણતાં. રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કંઈ નથી જાણતાં. હમણાં કળયુગ નો અંત છે, આ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. હાં આગળ ચાલી અંત ને જાણશે. મૂળ ને જાણશે. બાકી બધાં નોલેજ ને નહીં જાણે. ભણવા વાળા વિદ્યાર્થી જ જાણી શકે છે. આ છે મનુષ્ય થી રાજાઓનાં રાજા બનવું. તે પણ આસુરી રાજાઓ નહિં, પરંતુ દૈવી રાજાઓ, જેમને આસુરી રાજાઓ પૂજે છે. આ બધી વાતો આપ બાળકો જ જાણો છો. વિદ્વાન, આચાર્ય વગેરે જરા પણ નથી જાણતાં. ભગવાન, જેમને શમા કહી પોકારે છે એમને જાણતાં નથી. ગીત ગાવા વાળા પણ કંઈ નથી જાણતાં. મહિમા ફક્ત ગાયે છે. ભગવાન પણ કોઈ સમયે આ દુનિયા ની મહેફિલ (સભા) માં આવ્યાં હતાં. મહેફિલ અર્થાત્ જ્યાં બધાં સાથે હોય. મહેફિલ માં ખાવું-પીવું, દારુ વગેરે મળે છે. હમણાં આ મહેફિલ માં તમને બાપ થી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો ખજાનો મળી રહ્યો છે અથવા એવું કહો અમને વૈકુંઠ ની બાદશાહી બાપ થી મળી રહી છે. આ આખી મહેફિલ માં બાળકો જ બાપને જાણે છે કે બાપ અમને સૌગાત (ભેંટ) આપવા આવ્યાં છે. બાપ મહેફિલ માં શું આપે છે, મનુષ્ય મહેફિલ માં એક-બીજાને શું આપે છે, રાત-દિવસ નો ફરક છે. બાપ જેમ હલવો ખવડાવે છે અને તે સસ્તા માં સસ્તી વસ્તુ ચણા ખવડાવે છે. હલવો અને ચણા - બંનેમાં કેટલો ફરક છે. એક-બીજા ને ચણા ખવડાવતાં રહે છે. કોઈ કમાતા નથી તો કહેવાય છે - આ તો ચણા ચાવી રહ્યાં છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બેહદ નાં બાપ આપણને સ્વર્ગ ની રાજાઈનું વરદાન આપી રહ્યાં છે. શિવબાબા આ મહેફિલ માં આવે છે ને. શિવ જયંતી પણ તો મનાવે છે ને. પરંતુ તે શું આવીને કરે છે - આ કોઈને પણ ખબર નથી. એ બાપ છે. બાપ જરૂર કંઈક ખવડાવે છે, આપે છે. માતા-પિતા જીવન ની પાલના (પરવરિશ) તો કરે છે ને. તમે પણ જાણો છો તે માતા-પિતા આવીને જીવન ની સંભાળ કરે છે. એડોપ્ટ કરે (અપનાવે) છે. બાળકો પોતે કહે છે બાબા અમે તમારા ૧૦ દિવસ નાં બાળકો છીએ અર્થાત્ ૧૦ દિવસ થી તમારા બન્યાં છીએ. તો સમજવું જોઈએ કે અમે તમારાથી સ્વર્ગ ની બાદશાહી લેવાનાં હકદાર બની ચૂક્યાં છીએ. ગોદ લીધી (ખોળો લીધો) છે. જીવતે જીવ કોઈનો ખોળો લે તો અંધશ્રદ્ધા થી તો નથી લેતાં. માતા-પિતા પણ બાળકો ને ખોળા માં આપે છે. સમજે છે અમારા બાળકો એમની પાસે વધારે સુખી રહેશે અને વધારે જ પ્રેમ થી સંભાળશે. તમે પણ લૌકિક બાપ નાં બાળકો અહીંયા બેહદ નાં બાપ નો ખોળો લો છો. બેહદ નાં બાપ કેટલાં રુચિ થી ખોળે લે છે. બાળકો પણ લખે છે બાબા અમે તમારા થઈ ગયાં. ફક્ત દૂર થી તો નહીં કહેશે. પ્રેક્ટિકલ માં ખોળે લેવાય છે તો સેરેમની (ઉજવણી) પણ કરવામાં આવે છે. જેવી રીતે જન્મ દિવસ મનાવે છે ને. તો આ પણ બાળકો બને છે, કહે છે અમે તમારા છીએ તો ૬-૭ દિવસ પછી નામકરણ પણ મનાવવું જોઈએ ને. પરંતુ કોઈ પણ મનાવતું નથી. પોતાની

જન્માષ્ટમી તો ખૂબ ધામધૂમ થી મનાવવી જોઈએ. પરંતુ મનાવતાં જ નથી. જ્ઞાન પણ નથી કે અમારે જયંતી મનાવવાની છે. ૧૨ માસ થાય છે તો મનાવે છે. અરે પહેલાં મનાવી નહીં, ૧૨ માસ પછી કેમ મનાવો છો. જ્ઞાન જ નથી, નિશ્ચય નહીં હશે. એક વાર જન્મ દિવસ મનાવ્યો તે તો પાક્કા થઈ ગયાં પછી જો જન્મ દિવસ મનાવવાં છતાં ભાગન્તી થઈ ગયાં તો સમજાશે આ મરી ગયાં. જન્મ પણ કોઈ તો ખૂબ ધામધૂમ થી મનાવે છે. કોઈ ગરીબ હશે તો ગોળ-ચણા પણ વહેંચી શકે છે. વધારે નહીં. બાળકોને પૂરી રીતે સમજાતું નથી. એટલે ખુશી નથી થતી. જન્મ દિવસ મનાવે તો યાદ પણ પાક્કું રહે. પરંતુ તે બુદ્ધિ નથી. આજે તો પણ બાપ સમજાવે છે જે-જે નવાં બાળકો બન્યાં, એમને નિશ્ચય થાય છે તો જન્મ દિવસ મનાવે. ફલાણા દિવસે અમને નિશ્ચય થયો, ત્યાર થી જન્માષ્ટમી શરૂ થાય છે. તો બાળકોએ બાપ અને વારસા ને પૂરું યાદ કરવું જોઈએ. બાળક ક્યારેય પણ ભૂલે થોડી જ છે કે હું ફલાણા નો બાળક છું. અહીંયા કહે છે કે બાબા તમે અમને યાદ નથી આવતાં. એવું અજ્ઞાનકાળ માં તો ક્યારેય નહીં કહેશે. યાદ ન આવવાનો સવાલ પણ નથી ઉઠતો. તમે બાપ ને યાદ કરો છો, બાપ તો બધાંને યાદ કરે જ છે. બધાં મારા બાળકો કામ-ચિતા પર બળીને ભસ્મ થઈ ગયાં છે. આમ બીજા કોઈ ગુરુ કે મહાત્મા વગેરે નહીં કહેશે. આ ભગવાનુવાચ જ છે કે મારા બધાં બાળકો છે. ભગવાન નાં તો બધાં બાળકો છે ને. બધી આત્માઓ પરમાત્મા બાપ નાં બાળકો છે. બાપ પણ જ્યારે શરીર માં આવે છે ત્યારે કહે છે - આ બધી આત્માઓ મારા બાળકો છે. કામ-ચિતા પર ચઢી ભસ્મીભૂત તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છે. ભારતવાસી કેટલાં આચરન એજેડ (તમોપ્રધાન) થઈ ગયાં છે. કામ-ચિતા પર બેસી બધાં સાંવરા (કાળા) બની પડ્યાં છે. જે પૂજ્ય નંબરવન ગોરા હતાં, તો હમણાં પૂજારી કાળા બની ગયાં છે. સુંદર સો (એજ) શ્યામ છે. આ કામ-ચિતા પર ચઢવું એટલે સાપ પર ચઢવું છે. વૈકુંઠ માં સાપ વગેરે નથી હોતાં જે કોઈને ડંખે. એવી વાતો હોઈ ન શકે. બાપ કહે છે - ૫ વિકારો ની પ્રવેશતા થવાથી તમે તો જેમ જંગલી કાંટા બની ગયાં છો. કહે છે બાબા અમે માનીએ છીએ આ છે જ કાંટાઓનું જંગલ. એક-બીજાને ડંખી ને બધાં ભસ્મીભૂત થઈ ગયાં છે. ભગવાનુવાચ મુજ જ્ઞાનસાગર નાં બાળકો જેમને મેં કલ્પ પહેલાં પણ આવીને સ્વચ્છ બનાવ્યાં હતાં તે હમણાં પતિત કાળા થઈ ગયાં છે. બાળકો જાણે છે અમે ગોરા થી કાળા કેવી રીતે બનીએ છીએ. પૂરાં ૮૪ જન્મો ની હિસ્ટ્રી-જોગોડી નટશેલ (સાર) માં બુદ્ધિ માં છે. આ સમયે તમે જાણો છો કોઈ ૫-૬ વર્ષ થી લઈને પોતાની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) જાણે છે - નંબરવાર બુદ્ધિ અનુસાર. દરેક પોતાની પહેલાંની બાયોગ્રાફી ને પણ જાણે છે - અમે શું-શું ખરાબ કામ કર્યું. મોટી-મોટી વાતો તો બતાવાય છે - અમે શું-શું કર્યું. પહેલાનાં જન્મ નું તો બતાવી જ ન શકે. જન્મો-જનમ ની બાયોગ્રાફી કોઈ બતાવી ન શકે. બાકી ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં છે તો બાપ બેસી તેમને સમજાવે છે, જેમણે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે, એમની જ સ્મૃતિ માં આવશે. ઘરે જવાનાં માટે હું તમને મત આપું છું એટલે બાપ કહે છે આ નોલેજ બધાં ધર્મ વાળા નાં માટે છે. જો મુક્તિધામ ઘરે જવાં ઈચ્છો છો તો બાપ જ લઈ જઈ શકે છે. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ પણ પોતાનાં ઘરે જઈ ન શકે. કોઈનાં પાસે આ યુક્તિ છે જ નહીં જે બાપ ને યાદ કરી અને ત્યાં પહોંચે. પુનર્જન્મ તો બધાંએ લેવાનો છે. બાપ વગર તો કોઈ લઈ જઈ ન શકે. મોક્ષ નો ખ્યાલ તો ક્યારેય પણ નથી કરવાનો. આ તો થઈ ન શકે. આ તો અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, એનાથી કોઈ પણ નીકળી ન શકે. બધાનાં એક બાપ જ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. એ જ આવીને યુક્તિ બતાવે છે કે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. નહીં તો સજાઓ ખાવી પડશે. પુરુષાર્થ નથી કરતાં તો સમજે છે અહીંયાનાં નથી. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. દરેક ની સમજાવવાની ગતિ પોત-પોતાની છે. તમે પણ તો કહી શકો છો - આ સમયે પતિત દુનિયા છે. કેટલી મારામારી વગેરે થાય છે. સતયુગ માં આ નહીં થશે. હમણાં કળયુગ છે. આ તો બધાં મનુષ્ય માનશે. સતયુગ ત્રેતા....ગોલ્ડન એજ, સિલ્વર એજ.... બીજી-બીજી ભાષાઓમાં પણ કોઈ નામ કહેતાં તો જરૂર હશે. ઇંગ્લિશ તો બધાં જાણે છે. ડીક્શનરી (શબ્દકોશ) પણ હોય છે - ઇંગ્લિશ, હિન્દી ની. અંગ્રેજ લોકો બહુજ સમય રાજ્ય કરીને ગયાં તો એમનું ઇંગ્લિશ કામ માં આવે છે.

મનુષ્ય આ સમયે આ તો માને છે કે અમારા માં કોઈ ગુણ નથી, બાબા તમે આવીને રહેમ કરો ફરીથી અમને પવિત્ર બનાવો, અમે પતિત છીએ. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે પતિત આત્માઓ એક પણ પાછી જઈ ન શકે. બધાંને સતો-રજો-તમો માં આવવાનું જ છે. હમણાં બાપ આ પતિત મહેફિલ માં આવે છે, કેટલી મોટી મહેફિલ છે. હું દેવતાઓની મહેફિલ માં ક્યારેય આવતો જ નથી. જ્યાં માલ-ઠાલ, ૩૬ પ્રકાર નાં ભોજન મળી શકે, ત્યાં હું આવતો જ નથી. જ્યાં બાળકોને રોટલી પણ નથી મળતી, એમની પાસે આવીને ખોળામાં લઈને બાળકો બનાવી વારસો આપું છું. સાહુકારો ને ખોળામાં નથી લેતો હું, તે તો પોતાનાં જ નશા માં ચૂર રહે છે. પોતે

કહે છે કે અમારા માટે તો સ્વર્ગ અહીંયા જ છે પછી કોઈ મરે છે તો કહે છે કે સ્વર્ગવાસી થયાં. તો જરૂર આ નર્ક થયું ને. તમે કેમ નથી સમજાવતાં. હજું સમાચાર-પત્ર માં પણ યુક્તિયુક્ત કોઈએ નાખ્યું નથી. બાળકો પણ જાણે છે અમને ડ્રામા પુરુષાર્થ કરાવે છે, અમે જે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ - તે ડ્રામા માં નોંધ છે. પુરુષાર્થ કરવાનો પણ જરૂર છે. ડ્રામા પર બેસી નથી જવાનું. દરેક વાતમાં પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો જ છે. કર્મયોગી, રાજયોગી છે ને. તે છે કર્મ સંન્યાસી, હઠયોગી. તમે તો બધું જ કરો છો. ઘર માં રહેતાં, બાળ-બચ્ચાઓ ને (બાળકોને) સંભાળો છો. તે તો ભાગી જાય છે. સારું નથી લાગતું. પરંતુ તે પવિત્રતા પણ ભારત માં જોઈએ ને. તો પણ સારું છે. હમણાં તો પવિત્ર પણ નથી રહેતાં. એવું નથી કે તે કોઈ પવિત્ર દુનિયા માં જઈ શકે છે. સિવાય બાપ નાં કોઈ લઈ જઈ ન શકે. હમણાં તમે જાણો છો - શાંતિધામ તો અમારું ઘર છે. પરંતુ જઈએ કેવી રીતે? બહુજ પાપ કર્યા છે. ઈશ્વર ને સર્વવ્યાપી કહી દીધાં છે. તેઓ ઈજ્જત કોની ગુમાવે છે? શિવબાબા ની. કુતરા, બિલાડી, કણ-કણ માં પરમાત્મા કહી દે છે. હવે રિપોર્ટ કોને કરે! બાપ કહે છે હું જ સમર્થ છું. મારી સાથે ધર્મરાજ પણ છે. આ બધાનાં માટે કયામત (મોત) નો સમય છે. બધાં સજાઓ વગેરે ભોગવીને પાછાં ચાલ્યાં જશે. ડ્રામા ની બનાવટ જ એવી છે. સજાઓ ખાવાની જ છે જરૂર. આ તો સાક્ષાત્કાર પણ થાય છે. ગર્ભજેલ માં પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. તમે આ-આ કામ કર્યા છે પછી એની સજા મળે છે, ત્યારે તો કહે છે કે હવે આ જેલ થી નીકાળો. અમે ફરી એવાં પાપ નહીં કરીશું. બાપ અહીંયા સન્મુખ આવીને આ બધી વાતો તમને સમજાવે છે. ગર્ભમાં સજાઓ ખાય છે. તે પણ જેલ છે, દુઃખ અનુભવ થાય છે. ત્યાં સતયુગ માં બંને જેલ નથી હોતી, જ્યાં સજા ખાયો.

હવે બાપ સમજાવે છે બાળકો મને યાદ કરો તો ખાદ (કાટ) નીકળી જશે. આ તમારા અક્ષર બહુજ માનશે. ભગવાન નું નામ તો છે. ફક્ત ભૂલ કરી છે જે કૃષ્ણ નું નામ નાંખી દીધું છે. હવે બાપ પણ બાળકો ને સમજાવે છે - આ જે સાંભળો છો, સાંભળીને સમાચાર-પત્ર માં નાંખો. શિવબાબા આ સમયે બધાને કહે છે - ૮૪ જન્મ ભોગવી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે ફરી હું સલાહ આપું છું - મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે પછી તમે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ધામ માં ચાલ્યાં જશો. બાપ નું આ ફરમાન (આજ્ઞા) છે - મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. અચ્છા - બાળકો કેટલું સમજાવે, કેટલું સમજાવે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેક વાત નાં માટે પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. ડ્રામા કહીને બેસી નથી જવાનું. કર્મયોગી, રાજયોગી બનવાનું છે. કર્મ સંન્યાસી, હઠયોગી નહીં.
2. સજા ખાધા વગર બાપની સાથે ઘરે ચાલવાનાં માટે યાદ માં રહી ને આત્મા ને સતોપ્રધાન બનવાની છે. કાળા થી ગોરા બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની શ્રેષ્ઠતા દ્વારા નવીનતા નો ઝંડો લહેરાવવા વાળા શક્તિ સ્વરૂપ ભવ હવે સમય પ્રમાણે, સમીપતા નાં પ્રમાણે શક્તિ રૂપ નો પ્રભાવ જ્યારે બીજા પર નાખશે ત્યારે અંતિમ પ્રત્યક્ષતા સમીપ લાવી શકશે. જેમ સ્નેહ અને સહયોગ ને પ્રત્યક્ષ કર્યા છે એમ સેવા નાં દર્પણ માં શક્તિરૂપ નો અનુભવ કરાવો. જ્યારે પોતાની શ્રેષ્ઠતા દ્વારા શક્તિરૂપ ની નવીનતા નો ઝંડો લહેરાવશે ત્યારે પ્રત્યક્ષતા થશે. પોતાનાં શક્તિ સ્વરૂપ થી સર્વશક્તિમાન્ બાપનો સાક્ષાત્કાર કરાવો.

સ્લોગન :- મન્સા દ્વારા શક્તિઓનું અને કર્મ દ્વારા ગુણોનું દાન આપવું જ મહાદાન છે.

“ મીઠા બાળકો - આ દેહ - ભાન થી મરી જાઓ અર્થાત્ આ જૂની પતિત દુનિયા થી પ્રીત તોડી એક બાપ થી સાચી પ્રીત જોડો ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર આપ બાળકોની નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સુંદરતા) કઈ છે?

ઉત્તર :- જ્ઞાન નાં ઘરેણાં થી સદા સજ્યા-સજેલાં રહેવું - આ જ તમારી નેચરલ બ્યુટી છે. જે જ્ઞાન નાં ઘરેણાં થી સજેલાં રહે છે તેમનો ચહેરો ખુશી માં ફૂલ ની જેમ ખીલેલો રહે છે. જો ખુશી નથી રહેતી તો જરૂર કોઈ દેહ-અભિમાન ની આદત છે, જેનાથી જ બધાં વિકાર ઉત્પન્ન થાય છે.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત નો અર્થ કેટલો વિચિત્ર છે. પ્રીત બની છે શેનાં માટે? (મરવાનાં માટે) કોનાથી બની છે? ભગવાન થી કારણ કે આ દુનિયા થી મરીને એમની પાસે જવાનું છે. આવી ક્યારેય કોઈની સાથે પ્રીત થઈ છે શું? જે આ ખ્યાલ માં આવે કે મરી જઈશું. પછી કોઈ પ્રીત રાખશે? ગીત નો અર્થ કેટલો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. શમા થી પરવાના પ્રીત રાખી ફેરો ફરી બળી મરે છે. તમારે પણ બાપ ની પાસે આવતાં-આવતાં આ શરીર છોડવાનું છે અર્થાત્ બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં આ શરીર છોડવાનું છે. આ તો જેમ મોટો દુશ્મન થઈ ગયો, જેની સાથે આપણે પ્રીત રાખીએ અને મરી જઈએ એટલે મનુષ્ય ડરે છે. દાન-પુણ્ય, તીર્થ-યાત્રા વગેરે કરે છે, ભગવાન ની પાસે જવાનાં માટે. શરીર છોડે છે તો મનુષ્ય કહે છે ભગવાન ને યાદ કરો. ભગવાન કેટલાં નામી-ગ્રામી છે. એ આવે છે તો આખી જૂની દુનિયાને ખતમ કરી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો - આપણે આ યુનિવર્સિટી માં આવીએ જ છીએ - જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં જવાનાં માટે. જૂની દુનિયા ને પતિત દુનિયા હેલ (નર્ક) કહેવાય છે. બાપ નવી દુનિયામાં જવાનો રસ્તો બતાવે છે ફક્ત મને યાદ કરો, હું છું હેવનલી ગોડફાધર. તે ફાધર (પિતા) થી તમને ધન, મિલકત, મકાન વગેરે મળશે. બાળકીઓને વારસો મળવાનો નથી. તેમને બીજા ઘરે મોકલી દે છે. એટલે તે વારીસ ન થઈ. આ તો બાપ છે બધી આત્માઓનાં બાપ, આમની પાસે બધાએ આવવાનું છે, મરવાનું છે. કોઈ સમયે જરૂર બાપ આવે છે, બધાને ઘરે લઈ જાય છે કારણ કે નવી દુનિયામાં બહુ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. જૂની દુનિયામાં તો બહુજ છે, નવી દુનિયામાં મનુષ્ય પણ થોડાં અને સુખ પણ ખુબ હોય છે. જૂની દુનિયામાં બહુજ મનુષ્ય છે તો દુઃખ પણ બહુજ છે એટલે પોકારતાં રહે છે. બાપુ ગાંધી જેમને ભારત નાં પિતા સમજતાં હતાં, તે પણ કહેતાં હતાં હું પતિત-પાવન આવો. ફક્ત એમને જાણતાં નહોતાં. સમજે પણ છે પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા છે, એ જ વર્લ્ડ (દુનિયા) નાં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે. રામ સીતા ને તો આખી દુનિયા નહીં માનશે ને. આ ભૂલ છે. આખી દુનિયા પરમપિતા પરમાત્મા ને લિબરેટર ગાઈડ માને છે. લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે દુઃખો થી. સારું, દુઃખ આપવા વાળું કોણ? બાપ તો દુઃખ આપી ન શકે કારણ કે એ પતિત-પાવન છે. પાવન દુનિયા સુખધામ માં લઈ જવાવાળા છે. તમે છો એ રુહાની બાપ નાં રુહાની બાળકો. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. લૌકિક બાપનાં છે શરીરધારી બાળકો. હવે આપ બાળકોએ સમજવાનું છે આપણે આત્મા છીએ, પરમપિતા પરમાત્મા આપણને વરસો આપવા આવ્યાં છે. આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ, આ ભૂલવું ન જોઈએ. બાળકોની બુદ્ધિમાં રહે છે શિવબાબા મધુબન માં મુરલી વગાડે છે. તે કાંઠ ની મુરલી તો અહીંયા નથી. કૃષ્ણ નું ડાન્સ (નૃત્ય) કરવું, મુરલી વગાડવી તે ભક્તિમાર્ગ નું છે. તમે કૃષ્ણનાં માટે મુરલી ન કહી શકો. મુરલી શિવબાબા વગાડે છે. તમારી પાસે સારા-સારા ગીત બનાવવા વાળા આવશે. ગીત ખાસ કરીને પુરુષ જ બનાવે છે. તમારે કોઈ ભક્તિમાર્ગ નાં ગીત વગેરે નથી ગાવાનાં. તમારે તો એક શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ કહે છે - મુજ અલ્ફ ને યાદ કરો. શિવ ને કહે છે બિંદુ. વ્યાપારી લોકો બિંદુ લખે છે તો કહેશે શિવ. એક બિંદુ લખે ૧૦ થઈ જશે ફરી બિંદુ લખે તો ૧૦૦.... તમારે પણ શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. જેટલાં શિવને યાદ કરો છો તો અડધાકલ્પ નાં માટે ખૂબ સાહુકાર બની જાઓ છો. ત્યાં ગરીબ હોતાં જ નથી. બધાં સુખી રહે છે. દુઃખ નું નામ નથી. બાપની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. તમે ખૂબ ધનવાન બનશો. આને કહેવાય છે સાચાં બાપ દ્વારા સાચી કમાણી. આ જ સાથે ચાલશે. મનુષ્ય બધાં ખાલી હાથે જાય છે. તમારે ભરતૂં (ભરપૂર) હાથે જવાનું છે. બાપને યાદ કરવાનાં છે અને પવિત્ર બનવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે - પવિત્રતા હશે તો શાંતિ, સંપત્તિ મળશે. તમે આત્મા પહેલાં પવિત્ર હતી પછી અપવિત્ર બનો છો. સંન્યાસીઓ ને પણ સેમી

(અડધા) પવિત્ર કહેવાશે. તમારો છે ફૂલ (પૂર્ણ) સંન્યાસ. તમે જાણો છો તે કેટલું સુખ પામે છે. થોડું સુખ છે પછી તો દુઃખ જ છે. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. ભક્તિમાર્ગ માં હનુમાન ની પૂજા કરો તો તેમનો દીદાર થઈ જાય છે. ચંડિકા દેવી નાં કેટલાં મેળા લાગે છે. એમનું ચિત્ર પણ હશે, જેમનું ધ્યાન કરશે તે તો જરૂર સામે આવશે જ. પરંતુ તેનાથી શું મળશે? અનેક પ્રકારનાં મેળા લાગે છે કારણ કે કમાણી તો થાય છે ને. આ બધાં તેમનાં ધંધા છે. કહે છે ધંધે સબમેં ધૂર, બિગર ધંધે નર સે નારાયણ બનાને કે. આ ધંધો કોઈ વિરલા કરે. બાપ નાં બનીને બધું જ દેહ સહિત બાપ ને આપી દેવાનું કારણ કે તમે જાણો છો આપણને નવું શરીર જોઈએ. બાપ કહે છે - તમે કૃષ્ણપુરી જઈ શકો છો પરંતુ જ્યારે આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બને. કૃષ્ણપુરી માં એવું નહીં કહેશે કે અમને પાવન બનાવો. અહીંયા બધાં મનુષ્ય માત્ર પોકારે છે - હેં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. આ પાપ આત્માઓની દુનિયાથી લિબરેટ (મુક્ત) કરો. હમણાં તમે જાણો છો બાપ આવ્યાં છે આપણને પોતાની સાથે લઈ જવાં. ત્યાં જવું તો સારું છે ને. મનુષ્ય શાંતિ ઈચ્છે છે. હવે શાંતિ કહે કોને છે - આ નથી જાણતાં. કર્મ વગર તો કોઈ રહી ન શકે. શાંતિ તો છે શાંતિધામ માં. પછી આ શરીર લઈને કર્મ તો કરવાનું જ છે. સતયુગ માં કર્મ કરતાં શાંત રહે છે, અશાંતિ માં મનુષ્ય ને દુઃખ થાય છે એટલે કહે છે શાંતિ કેવી રીતે મળે. હવે આપ બાળકો જાણો છો શાંતિધામ આપણું ઘર છે. સતયુગ માં શાંતિ સુખ બધું છે. હવે તે જોઈએ કે ફક્ત શાંતિ જોઈએ. અહીંયા તો દુઃખ છે એટલે પતિત-પાવન બાપ ને પણ અહીંયા પોકારે છે. ભક્તિ કરે જ છે ભગવાન થી મળવાનાં માટે. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી પછી વ્યભિચારી થાય છે. વ્યભિચારી ભક્તિ માં જુઓ શું-શું કરે છે. સીડી માં જુઓ કેટલું સારું બતાવ્યું છે. પરંતુ પહેલાં-પહેલાં તો સિદ્ધ કરવું જોઈએ ભગવાન કોણ છે. શ્રીકૃષ્ણને એવાં કોણે બનાવ્યાં! આગળ નાં જન્મ માં એ કોણ હતાં! સમજાવવાની ખૂબ યુક્તિ જોઈએ. જે સારી સર્વિસ (સેવા) કરે છે, તેમનું દિલ (બુદ્ધિ) પણ ગવાહી આપે છે. યુનિવર્સિટી માં જે સારી રીતે ભણશે તે જરૂર આગળ જશે. નંબરવાર તો હોય જ છે. કોઈ ડલહેડ (બેસમજ) પણ હોય છે. શિવબાબા ને આત્મા કહે છે મારી બુદ્ધિ નું તાળું ખોલો. બાપ કહે છે - બુદ્ધિનું તાળું ખોલવાનાં માટે જ તો આવ્યો છું. પરંતુ તમારા કર્મ જ એવાં છે જે તાળું ખુલતું જ નથી. પછી બાબા શું કરશે. ખુબ પાપ કરેલાં છે, હવે બાબા તેમને શું કરશે! શિક્ષક ને કહેશે, હું ઓછું ભણું છું. શિક્ષક શું કરશે? શિક્ષક તો કોઈ કૃપા નહીં કરશે. કરીને એક્સ્ટ્રા (વધારે) સમય રાખશે. તે તો તમને મનાઈ નથી. પ્રદર્શની ખાલી પડી છે, બેસીને પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો. ભક્તિમાર્ગ માં તો કોઈ કહેશે માળા ફેરવો. કોઈ કહેશે આ મંત્ર યાદ કરો. અહીંયા તો બાપ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે, જેનાથી વારસો મળે છે. સતયુગ માં તો પારલૌકિક બાપ નો વારસો મળી જાય છે પછી યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી. ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો મળી જાય છે, તો બાપ થી સારી રીતે વારસો લેવો જોઈએ ને. એમાં પણ બાપ કહે છે, વિકાર માં ક્યારેય નહીં જતાં. થોડો પણ વિકાર નો ટેસ્ટ બેસ્યો તો પછી વૃદ્ધિ થઈ જશે. સિગરેટ વગેરે નો એકવાર ટેસ્ટ કરે છે તો સંગ નો રંગ ઝટ લાગી જાય છે પછી તે આદત ને છોડવી મુશ્કેલ થઈ જાય છે. બહાના કેટલાં કરે છે. આદત કોઈ પાડવી ન જોઈએ. છી-છી આદતો મિટાવવાની છે. બાપ કહે છે - જીવતે જીવ દેહ નું ભાન છોડો, મને યાદ કરો. દેવતાઓને હંમેશા પવિત્ર ભોગ લગાવાય છે તો તમે પણ પવિત્ર ખાઓ.

હવે આપ બાળકોએ ફૂલ માફક હર્ષિત રહેવું જોઈએ. કન્યા ને પતિ મળે છે તો મુખડું ખીલી જાય છે ને. સારા ઘરેણાં વગેરે કપડાં પહેરે છે તો ચમકી ઉઠે છે. હવે તમે તો જ્ઞાન નાં ઘરેણાં પહેરો છો. ત્યાં સ્વર્ગ માં તો નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌંદર્ય) રહે છે. કૃષ્ણનું નામ જ છે સુંદર. રાજા-રાણી, પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બધાં સુંદર હોય છે. ત્યાં પ્રકૃતિ પણ સતોપ્રધાન થઈ જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ જેવી નેચરલ બ્યુટી અહિંયાં કોઈ બનાવી ન શકે. તેમને કોઈ આ આંખો થી જોઈ થોડી શકે છે. હાં સાક્ષાત્કાર થાય છે પરંતુ સાક્ષાત્કાર થી કોઈ હૂબહૂ ચિત્ર બનાવી થોડી શકશે. હાં કોઈ આર્ટિસ્ટ (કલાકાર) ને સાક્ષાત્કાર થઈ જાય અને તે સમયે બેસી બનાવે. પરંતુ છે મુશ્કેલ. તો આપ બાળકોને ખૂબ નશો રહેવો જોઈએ. હવે બાબા આપણને લેવાં આવ્યાં છે. બાપ થી આપણને સ્વર્ગનો વારસો મળે છે. આ આપણાં ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. એવાં-એવાં ખ્યાલ બુદ્ધિમાં હોવાથી ખુશી થશે. વિકાર નો જરા પણ ખ્યાલ ન આવવો જોઈએ. બાપ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે. દ્રૌપદીએ પણ એટલે પોકાર્યા છે ને.

બાપ કહે છે - તમે એક મારા થી જ સાંભળો અને આ જ શ્રીમત બીજાઓને સંભળાવો. ફાધર શોઝ સન. સન શોઝ ફાધર. ફાધર કોણ? શિવ ફાધર. શિવ અને સાલિગ્રામ નું ગાયન છે. શિવબાબા જે સમજાવે છે એનાં પર ફોલો (અનુકરણ) કરો. ફોલો ફાધર. આ ગાયન એમનું છે, બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો ફોલો કરી પવિત્ર બનો, ફોલો

કરવાથી જ તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. લૌકિક બાપ ને ફોલો કરવાથી ૬૩ જન્મ તમે સીડી નીચે ઉતરો છો. હવે પારલૌકિક બાપને ફોલો કરી ઉપર ચઢવાનું છે. બાપની સાથે જવાનું છે. બાપ કહે છે - એક-એક રતન લાખો રૂપિયાનાં છે. બાપ રોજ સમજાવતાં રહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો પહેલાં-પહેલાં બધાને બે બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. લૌકિક બાપ વારસો આપે છે પતિત બનવાનો. પારલૌકિક બાપ વારસો આપે છે પાવન બનવાનો. કેટલો ફરક છે. હવે પારલૌકિક બાપ કહે છે પાવન બનો. વિકાર માં જવા વાળા ને પતિત કહેવાય છે.

તમારું મિશન છે પતિતો ને પાવન બનાવવા નો રસ્તો બતાવવા વાળું. પારલૌકિક બાપ પણ હમણાં કહે છે - પાવન બનો, જ્યારે કે વિનાશ સામે છે. તો હવે શું કરવું જોઈએ? જરૂર પારલૌકિક બાપની મત પર ચાલવું જોઈએ ને. પ્રદર્શની માં આ પણ પ્રતિજ્ઞા લખાવવી જોઈએ. પારલૌકિક બાપ ને ફોલો કરશો? પતિત બનવાનું છોડશો? લખો. બાપ જ ગેરેન્ટી (ખાતરી) લે છે, તમે પણ ગેરેન્ટી લઈ શકો છો. તમે પતિત બનો જ કેમ છો જે પછી પોકારો છો હેં પતિત-પાવન આવો. આખી વાત જ છે પ્યોરિટી (પવિત્રતા) પર. આપ બાળકોને દિવસે-પ્રતિદિવસે ખુશી રહેવી જોઈએ. આપણને બાપ સ્વર્ગનો વારસો આપી રહ્યાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ ગંદી (છી-છી) આદત નથી પાડવાની. જીવતે જીવ દેહ નું ભાન છોડવાનું છે. ફૂલ માફક હર્ષિત રહેવાનું છે.
2. પારલૌકિક બાપને ફોલો (અનુસરણ) કરી પાવન બનવાનું છે. એમની શ્રીમત પર ચાલવાની પ્રતિજ્ઞા કરવાની અને કરાવવાની છે.

વરદાન :- પોતાની શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા શુદ્ધ વાયુમંડળ બનાવવા વાળા સદા શક્તિશાળી આત્મા ભવ જે સદા પોતાની શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ માં સ્થિત રહે છે તે કોઈ પણ વાયુમંડળ, વાયબ્રેશન (પ્રકંપન) માં ડગમગ ન થઈ શકે. વૃત્તિ થી જ વાયુમંડળ બને છે, જો તમારી વૃત્તિ શ્રેષ્ઠ છે તો વાયુમંડળ શુદ્ધ બની જશે. કોઈ વર્ણન કરે છે કે શું કરીએ વાયુમંડળ જ એવું છે, વાયુમંડળ નાં કારણે મારી વૃત્તિ ચંચળ થઈ - તો તે સમયે શક્તિશાળી આત્માનાં બદલે કમજોર આત્મા બની જાય છે. પરંતુ વ્રત (પ્રતિજ્ઞા) ની સ્મૃતિ થી વૃત્તિ ને શ્રેષ્ઠ બનાવી દો તો શક્તિશાળી બની જશે.

સ્લોગન :- ગુણમૂર્ત બનીને સર્વ ને ગુણમૂર્ત બનાવવા જ મહાદાની બનવું છે.

“ મીઠા બાળકો - ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ , પોતાનાં પરિવાર વાળાઓ ને જ્ઞાન સંભળાવો , પોતાનાં હમજીન્સ (પરિવાર) નું કલ્યાણ કરો ”

પ્રશ્ન :- કઈ શ્રીમત નું પાલન કરવા વાળા બાળકો પોતાની અવસ્થા ને એકરસ બનાવી શકે છે?

ઉત્તર :- અવસ્થાને એકરસ બનાવવાનાં માટે બાપ ની શ્રીમત છે બાળકો રોજ સવારે-સવારે ઉઠી બહુજ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરો. સ્વયં ને આત્મા સમજો અને બાબા જે સંભળાવે છે તેને સાંભળો. જો યાદ નહીં કરશો તો ફાલતું ખ્યાલ ચાલશે, વ્યર્થ સંકલ્પ આવશે એટલે બાબા સલાહ આપે છે બાળકો રોજ સવારે-સવારે ઉઠી સ્વયં પોતાનાથી પ્રતિજ્ઞા કરો કે ચાલતાં-ફરતાં, ખાતાં... ભોજન બનાવતાં એક બાબાને જ યાદ કરીશું.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો જાણે છે કે રુહાની બાપ છે બધી રુહો નાં બાપ જે સૌથી ઊંચા માં ઊંચા છે, એમને જ શિવાય નમઃ કહે છે. ફાધર (પિતા) પણ કહે છે, એ બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે, જેમને પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. હમણાં તમે સમજો છો અમે એમની સાથે બેઠાં છીએ. આ આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. જેમ ક્યાંક એક ગીતા પાઠશાળા માં એક કૃષ્ણ નું લાંબું ચિત્ર ૬ ફૂટનું હતું. હવે કૃષ્ણને હકીકત માં નાનાં જ બતાવે છે પછી કહે છે ગીતા નાં ભગવાન હતાં. તો ભલા ગીતા ક્યારે સંભળાવી? બાળપણ માં કે જ્યારે ૬ ફૂટ નાં થયાં ત્યારે સંભળાવી? રાધા અને કૃષ્ણ ની જોડી હતી. રાધા, કૃષ્ણ ની શું લાગતી હતી? રાધા ને ભગવતી અને કૃષ્ણ ને ભગવાન કહે છે. આ બંનેનો શું સંબંધ છે, આ કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણએ ગીતાનો ઉપદેશ આપ્યો, પરંતુ ક્યારે? જ્યારે તમે એવાં-એવાં પ્રશ્ન પૂછશો તો મનુષ્ય સમજી જશે કે આ તો સિવાય બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનાં બીજા કોઈ પૂછી ન શકે. કોઈ પણ મોટાં-મોટાં રાજાઓ વગેરે જે પણ છે તે સંન્યાસીઓને જોઈ પગે જરૂર પડશે. કોઈને પણ પૂછવાની હિંમત જ નથી રહેતી. તમે તો હિંમત રાખો છો. કહેશે બ્રહ્માકુમારીઓમાં એટલું જ્ઞાન છે જે બેસીને રચતા અને રચનાનું આટલું જ્ઞાન આપે છે. એમની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) સંભળાવે છે. તમે પૂછી શકો છો કે શિવ જયંતી મનાવો છો, પૂજા વગેરે પણ કરો છો તો જરૂર તે ક્યારેક આવ્યાં હશે ત્યારે તો શિવજયંતી મનાવાય છે? તે ક્યારે આવ્યાં? શિવબાબા તો છે નિરાકાર, એમને પોતાનું શરીર નથી. શિવજયંતી મનાવે છે તો જરૂર શરીર માં આવ્યાં હશે? નિરાકાર ની જયંતી કેવી રીતે હોય શકે છે? આત્મા તો અમર છે. જયંતી ત્યારે મનાવાય જ્યારે મરે અને જન્મે. આત્મા ની જયંતી નથી હોતી. આત્મા તો અવિનાશી છે. એવું નહીં કહેશે આત્મા ની જયંતી. શિવ તો છે નિરાકાર, એમનું ચિત્ર લિંગ નું રખાય છે. આપ બાળકોને આ ખ્યાલ રહેવાં જોઈએ. અહીંયાથી પોતાનાં ઘરે, ધંધા-ધોરી માં જવાથી આ વાતો જ બુદ્ધિ થી નીકળી જાય છે. ચિંતન નથી ચાલતું. ગુરુઓ વગેરે ની જંજીરો માં પણ બહુજ ફસાયેલાં છે. વાત નહીં પૂછો. અબળાઓ બહુજ ભોળી હોય છે ને. તમે એમને પૂછી શકો છો - શિવજયંતી મનાવાય છે પરંતુ એ છે કોણ? એમણે શું આવીને કર્યું અને ક્યારે આવ્યાં? જયંતી એટલે જ બર્થ (જન્મ). નિરાકાર શિવ નો બર્થ મનાવ્યો, એ નિરાકાર છે તો એમનો પછી બર્થ કેવી રીતે મનાવાય છે? કોનામાં આવ્યાં? આત્મા શરીર માં જાય છે તો કહેવાય છે બર્થ (જન્મ) થઈ ગયો. આત્મા તો આત્મા જ છે. શરીર માં પ્રવેશ કરે છે તો કહેશે આત્માએ શરીર લીધું છે, પાઈ ભજવવા માટે. એ તો છે નિરાકાર. એમણે જન્મ કેવી રીતે લીધો? કોનામાં આવ્યાં? એમને તો પરમાત્મા કહેવાય છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી. ભલે બહુજ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચ્યાં છે, પરંતુ કાંઈ પણ ખબર નથી. હમણાં તમે જ્ઞાન થી ભરપૂર છો. હમણાં તમારે જ્ઞાન જ સંભળાવવાનું છે. કોઈ-કોઈ ૨-૩ વર્ષ આવે છે પછી અજ્ઞાન ની પ્રવેશતા થઈ જાય છે. બાબા પછી અજ્ઞાન ને નીકાળીને જ્ઞાનની ધારણા કરાવે છે. હવે આપ બાળકોને જ્ઞાન અપાય છે. પરંતુ પુરુષ જ્ઞાન માં, સ્ત્રી અજ્ઞાન માં તો જેમ હંસ-બગલો બની જાય એટલે પહેલાં તો સ્ત્રીને જ્ઞાન આપવું જોઈએ. સ્ત્રી, પતિ ને ગુરુ ઈશ્વર માને છે તો સ્ત્રીએ ગુરુની આજ્ઞા માનવી જોઈએ ને. આ અહીંયાની વાત છે. ત્યાં તો આજ્ઞા માનવી ન માનવી નો સવાલ જ નથી. બધાં પ્રેમ થી ચાલે છે. ત્યાં એવી કોઈ વાત હોતી જ નથી, તો ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ. સ્ત્રી જ્ઞાન માં આવે છે, પતિ નથી આવતાં તો શું કરી શકે છે. ભૂં-ભૂં કરવાનું છે. બાળકોએ પણ ભૂં-ભૂં કરવાનું છે. પોતાના હમજીન્સ (પરિવાર) નું કલ્યાણ કરો. એમને પણ બતાવો બાપ ને યાદ કરો. હવે લડાઈ સામે છે, બાબા

આવેલાં છે. મનુષ્ય પોકારે છે હેં પતિત-પાવન આવો. જ્યારે કે પતિત દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે તો તમે પછી પતિત કેમ બનો છો! માતા જ્ઞાન માં છે તો માતા નું કામ છે પોતાનાં હમજીન્સ નું કલ્યાણ કરવું. હમણાં તમે બાપ થી ૨૧ જન્મો નાં માટે આખું રાજ્ય લો છો. તમને કોઈ હાથ લગાવી ન શકે. તમે આખાં વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. ફરક જુઓ કેટલો છે. આવો વારસો આપવા વાળા ને કેટલાં યાદ કરવાં જોઈએ. અહીંયા તો બહુજ છે જે આખાં દિવસમાં શિવબાબા ને યાદ જ નથી કરતાં. આખો દિવસ ઘર નાં, ધંધાદોરી નાં લફડા માં જ રહે છે. નહીં તો સવારે ઉઠી બાપ ને બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરવાં જોઈએ. બાબા તમારાથી અમે પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ. તમારા થી અમે વારસો જરૂર લઈશું. બાબા તમે કેટલાં મીઠા છો. તમારી યાદ થી અમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. અંદરમાં પોતાનાથી વાત કરવી, એને વિચાર સાગર મંથન કરવું કહેવાય છે. બાબા તમારાથી અમે પૂરો વારસો લઈને જ છોડીશું. હવે અમને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન જરૂર બનવું છે, ત્યારે જ સતયુગી રાજ્ય પામશું. બાબા તમને અમે નિરંતર યાદ કરીશું. ૬૩ જન્મો માં અમે કેટલાં પાપ કર્યાં છે. કેટલો માથા પર બોજો છે એટલે બાબા અમે તમને બહુજ યાદ કરીએ છીએ. બાબા અમે ભોજન બનાવશું, ફરવા જઈશું તો પણ તમારી યાદ માં રહેશું. એવી-એવી વાતો કરતાં પ્રતિજ્ઞા કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થતાં જશે. બાબા અમે ભોજન બનાવીશું તમારી યાદ માં. અમારે સતોપ્રધાન જરૂર બનવું છે. ખબર નહીં કાલે શરીર છૂટી જાય તો અમે સતોપ્રધાન બનીશું જ નહીં! મોતનો ડર છે ને. બાબા અમે જીવતે જીવ તમારાથી વારસો જરૂર લઈશું. પછી જોવું જોઈએ કે આજ નાં આખાં દિવસમાં અમે બાબા ને કેટલાં યાદ કર્યાં. કોઈ પણ હાલત માં યાદ ની યાત્રામાં જરૂર રહેવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ રહેવાનું છે. યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. આમ-આમ તીવ્ર વેગ થી પુરુષાર્થ માં લાગી જાઓ તો યાદ પણ રહેશે અને આયુષ્ય પણ વધશે. ભવિષ્ય માં તમારું આયુષ્ય વધશે, યાદ નહીં કરશો તો પદ પણ ઓછું થઈ જશે. પુરુષાર્થ કરી બાપ થી વારસો તો લેવાનો છે ને અને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. જેમ હિન્દુઓને ક્રિશ્ચન બનાવવાનાં માટે નન્સ બહુજ ફરતી રહે છે. ઘરો માં દુકાનો માં જાય છે, બધાને કહે છે બાઇબલ લો, આ લો. અમારા ક્રિશ્ચન ધર્મમાં બહુજ સુખ છે. એમનું પણ મિશન છે, બૌદ્ધીઓ નું પણ મિશન છે. હિન્દુ લોકો આ નથી સમજતાં કે આ શું કરે છે! આપણા હિન્દુ ધર્મ વાળાને ક્રિશ્ચન બનાવતાં રહે છે. તમે કેટલું પ્રદર્શની માં સમજાવો છો. ભલે ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) પણ લખીને આપે છે. ઘર માં ગયાં ખલાસ. એટલાં માટે ગવાયેલું છે - વાંદરાઓ નાં આગળ રતન રાખો તો તે પથ્થર સમજી ફેંકી દેશે. તો આ પણ અવિનાશી જ્ઞાન રતન પથ્થર સમજી ફેંકી દે છે. આ પણ કાંઈ સમજતાં નથી. હાં, જે આ ધર્મ વાળા હશે એમને જ ટચ (સ્પર્શ) થશે. વાત ખુબ સહજ છે. બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. બાપ ભારત માં આવે પણ એક જ વાર છે.

બાપ કહે છે - તમે મુજ પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવતાં આવ્યાં છો. હવે હું આવ્યો છું, તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં. તમે કહો પણ છો અમે આ ભ્રષ્ટાચારી સૃષ્ટિ ને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવીને જ છોડીશું. હમણાં તો બધાં નર્કવાસી છે. તમે હમણાં શિવબાબા ની શ્રીમત પર છો. શિવ ભગવાનુવાય હું તમને સ્વર્ગનાં માલિક, રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. ગીતામાં બહુજ સાડું લખેલું છે, કહે છે હું આ સાધુઓ નો પણ ઉદ્ધાર કરવા આવું છું. તો આ એમને પણ સંભળાવવું જોઈએ ને. પોકારે પણ છે હેં પતિત-પાવન સીતાઓનાં રામ. હવે આનો અર્થ પણ સમજતાં નથી. બધાં છે ભક્તિઓ અથવા સીતાઓ. તે પોકારે છે હેં રામ આવીને અમારો સીતાઓનો ઉદ્ધાર કરો. પછી કહે છે રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ.... હકીકત માં રાજા રામ ની વાત નથી. મુખ્ય ભૂલ છે આ, જે શિવ નાં બદલે શ્રીકૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. પૂછવું જોઈએ કૃષ્ણ તથા રામ ને કાળા કેમ બતાવ્યાં છે? સતયુગ ત્રેતા માં છે જ સુંદર પછી શ્યામ થાય છે. પહેલાં છે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ), સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ), પછી કોપર (દ્વાપર), આઈરન એજ (કળયુગ). આ સમયે છે આયરન એજ. ગોલ્ડન એજ હતો તો કેટલું માન હતું. તો યુક્તિ થી જઈને સમજાવવું જોઈએ. તે કોઈ આટલી જલ્દી પોતાની હટ (જીદ) નહીં છોડશે. ઝાડ નું આયુષ્ય મોટું થાય છે તો ઝાડ જડ-જડીભૂત અવસ્થા ને પામે છે, આયુષ્ય તો આ દુનિયાનું પણ છે ને. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા. ઓલ્ડ (જૂનું) એટલે કળયુગ, તમોપ્રધાન દુનિયા. એમાં એક પણ સતોપ્રધાન હોઈ ન શકે. હવે તમેપ્રધાન ને ખલાસ થવાનું છે. નવી દુનિયા કોણ સ્થાપન કરશે? એ જ બાપ. એવું નહીં કે પ્રલય થાય છે. બાપ ને પોકારે જ ત્યારે છે જ્યારે પતિત થઈ જાય છે. પછી કહે છે આવીને પાવન બનાવો. આવશે તો જરૂર જૂની દુનિયામાં. પતિત-પાવન કહે છે તો જરૂર અંત માં જ આવશે. પોતે કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું - પાવન દુનિયા બનાવવાં. હમણાં છે સંગમ. હમણાં બાપ બધાને સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે. તો એવાં બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. પોતાની અવસ્થા ને જમાવવાની છે. સવારે ઉઠીને બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. આ શરીર નાં ઓર્ગનસ (અવયવો) છે. બાપ કહે છે - હેં બાળકો હું તમને

જે સંભળાવું છું, તે સાંભળો. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નાં માટે બીજા કોઈની વાત નહીં સાંભળો. પરમધામ થી બાપ આવ્યાં છે પાવન બનાવવાં. પછી તમે જૂનાં શાસ્ત્રો ને કેમ યાદ કરો છો. ભક્તિ કરો જ એટલે છો કે ભગવાન મળશે. એ તો સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ છે ને. બાપનાં સિવાય આ નોલેજ કોઈ આપી ન શકે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું? આત્મા નાં માટે કહે છે તે બિંદુ છે. ચમકે છે અજબ તારો. બાપ સમજાવે છે તમે મને કહો છો પરમાત્મા સુપ્રીમ સોલ. લૌકિક બાપ ને ક્યારેય પરમાત્મા કહેશો શું? પરમાત્મા જે પરમધામ માં રહે છે, એમને કહેવાય છે સુપ્રીમ સોલ. એ તમારા બાપ છે. એ આવીને આમનામાં પ્રવેશ કરશે. ગુરુ શિષ્ય નાં બાજુ માં બેસશે ને. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. હમણાં તમે જાણો છો એ આપણા બાપ છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ બાપે યોગ શીખવાડ્યો હતો કે મને યાદ કરો અને વિષ્ણુપુરી ને યાદ કરો તો જરૂર સંગમ માં જ કહેશે. સતયુગ માં હતો એક ધર્મ. તો જરૂર ફરી એક ધર્મ હશે ને. આટલાં ધર્મ બધાં વિનાશ થઈ જશે. આ સમય એ જ છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવીશ. બાપ ની યાદ થી તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. બાપ કહે છે - જે બાળકો સારી સર્વિસ (સેવા) કરે છે, હું એમને યાદ કરું છું કારણ કે મારા મદદગાર છે. અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે તો તે મને પ્રિય લાગે છે. તમને તો એક બાપ જ પ્રિય લાગે છે જેનાથી વારસો મળે છે એટલે આપ બાળકોએ સારી રીતે પુરુષાર્થ કરવો પડે. યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે. બહુજ ફાલતૂં ખ્યાલ પણ આવશે. ભક્તિમાર્ગ માં પોતાને મારે પણ છે, અમને શિવ નાં દર્શન થાય, ખૂબ મહેનત કરે છે દર્શન નાં માટે. અહીંયા તમે સમજો છો બાપની યાદ થી પાપ કપાઈ જશે અને ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો મળશે. દર્શન થવાથી કોઈ પાપ ન કપાઈ જાય. બાપ જે વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. એમને તો બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરવાં જોઈએ. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે કે અમે શું બની રહ્યાં છીએ. બીજા જન્મ માં અમે આ જઈને બનીશું. આ કોલેજ જ છે સતયુગ નાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવાની. બાપ આવીને ધર્મ ની સાથે દેવી રાજધાની પણ સ્થાપન કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નાં માટે જે પણ જ્ઞાન ની વાતો સંભળાવી છે, તે જ સાંભળવાની અને ધારણ કરવાની છે, બાકી બધું ભૂલી જવાનું છે. પોતાનું અને પોતાનાં લૌકિક પરિવાર નું કલ્યાણ કરવાનું છે.
2. વ્યર્થ ખ્યાલ ને સમાપ્ત કરવાનાં માટે સવારે-સવારે ઉઠી વિચાર-સાગર-મંથન કરવાનું છે યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- ત્રણેય કાળ ને સામે રાખી દરેક કાર્યમાં સફળ થવા વાળા સદા વિજયી ભવ લૌકિક રીતે પણ જે સમજદાર હોય છે એ આગળ પાછળ વિચારી-સમજી ને પછી કદમ ઉઠાવે (પગલું ભરે) છે. એમ અહીંયા પણ આપ બાળકો જ્યારે કોઈ કાર્ય કરો છો તો પહેલાં ત્રણેય કાળ ને સામે રાખીને પછી કરો, ફક્ત વર્તમાન ને નહીં જુઓ, બેહદ ની સમજ ધારણ કરો અને વિજયી પણ નાં નિશ્ચય નાં આધાર પર અથવા ત્રિકાળદર્શી પણ નાં આધાર પર દરેક કર્મ કરો અથવા દરેક બોલ બોલો ત્યારે કહેશે અલૌકિક તથા અસાધારણ.

સ્લોગન :- હદ નાં કિનારાઓ ને છોડી એક બાપ ને સહારો બનાવી લો તો પાર થઈ જશો.

દિલારામ બાપ નાં દિલતખ્ત - જીત દિલરુબા બાળકો ની નિશાનીઓ

આજે દિલારામ બાપ પોતાનાં દિલરુબા બાળકો થી મળવા આવ્યાં છે. દિલારામ બાપ નાં દરેક દિલરુબા અર્થાત્ જેનાં દિલમાં સદા દિલારામ ની યાદ નાં મધુર સાઝ (સુર) સ્વતઃ જ વાગતાં રહે, એવાં દિલરુબા દિલારામ બાપ નાં દિલ ને પોતાનાં સ્નેહ નાં સાજ થી જીતવા વાળા છે. દિલારામ બાપ પણ એવાં બાળકો નાં ગુણ ગાયે છે. તો બાપનાં દિલ-જીત સો (તે) સ્વતઃ માયાજીત, જગત-જીત છે જ. જેમ કોઈ હદ નાં રાજ્ય નાં તખ્ત ને જીતે છે તો જીતવું અર્થાત્ તખ્તનશીન બનવું. એમ જે બાપનાં દિલતખ્ત ને જીતી લે છે, તે સ્વતઃ જ સદા તખ્તનશીન રહે છે. તેમનાં દિલ માં સદા બાપ છે અને બાપ નાં દિલ માં સદા એવાં વિજયી બાળક છે. એવાં દિલ-જીત બાળકો શ્વાસો શ્વાસ અર્થાત્ દરેક સેકન્ડ સિવાય બાપ અને સેવા નાં બીજા કોઈ ગીત નથી ગાતાં. સદા એક જ ગીત વાગે કે ‘મેરા બાબા ઔરે મેં બાપ કા’ (મારા બાબા અને હું બાપ નો). આને કહેવાય છે દિલારામ બાપ નાં દિલતખ્ત જીત દિલરુબા.

બાપદાદા દરેક દિલરુબા બાળકો નાં સદા મધુર સાજ સાંભળતાં રહે છે, કે ભિન્ન-ભિન્ન સાઝ છે કે એક જ સાઝ છે? ક્યારેક કોઈ પોતાની કમજોરી નાં પણ ગીત ગાયે છે અને ક્યારેક બાપ નાં બદલે પોતાનાં ગીત પણ ગાયે છે. બાપની મહિમા ની સાથે પોતાની મહિમા પણ પોતે કરે છે. બાપ માં તમે છો અર્થાત્ બાપની મહિમા માં તમારી મહિમા છે જ. યથાર્થ સાઝ બાપ નાં ગીત ગાવા જ શ્રેષ્ઠ સાઝ છે. જે દિલતખ્ત-જીત બાળકો છે તેમનાં દરેક કદમ માં, દૃષ્ટિ માં, બોલ માં, સંબંધ-સંપર્ક માં દરેક ને બાપ જ દેખાશે. ભલે મુખ તેમનું હોય પરંતુ શક્તિશાળી સ્નેહ ભરેલાં બોલ સ્વતઃ જ બાપને પ્રત્યક્ષ કરશે કે આ બોલ આત્મા નાં નથી. પરંતુ શ્રેષ્ઠ ઓથોરિટી અર્થાત્ સર્વશક્તિમાન નાં બોલ છે. એમની દૃષ્ટિ ની રુહાનિયત રુહો ને બાપ ની અનુભૂતિ કરાવવા વાળી છે, એમનાં કદમ માં પરમાત્મ શ્રેષ્ઠ મત નાં કદમ છે, આ સાધારણ વ્યક્તિ નથી પરંતુ અવ્યક્ત ફરિશ્તા છે - એવી અનુભૂતિ કરાવવા વાળાને કહેવાય છે દિલ-જીત સો જગત-જીત.

વાણી થી અનુભવ કરાવવો આ સાધારણ વિધિ છે. વાણી થી પ્રભાવ પાડવા વાળા દુનિયામાં પણ અનેક છે. પરંતુ તમારી વાણી ની વિશેષતા એ જ છે કે તમારા બોલ બાપ ની યાદ અપાવે. બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાની સિદ્ધિ આત્માઓને સદ્ગતિ ની રાહ દેખાડે. આ ન્યારાપણું છે. જો તમારી મહિમા કરી લીધી કે ખૂબ સારા છે, બોલવાની કળા છે કે ઓથોરિટી (સત્તા) નાં બોલ છે - આ તો બીજી આત્માઓની પણ મહિમા થાય છે. પરંતુ તમારા બોલ બાપની મહિમા અનુભવ કરાવે. આ જ વિશેષતા પ્રત્યક્ષતા નો પડદો ખોલવાનું સાધન છે! તો જેમનાં દિલ માં સદા દિલારામ છે, તેમનાં મુખ દ્વારા પણ દિલ નો અવાજ દિલારામ ને સ્વતઃ જ પ્રત્યક્ષ કરશે. તો આ ચેક કરો કે દરેક કદમ માં, બોલ માં મારા દ્વારા બાપની પ્રત્યક્ષતા થાય છે, મારા બોલ બાપ થી સંબંધ જોડાવવા વાળા બોલ છે? કારણ કે હવે લાસ્ટ (અંતિમ) સેવા નો પાર્ટ જ છે પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવવો. મારું દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ કર્મ ની ગતિ સંભળાવવા વાળા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળું છે? જેમનાં દિલ માં સદા બાપ છે, તે સ્વતઃ જ ‘સન શોઝ ફાધર’ (બાપને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા બાળક) કરવા વાળા સમીપ અર્થાત્ સમાન બાળક છે.

ચારેય તરફ હવે આ અવાજ ગુંજે કે ‘અમારા બાબા’; બ્રહ્માકુમારીઓનાં બાબા નહીં, અમારા બાબા. જ્યારે આ અવાજ ગુંજશે ત્યારે સ્વીટ-હોમ (પરમધામ) નો ગેટ (દ્વાર) ખુલશે કારણ કે જ્યારે અમારા બાબા કહે ત્યારે મુક્તિ નો વારસો મળે અને તમારી કે બાપની સાથે-સાથે ભલે બારાતી (જાન) બનીને ચાલે પરંતુ બધાએ પાછાં જવાનું જ છે, લઈ જ જવાનાં છે. ‘અમારા બાબા આવી ગયાં’ - ઓછા માં ઓછો આ અવાજ કાન થી સાંભળવાનાં, બુદ્ધિ થી જાણવાનાં અધિકારી તો બને. કોઈ પણ વંચિત ન રહી જાય. વિશ્વ નાં બાપ છે, તો વિશ્વ ની આત્માઓને આટલી અંજલી તો આપવાની છે ને. તમે સાગર ને હપ કર્યો પરંતુ તે એક ટીપા નાં તરસ્યા, તેમને ટીપું તો પ્રાપ્ત કરાવશો ને. એનાં માટે શું કરવું પડે? દરેક કદમ, દરેક બોલ, બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા હોય, ત્યારે આ અવાજ ગુંજશે. તો એવાં બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા બાળકોને જ દિલારામ નાં દિલરુબા કહે છે જેમનાં દિલ થી

એક જ બાપ નાં સાઝ વાગે છે. તો એવાં દિલરુબા બન્યાં છો ને?

એક ગીત ગાયો તો બીજા ગીત સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. ફક્ત બે શબ્દો માં ખુશખબરી સંભળાવો - ઓ.કે. રુહરુહાન કરો. બીજા ગીત સંભળાવવાનાં માટે સમય ન આપો, ન લો. ખુશખબરી સંભળાવવામાં સમય નથી લાગતો પરંતુ રામકથા સંભળાવવામાં સમય લાગે છે. બાપદાદા એવી વાતો ને રામ-કથા કહે છે, કૃષ્ણ કથા નથી કહેતાં. આ ૧૪ કળા વાળાઓની કથા છે, ૧૬ કળા વાળાઓની નથી. રામ-કથા કરવા વાળા તો નથી ને?

હમણાં સેવા ખૂબ રહેલી છે. હજી કયું જ શું છે? વિચારો, સાડા પાંચસો કરોડ આત્માઓ છે, ઓછા માં ઓછું એક ટીપું જ આપો પરંતુ આપવાનું તો છે. ભલે તમારા ભક્ત બને, ભલે તમારી પ્રજા બને. દેવતા બનશે તો પણ આપવાનું જ છે. ભક્તિ માં દેવ બનીને પૂજાશો ને. તો આપશો ત્યારે તો દેવતા સમજી પૂજશે. પ્રજા પણ ત્યારે માનશે જ્યારે કોઈ પ્રાપ્તિ થશે. એમ જ કેવી રીતે માનશે કે તમે માતા-પિતા છો? રાજા પણ માતા-પિતા જ છે. બંનેય રીતે ‘દાતા’ નાં બાળકો દાતા બની આપવાનું છે. આપતાં-આપતાં દાતા ની યાદ અપાવવાની છે. સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? એવું નહીં સમજો વિદેશ માં અથવા દેશ માં આટલાં સેવાકેન્દ્રો ખુલી ગયાં, બહુ થઈ ગયાં. પરંતુ રહેમદિલ બાપ નાં બાળકો છો ને. બધાં તમારા તરસ્યા, ભટકેલાં ભાઈ-બહેનો ની ઉપર રહેમ કરવાનો છે, કોઈની ફરીયાદ ન રહેવી જોઈએ. અચ્છા!

વિદેશ થી પણ બહુજ આશિક આવી ગયાં છે. જ્યારે બહુજ આવ્યાં છે તો વહેંચવું તો પડશે ને. સમય પણ વહેંચવો પડે. રાત ને દિવસ તો બનાવે જ છે, બીજું શું કરશે. આમાં પણ મહાદાની બનો. બાપ નો સ્નેહ નંબરવાર હોવાં છતાં પણ સૌથી નંબરવન છે. ક્યારેય પણ એવું નહીં સમજતાં કે મારા થી બાપ ને પ્રેમ ઓછો છે, બીજા કોઈથી વધારે છે. ના. સૌથી વધારે છે. મુખ નાં બોલ માં ક્યારેક કોઈ થી વધારે પણ બોલી લે છે, ક્યારેક ઓછું પણ થાય. પરંતુ દિલ નો પ્રેમ બોલ માં નથી વહેંચાતો. બાપની નજરો માં દરેક બાળક નંબરવન છે. હજી નંબર આઉટ (જાહેર) ક્યાં થયાં છે? જ્યાં સુધી આઉટ થાય, ત્યાં સુધી દરેક નંબરવન છે, કોઈ પણ નંબરવન હોય શકે છે. સંભળાવ્યું ને - નંબરવન તો બ્રહ્મા સદા છે જ. પરંતુ ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) - બાપ ની સાથે ફર્સ્ટ (પ્રથમ) નંબર માં આવવું અર્થાત્ ફર્સ્ટ ડિવિઝન. તેમને પણ નંબરવન કહેશે. તો જ્યાં સુધી ફાઈનલ રિઝલ્ટ (અંતિમ પરીણામ) આઉટ નથી થયું, ત્યાં સુધી બાપદાદા ભલે જાણે પણ છે કે વર્તમાન સમય નાં પ્રમાણે લાસ્ટ (છેલ્લા) છે પરંતુ છતાં પણ લાસ્ટ નથી સમજતાં. ક્યારેય પણ લાસ્ટ સો ફર્સ્ટ બની શકે છે, માર્જિન છે. ક્યારેક-ક્યારેક શું થાય છે - જે ખૂબ તેજ ચાલે છે, તે નજીક પહોંચવા પર થાકી જાય છે, તો થોભી જાય છે અને જે ધીરે-ધીરે ચાલે છે, ક્યારેય થોભતાં નથી, રીત થી ચાલે છે. તો તે પહોંચી જાય છે એટલે હમણાં બાપની નજર માં બધાં નંબરવન છે. જ્યારે રિઝલ્ટ આઉટ થશે ત્યારે કહેશે - આ લાસ્ટ છે, આ ફર્સ્ટ છે. હમણાં ન કહી શકે એટલે ફક્ત પોતાનામાં નિશ્ચય રાખી ઉડતાં ચાલો.

બાપદાદા નો આગળ ઉડાવવાનો દિલ નો પ્રેમ બધાથી છે. ક્યારેક બે શબ્દ કોઈ થી ઓછાં બોલ્યાં તો ઓછો પ્રેમ નથી. દિલ માં પણ બાપ નાં પ્રેમ ની શ્રેષ્ઠ શુભકામનાઓ સદા ભરેલી છે. બે બોલ પણ કહે - “ઉડતાં ચાલો”, તો આમાં પણ પ્રેમ નો સાગર સમાયેલો છે. કોઈ ન કહી શકે કે બાબા મને વધારે પ્રેમ કરે છે. જો કોઈ કહે છે તો કહો - મને તમારાથી પણ વધારે કરે છે! અને કરે છે, એમ જ નથી કહેતાં. ફક્ત દિલખુશ કરવાનાં માટે નથી કહેતાં. બાપ તો જાણે છે કે કેટલાં ભટકેલાં, થાકેલાં, મુંઝાયેલાં છતાં ફરીથી ૫૦૦૦ વર્ષનાં પછી મળ્યાં છો! બાપે શોધી-શોધી ને તો નીકાળ્યાં છે. દક્ષિણ, ઉત્તર, પૂર્વ-પશ્ચિમ બધેથી નીકાળ્યાં છે. તો જેનાથી શોધીને નીકાળ્યાં છે તો તેનાથી કેટલો પ્રેમ હશે! નહીં તો શોધે જ નહીં. અને સાગર ની પાસે પ્રેમની કમી છે શું? આ તો દિલારામ જાણે કે દરેક નો દિલ થી પ્રેમ કેટલો છે! કાંઈ પણ થાય પરંતુ પ્રેમ માં બધાં પાસ છો. બાપ થી પ્રેમ નું સર્ટિફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) તો બાપે પહેલાં જ આપી દીધું છે. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં અતિ સ્નેહ ભરેલાં દિલ નો સાઝ સંભળાવવા વાળા દિલારામ ની દિલરુબાઓ ને, સદા દરેક કર્મ માં ‘સન શોઝ ફાધર’ કરવા વાળા, સદા દરેક બોલ દ્વારા, બાપ થી સંબંધ જોડવા વાળા, સદા પોતાની રુહાની દૃષ્ટિ થી રુહો ને બાપ નો અનુભવ કરાવવા વાળા, એવાં બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા, બાપ નાં દિલતખ્ત-જીત, માયાજીત, જગત-જીત બાળકોને દિલારામ બાપ નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

૧. યાદ ની શક્તિ સદા દરેક કાર્ય માં આગળ વધારવા વાળી છે. યાદ ની શક્તિ સદા નાં માટે શક્તિશાળી બનાવે છે. યાદ ની શક્તિ ની અનુભૂતિ સર્વશ્રેષ્ઠ અનુભૂતિ છે. આ જ શક્તિ દરેક કાર્ય માં સફળતા નો અનુભવ કરાવે છે. આ જ શક્તિનાં અનુભવ થી આગળ વધવા વાળી આત્મા છું - આ સ્મૃતિમાં રાખી જેટલાં આગળ વધવા ઈચ્છો વધી શકો છો. આ જ શક્તિ થી વિશેષ સહયોગ પ્રાપ્ત થતો રહેશે.

૨. સદા દરેક કાર્ય કરતાં સ્વયં ને સાક્ષી સ્થિતિ માં સ્થિત રાખી કાર્ય કરાવવા વાળી ન્યારી આત્મા છું - એવો અનુભવ કરો છો? સાક્ષીપણા ની સ્થિતિ સદા દરેક કાર્ય સહજ સફળ કરે છે. સાક્ષીપણા ની સ્થિતિ કેટલી પ્રિય લાગે છે. સાક્ષી બની કાર્ય કરવા વાળી આત્મા સદા ન્યારી અને બાપ ની પ્યારી છે. તો આ જ અભ્યાસ થી કર્મ કરવા વાળી અલૌકિક આત્મા છું, અલૌકિક અનુભૂતિ કરવા વાળી, અલૌકિક જીવન, શ્રેષ્ઠ જીવન વાળી આત્મા છું - આ નશો રહે છે ને? કર્મ કરતાં આ જ અભ્યાસ વધારતાં રહો. આ જ અભ્યાસ કર્મોત્તીત સ્થિતિ ને પ્રાપ્ત કરાવી દેશે. આ જ અભ્યાસ ને સદા આગળ વધારતાં, કર્મ કરતાં ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા રહેજો. આને કહેવાય છે શ્રેષ્ઠ આત્મા.

૩. સદા શ્રેષ્ઠ ખજાનાઓ થી ભરપૂર આત્મા છું - એવો અનુભવ કરો છો? જે અખૂટ ખજાનાઓ થી ભરપૂર હશે, તેમને રુહાની નશો કેટલો હશે! સદા સર્વ ખજાનાઓ થી ભરપૂર છું - આ રુહાની ખુશી થી આગળ વધતાં ચાલો. સર્વ ખજાનાઓ થી આત્માઓને જગાડી સાથી બનાવી દેશો તો ભરપૂર અને શક્તિશાળી આત્મા બની આગળ વધતાં રહેશો.

૪. સદા બુદ્ધિમાં આ સ્મૃતિ રહે છે ને કે બાપ કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે, અમે નિમિત્ત છીએ. નિમિત્ત બનીને કરવા વાળા સદા હલકા રહે છે કારણ કે જવાબદાર કરાવનહાર બાપ છે. જ્યારે ‘હું કરું છું’ - આ સ્મૃતિ રહે છે તો ભારે થઈ જાયો અને બાપ કરાવી રહ્યાં છે - તો હલકા રહો છો. હું નિમિત્ત છું, કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં, ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે - આને કહે છે બેફિકર બાદશાહ. તો કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે. આ જ વિધિ થી આગળ વધતાં રહો.

૫. બાપની છત્રછાયા માં રહેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું - આ જ અનુભૂતિ થાય છે. જે હમણાં છત્રછાયા માં રહે, તે જ છત્રધારી બને છે. તો છત્રછાયા માં રહેવા વાળી ભાગ્યવાન આત્મા છું - આ ખુશી રહે છે ને. છત્રછાયા જ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન છે. આ છત્રછાયા ની અંદર કોઈ આવી ન શકે. બાપ ની છત્રછાયા ની અંદર છું - આ ચિત્ર સદા સામે રાખો.

૬. સદા પોતાનું રુહાની ફરિશ્તા-સ્વરૂપ સ્મૃતિ માં રહે છે? બ્રાહ્મણ સો (થી) ફરિશ્તા, ફરિશ્તા સો દેવતા - આ પહેલી હલ કરી લીધી છે ને! પહેલીઓ હલ કરતાં આવડે છે? સેકન્ડ માં બ્રાહ્મણ સો દેવતા, દેવતા સો ચક્ર લગાવી બ્રાહ્મણ, ફરી દેવતા. તો ‘હમ સો, સો હમ’ ની પહેલી સદા બુદ્ધિમાં રહે છે? જે પહેલી હલ કરે તેમને જ પ્રાઈઝ (ઈનામ) મળે છે. તો પ્રાઈઝ મળી છે ને! જે હમણાં મળી છે, તે ભવિષ્ય માં પણ નહીં મળશે! પ્રાઈઝ માં શું મળ્યું છે? સ્વયં બાપ મળી ગયાં, બાપ નાં બની ગયાં. ભવિષ્ય ની રાજાઈ ની આગળ આ પ્રાપ્તિ કેટલી ઊંચી છે! તો સદા પ્રાઈઝ લેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું - આ જ નશો અને ખુશી થી સદા આગળ વધતાં રહો. પહેલી અને પ્રાઈઝ બંને સ્મૃતિ માં સદા રહે તો આગળ સ્વતઃ વધતાં રહેશો.

૭. સદા ‘દૃઢતા સફળતાની ચાવી છે’ - આ વિધિ થી વૃદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું, એવો અનુભવ થાય છે ને. દૃઢ સંકલ્પની વિશેષતા કાર્ય માં સહજ સફળ બનાવી વિશેષ આત્મા બનાવી દે છે બીજા કોઈ પણ કાર્ય માં જ્યારે વિશેષ આત્મા બનો છો તો બધાની દુવાઓ સ્વતઃ જ મળે છે. સ્થૂળ માં કોઈ દુવાઓ નથી આપતું પરંતુ આ સૂક્ષ્મ છે જેનાથી આત્મા માં શક્તિ ભરાય છે અને સ્વ-ઉન્નતિ માં સહજ સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. તો સદા દૃઢતા ની મહાનતા થી સફળતા ને પ્રાપ્ત કરવા વાળી અને સર્વની દુવાઓ લેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું - આ સ્મૃતિ થી આગળ વધતાં ચાલો.

- વરદાન :- રુહાનિયત ની સુગંધ નાં આધાર પર સર્વ ને પરમાત્મ સંદેશ આપવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ
રુહાનિયત ની સર્વ શક્તિઓ સ્વયં માં ધારણ કરી લો તો રુહાનિયત ની સુગંધ સહજ જ અનેક આત્માઓને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરશે. જેવી રીતે મન્સા શક્તિ થી પ્રકૃતિ ને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવો છો તેવી રીતે અન્ય વિશ્વની આત્માઓ જે તમારા લોકોની આગળ નથી આવી શકતી તેમને દૂર હોવાં છતાં પણ તમે રુહાનિયત ની શક્તિ થી બાપનો પરિચય અથવા મુખ્ય સંદેશ આપી શકશો. આ સૂક્ષ્મ મશીનરી જ્યારે તેજ કરો ત્યારે અનેક તડપતી આત્માઓને અંજલી મળશે અને આપ વિશ્વ કલ્યાણકારી કહેવાશો.
- સ્લોગન :- પોતાની પાસે શુદ્ધ તથા શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ઈમર્જ (જાગૃત) રાખો તો વ્યર્થ સ્વતઃ મર્જ (વિસ્મૃત) થઈ જશે.

સુચના :- આજે મહિના નો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા ના બધાં બાળકો સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ પોતાનાં નિરાકારી સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ, શાંતિધામ ઘર માં પરમાત્મ શક્તિઓનો અનુભવ કરતાં પૂરા ઝોબ ને સકાશ આપવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને એવાં શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખડાવવાં , જેનાથી તમે ૨૧ જન્મ ની બાદશાહી નો વારસો લઈ શકો ,
અટલ અખંડ રાજ્ય નાં માલિક બની શકો ”

પ્રશ્ન :- ગૃહસ્થીઓ અને સંન્યાસીઓનાં કયાં એક સિદ્ધાંત માં બહુજ મોટું અંતર છે?

ઉત્તર :- ગૃહસ્થીઓ નો સિદ્ધાંત છે ભગવાન જરૂર કોઈ ને કોઈ રૂપ માં આવશે અને સંન્યાસીઓ નો સિદ્ધાંત છે કે બ્રહ્મ ને યાદ કરતાં-કરતાં બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈશું. હવે બાપ સમજાવે છે બ્રહ્મ માં કોઈ લીન નથી થતું. આત્મા અમર છે તે લીન કેવી રીતે થશે. ભગવાન જો આવશે તો જરૂર શિક્ષક બનીને શિક્ષા આપશે. પ્રેરણા થી તો જ્ઞાન નહીં આપશે ને.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો જ કહે છે કે બાબા. બાળકો જાણે છે આ બેહદ નાં બાપ બેહદ નું સુખ આપવા વાળા છે અર્થાત્ તે સર્વનાં બાપ છે, એમને બધાં બેહદ નાં બાળકો આત્માઓ યાદ કરે છે. કોઈ ને કોઈ પ્રકાર થી યાદ કરે છે પરંતુ એમને ખબર નથી કે અમારે આ પરમપિતા પરમાત્મા થી કોઈ બાદશાહી લેવાની છે. તમે જાણો છો અમને જે બાપ સતયુગી વિશ્વ ની બાદશાહી આપે છે તે અટલ, અખંડ, અડોલ છે. તે અમારી બાદશાહી ૨૧ જન્મ કાયમ રહે છે. આખાં વિશ્વ પર અમારી રાજાઈ રહે છે, જેને કોઈ છીનવી નથી શકતું, લૂંટી નથી શકતું. આપણી રાજાઈ છે અડોલ કારણ કે ત્યાં એક જ ધર્મ હોય છે, દ્વૈત છે નહીં. તે છે અદ્વૈત રાજ્ય. બાળકો જ્યારે ગીત સાંભળે છે તો પોતાની રાજાઈ નો નશો બુદ્ધિમાં આવવો જોઈએ. એવાં-એવાં ગીત ઘર માં હોવાં જોઈએ, જેનાથી બાપ અને વારસા ની ઝડ યાદ આવે છે. બાપની યાદ ની મસ્તી નાં ગીત હોવાં જોઈએ. તમારું બધું છે ગુપ્ત. મોટાં વ્યક્તિઓનાં તો બહુજ ઠાઠ હોય છે, તમને કોઈ ઠાઠ નથી. તમે જુઓ છો જેમાં બાબાએ પ્રવેશ કર્યો છે એમનામાં પણ કોઈ ઠાઠ ની વાત નથી. કપડા વગેરે બધું એ જ છે. તમે બુદ્ધિ થી સમજો છો કે બાબાએ આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે - અમને આ રાજ્ય ભાગ્ય આપવાં. આ પણ બાળકો જાણે છે કે આખી સૃષ્ટિમાં આ સમયે જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધાં દેહ-અભિમાન માં આવીને અનરાઈટીયસ (ખોટું) કામ કરે છે, એટલે બેસમજ કહેવાય છે. બધાંની બુદ્ધિ ને તાળું લાગેલું છે. તમે કેટલાં સમજદાર, વિશ્વ નાં માલિક હતાં. હમણાં માયાએ બિલકુલ બેસમજ બનાવી દીધાં છે, જે કોઈ કામનાં નથી રહ્યાં. બાપ ની પાસે જવાનાં માટે યજ્ઞ-તપ બહુજ કરે છે પરંતુ મળતું કંઈ નથી. આમ જ ધક્કા ખાતાં રહે છે. પરમાત્મા ને કોઈ પણ જાણતું નથી, સર્વવ્યાપી કહી દે છે, આ પણ કેટલું ખોટું થઈ જાય છે. પિતા અક્ષર બુદ્ધિ માં નથી આવતો. કરીને કોઈ કહે પણ છે, તે પણ કહેવા માત્ર. જો પરમપિતા સમજે તો બુદ્ધિ એકદમ ચમકી ઉઠે. બાપ સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે, તે છે હેવિનલી ગોડફાધર પછી આપણે કળયુગી નર્ક માં કેમ પડ્યાં છીએ! હમણાં આપણે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ કેવી રીતે પામી શકીએ છીએ, આ કોઈ ની બુદ્ધિ માં નથી આવતું. હમણાં તમને સમજ મળી છે. બાબાએ આપણને આ સ્મૃતિ અપાવી છે, જ્યારે નવી દુનિયા, નવું ભારત હતું તો આપણું રાજ્ય હતું. એક જ મત, એક જ ભાષા, એક જ મહારાજા-મહારાણી હતાં. સતયુગ માં મહારાજા-મહારાણી, ત્રેતા માં રાજા-રાણી કહેવાય છે. પછી દ્વાપર માં વામમાર્ગ શરૂ થાય છે પછી દરેક નાં કર્મો પર આધાર છે. કર્મો અનુસાર એક શરીર છોડી બીજું લે છે. હમણાં બાપ કહે છે હું તમને એવાં કર્મ શીખવાડું છું જે ૨૧ જન્મ બાદશાહી જ પામતાં રહેશે. ભલે ત્યાં પણ હદ નાં બાપ મળે છે પરંતુ ત્યાં આ જ્ઞાન નથી રહેતું કે આ રાજાઈ નો વારસો બેહદ નાં બાપે આપેલો છે. પછી દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે તો વિકારી સંબંધ થઈ જાય છે. પછી જેવાં-જેવાં કર્મ તેવાં ફળ મળે છે, દેવતા વામમાર્ગ માં ચાલ્યાં જાય છે. પછી સતયુગ નું બધું ખલાસ થઈ જાય છે. પછી કર્મો અનુસાર જન્મ લે છે. ભારત માં પૂજ્ય રાજાઓ હતાં તો પૂજારી રાજાઓ પણ હતાં. સતયુગ માં રાજા-રાણી અને પ્રજા બધાં પૂજ્ય હોય છે. પછી જ્યારે દ્વાપર માં ભક્તિ શરૂ થાય છે તો યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા પૂજારી બની જાય છે. મોટાં રાજા જે સૂર્યવંશી હતાં તે જ પૂજારી બની જાય છે પછી વૈશ્ય વંશી બની જાય છે. હમણાં તમે વાઇસલેસ (નિર્વિકારી) બનો છો. એની પ્રાલબ્ધ પછી ૨૧ જન્મ ચાલે છે પછી ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે. જે-જે પૂજ્ય દેવી-દેવતા થઈને ગયાં છે, એમનાં મંદિર બનાવીને તેમની પૂજા કરે છે. આ ફક્ત ભારત માં જ થાય છે.

આ ૮૪ જન્મોની કહાની (કથા) જે બાપ સંભળાવે છે, આ પણ ભારતવાસીઓનાં માટે છે. બીજા ધર્મ વાળા આવે જ પાછળ થી છે પછી તો વૃદ્ધિ થતાં-થતાં અસંખ્ય થઈ જાય છે. વિવિધ ભિન્ન-ભિન્ન દેવી-દેવતાઓનો રીત-રિવાજ હતો, તે ભારત નાં ગુરુઓ નો નથી. અડધાકલ્પ પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી બધાં રીત-રિવાજ જ બદલાઈ જાય છે પછી પૂજ્ય થી પૂજારી બની જાય છે. પૂજા પણ પહેલાં અવ્યભિચારી એક શિવ ની કરે છે. એમના મંદિર બનાવે છે પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં બનાવશે. એકે લક્ષ્મી-નારાયણ નું મંદિર બનાવ્યું તો બીજા પણ બનાવશે. પછી રામ-સીતા નાં મંદિર બનાવવા લાગી પડશે પછી કળયુગ માં જુઓ ગણેશ, હનુમાન, ચંડિકા દેવી વગેરે-વગેરે નાં અનેક દેવીઓનાં ચિત્ર બનાવતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગ નાં માટે સામગ્રી પણ જોઈએ ને. જેમ બીજા કેટલું નાનું હોય છે, ઝાડ કેટલું મોટું હોય છે તેમ ભક્તિ નો વિસ્તાર થઈ જાય છે. ઢેર નાં ઢેર (અસંખ્ય) શાસ્ત્ર બનાવાય છે. હવે બાપ બાળકોને કહે છે-આ ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી બધી ખતમ થવાની છે. હમણાં મુજ બાપ ને યાદ કરો. ભક્તિ નો પ્રભાવ પણ બહુજ છે ને. કેટલી સુંદર છે. નાચ-તમાશો, ગાયન-કીર્તન વગેરે કેટલો ખર્ચો કરે છે. હમણાં બાપ કહે છે મુજ બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. આદિ સનાતન ધર્મ ને યાદ કરો. અનેક પ્રકાર ની ભક્તિ તમે જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છો. ગૃહસ્થ ધર્મ વાળા જ ભક્તિ શરૂ કરે છે. સંન્યાસીઓએ તો ભક્તિ નથી કરવાની, યજ્ઞ-તપ, દાન-પુણ્ય, તીર્થ વગેરે આ બધું ગૃહસ્થીઓનું કામ છે, ન કે સંન્યાસીઓનું. તે છે જ નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તેમનાં માટે કાયદા છે - ઘરબાર છોડી જઈ જંગલ માં રહેવું અને બ્રહ્મ તત્ત્વ ને યાદ કરવું. તે છે જ તત્ત્વ જ્ઞાની, બ્રહ્મ જ્ઞાની. તત્ત્વ અથવા બ્રહ્મ ને જ ઈશ્વર કહી દે છે. જેમ ભારતવાસી અસલ (હકીકત) માં છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં. પરંતુ હિન્દુસ્તાન માં રહે છે તો પોતાનો ધર્મ હિંદુ સમજી લીધો છે. એમ સંન્યાસી પણ આત્માઓનાં રહેવાનાં સ્થાન તત્ત્વ ને પરમાત્મા સમજી લે છે. બ્રહ્મ અથવા તત્ત્વ ને જ યાદ કરે છે. હકીકત માં સંન્યાસી જ્યારે સતોપ્રધાન છે તો જંગલ માં જઈને રહે છે, શાંતિ માં. એવું નથી કે એમને બ્રહ્મ માં જઈને લીન થવાનું છે. બાપ કહે છે - આ એમનું મિથ્યા (ખોટું) જ્ઞાન છે. લીન કોઈ થઈ ન શકે. આત્મા તો અવિનાશી છે ને, તે કેવી રીતે લીન થઈ શકે છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલું માથું કુટતા રહે છે. પછી કહે ભગવાન કોઈ ને કોઈ રૂપમાં ક્યારેક આવીને મળશે. હવે કોણ સાચું? તે કહે બ્રહ્મ થી યોગ લગાવીને બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈશું. ગૃહસ્થ વાળા કહે છે કે ભગવાન કોઈ ને કોઈ રૂપ માં આવશે. પતિતો ને પાવન બનાવશે. એવું નથી કે ઉપર થી પ્રેરણા દ્વારા જ શીખડાવશે. શિક્ષક ઘરે બેઠાં પ્રેરણા કરશે શું! પ્રેરણા અક્ષર છે નહીં. પ્રેરણા થી કોઈ કામ નથી થતું. ભલે શંકર ની પ્રેરણા થી વિનાશ કહેવાય છે પરંતુ છે આ ડ્રામા ની નોંધ. એમને આ મુસળ વગેરે બનાવવાનાં જ છે. પ્રેરણા ની વાત જ નથી. મનુષ્ય તો કહી દે છે કે ભગવાન ની પ્રેરણા થી બધું થાય છે અથવા કહે છે કે શંકર ની આંખો ખુલવાથી જ પ્રલય થઈ ગયો. આ બધી કથાઓ છે, અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. કોઈનાં પણ મંદિરમાં જશે તો કહેશે અચતમ કેશવમ્... અર્થ કાંઈ નથી સમજતાં. કોઈ પણ પોતાનાં મોટાઓની મહિમા નથી જાણતાં. ધર્મ સ્થાપક ને ગુરુ કહી દે છે. હકીકત માં એમને ગુરુ કહેવું ખોટું છે. કાઈસ્ટ કોઈ ગુરુ થોડી છે. તે તો ફક્ત ધર્મ સ્થાપન કરે છે. ગુરુ એમને કહેવાય છે જે સદ્ગતિ કરે. તે તો ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે. એમની પાછળ એમની વંશાવલી આવે છે. સદ્ગતિ તો કોઈની કરતાં જ નથી. તો એમને ગુરુ કેવી રીતે કહેવાશે. ગુરુ તો એક જ છે, જેમને સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા કહેવાય છે. ભગવાન બાપ જ આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. મુક્તિ-જીવન મુક્તિ આપે છે. એમની યાદ ક્યારેય કોઈ થી છૂટી ન શકે. મનુષ્ય હેં ભગવાન, હેં ઈશ્વર કહી એક બાપ ને યાદ કરે છે કારણ કે તે છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. બાપ સમજાવે છે આ આખી રચના છે. રચયિતા બાપ હું જ છું - બધાંને સુખ આપવા વાળા, વારસો આપવા વાળા એક જ બાપ થયાં. ભાઈ-ભાઈ ને વારસો આપી ન શકે. વારસો હંમેશા બાપ થી મળે છે. હું બધાં બેહદ નાં બાળકો ને બેહદ નો વારસો આપું છું એટલે જ મને યાદ કરે છે હેં પરમાત્મા ક્ષમા કરો. સમજતાં કાંઈ પણ નથી.

બાપ કહે છે - હું કાંઈ આમનાં પોકારવાથી નથી આવતો. આ તો ડ્રામા માં બનેલું છે. ડ્રામા માં મારો આવવાનો પાર્ટ પણ નોંધાયેલો છે. અનેક ધર્મ વિનાશ, એક ધર્મ ની સ્થાપના અથવા કળયુગ નો વિનાશ, સતયુગ ની સ્થાપના કરવાની હોય છે. હું પોતાનાં સમય પર પોતેજ આવું છું. આ ભક્તિમાર્ગ નો પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. હવે જ્યારે ભક્તિ માર્ગ નો પાર્ટ પૂરો થાય છે ત્યારે આવેલો છું. કલ્પ પહેલાં પણ બાબા તમે બ્રહ્મા તન માં આવ્યાં હતાં. આ જ્ઞાન હમણાં તમને મળે છે. પછી ક્યારેય નહીં મળશે. આ છે જ્ઞાન, તે છે ભક્તિ. જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ છે ચઢતી કળા. કહેવાય છે સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ. જનક ને સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળી હતી ને, પરંતુ શું એક જનકે જ જીવનમુક્તિ પામી? જીવનમુક્તિ તો બધાં પામે છે ને. આખું વિશ્વ પામે છે. સદ્ગતિ કે જીવનમુક્તિ એક જ અક્ષર છે. જીવનમુક્તિ અર્થાત્ જીવન ને મુક્ત કરે છે - આ રાવણ રાજ્ય થી. બાબા જાણે છે બાળકો ની કેટલી

દુર્ગતિ થઈ ગઈ છે, બિલકુલ દુઃખી થઈ ગયાં છે. એમની પછી સદ્ગતિ થવાની છે. પહેલાં મુક્તિ માં જઈને પછી જીવનમુક્તિ માં આવશે. શાંતિધામ થી પછી સુખધામ માં આવશે. આ ચક્ર નું રહસ્ય બાપે સમજાવ્યું છે. બાપ કહે છે - આ સમયે આખી સૃષ્ટિ નું ઝાડ જડજડીભૂત, તમોપ્રધાન થઈ ગયું છે એટલે કોઈ પણ પોતાને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં સમજતાં નથી. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં કારણ કે દેવતાઓ પવિત્ર હતાં. અમે અપવિત્ર પતિત પોતાને દેવતા કેવી રીતે કહેવડાવીએ એટલે કહેવાય છે - આ વિકારો ને છોડતાં જાઓ. આ વિકાર વગેરે અડધાકલ્પ થી રહે છે. હમણાં એક જન્મ માં આને છોડવાં, એમાં મહેનત લાગે છે. મહેનત વગર થોડી વિશ્વ નાં માલિક બનશો. બાપ ને યાદ કરશો ત્યારે જ તમે પોતાને રાજાઈ નું તિલક આપશો અર્થાત્ રાજાઈ નાં અધિકારી બનશો. જેટલું સારી રીતે યાદ કરશો, શ્રીમત પર ચાલશો તો તમે રાજાઓનાં રાજા બનશો. ભણાવવા વાળા શિક્ષક તો આવ્યાં છે ભણાવવાં. આ પાઠશાળા છે જ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની. નર થી નારાયણ બનાવવાની કથા સંભળાવે છે. આ કથા કેટલી નામીગ્રામી છે. આને અમર કથા, સત્યનારાયણ ની કથા, તીજરી ની કથા પણ કહે છે.

જુઓ, ગીત કેટલું સારું છે. બાબા આપણ ને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે, જે માલિકપણું કોઈ લૂટી ન શકે. કોઈ ધરતીકંપ વગેરે નહીં થશે. ત્યાં વિધ્ન ની કોઈ વાત જ નથી. એવું અટલ, અખંડ, પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ નું રાજ્ય તમે હમણાં પામી રહ્યાં છો. કલ્પ પહેલાં માફક દર ૫ હજાર વર્ષ પછી ભારત સ્વર્ગ બને છે. તમે જાણો છો હમ સો દેવતા (આપણે જ દેવતા) હતાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં આવીને આ બનીએ છીએ. ફરી હમ સો દેવતા બનીશું. આને કહેવાય છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં પોતાને રાજાઈ નું તિલક આપવાનાં માટે યાદની મહેનત કરવાની છે. બધાં વિકારોને છોડી દેવાનાં છે.
2. બ્રહ્મા બાપ સમાન સાધારણ અને ગુપ્ત રહેવાનું છે. બહાર નો ઠાઠ વગેરે નથી કરવાનો. પોતાનાં ભવિષ્ય રાજાઈ નાં નશા માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- નોલેજ કુલ , પાવરકુલ અને લવકુલ સ્વરૂપ દ્વારા દરેક કર્મ માં સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ જ્યારે વાણી દ્વારા સેવા કરો છો તો મન્સા પાવરકુલ (શક્તિ શાળી) હોય. મન્સા દ્વારા બીજાઓની મન્સા ને ચેન્જ (પરીવર્તન) કરો, અર્થાત્ મન્સા દ્વારા મન્સા ને કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) કરો અને વાણી દ્વારા લાઈટ-માઈટ આપીને નોલેજકુલ બનાવો અને કર્મણા અર્થાત્ સંપર્ક તથા પોતાની રમણીક એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) થી એમને સાચાં પરિવાર નો અનુભવ કરાવો. આમ જ્યારે ત્રણેય સ્વરૂપ માં રહીને દરેક કર્મ કરશો તો સિદ્ધિ સ્વરૂપ સ્વતઃ બની જશે.

સ્લોગન :- પોતાની પાસે શુદ્ધ સંકલ્પો ની શક્તિ જમા કરો તો આ શક્તિ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - નામ - રુપ થી ન્યારી કોઈ પણ વસ્તુ નથી હોતી , આત્મા તથા પરમાત્મા ને પણ નામ - રુપ થી ન્યારા નહીં કહેશું , એમાં પણ અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે ”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા ને ભોળાનાથ કહીને યાદ કરે છે, એમને ભોળા કેમ કહ્યાં છે?

ઉત્તર :- કારણ કે બાપ જ અહિલ્યાઓ, ગણિકાઓ, કુબ્જાઓ નો ઉદ્ધાર કરે છે. તેમને વિશ્વની રાજાઈ નો વારસો આપી દે છે. મનુષ્ય તો બાપ નાં માટે કહી દેશે - દુઃખ પણ એ આપે, સુખ પણ એ આપે, પરંતુ બાબા કહે છે હું તો આપ બાળકોનાં માટે સુખ નું રાજ્ય સ્થાપન કરું છું. મને દુઃખહર્તા સુખ કર્તા કહે છે. વિચાર કરો કે હું બાપ પોતાનાં બાળકોને દુઃખ કેવી રીતે આપી શકું.

ગીત :- દૂર દેશ કા રહને વાલા.....

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું અર્થાત રુહોએ આ શરીર ની કાન રુપી કર્મેન્દ્રિય દ્વારા ગીત સાંભળ્યું - દૂરદેશ થી મુસાફર આવ્યાં છે. તમે બધાં મુસાફર છો ને. જે બધાં મનુષ્ય માત્ર આત્માઓ છે તે બધાં મુસાફર છે. આત્માઓનું કોઈ પણ ઘર નથી. આત્મા છે નિરાકાર. નિરાકારી દુનિયામાં રહેવા વાળી નિરાકારી આત્માઓ છે. તેને કહેવાય છે નિરાકારી આત્માઓનું ઘર, દેશ અથવા લોક. આને જીવ આત્માઓ નો દેશ કહેવાય છે. તે છે આત્માઓનો દેશ પછી જ્યારે આત્માઓ અહીંયા આવીને શરીર માં પ્રવેશ કરે છે તો નિરાકાર થી સાકાર બની જાય છે. એવું નથી કે આત્માનું કોઈ રુપ નથી. રુપ પણ જરૂર છે, નામ પણ છે. આટલી નાની આત્મા કેટલો પાર્ટ ભજવે છે - આ શરીર દ્વારા. દરેક આત્મા માં પાર્ટ ભજવવાનો કેટલો રેકોર્ડ ભરેલો છે. રેકોર્ડ એકવાર ભરાઈ જાય છે પછી કેટલું પણ રિપીટ કરો, તે જ ચાલશે. તેવી રીતે આત્મા આ શરીરની અંદર રેકોર્ડ છે, તેમાં ૮૪ જન્મોનો પૂરો પાર્ટ ભરેલો છે. જેમ આત્મા નિરાકાર છે તેમ બાપ પણ નિરાકાર છે. ક્યાંક-ક્યાંક શાસ્ત્રો માં લખી દીધું છે એ નામ-રુપ થી ન્યારા છે. પરંતુ નામ-રુપ થી ન્યારી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. આકાશ પણ પોલાર છે, નામ-રુપ તો છે ને. વગર નામ ની કોઈ પણ વસ્તુ હોતી નથી. મનુષ્ય સમજે છે પરમપિતા નામ-રુપ થી ન્યારા છે. જો નામ નથી તો રુપ પણ નથી, દેશ પણ નથી. પછી તો કાંઈ પણ ન હોઈ શકે. બોલાવે પણ છે દૂરદેશ નાં રહેવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા. હવે દૂરદેશ માં આત્માઓ રહે છે, આ સાકાર દેશ છે, આમાં બે નું રાજ્ય ચાલે છે - રામરાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય. અડધોકલ્પ છે રામરાજ્ય, અડધોકલ્પ છે રાવણ રાજ્ય. આ બાળકોને સમજાવાયું છે કે સતયુગ થી ઈશ્વરીય રાજ્ય શરૂ થાય છે, રામરાજ્ય સ્થાપન કરવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા છે. એ ક્યારેય રાવણ રાજ્ય સ્થાપન કરી ન શકે. બાપ બાળકોનાં માટે ક્યારેય દુઃખનું રાજ્ય થોડી બનાવશે. કહે છે ઈશ્વર જ દુઃખ સુખ આપે છે. બાપ કહે છે હું બાળકોને દુઃખ કેવી રીતે આપી શકું. મારું તો નામ જ છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. આ તો મનુષ્યોની ભૂલ છે. ઈશ્વર ક્યારેય દુઃખ નહીં આપશે. આ સમયે છે જ દુઃખધામ. અડધોકલ્પ રાવણ રાજ્ય માં દુઃખ જ મળે છે સુખ ની રત્તી નથી. સુખધામ માં ક્યારેય દુઃખ હોતું નથી. બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. આને નવી દુનિયા તો કોઈ પણ નહીં કહેશે. નવી દુનિયા નું નામ જ છે સ્વર્ગ. તે જ ફરી જૂની દુનિયા બને છે. નવી વસ્તુ જ્યારે જૂની, ખરાબ દેખાય છે તો જૂની વસ્તુ ને ખલાસ કરાય છે. મનુષ્ય વિષ (વિકારો) ને જ સુખ સમજે છે. ગવાય પણ છે અમૃત છોડ વિષ કાહે કો ખાએ. ગ્રંથ માં ગુરુનાનક નાં પણ અક્ષર છે. અશંખ ચોર.... બાપની મહિમા ગાય છે, તમે જે આવીને કરશો તેનાથી ભલું જ થશે. નહીં તો રાવણ રાજ્ય માં મનુષ્ય ખરાબ કામ જ કરશે. બાપ જ આવીને મૂત પલીતી કપડા ધોવે છે. ગ્રંથ માં ખૂબ લખ્યું છે. સિંધી લોકો ગ્રંથ રાખે છે. હવે આ તો કોઈ સિક્કમ ધર્મ વાળા છે નહીં. આ તો છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં. સિક્કમ નાં છે ગુરુનાનક, તેમને દાઢી, વાળ હતાં. તો બધાં સિક્કમો ને દાઢી વાળ હોવાં જોઈએ. આજકાલ તો દાઢી રાખતાં નથી. બહુજ ફેશનેબલ બની ગયાં છે. નહીં તો ફોલો (અનુકરણ) કરવું જોઈએ ને. અમે ગુરુનાનક નાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) છીએ તો ગુરુનાનક ને ફોલો કરવાં જોઈએ ને. આ તો બાળકો ને હમણાં ખબર પડી છે કે ગુરુનાનક ને ૫૦૦ વર્ષ થયાં પછી ક્યારે આવશે? તમે ઝટ બતાવશો. કોઈ થી પણ પૂછો એ તો બતાવો કે ગુરુનાનક ક્યારે આવશે? તો કહેશે તેમની આત્મા જ્યોતિ જ્યોત સમાઈ ગઈ. આવશે પછી કેવી રીતે. તમે કહેશો આજ થી ૪૫૦૦ વર્ષ પછી ગુરુનાનક ફરી આવશે. તમારી બુદ્ધિમાં આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ચક્ર

લગાવતી રહે છે. બુદ્ધ, ક્રાઈસ્ટ વગેરે બધાનાં માટે કહેશે આ સમય તમોપ્રધાન છે, કબ્રદાખિલ છે. આને કયામત (મોત) નો સમય કહેવાય છે. બધાં મનુષ્ય માત્ર જેમ કે મરેલાં પડ્યાં છે. બધાંની જ્યોત જેમ બુઝાવેલી છે. બાપ આવે છે બધાંને જગાડવાં. બાળકો જે કામ ચિતા પર બેસી ભસ્મ થઈ ગયાં છે તેમને અમૃત વર્ષા થી જગાવીને સાથે લઈ જશે. માયાએ કામ-ચિતા પર બેસાડી કબ્રદાખિલ કરી દીધાં છે. સૂઈ ગયાં છે. હવે બાપ અમૃત પીવડાવે છે. અમૃતસર નામ એટલે રાખ્યું છે. બાપ આવીને અમૃત પીવડાવે છે. હવે ક્યાં જ્ઞાન અમૃત, ક્યાં પાણી ની વાત! સિક્કમ લોકો નો મોટો દિવસ હોય છે તો ખૂબ ધામધૂમ થી તળાવ ને સાફ કરે છે, માટી નીકાળે છે એટલે નામ જ રાખ્યું છે-અમૃતસર. અમૃત નું તળાવ. હવે ગુરુનાનક સાહેબ તો કોઈ જ્ઞાન સાગર છે નહીં. તેમણે પણ બાપની મહિમા કરી છે. પોતે કહે છે એકોઅંકાર (એક ઓમકાર), સતનામ, એ સદૈવ સત્ય બોલવા વાળા છે. સત્યનારાયણ ની કથા છે ને. સિંધુવર્તી લોકો બહાર જાય છે તો સત્યનારાયણ ની કથા કરાવે છે. સમજે છે સત્યનારાયણ ની કથા થી સેફ્ટી (સુરક્ષિત) થી પાર થઈ જઈશું. અમરકથા, તિજરી ની કથા કેટલી ભક્તિમાર્ગ માં કથાઓ સાંભળતાં આવ્યાં છે. કહે છે શંકરે પાર્વતી ને કથા સંભળાવી. તે તો સૂક્ષ્મવતન માં રહેવા વાળા ત્યાં પછી કથા કઈ સંભળાવી? આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. હકીકત માં તમને અમરકથા સંભળાવી અમરલોક લઈ જવા આવ્યો છું. મૃત્યુલોક થી અમરલોક માં હું લઈ જાઉં છું. બાકી સૂક્ષ્મવતન માં પાર્વતીએ શું દોષ કર્યો જે આવીને તેમને કથા સંભળાવશે. હવે તમે સમજો છો આપણે નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનીએ છીએ. આ છે અમરલોક માં જવાનાં માટે સાચી સત્યનારાયણ ની કથા, તિજરી ની કથા. આપ આત્માઓ ને હવે જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે.

બાપ સમજાવે છે તમે જ ગુલ-ગુલ પૂજ્ય હતાં પછી ૮૪ જન્મોનાં પછી તમે જ પુજારી બનો છો એટલે ગવાયેલું છે - આપેહી પૂજ્ય આપેહી પુજારી (પોતેજ પૂજ્ય પોતેજ પુજારી). બાપ કહે છે - હું તો સદૈવ પૂજ્ય છું. તમને આવીને પુજારી થી પૂજ્ય બનાવું છું. કહે છે હેં રામ આવીને અમને પાવન બનાવો. બધાં ભગત પોકારે છે. આત્મા પોકારે છે ને - હેં પતિત-પાવન. હવે તમે સમજો છો કે ગીતા કોઈ કૃષ્ણએ નથી સંભળાવી, પાવન બનાવવા વાળા એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે. એક જ રામ. તો બાપ સમજાવે છે કે ઓપીનિયન (અભિપ્રાય) લેતાં રહો કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી. ગીતા નાં ભગવાન શિવ છે, ન કે કૃષ્ણ. પહેલાં તો પૂછો ભગવાન કોને કહેવાય છે - નિરાકાર ને કે સાકાર ને? કૃષ્ણ તો છે સાકાર, શિવ છે નિરાકાર. એ ફક્ત આ તન ની લોન (આધાર) લે છે. બાકી માતાનાં ગર્ભ થી જન્મ નથી લેતાં. પ્રથમ નંબર ગર્ભ માં આવવા વાળી છે કૃષ્ણ ની આત્મા. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ સૂક્ષ્મ શરીરધારી છે. શિવ ને શરીર નથી. અહીંયા આ લોક માં સ્થૂળ શરીર છે. બાપ ની મહિમા છે પતિત-પાવન, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. સર્વ નાં લિબરેટર (મુક્તિદાતા), દુઃખહર્તા સુખકર્તા. અચ્છા, સુખ ક્યાં હોઈ શકે છે? સુખ મળશે બીજા જન્મ માં. જ્યારે રાવણ ની દુનિયા ખતમ થઈ સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ જશે. અચ્છા, લિબરેટ (મુક્ત) કોનાથી કરે છે? રાવણ નાં દુઃખ થી. આ તો દુઃખધામ છે ને. અચ્છા પછી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ બને છે. આ શરીર તો અહીંયા જ ખતમ થઈ જાય છે. બાકી આત્માઓને લઈ જાય છે. બધાંને દુઃખ થી છોડાવી, પવિત્ર બનાવી ઘરે લઈ જાય છે. મનુષ્ય જ્યારે લગ્ન કરી આવે છે તો પહેલાં હોય છે પતિ, પાછળ હોય છે બ્રાઈડ (પત્ની). પછી બારાત (જાન) હોય છે. હવે તમારી માળા પણ એવી જ છે. ઊપર માં છે શિવબાબા ફૂલ, પહેલાં ફૂલ ને નમસ્કાર કરશે. પછી યુગલ દાણા બ્રહ્મા-સરસ્વતી, પછી છો તમે, જે બાબાનાં મદદગાર બાળકો છો. ફૂલ શિવબાબા ની યાદ થી જ સૂર્યવંશી વિષ્ણુ ની માળા બની છે. બ્રહ્મા-સરસ્વતી સો (તે) લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. દેવતા, ક્ષત્રિય.... પછી શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બની આ નોલેજ લઈને લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. આ માળા તેમની બનેલી છે. આ બ્રહ્મા-સરસ્વતી જ રાજા-રાણી બનશે. તેમણે મહેનત કરી છે, ત્યારે પૂજાય છે. કોઈને ખબર નથી કે માળા શું વસ્તુ છે. એમ જ માળા ફેરવતાં રહે છે. ૧૬, ૧૦૮ ની પણ માળા હોય છે. મોટાં-મોટાં મંદિરો માં રખાય છે. પછી કોઈ ક્યાંથી ખેંચશે, કોઈ ક્યાંથી. બાબા બોમ્બે માં લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં જતાં હતાં. માળા જઈને ફેરવતાં હતાં, રામ-રામ જપતાં હતાં. ફૂલ શિવબાબા છે ને. ફૂલોને જ રામ-રામ કહે છે પછી આખી માળા પર માથું ટેકવે છે. જ્ઞાન તો કાંઈ પણ છે નહીં. પાદરી લોકો પણ હાથ માં માળા ફેરવતાં રહે છે. પૂછો કોની માળા ફેરવતાં રહો છો? કહેશે ક્રાઈસ્ટ ની યાદ માં માળા ફેરવીએ છીએ. તેમનાં મોટાં પોપ પાદરી હોય છે તો તે પછી પોપો ની માળા હશે. તે બધાનાં ચિત્ર છે. પોપો નું કેટલું માન છે. તેમને પોતાને ખબર નથી કે ક્રાઈસ્ટ ની આત્મા ક્યાં છે! તમે જાણો છો કે ક્રાઈસ્ટ ની આત્મા પણ હમણાં બેગર (કંગાળ) રૂપ માં છે. તમે પણ હમણાં બેગર ટુ પ્રિન્સ (કંગાળ થી ભરપુર) બની રહ્યાં છો. ભારત જ પ્રિન્સ હતું, હવે બેગર છે ફરી પ્રિન્સ બને છે. બનાવવા વાળા છે એક રુહાની બાપ. બેગર થી પ્રિન્સ બનો છો. એક પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ ની

કોલેજ પણ છે, જ્યાં જઈને તે ભણે છે. તમે અહીંયા ભણીને ૨૧ જન્મોનાં માટે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ સ્વર્ગ માં બનો છો. નોલેજ થી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો.

હવે તમે સમજો છો જે શ્રીકૃષ્ણ સતયુગ નાં પ્રિન્સ હતાં તે ૮૪ જન્મો નાં પછી બેગર બન્યાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દેવી-દેવતાઓ કેટલાં સાહુકાર હતાં. હવે તે જ કંગાળ બેગર બન્યાં છે. આ વાતો ફક્ત તમે જ સાંભળી શકો છો. ભગવાનુવાચ - એ બધાનાં ફાધર (પિતા) છે. તમે ગોડ ફાધર થી સાંભળો છો. ગીતામાં ફક્ત ભૂલ એ કરી દીધી છે જે શિવ ભગવાનુવાચ નાં બદલે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનુવાચ નામ નાખી દીધું છે એટલે ગવાય છે જુઠ્ઠી (ખોટી) દુનિયા. આ સમયે આખી દુનિયા કાંટાઓનું જંગલ બની ગઈ છે. બોમ્બે માં બબુલનાથ નું મંદિર છે. બાપ આવીને આ કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવે છે. બધાં એક-બીજા ને કાંટા લગાવે છે અર્થાત્ કામ-કટારી ચલાવે છે, એટલે આને કાંટાઓનું જંગલ કહેવાય છે. સતયુગ ને ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાન નો બગીચો) કહેવાય છે. તે જ ફ્લાવર્સ (ફૂલો), કાંટા બને છે પછી કાંટા થી ફૂલ બને છે. સતયુગ માં ક્યારેય રાવણ ને નથી બાળતાં. રાવણ જૂનો દુશ્મન છે ભારત નો. તમારી લડાઈ છે રાવણ થી, જેમણે અડધોકલ્પ દુઃખ આપ્યું છે. અંતે મોટી લડાઈ પણ થશે. સાચ્યો-સાચ્યો દશેરા થવાનો છે. રાવણ રાજ્ય જ ખલાસ થઈ જશે, તમને પછી સોનાનાં મહેલ મળી જશે. હવે તમે રાવણ પર જીત પહેરી સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. બાબા આખાં વિશ્વ નું રાજ્ય ભાગ્ય આપે છે એટલે તેમને શિવ ભોળા ભંડારી કહે છે. ગણિકાઓ, અહિલ્યાઓ, કુબ્જાઓ બધાં ને બાપ વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. કેટલાં ભોળા છે. આવે પણ પતિત દુનિયામાં, પતિત શરીર માં છે. બાકી જે સ્વર્ગ નાં લાયક નથી તે વિકારો ને છોડી નથી શકતાં. બાપ કહે છે - બાળકો હવે આ અંતિમ જન્મ તમે પાવન બનો. આ વિકાર પોઈઝન (ઝેર) છે જે તમને આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખી બનાવે છે. શું તમે આ એક અંતિમ જન્મ તેને છોડી ન શકો? હું તમને અમૃત પીવડાવી અમર બનાવું છું. છતાં પણ તમે પવિત્ર નથી બનતાં. વિકારો વગર, સિગરેટ વગર, દારુ વગર રહી નથી શકતાં. હું બેહદ નો બાપ કહું છું તમે એક જન્મ પવિત્ર બનો તો હું સ્વર્ગનાં માલિક બનાવીશ.

તમે જાણો છો બાપ આવ્યાં જ છે આખી દુનિયા ને દુઃખ થી લિબરેટ કરી સુખધામ, શાંતિધામ માં લઈ જવાં. હવે બધાં ધર્મો નો વિનાશ થઈ જશે. એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. ગ્રંથ માં પણ પરમપિતા પરમાત્મા ને અકાળમૂર્ત કહે છે. બાપ છે મહાકાળ. તે કાળ તો એક-બીજાને લઈ જશે, હું તો બધી આત્માઓ ને લઈ જઈશ, એટલે મહાકાળ કહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ અંતિમ જન્મ માં જ્ઞાન અમૃત પીને અમર બનવાનું છે. સ્વયં ને સ્વર્ગમાં ચાલવાનાં લાયક બનાવવાનાં છે. ખરાબ આદતો ને છોડી દેવાની છે.
2. હવે ભણતર ભણીને ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગ માં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાનું છે. સાચ્યી-સાચ્યી સત્યનારાયણ ની કથા સાંભળી નર થી નારાયણ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- એક સેકન્ડનાં દૃઢ સંકલ્પ થી સ્વયં નું તથા વિશ્વ નું પરિવર્તન કરવા વાળા રુહાની જાદૂગર ભવ જેવી રીતે જાદૂગર થોડાં સમયમાં બહુ વિચિત્ર ખેલ દેખાડે છે, તેવી રીતે આપ રુહાની જાદૂગર પોતાની રુહાનિયત ની શક્તિ થી આખાં વિશ્વ ને પરિવર્તન માં લાવવા વાળા છો, કંગાળ ને ડબલ તાજધારી બનાવવા વાળા છો. સ્વયંને બદલવાનાં માટે ફક્ત એક સેકન્ડ નો દૃઢ સંકલ્પ ધારણ કરો છો કે હું આત્મા છું અને વિશ્વ ને બદલવાનાં માટે સ્વયં ને વિશ્વ નાં આધાર મૂર્ત, ઉદ્ધાર મૂર્ત સમજી વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્યમાં સદા તત્પર રહો છો એટલે સૌથી મોટાં રુહાની જાદૂગર તમે છો.

સ્લોગન :- જે સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્માઓ છે તેઓ ક્યારેય પર-અધીન ન થઈ શકે.

“ મીઠા બાળકો - આ બેહદ નાં ડ્રામા માં હીરો - હીરોઈન નો પાર્ટ તમારો છે , બાપ નો નહીં , બાપ નાં પાસે ફક્ત પતિતો ને પાવન બનાવવાની હુનર (કળા) છે ”

પ્રશ્ન :- બ્રહ્મા નાં ચિત્ર ને જોઈ જે પ્રશ્ન ઉઠાવે છે, એમને કયું રહસ્ય સમજાવવાનું છે?

ઉત્તર :- એમને સમજાવો કે આ આદિ સો અંત વાળી આત્મા છે. જે ફર્સ્ટ (પ્રથમ) પ્રિન્સ (રાજકુમાર) શ્રીકૃષ્ણ છે, એમનાં જ લાસ્ટ (અંતિમ) જન્મ માં બાપ આવે છે. આ પતિત તન છે, એમને જ પાવન બનવાનું છે. આ કોઈ ભગવાન નથી. ભગવાન તો એવર-પ્યોર (સદા પવિત્ર) છે. એમણે આમનાં તન નો આધાર લીધો છે.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી....

ઓમ શાંતિ ! બાપે બાળકોને સમજાવ્યું છે કે શાંતિ નાં માટે કોઈ બહાર દર-દર ધક્કા નથી ખાવાનાં. જેમ હઠયોગી સંન્યાસી સમજે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં શાંતિ મળી ન શકે. શાંતિ જંગલ માં મળે છે. પરંતુ બાપ સમજાવે છે શાંતિ ત્યાં પણ ન મળી શકે. આનાં પર એક કથા અથવા દૃષ્ટાંત સંભળાવે છે કે રાણી નાં ગળા માં હાર પડ્યો હતો અને શોધતી હતી બહાર....એમ શાંતિ તો તમારા ગળા માં પડી છે. બહાર ક્યાં શોધો છો. બાપ આવીને સમજાવે છે બાળકો, તમારી આત્મા નો સ્વધર્મ છે જ શાંત. આ શરીર તો તમારી કર્મેન્દ્રિયો છે, જેનાથી તમારે પાર્ટ ભજવવો પડે છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આત્મા કોઈ નાની-મોટી નથી થતી, ન વિનાશ થાય છે. હાં આત્મા પતિત બને છે, એને જ પાવન બનવાનું હોય છે. આત્માને પહેલાં કિશોર શરીર મળે છે પછી યુવા, વૃદ્ધ થાય છે. આત્મા તો છે જ એકરસ. પહેલાં-પહેલાં તો આત્મા ને જાણવાની હોય છે. હું આત્મા જ બેરિસ્ટર (વકીલ) વગેરે બનું છું. આને કહેવાય છે - આત્મ-અભિમાની ભવ. બાપ સમજાવે છે બાળકો તમે દેહ-અભિમાની બની પડ્યાં છો એટલે પોતાને શરીર સમજી લો છો, આ ભુલી જાઓ છો કે હું આત્મા છું, આ મારું શરીર છે. તો પોતે અનુભવ કરવાનો છે. ૮૪ જન્મ પણ આત્મા લે છે. હમણાં બાપે સમજાવ્યું છે જે બ્રાહ્મણ બન્યાં છે તે જ પછી દેવતા બનવા વાળા છે. એવું પણ નથી કે બધાં ૮૪ જન્મ લે છે. કોઈ પહેલાં આવશે, કોઈ ૫૦-૧૦૦ વર્ષ પછી પણ આવતાં રહેશે. કોઈનાં ૮૦-૮૨, કોઈનાં કેટલાં જન્મ હશે. મનુષ્ય તો ૮૪ લાખ જન્મ કહી દે છે, એનાથી પણ સટિસ્ફાય (સંતુષ્ટ) નથી થતાં પછી કહી દે કણ-કણ માં ભગવાન છે. હમણાં ભગવાન કહે છે કે હું કોઈ મનુષ્ય તન માં પણ નથી તો જાનવર, પથ્થર, ઠિક્કર કણ-કણ માં કેવી રીતે હોઈશ. બાપે સમજાવ્યું છે નંબરવન જ છેલ્લા નંબર માં તમોપ્રધાન બને છે. હું પોતે કહું છું કે હું અનેક જન્મો નાં અંતમાં સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. જેણે પૂરાં ૮૪ જન્મ લીધાં છે તે તો જરૂર પતિત હશે. પાવન તો હોઈ ન શકે. બાપ પોતે કહે છે પ્રથમ નંબર માં છે શ્રી કૃષ્ણ, ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (પ્રથમ રાજકુમાર). શ્રી નારાયણ તો પછી બને છે, જ્યારે મોટાં થાય છે. તે પણ ૨૦-૨૫ વર્ષ ઓછાં થઈ જાય છે. એમનાં પણ પૂરાં ૮૪ જન્મ નહીં કહેશું. નંબરવન છે શ્રીકૃષ્ણ. ભલે તે જ પછી સ્વયંવર પછી નારાયણ બને છે. પરંતુ હિસાબ તો બાળકોએ કરવાનો છે ને. પૂરાં ૮૪ જન્મ, ૫ હજાર વર્ષ શ્રીકૃષ્ણ નાં જ કહેવાશે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે હું કલ્પ-કલ્પ એ જ તન માં આવું છું, જેનો આદિ થી લઈને અંત સુધી પાર્ટ છે. બીજા કોઈમાં આવી ન શકું. હિસાબ છે ને. બ્રહ્મા જ પ્રથમ નંબર થયાં. હું બીજા કોઈમાં આવી કેવી રીતે શકું. તમને ઘણાં લોકો પૂછે છે ફક્ત એક જ બ્રહ્મા માં કેમ આવે છે! પરંતુ આ હિસાબ છે ને. આ સમજવાની વાતો છે. ગવાયેલું પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. વિષ્ણુ કે શંકર દ્વારા સ્થાપના નથી કરતાં. આ બીજા કોઈનું કામ નથી. મનુષ્ય રચતા અને રચના ને નથી જાણતાં. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. બની બનાઈ બન રહી.....ચિંતા તાકી કીજીયે... આ હમણાંની વાત છે, જે થવાનું છે તે જ થાય છે. તે બદલાઈ ન શકે. આજે જે કાંઈ થાય છે તે ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી થશે. બાબાએ સમજાવ્યું પણ હતું - કોઈ પણ વાત એવી જુઓ તો બોલો આ કોઈ નવી વાત નથી. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ થયું હતું. એકદમ એવું લખી દો. પછી ભલે તે આવીને પૂછે, લખવામાં કાંઈ વાંધો નથી. આ લડાઈ પહેલાં લાગી હતી, નથિંગ ન્યુ (કાંઈ નવું નથી.) મહાભારત ની લડાઈ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ થઈ હતી. કિશ્વને ભારતમાં આવીને રાજ્ય છિનવ્યું, નથિંગ ન્યુ. ફરી કલ્પ પછી પણ આમ જ થશે. આ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રિપીટ થતી રહે છે. હમણાં ફરીથી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના

થઈ રહી છે. જેમનાં ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં છે તે જ પહેલાં નંબર માં લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. આ બધું રહસ્ય બાપ જ બેસી સમજાવે છે. બાપ કહે છે - હું મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું બીજરૂપ છું, આને ઉલ્ટું ઝાડ કહેવાય છે. આ કલ્પવૃક્ષ ની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. સ્વસ્તિક માં ૪ ભાગ એક સરખા જોશો. યુગ એ સરખા છે, એમાં ફર્ક નથી પડતો.

બાપ સમજાવે છે કે જુઓ દુનિયામાં તો શું-શું થઈ રહ્યું છે. કોઈ ચંદ્ર પર જાય, કોઈ આગ પર, કોઈ પાણી પર ચાલવાનું શીખે છે. આ બધું છે ફાલતું, તેમાં કોઈ પણ ફાયદો નથી. મનુષ્ય પાવન બની મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં તો જઈ ન શકે. કાંઈ પણ કરે પરંતુ પાછાં ઘરે જઈ ન શકે. આત્માને પોતાનું ઘર અને બાપ નું ઘર ભુલાઈ ગયું છે. આત્મા પોતાને જ ભૂલી દેહ-અભિમાની બની પડી છે. પછી મંદિરો માં જઈને મહિમા ગાયે છે. આપ સર્વગુણ સંપન્ન, અમે નીંચ પાપી છીએ. પોતાની ઝલાનિ (નિંદા) કરે છે. બાપ તો ક્યારેય પૂજારી નથી બનતાં. સારું પછી બીજા નંબર માં કહેશે શંકર પણ એવર (સદા) પૂજ્ય છે. તે પણ પૂજારી નથી બનતાં, તેમનો પાર્ટ જ અહીંયા નથી. આ સ્ટેજ પર પાર્ટ છે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો શું-શું પાર્ટ છે, આ દુનિયામાં કોઈને પણ ખબર નથી. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહી દે છે, અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. આ પણ ગાયે છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, કોણ કરે છે, એમનું ચિત્ર જ નથી. મુખ થી કહે છે પરંતુ તે ક્યાં છે. શિવ શું ચીજ છે, તે પણ નથી જાણતાં. આત્મા નાં માટે કહે છે ભૂકુટી નાં વચ્ચે ચમકે છે અજબ તારો...હું આત્મા અવિનાશી છું, શરીર વિનાશી છે. કેટલાં શરીર લે છે, કાંઈ પણ ખબર નથી. મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી છે, રડિયા મારતાં (બૂમો પાડતાં) રહે છે - ઓ ગોડ ફાધર. જ્યાર થી દુઃખ શરૂ થયું છે, પોકારતાં આવ્યાં છે. આ પણ સમજાવાયું છે ભારત માં જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે તો એવું નહીં બીજા ધર્મો માં પણ રાવણ રાજ્ય થઈ ગયું. ના, એમને તો પોતાનાં સમય પર સતો, રજો, તમો માં આવવાનું જ છે. આ કથા આખી ભારત પર છે. એ તો બાઈપ્લોટ છે. બાપ વચમાં જ આવે છે. ભારત જ્યારે તમોપ્રધાન બની જાય છે તો પછી આખું ઝાડ તમોપ્રધાન બની જાય છે. એમણે પણ સુખ-દુઃખ ભોગવવાનું છે. ઝાડ માં નવાં-નવાં પાન નીકળે છે. તે બહુજ શોભનીય હોય છે. નવાં ને પછી સતો રજો તમો માં જરૂર આવવાનું છે. અંત માં જે આવે છે એમનું થોડુંક માન રહે છે. એક જન્મ માં પણ સતો રજો તમો થી પાસ કરી શકે છે, પરંતુ એમની કોઈ વેલ્યુ (કિંમત) નથી રહેતી. વેલ્યુ તો એમની છે જે હીરો-હીરોઈન નો પાર્ટ ભજવે છે. એવું નહીં કહેશું બાબા જ હીરો-હીરોઈન નો પાર્ટ ભજવે છે. બાબા નાં માટે ન કહી શકાય. તે તો આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે. પોતે પતિત નથી બનતાં. તમે પતિત થી પાવન બનવાની મહેનત કરો છો. શ્રીમત પર રાજ્યોગ થી જ રાજ્ય લીધું હતું. હવે તમે ફરી લઈ રહ્યાં છો. બાબા કહે છે - હું તો રાજ્ય નથી કરતો, તમને રાજાઓ નાં રાજા બનાવું છું. હવે દુનિયામાં મનુષ્ય કહે તો બહુ છે. ભગવાનુવાચ - હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. પરંતુ એનો અર્થ ન પોતે સમજે છે, ન કોઈને સમજાવી શકે છે. ભગવાનુવાચ, તો જરૂર ભગવાન આવ્યાં હતાં ત્યારે તો કહ્યું હશે ને કે બાળકો, ભારત માં જ શિવ જયંતી, શિવરાત્રી મનાવે છે. બાપ આવે પણ છે ભારતખંડ માં. ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે. એની મહિમા ખૂબ ભારે (વધારે) છે. જેમ બાપ ની મહિમા અપરમઅપાર છે. તેમ ભારતની મહિમા પણ અપરમઅપાર છે. ભારત માં જ પરમપિતા પરમાત્મા આવીને સર્વ મનુષ્ય માત્ર ની સદ્ગતિ કરે છે. બધાંને સુખ આપે છે. એમની જન્મભૂમિ ભારત છે. ભારત જ પ્રાચીન દેશ છે. ભગવાન રાજ્યોગ શીખવાડવા ભારત માં જ આવ્યાં હતાં. પરંતુ કૃષ્ણને ભગવાન કહી દેવાથી એમની મહિમા ન રહી. ભગવાન તો છે જ એક, એમને જ સદ્ગુરુ કહેવાય છે. બાકી ગુરુ તો અનેક છે. કોઈ ધંધો શીખવાડવા વાળા ને પણ ગુરુ કહી દે છે. આજકાલ તો બધાંને અવતાર માની લે છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. જ્યારે બિલકુલ પતિત બની જાય છે ત્યારે પોકારે છે - બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો.

બાપ જ આવીને સાચી-સાચી અમરકથા સંભળાવે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે કે આપણે ૮૪ જન્મો માં કેવી રીતે આવીએ છીએ. પહેલાં સારો જન્મ પછી ઉતરતાં આવીશું. દુનિયાની પણ ઉતરતી કળા થાય છે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ સતો, રજો, તમો બને છે. સતયુગ થી પછી થોડી-થોડી ઉતરતી કળા શરૂ થઈ જાય છે. ચઢતી કળા તારે બહાને સર્વ નું ભલું. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા તો એક બાપ છે ને. તે ગુરુ લોકો તો ફક્ત શાસ્ત્ર સંભળાવે છે. સાંભળતાં-સાંભળતાં પડતાં (નીચે) જ આવ્યાં છે. બેહદ નાં બાપ આવીને બાળકો થી પૂછે છે, હું તમને એટલાં સાહૂકાર બનાવીને ગયો, એટલાં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ આપીને ગયો, તે બધું ક્યાં ગયું? લૌકિક બાપ બાળકોને પૈસા આપે છે પરંતુ બાળકો પૈસા બરબાદ કરી દે છે તો બાપ બોલાવીને પૂછે છે તમે આટલાં પૈસા ક્યાં બરબાદ કર્યા? બાળકોની પાસે પૈસા હોવાથી ઉડાવે ખૂબ છે. બાપ ધર્માત્મા છે, બાળકો વિદેશ માં જઈને લાખો રૂપિયા ઉડાવે છે. બાપ કાંઈ કરી નથી શકતાં. બાપ ફારકતી પણ ન આપી શકે (છોડી પણ ન શકે) કારણ કે દાદા

ની મિલકત છે. પરંતુ અંદર બળતાં રહે છે. બાપ નાં મરી ગયાં પછી, કોઈ-કોઈ તો એવા ગંદા બાળકો હોય છે, ૧૨ મહિના માં બધી મિલકત ઉડાવી દે છે. તે છે હદ ની વાતો. આ છે પછી બેહદ ની વાત. બેહદ નાં બાપ કહે છે તમે કેટલાં ધનવાન હતાં, વિશ્વ નાં માલિક હતાં. પછી કંગાળ કેમ બન્યાં છો? આટલું ક્યાં ગયું? બાળકો થી જ બાપ પૂછે છે - ભારતને આટલું સાહુકાર બનાવ્યું, બધાં પૈસા ક્યાં ગયાં? પછી બાપ જ બેસી સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલો ખર્ચો કરે છે. શાસ્ત્રો વગેરે નાં પાછળ કેટલો ખર્ચો કરે છે. માથું પણ ટેકતાં ગયાં, ટિપ્પડ પણ ઘસાઈ ગઈ. પૈસા વગેરે બધું ગુમાવી બેઠાં, આ છે ડ્રામા. હું તમને સાહુકાર બનાવું છું. રાવણ તમને કંગાળ બનાવે છે. ભારતવાસીઓને જ બાપ સમજાવશે ને. ભારત જ સોને કી ચીડિયા (સોનાની ચકલી) હતું, એટલું ધન હતું જે બીજા ધર્મ વાળા લૂટીને લઈ ગયાં. વિચાર તો કરો-ભારત શું હતું! આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. ભારત જ હેવન (સ્વર્ગ), ભારત જ હેલ (નર્ક). હમણાં છે નર્ક, એટલે બાબાએ સીડી પણ એવી બનાવડાવી છે જે કોઈ પણ સમજે અમે પતિત છીએ. નાનાં-નાનાં બાળકો ને પણ ચિત્ર પર સમજાવાય છે ને. નકશા વગર બાળકો શું સમજે. બાપ જ આવીને પતિત થી પાવન બનવાની સહજ યુક્તિ બતાવે છે. સહજ થી સહજ પણ છે, મુશ્કેલ થી મુશ્કેલ પણ છે. સતયુગ માં દેહી-અભિમાની રહે છે. આત્મા સમજે છે હવે શરીર મોટું થયું છે, આ જૂનું શરીર છોડી બીજું લેવાનું છે. જેમ સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે - હમણાં જઈને બાળક બનવાનું છે, જૂની ખાલ (ચામડી) છોડી દે છે. અહીંયા કોઈ મરે છે તો રડે પણ છે. બેન્ડ વાજા પણ લઈ જાય. સતયુગ માં તો ખુશી થી એક શરીર છોડી બીજું લે છે, તો ઉત્સવ મનાવે છે. અહીંયા કેટલો અફસોસ કરે છે. કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા. તો એનો અર્થ નર્ક માં હતાં ને! હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો - સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે. બાપ તમને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. બાપ આવે જ છે જીવનમુક્તિ આપવાં. રાવણનાં બંધન થી છોડાવી જીવનમુક્ત કરે છે. બાપ કહે છે - હું કલ્પ પહેલાં માફક આવીને રાજયોગ શીખવાડું છું. કલ્પ-કલ્પ બ્રહ્મા નાં જ તન માં આવું છું. તમારે બ્રાહ્મણ જરૂર બનવાનું છે. યજ્ઞ માં બ્રાહ્મણ તો જરૂર જોઈએ ને. આ છે રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી જ્ઞાન યજ્ઞ. આ રથ ને સ્વાહા કરવાનો છે. અશ્વ આ રથ ને કહેવાય છે. રાજસ્વ, સ્વરાજ્ય નાં માટે આ આખું અશ્વ (શરીર) આમાં સ્વાહા થવાનું છે. આત્મા તો સ્વાહા નહીં થશે. આત્માઓ હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલી જશે. પછી નવેસર બધાંનો પાર્ટ શરૂ થશે. આને કહેવાય છે હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ. બાપ આવે જ છે નવી દુનિયા સ્થાપન કરી જૂની દુનિયા ખલાસ કરવાં. આ એક જ મહાભારત લડાઈ છે, જે શાસ્ત્રો માં ગવાયેલી છે. તો સમજાવવું જોઈએ - આ લડાઈ થી એ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખૂલે છે, એટલે એનું ગાયન શાસ્ત્રો માં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિતેલી વાતોનું ક્યારેય પણ ચિંતન નથી કરવાનું. જે વાત વીતી ગઈ, નશિંગ ન્યુ સમજી ભૂલી જવાનું છે.
2. આ રાજસ્વ અશ્વમેધ યજ્ઞ માં પોતાનું તન-મન-ધન બધું સ્વાહા કરી સફળ કરવાનું છે. આ અંતિમ જન્મ માં સંપૂર્ણ પાવન બનવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- માસ્ટર ત્રિકાળદર્શી બની દરેક કર્મ યુક્તિયુક્ત કરવા વાળા કર્મ બંધન મુક્ત ભવ જે પણ સંકલ્પ, બોલ કે કર્મ કરો છો - તે માસ્ટર ત્રિકાળદર્શી બનીને કરો તો કોઈ પણ કર્મ વ્યર્થ કે અનર્થ ન થઈ શકે. ત્રિકાળદર્શી અર્થાત્ સાક્ષીપણા ની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈને, કર્મોની ગુહ્ય ગતિ ને જાણીને આ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા કર્મ કરાવો તો ક્યારેય પણ કર્મ નાં બંધન માં નહીં બંધાશો. દરેક કર્મ કરતાં કર્મબંધન મુક્ત, કર્માતીત સ્થિતિ નો અનુભવ કરતાં રહેશો.

સ્લોગન :- જેમની પાસે હદની ઈચ્છાઓની અવિદ્યા છે તે જ મહાન સંપત્તિવાન છે.

“ મીઠા બાળકો - મનમનાભવ નો મંત્ર પાકો કરાઓ , એક બાપ ને સદા ફોલો કરો (અનુસરો) - આ જ છે બાપ નાં સહયોગી બનવું ”

પ્રશ્ન :- પુરુષોત્તમ બનવાનો સહજ અને શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- હે પુરુષોત્તમ બનવા વાળા બાળકો - તમે સદા શ્રીમત પર ચાલતાં રહો. એક બાપ ને યાદ કરો બીજો કોઈ પણ વાતમાં ઇન્ટરફિયર (દખલગીરી) ન કરો. ખાઓ પીઓ બધું કરો પરંતુ બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો પુરુષોત્તમ બની જશો. પુરુષોત્તમ તે જ બનશે જેનાં પર બૃહસ્પતિ (ગુરુ) ની દશા છે. તે ક્યારેય શ્રીમત ની અવજ્ઞા નથી કરતાં. તેનાથી કોઈ ઉલ્ટા કર્મ નથી થતાં.

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય...

ઓમ શાંતિ ! આ મહિમા કોની છે? એક પરમપિતા પરમાત્મા ની, જે સારું કામ કરે છે તેમની મહિમા જરૂર થાય છે. જે ખરાબ કર્તવ્ય કરે છે તેમની નિંદા થાય છે. જેમ અકબર હતો તો તેની મહિમા હતી, ઓરંગઝેબ ની નિંદા હતી. રામની મહિમા કરશે, રાવણ ની નિંદા કરશે. ભારતમાં જ રામરાજ્ય, રાવણ રાજ્ય મશહૂર છે. રામરાજ્ય ને કહેશું પુરુષોત્તમ રાજ્ય અને રાવણરાજ્ય ને કહેશું આસુરી રાજ્ય. બાળકોને તો હમણાં સંગમયુગ ની ખબર પડી છે. આ છે જ પુરુષોત્તમયુગ. આ ભારત ને પુરુષોત્તમ બનાવી ને જ છોડવાનો છે. રહેવા વાળાને પણ પુરુષોત્તમ બનાવવાનાં છે અને રહેવાની જગ્યા ને પણ પુરુષોત્તમ બનાવવાની છે. ભારત ને જ સ્વર્ગ કહે છે, રહેવા વાળા ને દેવી-દેવતા, સ્વર્ગવાસી કહે છે. તો બંને ઉત્તમ બને છે. બધાંને ખબર છે કે નવી દુનિયા ઉત્તમ હોય છે અને જૂની દુનિયા કનિષ્ઠ હોય છે. જેવી દુનિયા, તેવાં રહેવા વાળા. ગવાય પણ છે, ભારત નવો, ભારત જૂનો બીજા કોઈ ખંડ ને નવો ખંડ નહીં કહેશે. એવું નથી કે નવી દુનિયામાં નવું અમેરિકા, નવું યાઈના હોય છે. નહીં, નવી દુનિયામાં તો નવું ભારત ગવાય છે એટલે ન્યુ ઈન્ડિયા કહેવાય છે. નવું ભારત તો નામ રાખે છે, પરંતુ છે બધું વગર અર્થ. ન્યુ ઈન્ડિયા પછી આ સમયે ક્યાંથી આવ્યું! ન્યુ ઈન્ડિયામાં તો દિલ્હી પરિસ્તાન (સ્વર્ગ) છે. હવે પરિસ્તાન ક્યાં છે. તમે બાળકો અહીંયા આવો છો પુરુષોત્તમ બનવાં. ઊંચા માં ઊંચી બૃહસ્પતિ (ગુરુ) ની દશા છે. પુરુષોત્તમ બનવાથી બૃહસ્પતિની દશા બેસે છે. તમે જાણો છો કે નવી દુનિયા ની સ્થાપના કરવા વાળા બેહદ નાં બાપ દ્વારા અમે બેહદ નું સુખ લેવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. સતયુગ માં પુરુષોત્તમ હોય છે. પછી નીચે આવે છે તો મધ્યમ પછી કનિષ્ઠ બની જાય છે. તમે બાળકો જાણો છો-કે હવે બાપ અમને સતોપ્રધાન સતયુગી સ્વર્ગવાસી પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે. આ છે ખૂબ-ખૂબ સહજ. ન કોઈ ખાવાની દવા છે, ન કાંઈ કરવાની વાત. ફક્ત યાદ કરવાનાં છે, એટલે કહેવાય છે સહજ યાદ. યાદ થી જ પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. આ તો જરૂર છે બધાંને મુક્તિ મળવાની છે. બાપ કહે છે કે હું સર્વ નો સદ્ગતિ દાતા છું તો જરૂર મનુષ્યોનાં શરીર ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્માઓ જેને પવિત્ર બનાવીને લઈ જઈશ. પાછા જવાનાં માટે તૈયારી કરવી પડે. બાપ તૈયારી કરાવી રહ્યાં છે કારણ કે આત્મા ની પાંખો તૂટી ચૂકી છે અર્થાત્ તમોપ્રધાન આત્મા છે. તમે યોગબળ થી પવિત્ર બનવાની મહેનત કરો છો. જે નથી કરતાં તેમને હિસાબ-કિતાબ આપવો પડશે, આમાં કોઈ વિચાર કરવાની વાત નથી. બાળકો નું કામ છે બાપ થી પૂરો વારસો લેવો, બાપનાં મદદગાર બની સહયોગ આપવો પડે છે. બાપનો પણ સહયોગ, બાળકોનો પણ સહયોગ. કેવી રીતે સહયોગ આપીએ, એ બાપ ને જોઈ ફોલો (અનુકરણ) કરો. બધાંને મારો મંત્ર દેતાં જાઓ - પુરુષોત્તમ બનવાનાં માટે. બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને કહે છે - પતિત થી પાવન મને યાદ કર્યા વગર નહીં બનશો. હું કોઈ ગંગા સ્નાન કરાવું છું શું? ફક્ત મહામંત્ર યાદ કરવાનો છે “મનમનાભવ”. આનો અર્થ છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની, પુરુષોત્તમ બની સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. સ્ત્રી-પુરુષ બંનેય પવિત્ર પ્રવૃત્તિ વાળા માલિક બનશે. બાપ આ બધી વાતો ડિટેલ (વિસ્તાર) માં સમજાવે છે. તમે પ્રેક્ટીકલ માં બનો છો. તમે જાણો છો ભગવાને આવીને બાળકોને પુરુષોત્તમ બનાવ્યાં છે ત્યારે તો કહે છે કે પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા પતિત-પાવન આવો. પુરુષોત્તમ માસ ની ખૂબ મહિમા સંભળાવે છે ને. તો આ પુરુષોત્તમ યુગ ની મોટી મહિમા છે. કળયુગ અર્થાત્ રાત નાં પછી દિવસ જરૂર આવવાનો છે. દુઃખ નાં પછી સુખ આવે છે. આ અક્ષર પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. સ્ત્રી-પુરુષ બંને ઉત્તમ થી ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બને છે

કારણ કે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. સતયુગ તો નામીગ્રામી છે, તેને જ સુખધામ કહેવાય છે, પછી જ્યારે દ્વાપર યુગ આવે છે ત્યારે મનુષ્ય સંન્યાસ ધારણ કરી ઉત્તમ બને છે એટલે પતિત મનુષ્ય જઈને તેમને માથું ટેકવે છે. પવિત્ર ની આગળ અપવિત્ર માથું ટેકવે છે, આ તો કોમન (સામાન્ય) વાત છે. પતિત-પાવન બાપને ન જાણવાનાં કારણે પતિત-પાવની ગંગા ને પાવન સમજી જઈને માથું ટેકવે છે. ગંગા અને સાગર નો પણ મેળો લાગે છે. આપ બાળકોને બાપ ખૂબ કલીયર કરી સમજાવે છે છતાં પણ બાપ કહે છે - કોટો માં કોઈ, કોઈ માં પણ કોઈ સમજે છે. તેમાં પણ આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ફારકતી દેવન્તી અને ભાગન્તી, ડીસસર્વિસ (કુસેવા) કરન્તી બની જાય છે. સર્વિસ (સેવા) અને ડીસસર્વિસ બંને થતી રહે છે. ભાગન્તી પણ બહુજ થાય છે, જે બાપ ને નથી જાણતાં. તમે પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનો છો. પછી બાળકો જ બેસી વિઘ્ન નાંખે છે, ડીસસર્વિસ કરે છે તો કેટલું મહાન પાપ છે. રાવણ બધાંને મહાપાપી બનાવે છે પરંતુ જે બાળકો બની ડીસસર્વિસ કરે તેમને માટે ટ્રીબ્યુનલ (ન્યાયપંચ) બેસે છે. ભક્તિમાર્ગ માં આટલી કડી (આકરી) સજા નથી મળતી, પરંતુ અહીંયા બાપનાં બનીને પછી ડીસસર્વિસ કરે તો બાપનો રાઈટહેન્ડ છે ધર્મરાજ એટલે બાપ કહે છે - બાળકો મારી સર્વિસમાં મદદગાર બની પછી વધારે જ ઉલ્ટા કામ નહીં કરતાં, ડીસસર્વિસ કરશો તો પછી અબળાઓ પર વિઘ્ન પડશે. માતાઓ પર બાબા ને તરસ આવે છે. દ્રૌપદી નાં પણ ભગવાને પગ દબાવ્યાં છે ને. દ્રૌપદીએ પોકાર્યા કે અમને નંગન કરે છે. બાબા માતાઓનાં સિર (માથા) પર કળશ રાખે છે. પહેલાં છે માતા, પછી છે પુરુષ. પરંતુ આજકાલ પુરુષોમાં મગરુરી (અક્કડાઈ) ખૂબ છે કે હું સ્ત્રીનો ગુરુ છું, પતિ ઈશ્વર છું, સ્ત્રી મારી દાસી છે. અહીંયા બાપ નિરહંકારી બની માતાઓનાં પગ પણ દબાવે છે. તમે થાકી ગયાં છો. હું તમારો થાક દૂર કરવાનાં માટે આવ્યો છું. આપ માતાઓ નો બધાંએ તિરસ્કાર કર્યો. સંન્યાસી સ્ત્રી ને છોડી ચાલ્યાં જાય છે. કોઈને ૫-૭ બાળકો હોય છે, સંભાળી નથી શકતાં તો હેરાન થઈને ભાગી જાય છે. રચના કરી પછી તેમને ભટકાવીને ચાલ્યાં જાય છે. બાપ કહે છે - હું કોઈને ભટકાવતો નથી. હું તો બધાનો દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છું. માયા આવીને દુઃખી કરે છે. આ પણ ખેલ છે. અજ્ઞાનકાળ માં મનુષ્ય સમજે છે કે ભગવાન જ દુઃખ સુખ આપે છે પરંતુ બાપ ઈશ્વર આ ધંધો નથી કરતાં. આ તો કર્મોનાં અનુસાર બનેલો ડ્રામા છે, જે જેવું કર્મ કરે તેવું ફળ પામે છે. આ સમયે શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાની વાત છે. કર્મ કુટવાની વાત નથી. કોઈ બીમાર થાય છે, દેવાળું મારે છે તો કર્મ ફૂટે છે. આપ બાળકો કેટલાં સૌભાગ્યશાળી બનો છો, જે ૨૧ જન્મ ક્યારેય કર્મ નહીં ફૂટવા પડશે. કેટલું ભારે ફળ છે. તો બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. બાપ બીજી કોઈ પણ વાતમાં ઇન્ટરફિયર (દખલગીરી) નથી કરતાં. ખાઓ, પીઓ કાંઈપણ કરો ફક્ત બાપ અને વારસાને યાદ કરો. તમે કહો છો અમે પતિત છીએ તો બાપ જે પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે, તેનાં પર ચાલો. ફક્ત યાદની મહેનત છે. માયાનાં તોફાનોથી ડરવાનું નથી. ગુપ્ત મહેનત છે. જ્ઞાન પણ ગુપ્ત છે, મુરલી ચલાવવી તો પ્રત્યક્ષ છે. પરંતુ આ વાણીથી તમે પાવન નહીં બનશો. પાવન યાદથી જ બનશો. તો બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો અને મદદગાર પણ બનવું જોઈએ. રુહાની હોસ્પિટલ અને યુનિવર્સિટી ખોલવાનો પણ પુરુષાર્થ કરો. કોઈ સારી જગ્યા હોય તો જઈને ભાષણ કરો. તમારે હાથ માં પુસ્તક નથી લેવાનું. તમને અંદર બધું જ્ઞાન છે, બાકી સમજાવવાનાં માટે ઝાડ ત્રિમૂર્તિ, સૃષ્ટિ ચક્ર નું બધાંને રહસ્ય સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે-હું બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ રયું છું. બ્રાહ્મણો નો લક્ષ્ય-હેતુ, વિષ્ણુ છે. બનાવવા વાળા ટીયર એ છે નિરાકાર. ગવાયેલું છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના.... કલ્પ પહેલાં પણ એવી રીતે જ ચિત્ર બનાવ્યાં હતાં. જુઓ સાયન્સ વગેરેથી કેટલાં મિસાઈલ્સ બનાવે છે. આપ બાળકોને પુરુષોત્તમ બનવામાં પણ મહેનત લાગે છે કારણ કે જન્મ-જન્માંતર નો બોજો માથા પર છે. સેકન્ડમાં સગાઈ થઈ પછી આત્માઓએ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, જે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જઈએ.

બાપ કહે છે - મનમનાભવ, તમે કર્મયોગી છો. યાદ નો ચાર્ટ રાખવો જોઈએ. તમારી લડાઈ માયાની સાથે છે. ખૂબ કડી લડાઈ છે. તમે કોશિશ કરશો યાદ માં રહેવાની, માયા ઉડાવી દેશે. જ્ઞાન માં કોઈ અડચણ નથી. આત્મા માં ૮૪ જન્મોનાં સંસ્કાર ભરેલાં છે. આ અનાદિ બન્યો-બનેલો ડ્રામા છે. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. બંધ થવાનું જ નથી. સૃષ્ટિ રચી જ કેમ, આ સવાલ નથી ઉઠતો. આત્મા કેવી રીતે બદલશે. નવી આત્મા ક્યાંયથી આવતી નથી. જે આત્માઓ છે તે જે છે, ઓછી વધારે થઈ ન શકે. એક્ટર બધાં પૂરાં છે. તમે બેહદ નાં એક્ટર્સ છો, તમે જે કાંઈ જુઓ છો એટલાં એક્ટર્સ ડ્રામા માં છે, આટલાં પછી હશે. મોક્ષ કોઈ પામતું નથી. મનુષ્ય આવાગમન નાં ચક્ર થી છૂટવા ઈચ્છે છે, પરંતુ છૂટી ન શકે. જે પાર્ટ ભજવવા આવે છે, તેમને ફરી આવવાનું છે. બાપ કહે છે-મને પણ આ પતિત દુનિયામાં આવવું અને જવું પડે છે. કલ્પ-કલ્પ હું આવું છું. જ્યારે મને જ આવવું પડે છે તો બાળકોનું બંધ કેવી રીતે થઈ શકે છે. તમે ૮૪ વાર શરીરમાં આવો છો, હું એક જ વાર આવું છું. મારું આવવું જવું ખૂબ વન્ડરફુલ

(અદ્ભૂત) છે, ત્યારે ગાયે છે તુમ્હરી ગત મત તુમ હી જાનો.... સદ્ગતિ કરવાનાં માટે જે મત છે તે તમે જ જાણો બીજા ન જાણે કોઈ. તે ગાયે છે તમે પ્રેક્ટીકલમાં છો. મૂળ વાત છે યાદની, પછી આંધળાની લાઠી (લાકડી) બનવાનું છે. આ છે પુરુષોત્તમ યુગ. આ ૫૦૦૦ વર્ષ નાં પછી આવે છે. પુરુષોત્તમ માસ ત્રણ વર્ષ નાં પછી આવે છે. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. તેમના જંત્ર-મંત્ર નાં અસંખ્ય પુસ્તકો છે. અહીંયા તો તે વાત નથી. ભક્તિ ન કરવા વાળા ને ઈરિલીજસ (અધાર્મિક) કહે છે. તો તેમને રાજી કરવાનાં માટે નિમિત્ત કાંઈ કરવું પણ પડે છે. બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો, ક્યારેય ડીસસર્વિસ કરવાનો પુરુષાર્થ નહીં કરતાં. કોઈ ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે તો તેમને કહેશું અજામિલ. અજામિલ, સૂરદાસ વગેરેની કેટલી કથાઓ છે. આ બધું છે ભક્તિ માર્ગ. તેનાથી પણ વધારે પાપ આત્માઓ તે છે જે અહીંયા આવીને, મારા બનીને મને ફારગતી આપી દે છે. મારી નિંદા કરાવે છે, તેમનાં માટે ફરી ટ્રિબ્યુનલ (ન્યાયપંચ) બેસે છે. પ્રતિજ્ઞા કરી પછી ડીસસર્વિસ કરશે તો કડી સજા મળશે. પદ ઊંચું છે તો પછી ભૂલ ની પણ કડી સજા છે એટલે કોઈ પણ અવજ્ઞા ન કરવી જોઈએ. ગવાયેલું છે સતગુરુ કા નિંદક ઠોર ન પાવે અર્થાત્ લક્ષ્ય-હેતુ પામી ન શકે, નર થી નારાયણ બનવાનું. ગુરુઓ થી તમે પૂછી શકો છો કે તમે કહો છો ગુરુ કા નિંદક..... તે કયા ઠોર છે? તે ઠોર તો બતાવી ન શકે. બાપની પાગ તેમણે પોતાની ઊપર રાખી દીધી છે. ટીચર કહે છે જો પૂરાં ભણશો નહીં તો પદ પણ ઊંચું નહીં પામશો. પાવન સો દેવી-દેવતા બનવાનું છે. અહીંયા કોઈ પાવન હોતાં નથી. હવે બધાંને પાવન બનવાનું છે. રાજ્ય ભાગ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે મળે છે તો આ ફક્ત અંતિમ જન્મ પાવન બનવાનું છે, કેટલી મોટી પ્રાપ્તિ છે. પ્રાપ્તિ ન હોત તો એવો પુરુષાર્થ કરત શું? પરંતુ માયા એવી છે જે ઊંચ પ્રાપ્તિમાં પણ વિઘ્ન નાખે છે અને પાડી દે છે. અહો મમ માયા.... અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈપણ ડીસ-સર્વિસ નું કાર્ય નથી કરવાનું. કોઈ એવું પણ કર્મ ન થાય જેનાથી બાપની નિંદા થાય. અવજ્ઞાઓ થી બચવાનું છે, પુરુષોત્તમ બનવાનું છે.
2. માયાનાં તોફાનોથી ડરવાનું નથી પાવન બનવાનાં માટે યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- વિસ્તાર ને સાર માં સમાવી પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ બનાવવા વાળા બાપ સમાન લાઈટ માઈટ હાઉસ ભવ બાપ સમાન લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ બનવાનાં માટે કોઈપણ વાત જુઓ અથવા સાંભળો છો તો તેનાં સાર ને જાણી એક સેકન્ડ માં સમાવી દેવાનો અથવા પરિવર્તન કરવાનો અભ્યાસ કરો. કેમ, શું આ વિસ્તારમાં નહીં જાયો કારણ કે કોઈ પણ વાત નાં વિસ્તાર માં જવાથી સમય અને શક્તિઓ વ્યર્થ જાય છે. તો વિસ્તારને સમાવી સાર માં સ્થિત થવાનો અભ્યાસ કરો-આનાથી અન્ય આત્માઓને પણ એક સેકન્ડમાં આખાં જ્ઞાનનો સાર અનુભવ કરાવી શકશો.

સ્લોગન :- પોતાની વૃત્તિ ને પાવરફુલ બનાવો તો સેવામાં વૃદ્ધિ સ્વતઃ થશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે અહીંયા શ્રીકૃષ્ણ જેવાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવાનું ભણતર ભણો છો , તમને ભણાવવા વાળા સ્વયં ભગવાન છે ”

પ્રશ્ન :- બાબા જ્યારે ભગવાનુવાચ શબ્દ બોલે છે તો ઘણાં બાળકો પણ મૂંઝાઈ જાય છે-કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે ભગવાન તો ગુપ્ત છે. તે સમજે છે કદાચ આ દાદાએ ભગવાનુવાચ બોલ્યું છે. પરંતુ નિરાકાર ભગવાન ને બોલવા માટે જરૂર મુખ જોઈએ ને. બાબા કહે આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) સમજવાની વાત છે કે હું કેવી રીતે આમનામાં પ્રવેશ કરી તમને ભણાવું છું.

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ. ભગવાન શું કહે છે? આ ભગવાનુવાચ કોણે કહ્યું? જોવામાં તો કોઈ આવતું નથી. મનુષ્ય ને ભગવાન ન કહેવાય. કોઈ સમજશે કે બોલવા વાળા જ કહે છે-ભગવાનુવાચ. પરંતુ નિરાકાર ભગવાન બોલી રહ્યાં છે, આ ફક્ત તમે જ જાણો છો. આ કોણ બેઠું છે. ભગવાન ક્યાં છે! આ નવી વાત છે ને એટલે મનુષ્ય મૂંઝાઈ જાય છે. પરંતુ ભગવાનુવાચ છે જરૂર. કહે છે કે હું બાળકોને રાજયોગ શિખવાડી રહ્યો છું. નર થી નારાયણ અથવા કૃષ્ણ, નારી ને લક્ષ્મી અથવા રાધા બનાવવાનાં માટે યોગ અને જ્ઞાન શિખવાડું છું, એનાંથી વધારે શું જોઈએ. તમને હું રાજાઓનાં રાજા, પ્રિન્સ નાં પ્રિન્સ બનાવું છું. પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) પણ તો મંદિરમાં જતાં હશે ને. વિકારી પ્રિન્સ, નિર્વિકારી પ્રિન્સ શ્રી કૃષ્ણ ને નમન કરે છે. તો હું તમને પ્રિન્સ નાં પણ પ્રિન્સ બનાવું છું. શ્રીકૃષ્ણ જેવાં સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ બનો. નોલેજ (જ્ઞાન) ભણવાથી જ તો બનશો ને. ડોક્ટર કે બેરિસ્ટર (વકીલ) કહેશે ને સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને, કે હું તમને ડોક્ટર કે બેરિસ્ટર બનાવું છું. પરંતુ ભણશે ત્યારે તો બનશે. બાબા કહે બાળકો, સારી રીતે સમજો છો કે રાજયોગ શિખવાડવા વાળા એક જ ભગવાન છે, ન કે કૃષ્ણ. રાધા-કૃષ્ણ તો અલગ-અલગ રાજાઈ નાં બાળકો છે. એમની પરસ્પર માં સગાઈ થાય છે, લગ્ન નાં પછી નામ બદલાય છે એટલે ચિત્ર માં પણ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં નીચે રાધા-કૃષ્ણ ને દેખાડ્યાં છે.

હવે બાપ સારી રીતે સમજાવે છે કે આ બ્રહ્મા પણ નંબરવન ભગત હતાં. અંત માં નારાયણ ની પૂજા કરતાં હતાં. કૃષ્ણ ની ભક્તિ કરી અથવા નારાયણ ની ભક્તિ કરી, એક જ વાત છે. કૃષ્ણ જ મોટાં થઈને નારાયણ બને છે. હવે તમને નર થી નારાયણ બનવાનાં માટે રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. હવે તમારાં ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં. હમણાં આમની આત્મા પણ ભણી રહી છે પછી ભવિષ્યમાં શ્રીકૃષ્ણ બને છે. બાપ કહે છે-બાળકો તમે જ્ઞાન-ચિતા પર બેસી ગોરા બનો છો પછી કામ-ચિતા પર બેસી કાળા બની ગયાં છો. આ છે કંસપુરી, હું તમને કૃષ્ણ પુરી લઈ જવાનાં માટે આવ્યો છું. શ્રીકૃષ્ણ જ સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છે... અહીંયા કોઈ માં સર્વગુણ છે નહીં. હું આવ્યો છું બાળકોને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનાવવાં. બનાવું છે યોગબળ થી. બાહુબળ છે - હિંસક લડાઈ, જે તીર-કમાન થી થતી હતી. પછી બંદૂકો, તલવારો થી થઈ. હવે તો થાય છે બોમ્બસ થી. પોતે કહે છે કે અમે એવાં બોમ્બસ બનાવીએ છીએ જે ઘરે બેઠાં બધું ખતમ થઈ જશે. પછી મિલેટ્રી શું કરશે! બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો આ પાઠશાળા છે. હું તમને પ્રિન્સ શ્રીકૃષ્ણ જેવાં બનાવું છું. જે ફર્સ્ટ (પ્રથમ) પ્રિન્સ સતયુગ નાં હતાં, તે હમણાં ૮૪ જન્મ લઈને કળયુગમાં બેગર (કંગાળ) બન્યાં છે. ભારતમાં જ એમનું રાજ્ય હતું. પછી પુનર્જન્મ લેવો પડે ને. કૃષ્ણને ભગવાન કહે તો ભગવાન પછી પુનર્જન્મ માં કેવી રીતે આવશે? ભગવાન તો નિરાકાર છે. એ છે જ એક રચયિતા. બાકી બધી છે રચના, ત્યારે તો કહે છે કે અમે આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. બાપ સમજાવે છે કે તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારી પરસ્પરમાં ભાઈ-બહેન થયાં. તો પછી કિમિનલ એસોલ્ટ (વિકર્મ) કેવી રીતે થાય. તમે વારસો એક બાપ થી લો છો, ભવિષ્ય નાં માટે. જો પવિત્ર નહીં રહેશો તો શાંતિધામ, સુખધામ માં કેવી રીતે જશો. પોકારે પણ છે અમે પતિત બની ગયાં છીએ, પાવન બનાવવાં આવો. તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ તમારો અંતિમ જન્મ છે. તમે બધી આત્માઓ હવે પાછાં વાનપ્રસ્થ માં જઈ શકો છો એટલે વાનપ્રસ્થી છો. આવો કોઈ ગુરુ રસ્તો બતાવી ન શકે. આ જ્ઞાન છે જ એક બાપ નાં પાસે. એ જ પતિત-પાવન નિરાકાર છે. બાપ કહે છે કે મને યાદ કરો, થોડા સમય નાં માટે, મેં આ તન ની લોન (આધાર) લીધી છે. શરીર વગર આત્મા કેવી રીતે બોલી શકશે! ભગવાનુવાચ છે કે હું વૃદ્ધ સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરી આપ બાળકોને ભણાવું છું. હું

ગર્ભ માં નથી આવતો. ગર્ભ માં આવવા વાળા ને તો પુનર્જન્મ માં આવવું પડે. હું એક જ વાર આવું છું. પ્રકૃતિ નો આધાર મને જરૂર જોઈએ. હું આમાં બેસી તમને ભણાવું છું. આ તો પહેલાં પોતાનો ઝવેરાત નો ધંધો કરતા હતાં. કોઈ ગુરુએ નથી શિખવાડ્યું, અચાનક જ બાપે પ્રવેશ કર્યો. કરનકરાવનહાર હોવાનાં કારણે એમનાંથી કર્તવ્ય કરાવતાં રહે છે. આ પણ શિખવાડાય છે. તમે પણ સાથે શિખતાં જાઓ છો. બોલે છે તમને, પરંતુ સાંભળું પહેલાં હું છું. ભણાવવા આપ બાળકોને આવું છું પરંતુ આમની આત્મા પણ ભણતી રહે છે. બાળકોને રાજયોગ શિખવાડવા આવ્યો છું. આવું ક્યારેય કોઈ ભણાવતું નથી. આ છે પાવન બનવાની વાત. આ સંગમયુગ છે જ પુરુષોત્તમ બનવાનો. પુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ હતાં. સ્વયંવર નાં પછી એમની ડિગ્રી (પદવી) થોડી ઓછી થઈ જાય છે એટલે શ્રીકૃષ્ણ ની મહિમા ખૂબ છે. નામ જ છે શ્રીકૃષ્ણપુરી, આને કહેવાય છે કંસપુરી. બાકી કથાઓ બનાવી છે - કૃષ્ણ અને કંસ ની.

બાળકોને સમજાવાય છે કે પરિપક્વ અવસ્થા થવાથી ભક્તિ સ્વતઃ જ છૂટી જશે. તમે ક્યારેય કોઈને એવું નહીં કહેતાં કે ભક્તિ ન કરો. એમને જ્ઞાન આપવાનું છે. બાપ તમને જ્ઞાન આપી સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ બનાવવાં આવ્યાં છે. કૃષ્ણ પણ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં, હમણાં નથી. ફરીથી તે પણ રાજયોગ દ્વારા બની રહ્યાં છે. તમારે પણ પુરુષાર્થ કરી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. હેવન ની સ્થાપના કરવા વાળા છે - હેવનલી ગોડ ફાધર. એ જ આવીને નવી સૃષ્ટિ રચે છે. એ કરશે ત્યારે જ્યારે કળયુગ પૂરો થશે. સતયુગ-ત્રેતા માં નથી આવતાં. કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગે આવું છું. એમણે કલ્પ અક્ષર નીકાળી ફક્ત યુગે-યુગે લખી દીધું છે. તો પણ ૪ યુગ છે. પાંચમો છે આ સંગમયુગ. અચ્છા પછી તો ૫ અવતાર માનો. પરંતુ એટલાં કચ્છ-મચ્છ પરશુરામ અવતાર હોય છે શું! આ બધી છે શાસ્ત્રો ની વાતો. ધર્મ નું નામ અને ભારત નું નામ જ બદલી દીધું છે. હિંદુ ધર્મ અને હિન્દુસ્તાન કહી દે છે. ભારત નામ કેમ બદલવું જોઈએ! યદા યદાહિ ધર્મસ્ય.... ભારત. એમાં પણ ભારતનો અક્ષર આવે છે. બાપ સમજાવે છે કે તમે કોઈ એક જન્મ થોડી ભક્તિ કરી છે. દ્વાપર થી કરી છે. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી હતી, ફક્ત શિવ ની ભક્તિ કરતાં હતાં. જે શિવબાબાએ જ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવ્યું હતું અને હમણાં ફરી સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં આવ્યાં છે. તો પતિત શરીર માં બેસી બતાવે છે કે હું આવું જ છું, પતિત શરીર માં, પતિત દુનિયા માં પતિતો ને પાવન બનાવવાં. ભક્તિમાર્ગ માં તો છતાં પણ મારા માટે મોટા ભારે (સુંદર) મંદિર બનાવે છે. કેટલી ક્લિયર (સ્પષ્ટ) વાત છે. આમનામાં બાબા ની પ્રવેશતા થઈ અને ગીતા વગેરે વાંચવાનું છોડી દીધું. ભક્તિ છૂટી ગઈ. અનાયાસે જ તો છોડ્યું. તમને કોઈએ કહ્યું નથી કે ભક્તિ નહીં કરો.

હમણાં આપ બાળકોને બાબા સમજાવે છે કે ફરીથી હું તમને કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બનાવું છું. કૃષ્ણ ની પછી ૮ રાજધાની ચાલે છે. પહેલાં કહેશે પ્રિન્સ ઓફ (રાજકુમાર નું) સતયુગ પછી બને છે કિંગ (રાજા) ઓફ સતયુગ. ૮ પેઢી એમની ચાલે છે. એ સમયે તો બીજી રાજાઈ હોતી નથી. હમણાં બાબા કહે છે આપ બાળકો પણ સતયુગ નાં પ્રિન્સ બનો. ભક્તિ માં કોઈ સુખ નથી. જ્ઞાન થી તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. કોઈ નાં બાપ મરી જાય છે તો એમને પૂછો તમારા બાપ ક્યાં ગયાં! કહેશે સ્વર્ગ વાસી થયાં. સમજે છે આત્મા અને શરીર બંને ગયાં. પરંતુ શરીર તો અહીંયા જ છોડી ગયાં, બાકી રહી આત્મા. આનો અર્થ પહેલાં નર્ક માં હતાં. આત્મા શરીર છોડી સ્વર્ગ માં ગઈ પછી એમાં રડવાની શું દરકાર છે? સ્વર્ગ હમણાં અહીંયા છે શું? પરંતુ સમજતાં નથી. કહી દે છે બધો ઈશ્વર નો હુકમ છે. સુખ-દુઃખ બધું ઈશ્વર આપે છે, બધાં ઈશ્વર નાં રુપ છે. પરંતુ બાપ કહે છે કે હું બાળકોને દુઃખ કેવી રીતે આપી શકું છું. બાપ થી બાળકો ક્યારેય દુઃખ માંગે છે શું? બાપ તો બાળકોને લાયક બનાવીને પ્રોપર્ટી (મિલકત) આપી જાય છે. બાકી દુઃખ તો દરેકને કર્મો નાં અનુસાર જ મળે છે. બાપ કહે છે કે હમણાં બાળકો વગેરે કાંઈ નહીં માંગો. હવે આ પ્રોપર્ટી વગેરે બધું ખતમ થવાનું છે. પછી તમારા બાળકોને શું મળશે! એટલો સમય જ નથી જે તમારી પ્રોપર્ટી નાં બાળકો માલિક બની શકે. બાળકો મોટાં થાય ત્યારે તો માલિક બને, પરંતુ એટલો સમય જ નથી. વિનાશ સામે છે. મનુષ્ય તો કહે છે કે કળયુગ માં હજું ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યાં છે. આ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ તો વિનાશ-વિનાશ કરતાં રહે છે. કથા છે ને - વાઘ આવ્યો, વાઘ આવ્યો... અંત માં તો આવ્યો અને ખાઈ ગયો. બધાં સમજે છે કે થોડો-થોડો કાળ આવશે. આ તો થતું જ રહે છે પરંતુ તમે કહો છો કે મહાકાળ આવેલાં છે. શિવબાબા કાળો નાં કાળ આવેલાં છે, જે બધી આત્માઓને પાછાં લઈ જશે. તો શરીર તો જરૂર છોડવું પડે એટલે બાબા કહે છે-યોગ થી પવિત્ર બનો. આત્માઓને પવિત્ર બનાવી પછી પાછાં લઈ જશે. જો પવિત્ર નહીં બનશે તો બહુજ સજાઓ અંતમાં ખાવી પડશે અને ઊંચ પદ પણ પામી નહીં શકે. શ્રીકૃષ્ણ નંબરવન પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ) છે, એમને સ્કોલરશિપ મળે છે. ૨૧ જન્મ રાજ્ય પામે છે. કેટલું

સહજ સમજાવે છે. બુદ્ધિ માં બેસે પણ છે પછી ગુમ થઈ જાય છે. કોઈને પણ ભક્તિ છોડાવવાની નથી. બાપ આવ્યાં છે-ભક્તોને ભક્તિ નું ફળ આપવા. કહે છે હું કલ્પ પહેલાં માફક ફરીથી એ જ સાધારણ તન માં આવ્યો છું. કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને ભણાવું છું. આ છે ઊંચા માં ઊંચું ભણતર. તમે જાણો છો અમે સતોપ્રધાન હતાં. હમણાં તમોપ્રધાન છીએ પછી ભારત જ સતોપ્રધાન બને છે. બીજા ધર્મ વાળાએ એટલું સુખ નથી જોયું તો દુઃખ પણ નથી જોયું. બહાર વાળા ની પાસે પૈસા તો બહુજ છે તો ગરીબ દેશ ને કર્જ આપે છે. એ બિચારાઓ ને ખબર નથી, આ તો રિટર્ન થઈ રહ્યું છે. બિલકુલ ધોર અંધારા માં કુંભકરણ ની નીંદર માં સૂતેલાં છે. અંતમાં હાથ-હાથ કરી ઉઠશે. પછી તમે કહેશો-ટૂ લેટ (ખૂબ મોડું) કારણ કે લડાઈ શરૂ થઈ જશે. પછી શું કરશે! ભંભોર ને આગ લાગી જાય પછી તો ટૂ લેટ થઈ જાય છે એટલે બાપ કહે છે - બાળકો, હવે જલ્દી-જલ્દી પુરુષાર્થ કરતાં જાઓ. બાબા કોઈ વધારે તકલીફ નથી આપતાં. બાબા ને આવીને કહે છે કે બાબા જો અમે પૂજા નથી કરતાં તો તે કહે છે કે આ તો નાસ્તિક બની ગયાં છે. બાબા સલાહ આપે છે કે સાક્ષી થઈને બાબા ની યાદ માં રહો. થોડી-થોડી પૂજા બહાર થી કરી દો. એક હોય છે દિલ થી કરવું, બીજું હોય છે રાજી કરવાનાં માટે કરવું. અંદરમાં તમારે શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. જો કોઈ હેરાન કરે છે તો પૂજા કરી દેખાડો, તો તે ખુશ થઈ જશે. આ કોઈ પાપ નું કામ નથી. બાબા તો ઘણાં ને કહે છે લગ્ન વગેરે પર ભલે જાઓ. બંને તરફ તોડ (સંબંધ) નિભાવવાનો છે. ત્યાં પણ સંભળાવતાં-સંભળાવતાં કોઈને તીર લાગી જશે. યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. બાપ નું ફરમાન (આજ્ઞા) છે કે હવે પતિત નથી બનવાનું. પવિત્ર બનવાથી જ તમે કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બનશો. શિવબાબા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને વિશ્વ નાં માલિક બની જશો. બાળકો, એવી-એવી યુક્તિ થી પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓ ને સમજાવવાનું છે. તે છે જિસ્માની (શારિરીક) યાત્રા, આ છે રુહાની યાત્રા. આ રુહાની યાત્રા બાપ શિખવાડે છે. કહે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો તો પતિત થી પાવન બની જશો અને બધું દુઃખ દૂર થઈ જશે. કોઈ વિરલા વ્યાપારી વ્યાપાર કરે અર્થાત્ વૈકુંઠ ની બાદશાહી લે. શ્રીમત પર ચાલતાં રહો. એવું પણ ન થાય પૈસા વગેરે ક્યાંક મફત માં જાય, કોઈ ફળ ન નીકળે. ઘરબાર પણ સંભાળવાનું છે, બાળકોની પાલના પણ કરવાની છે. ફક્ત શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. સલાહ લેવાની છે કે બાબા આ હાલત માં અમે શું કરીએ! બાબા, બાળકી કહે છે હું લગ્ન કરું તો બાબા કહે છે કે લગ્ન કરાવવા જ પડશે કારણ કે એનો હિસ્સો છે, એમને આપી દો. બાપ ફક્ત સમજાવે છે પછી કાંઈ પણ પૂછવું હોય તો પૂછીને શ્રીમત પર ચાલો. બાળકોએ બાપ ની આજ્ઞા પર ચાલવાનું છે, એમાં જ કલ્યાણ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેક કર્મ સાક્ષી થઈને શિવબાબા ની યાદમાં કરવાનું છે. લૌકિક, અલૌકિક બંને તરફ તોડ નિભાવવાનો છે. લૌકિક થી યુક્તિ-યુક્ત ચાલવાનું છે.
2. આ સમયે અંતિમ જન્મ માં પણ આ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. પાછું ઘરે જવાનું છે એટલે પાવન જરૂર બનવાનું છે. કોઈ પણ બંધન નથી બનાવવાનાં.

વરદાન :- જૂનાં સંસ્કારો અથવા વિઘ્નો થી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સદા શક્તિ સંપન્ન ભવ કોઈ પણ પ્રકાર ના વિઘ્નો થી, કમજોરીઓ થી કે જૂનાં સંસ્કારો થી મુક્તિ ઈચ્છો છો તો શક્તિ ધારણ કરો અર્થાત્ અલંકારી રૂપ થઈને રહો. જે અલંકારો થી સદા સજ્યાં-સજેલાં રહે છે તે ભવિષ્ય માં વિષ્ણુવંશી બને છે પરંતુ હમણાં વૈષ્ણવ બની જાય છે. એમને કોઈ પણ તમોગુણી સંકલ્પ અથવા સંસ્કાર ટચ (સ્પર્શ) ન કરી શકે. તે જૂની દુનિયા અથવા દુનિયા ની કોઈ પણ વસ્તુ અને વ્યક્તિઓ થી સહજ જ કિનારો કરી લે છે, તેમને કારણે-અકારણે પણ કોઈ ટચ ન કરી શકે.

સ્લોગન :- દરેક સમયે દરેક કર્મ માં બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવું જ સર્વ ની બ્લેસિંગ (દુવાઓ) પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારું હવે ઈશ્વરીય ન્યુ બ્લડ (નવું લોહી) છે , તમારે ખૂબ મસ્તી માં ભાષણ કરવું જોઈએ , નશો રહે શિવબાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- તમને પોતાનાં લક્ષ-હેતુ નો નશો સ્થાઈ બન્યો રહે, તેનાં માટે કઈ યુક્તિ અપનાવો?

ઉત્તર :- પોતાનો રાજાઈ પાસપોર્ટ નીકાળી રાખો. નીચે સાધારણ ચિત્ર, ઉપર રાજાઈ પોશાક થી સજ્યાં સજેલા અને તેની ઉપર શિવબાબા, તો લક્ષ-હેતુ ની સ્મૃતિ સહજ રહેશે. ખિસ્સા માં આ પાસપોર્ટ પડેલો રહે. જ્યારે ક્યારેક માયાનાં તોફાન આવશે તો ખ્યાલ ચાલશે કે હવે અમારો આ પાસપોર્ટ તો કેન્સલ (રદ) થઈ જશે. અમે સ્વર્ગમાં જઈ નહીં શકીશું.

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ તો આ ગીત નો અર્થ સમજ્યો. હવે ભક્તિમાર્ગ નાં ધોર અંધકાર ની રાત પૂરી થઈ. બાળકો જાણે છે હવે અમારી પાસે કાળ ન આવી શકે. અહીંયા બેઠાં છીએ, અમારું લક્ષ-હેતુ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું. જેમ સન્યાસી લોકો કહે છે તમે પોતાને ભેંસ સમજો તો તે રુપ થઈ જશો. તે છે ભક્તિમાર્ગ નું ઉદાહરણ. જેમ આ પણ એક ઉદાહરણ છે ને કે રામે વાંદરાઓની સેના લીધી અને રાવણ પર જીત પ્રાપ્ત કરી. તમે અહીંયા બેઠાં છો જાણો છો અમે જ દેવી-દેવતા ડબલ સિરતાજ (તાજધારી) બનીશું. જેમ સ્કૂલમાં ભણે છે તો કહેશે હું આ ભણીને ડોક્ટર બનીશ, એન્જનીયર બનીશ. તમે જાણો છો આપણે આ ભણતર થી જ દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. આ શરીર છોડશું અને આપણાં માથા પર તાજ હશે. આ તો ખૂબ ગંદી છી-છી દુનિયા છે. નવી દુનિયા છે ફર્સ્ટ ક્લાસ દુનિયા. જૂની દુનિયા છે બિલકુલ થર્ડ ક્લાસ. આ દુનિયા તો ખલાસ થવાની છે. આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવવા વાળા જરૂર વિશ્વનાં રચયિતા જ હશે, બીજું કોઈ ભણાવી ન શકે. શિવબાબા જ આપણને ભણાવીને રાજયોગ શિખવાડે છે. બાપે સમજાવ્યું છે કે આત્મ-અભિમાની બનો. આત્મ-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. પૂરા આત્મ-અભિમાની બની જાઓ તો બાકી શું જોઈએ. તમે બ્રાહ્મણ તો છો જ, જાણો છો અમે દેવતા બની રહ્યાં છીએ. નશો રહે છે - હું આ બની રહ્યો છું. પહેલાં આપણે કળયુગ નર્ક માં પતિત હતાં. અસુર અને દેવતાઓમાં કેટલો ફરક છે. દેવતાઓ કેટલાં પવિત્ર છે. અહીંયા કેટલાં પતિત મનુષ્ય છે. શકલ (ચહેરો) ભલે મનુષ્યની છે, પરંતુ સીરત (ચરિત્ર) જુઓ કેવી છે. જે દેવતાઓનાં પુજારી છે તે પોતે પણ તેમની આગળ મહિમા ગાયે છે. આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન..... અમારામાં કોઈ ગુણ નથી. હવે તમે ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈને દેવતા બનશો. કૃષ્ણની પૂજા કરે જ એટલે છે કે અમે કૃષ્ણપુરી માં જઈએ. પરંતુ એ ખબર નથી કે ક્યારે જઈશું. ભક્તિ કરતાં રહે છે કે ભગવાન આવીને ફળ આપશે. ભક્તિ નું ફળ છે સદ્ગતિ. તો આ છે ભણતર. પહેલાં તો આ નિશ્ચય જોઈએ કે અમને ભણાવે કોણ છે. આ છે શ્રી શ્રી..... આપ બાળકો જાણો છો બાપ આપણને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે. જેમને આ ખબર નથી, તે શ્રેષ્ઠ કેવી રીતે બની શકે છે. આજકાલ તો એક-બીજા ને ભ્રષ્ટ બનાવવાની મત આપે છે. ભ્રષ્ટ મત છે આસુરી મત. આટલાં બધાં મનુષ્ય શ્રી શ્રી શિવબાબા ની મત પર ચાલી રહ્યાં છે. પરમાત્મા ની મત થી જ શ્રેષ્ઠ બનાય છે. જેની તકદીર માં હશે તેમની જ બુદ્ધિમાં બેસશે. નહીં તો કાંઈ પણ નહીં સમજશે. જ્યારે સમજશે ત્યારે સ્વયં જ મદદ કરવા લાગી પડશે. કોઈ તો જાણતાં જ નથી કે આ કોણ છે, એટલે બાબા કોઈ થી મળતાં પણ નથી. તે તો વધારે જ પોતાની આસુરી મત નિકાળશે. હમણાં બધાં માનવ મત પર જ ચાલી રહ્યાં છે. શ્રીમત ને ન જાણવાનાં કારણે બ્રહ્મા બાપ ને પણ પોતાની મત આપવા લાગી પડે છે. હવે બાપ આવ્યાં જ છે આપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ બનાવવાં. હવે બાળકો કહે છે બાબા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક અમે તમને મળ્યાં છીએ. જેમને ખબર જ નથી, તે એવી રીતે રિસ્પોન્સ (જવાબ) આપી ન શકે. બાળકોને ભણતર નો ખૂબ નશો રહેવો જોઈએ. આ ખૂબ ઊંચું ભણતર છે. પરંતુ માયા પણ ખૂબ અગેન્સ્ટ (વિરોધી) છે. તમે જાણો છો આપણે આ ભણતર ભણીએ છીએ, જેનાથી આપણા માથા પર ડબલ તાજ આવવાનો છે. ભવિષ્ય જન્મ-જન્માંતર ડબલ તાજદારી બનીશું. તો તેનાં માટે ફરી એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આને કહેવાય છે રાજયોગ. કેટલું વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે. બાબા હંમેશા સમજાવે છે, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં જાઓ. પૂજારીને પણ તમે સમજાવી શકો છો. તેમને પૂછો કે લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ પદ કેવી રીતે મળ્યું? એ વિશ્વનાં માલિક કેવી

રીતે બન્યાં? એવું-એવું બેસી કોઈને સંભળાવો તો પુજારીનું પણ કલ્યાણ થઈ જાય. તમે કહી શકો છો કે અમે તમને સમજાવીએ છીએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું. ગીતામાં પણ ભગવાનુવાચ છે ને કે તમને રાજયોગ શિખવાડીને રાજાઓ નાં રાજા બનાવું છું. તો બાળકોને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. અમે આ બનીએ છીએ. ભલે પોતાનું ચિત્ર અને રાજાઈ નું ચિત્ર પણ સાથે નીકાળો. નીચે તમારું ચિત્ર ઉપર રાજાઈ નું ચિત્ર હોય, આમાં ખર્ચો તો છે નહીં. રાજાઈ વસ્ત્ર તો ઝટ બની શકે છે. તે પોતાની પાસે રાખી દો તો ઘડી-ઘડી યાદ આવતું રહેશે. હમ સો દેવતા બની રહ્યાં છીએ. ઉપર માં ભલે શિવબાબા હોય. આ બધાં ચિત્ર બનાવવા પડશે. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ. આ શરીર છોડી આપણે જઈને દેવતા બનીશું કારણ કે હમણાં આ રાજયોગ શિખી રહ્યાં છીએ. તો આ ફોટો મદદ કરશે. ઉપર માં શિવ પછી રાજાઈ ચિત્ર, નીચે તમારું સાધારણ ચિત્ર. શિવબાબા થી અમે રાજયોગ શિખીને ડબલ સિરતાજધારી (તાજધારી) દેવતા બની રહ્યાં છીએ. ચિત્ર રાખ્યું હશે, કોઈ પણ પૂછશે તો તમે બતાવી શકશો. અમને શિખવાડવા વાળા આ શિવબાબા છે. ચિત્ર જોઈ બાળકોને નશો ચઢશે. ભલે દુકાનમાં પણ આ ચિત્ર રાખી દો. ભક્તિમાર્ગ માં બાબા નારાયણ નું ચિત્ર રાખતાં હતાં. ખિસ્સા માં પણ રહેતું હતું. તમે પણ પોતાનો ફોટો રાખી દો તો યાદ રહેશે કે હમ સો દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. બાપ ને યાદ કરવાનો ઉપાય શોધવો જોઈએ. બાપની યાદ ભૂલી જવાથી જ નીચે પડો છો. વિકાર માં નીચે પડશો તો પછી શરમ આવશે કે હવે તો અમે આ દેવતા બની નહીં શકીએ. હાર્ટફેલ થઈ જશે કે અમે હવે દેવતા કેવી રીતે બનીશું. બાબા કહે છે - વિકારમાં પડવા વાળા નો ફોટો કાઢી નાખો. બોલો, તમે સ્વર્ગ માં ચાલવાનાં લાયક નથી. તમારો પાસપોર્ટ ખલાસ. પોતે પણ ફીલ (અનુભવ) કરશે - અમે તો નીચે પડી ગયાં! હવે સ્વર્ગમાં કેવી રીતે જઈશું. જેમ બાબા નારદ નું ઉદાહરણ આપે છે, તેમને કહ્યું કે પોતાની શકલ (ચહેરો) તો જુઓ લક્ષ્મી ને વરવા લાયક છો? તો શકલ વાંદરા ની દેખાણી તો મનુષ્ય ને પણ શરમ આવશે - અમારામાં તો આ વિકાર છે પછી શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ ને કેવી રીતે વરી શકીએ. બાબા તો યુક્તિઓ ખૂબ બતાવે છે. પરંતુ કોઈ વિશ્વાસ પણ રાખે ને. વિકારનો નશો આવે છે તો સમજે છે આ હિસાબ થી અમે રાજાઓ નાં રાજા ડબલ તાજધારી કેવી રીતે બનીશું. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. બાબા સમજાવે છે કે એવી-એવી સુંદર યુક્તિઓ રયો અને બધાંને સમજાવતાં રહો. આ રાજયોગ થી સ્થાપના થઈ રહી છે. હવે વિનાશ સામે છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે તોફાન નું જોર થતું જશે. બોમ્બસ વગેરે પણ તૈયાર થઈ રહ્યાં છે.

આપ બાળકો આ ભણતર ભણો જ છો ઊંચ પદ પામવાનાં માટે. તમે એક જ વાર પતિત થી પાવન બનો છો. મનુષ્ય સમજે થોડી છે કે અમે નર્કવાસી છીએ કારણ કે પથ્થર બુદ્ધિ છે. હવે તમે પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બની રહ્યાં છો. તકદીર માં હશે તો ઝટ સમજશે. નહીં તો કેટલું પણ માથું મારો, બુદ્ધિ માં બેસશે નહીં. બાપ ને જ નથી જાણતાં તો નાસ્તિક છે અર્થાત્ નિધનનાં છે. ધણીનાં બનવું જોઈએ જ્યારે કે શિવબાબા નાં બાળકો છે. અહીંયા જેમને જ્ઞાન છે તે પોતાનાં બાળકો ને વિકાર થી બચાવતાં રહેશે. અજ્ઞાની લોકો તો પોતાની માફક બાળકો ને વિકારમાં ફસાવતાં રહેશે. તમે જાણો છો અહીંયા વિકારો થી બચાવાય છે. કન્યાઓને તો પહેલાં બચાવવી જોઈએ. મા-બાપ તો જેમ કે વિકાર માં ધક્કો દે છે. તમે જાણો છો કે આ ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા છે. શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા તો બધાં ઈચ્છે છે પરંતુ એ કોણ બનાવશે? ભગવાનુવાચ - હું આ સાધુઓ, સંતો નો પણ ઉદ્ધાર કરું છું. ગીતામાં પણ લખેલું છે કે ભગવાને જ બધાંનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે. એક જ ભગવાન આવીને બધાંનો ઉદ્ધાર કરે છે. આ સમયે જો ખબર પડી જાય કે બરાબર ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે તો ખબર નહીં શું થઈ જાય! પરંતુ હજું થોડી વાર છે. નહીં તો બધાનાં અફા એકદમ હલવા લાગી જાય. તખ્ત (ગાદી) હલે છે ને. લડાઈ જ્યારે લાગે છે તો ખબર પડે છે કે આમનું તખ્ત હલવા લાગ્યું છે, હવે નીચે પડશે. હવે આ હલે તો હલચલ મચી જાય. આગળ ચાલી થવાનું છે. તો ભાષણ માં પણ તમે સમજાવી શકો છો. સંસ્કૃત જે સારી રીતે જાણે છે તે શ્લોક સંભળાવી શકે છે. પતિત-પાવન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા સ્વયં કહે છે, બરાબર બ્રહ્મા તન થી સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે. સર્વની સદ્ગતિ અર્થાત્ ઉદ્ધાર કરી રહ્યાં છે. ભાષણ કરવામાં ખૂબ મસ્તી જોઈએ. કન્યાઓનું ન્યુ બ્લડ (નવું લોહી) છે. જ્ઞાન નો પથ્થર મારી શકે છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નું ન્યુ બ્લડ હોય છે ને, તો ખૂબ હંગામો (તોફાન) મચાવે છે. પથ્થર મારે છે. તેમાં તે આગળ હોય છે. હવે આ પણ તમારું ન્યુ બ્લડ છે. તમે જાણો છો તે કેટલું નુકસાન કરી રહ્યાં છે. તમારું આ ઈશ્વરીય ન્યુ બ્લડ છે. તમે જૂનાં થી નવાં બની રહ્યાં છો. તમારી આત્મા જે જૂની આઈરન એજડ (તમોપ્રધાન) બની ગઈ છે, તે હવે નવી ગોલ્ડન એજડ (સતોપ્રધાન) બની રહી છે. તો બાળકોને ખૂબ શોખ હોવો જોઈએ. નશો કાયમ રાખવો જોઈએ. પોતાનાં હમજીન્સ ને ઉઠાવવાં જોઈએ. ગવાયેલું પણ છે ગુરુ માતા. માતા ગુરુ ક્યારે થાય છે તે તો તમે જાણો છો. ગુરુ નો સિલસિલો (રીવાજ) હમણાં ચાલે છે. માતાઓ

પર બાપ આવીને જ્ઞાન અમૃત નો કળશ રાખે છે. શરૂં પણ એવી રીતે થાય છે. સેવાકેન્દ્ર નાં માટે પણ કહે છે બ્રાહ્મણી જોઈએ. બાબા તો કહે છે આપેહી (પોતેજ) ચલાવો. હિંમત નથી, ના, બાબા માતા જોઈએ. આ પણ ઠીક છે, માન આપે છે. આજકાલ દુનિયામાં એક-બીજા ને લંગડુ માન આપે છે. સ્થાઈ કોઈને મળતું નથી. આ સમયે આપ બાળકો ને સ્થાઈ રાજ્ય ભાગ્ય મળી રહ્યું છે. તમને બાપ કેટલાં પ્રકાર થી સમજાવે છે. પોતાને સદા હર્ષિત મુખ રહેવાનાં માટે ખૂબ સારી-સારી યુક્તિઓ બાપ બતાવે છે. શુભ ભાવના રાખવી જોઈએ. ઓહો! અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનીએ છીએ. જો કોઈની તકદીરમાં નથી તો તદબીર (પુરુષાર્થ) શું કરે. બાબા તો તદબીર બતાવે છે, તદબીર ક્યારેય વ્યર્થ નથી જતી. આ તો સદા સફળ થાય છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ જશે. વિનાશ પણ મહાભારે મહાભારત લડાઈ દ્વારા થવાનો છે. આગળ ચાલી તમે પણ જોર ભરશો તો આ બધાં આવશે. હમણાં નહીં સમજે, નહીં તો તેમની રાજાઈ ઉડી જાય. તમારી પાસે ચિત્ર બહુજ સારા છે. આ છે સદ્ગતિ અર્થાત્ સુખધામ. આ છે મુક્તિધામ. બુદ્ધિ પણ કહે છે અમે બધી આત્માઓ નિર્વાણધામ માં રહીએ છીએ. જ્યાંથી પછી ટોકી ધામ માં આવીએ છીએ. આપણે આત્માઓ ત્યાંની રહેવાવાળી છીએ. આ ખેલ જ ભારત પર બનેલો છે. શિવજયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું, કલ્પ બાદ ફરી આવીશ. ભારત જ પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) છે. કહે પણ છે કાઈસ્ટ નાં આટલાં વર્ષ પહેલાં પેરેડાઈઝ હતું. હમણાં નથી, ફરી થવાનું છે. તો જરૂર નર્કવાસીઓનો વિનાશ, સ્વર્ગવાસીઓની સ્થાપના જોઈએ. તે તો તમે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છો, નર્ક નો વિનાશ થઈ જશે. આ પણ સમજ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેકનાં પ્રતિ શુભભાવના રાખવાની છે. બધાંને સાચું માન આપવાનું છે. સતયુગી રાજધાની માં ઊંચ પદ પામવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે. માનવ મત છોડી એક ની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. ભણતર નાં નશા માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- રિગાર્ડ (આદર) આપવાનો રેકોર્ડ ઠીક રાખી, ખુશી નું મહાદાન કરવાવાળા પુણ્ય આત્મા ભવ વર્તમાન સમયે ચારેય તરફ રિગાર્ડ આપવાનો રેકોર્ડ ઠીક કરવાની આવશ્યકતા છે. આ જ રેકોર્ડ પછી ચારેય તરફ વાગશે. રિગાર્ડ આપવો અને રિગાર્ડ લેવો, નાનાં ને પણ રિગાર્ડ આપો, મોટાં ને પણ રિગાર્ડ આપો. આ રિગાર્ડ નો રેકોર્ડ હમણાં નીકળવો જોઈએ, ત્યારે ખુશી નું દાન કરવા વાળા મહાદાની પુણ્ય આત્મા બનશો. કોઈને રિગાર્ડ આપીને ખુશ કરી દેવા - આ મોટામાં મોટું પુણ્ય નું કામ છે, સેવા છે.

સ્લોગન :- દરેક ઘડીને અંતિમ ઘડી સમજી ચાલો તો એવરેડી (સદા તૈયાર) રહેશો.

સર્વ શ્રેષ્ઠ તારો - ‘ સફળતા નો તારો ’

આજે જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા પોતાનાં અલૌકિક તારામંડળ ને જોઈ રહ્યાં છે. આ અલૌકિક વિચિત્ર તારામંડળ છે જેની વિશેષતા ફક્ત બાપ અને બ્રાહ્મણ બાળકો જ જાણે છે. દરેક તારા પોતાની ચમક થી આ વિશ્વ ને રોશની (પ્રકાશ) આપી રહ્યાં છે. બાપદાદા દરેક તારા ની વિશેષતા જોઈ રહ્યાં છે. કોઈ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન લક્ષ્મી તારા છે, કોઈ બાપ નાં સમીપ નાં તારા છે અને કોઈ દૂર નાં તારા છે. છે બધાં તારા પરંતુ વિશેષતા ભિન્ન-ભિન્ન હોવાનાં કારણે સેવામાં તથા સ્વ-પ્રાપ્તિ માં અલગ-અલગ ફળની પ્રાપ્તિ અનુભવ કરવા વાળા છે. કોઈ સદા સહજ તારા છે, એટલે સહજ પ્રાપ્તિ નું ફળ અનુભવ કરવા વાળા છે. અને કોઈ મહેનત કરવા વાળા તારા છે, ભલે થોડી મહેનત હોય, ભલે વધારે હોય પરંતુ વધારે કરીને મહેનત નાં અનુભવ પછી ફળ ની પ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરે છે. કોઈ સદા કર્મ નાં પહેલાં અધિકાર નો અનુભવ કરે છે કે સફળતા જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર છે, એટલે ‘નિશ્ચય’ અને ‘નશા’ થી કર્મ કરવાનાં કારણે કર્મની સફળતા સહજ અનુભવ કરે છે. આને કહેવાય છે સફળતા નાં તારાઓ.

સૌથી શ્રેષ્ઠ સફળતા નાં તારાઓ છે કારણ કે તેઓ સદા જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમાનાં સમીપ છે, એટલે શક્તિશાળી પણ છે અને સફળતા નાં અધિકારી પણ છે. કોઈ શક્તિશાળી છે પરંતુ સદા શક્તિશાળી નથી, એટલે સદા એક જેવી ચમક નથી. વેરાઈટી (વિભિન્ન) તારાઓ ની રીમઝીમ અતિ પ્રિય લાગે છે. સેવા બધાં તારા કરે છે પરંતુ સમીપ નાં તારા બીજાઓ ને પણ સૂર્ય, ચંદ્રમાની સમીપ લાવવા નાં સેવાધારી બને છે. તો દરેક પોતાને પૂછો કે હું કયો તારો છું? લવલી (પ્રેમાળ) તારો છું, લક્ષ્મી (ભાગ્યવાન) છું, સદા શક્તિશાળી છું, મહેનત અનુભવ કરવા વાળો છું કે સદા સહજ સફળતા નો તારો છું? જ્ઞાન-સૂર્ય બાપ બધાં તારાઓને બેઠદ ની રોશની તથા શક્તિ આપે છે પરંતુ સમીપ અને દૂર હોવાનાં કારણે અંતર પડી જાય છે. જેટલો સમીપ સંબંધ છે, એટલી રોશની અને શક્તિ વિશેષ છે કારણ કે સમીપ નાં તારાઓનું લક્ષ જ છે સમાન બનવું.

એટલે બાપદાદા બધાં તારાઓને સદા આ જ ઈશારો આપે છે કે લક્ષ્મી અને લવલી-આ તો બધાં બન્યાં છો, હવે આગળ પોતાને આ જ જુઓ કે સદા સમીપ રહેવા વાળા, સહજ સફળતા અનુભવ કરવા વાળા સફળતા નાં તારા ક્યાં સુધી બન્યાં છો? હવે પડવા વાળા તારા તો નથી કે પૂંછડી વાળા તારા પણ નથી. પૂંછડી વાળા તારા એને કહેવાય છે જે વારંવાર સ્વયં થી કે બાપ થી અથવા નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ થી ‘આ કેમ’, ‘આ શું’, ‘આ કેવી રીતે’ - પૂછતાં જ રહે છે. ઘડી-ઘડી પૂછવા વાળા જ પૂંછડી વાળા તારા છે. એવાં તો નથી ને? સફળતા નાં તારાઓ જેમનાં દરેક કર્મ માં સફળતા સમાયેલી છે - એવાં તારા સદા બાપ નાં સમીપ અર્થાત્ સાથે છે. વિશેષતાઓ સાંભળી, હવે આ વિશેષતાઓ ને સ્વયં માં ધારણ કરી સદા સફળતા નાં તારા બનો. સમજ્યાં, શું બનવાનું છે? લક્ષ્મી અને લવલી ની સાથે સફળતા-આ શ્રેષ્ઠતા સદા અનુભવ કરતાં રહો. અચ્છા!

આજે સૌથી મળવું છે. બાપદાદા આજે વિશેષ મળવાનાં માટે જ આવ્યાં છે. બધાનું આ જ લક્ષ રહે છે કે મળવું છે. પરંતુ બાળકો ની લહેર ને જોઈને બાપે બધાં બાળકોને ખુશ કરવાનાં હોય છે કારણ કે બાળકોની ખુશી માં બાપ ની ખુશી છે. તો આજકાલની લહેર છે-અલગ મળવાની. તો સાગર ને પણ એ જ લહેર માં આવવું પડે છે. આ સીઝન ની લહેર આ છે, એટલે રથ ને પણ વિશેષ સકાશ આપીને ચલાવી રહ્યાં છે. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં અલૌકિક તારામંડળ નાં અલૌકિક તારાઓ ને, સદા વિશ્વ ને રોશની આપી અંધકાર મિટાવવા (દૂર કરવા) વાળા ચમકતાં તારાઓ ને, સદા બાપ નાં સમીપ રહેવા વાળા શ્રેષ્ઠ સફળતા નાં તારાઓ ને, અનેક આત્માઓ નાં ભાગ્ય ની રેખા પરિવર્તન કરવા વાળા ભાગ્યવાન તારાઓ ને, જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમા બાપદાદા નાં વિશેષ યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

૧. ‘સદા દરેક આત્મા ને સુખ આપવા વાળા સુખદાતા બાપ નાં બાળકો છીએ’ - એવો અનુભવ કરો છો? બધાંને સુખ આપવાની વિશેષતા છે ને. આ પણ દ્રામા અનુસાર વિશેષતા મળેલી છે. આ વિશેષતા બધાંની નથી હોતી. જે બધાંને સુખ આપે છે, એને બધાનાં આશીર્વાદ પણ મળે છે એટલે સ્વયંને પણ સદા સુખમાં અનુભવ કરે છે. આ વિશેષતા થી વર્તમાન પણ સારું અને ભવિષ્ય પણ સારું બની જશે. કેટલો સારો પાર્ટ છે જે બધાંનો પ્રેમ પણ મળે, બધાનાં આશીર્વાદ પણ મળે. આને કહેવાય છે ‘એક આપવું હજાર પામવું’. તો સેવા થી સુખ આપો છો, એટલે બધાંનો પ્રેમ મળે છે. આ જ વિશેષતા સદા કાયમ રાખજો.

૨. ‘સદા સ્વયં ને સર્વશક્તિમાન બાપની શક્તિશાળી આત્મા છું’ - એવો અનુભવ કરો છો? શક્તિશાળી આત્મા સદા સ્વયં પણ સંતુષ્ટ રહે છે અને બીજાને પણ સંતુષ્ટ કરે છે. એવાં શક્તિશાળી છો? સંતુષ્ટતા જ મહાનતા છે. શક્તિશાળી આત્મા અર્થાત્ સંતુષ્ટતા નાં ખજાના થી ભરપૂર આત્મા. આ જ સ્મૃતિ થી સદા આગળ વધતાં ચાલો. આ જ ખજાનો સર્વ ને ભરપૂર કરવા વાળો છે.

૩. ‘બાપે આખાં વિશ્વમાંથી અમને શોધીને પોતાનાં બનાવી લીધાં’ - આ ખુશી રહે છે ને. આટલી અનેક આત્માઓ માંથી મને એક આત્મા ને બાપે શોધી - આ સ્મૃતિ કેટલી ખુશી અપાવે છે! તો સદા એ જ ખુશી થી આગળ વધતાં ચાલો. બાપે મને પોતાની બનાવી કારણ કે હું જ કલ્પ પહેલાં વાળી ભાગ્યવાન આત્મા હતી, હમણાં પણ છું અને ફરી પણ બનીશ - એવી ભાગ્યવાન આત્મા છું. આ સ્મૃતિ થી સદા આગળ વધતાં ચાલો.

૪. ‘સદા નિશ્ચિત બની સેવા કરવાનું બળ આગળ વધારતું રહે છે’. આણે કર્યું કે અમે કર્યું-આ સંકલ્પ થી નિશ્ચિત રહેવાથી નિશ્ચિત સેવા થાય છે અને એનું બળ સદા આગળ વધારે છે. તો નિશ્ચિત સેવાધારી છો ને? ગણતરી કરવા વાળી સેવા નહીં. આને કહેવાય છે નિશ્ચિત સેવા. તો જે નિશ્ચિત થઈ સેવા કરે છે, એમને નિશ્ચિત જ આગળ વધવામાં સહજ અનુભૂતિ થાય છે. આ જ વિશેષતા વરદાન રૂપ માં આગળ વધારતી રહેશે.

૫. સેવા પણ અનેક આત્માઓને બાપ નાં સ્નેહી બનાવવાનું સાધન બની ગઈ છે. જોવામાં ભલે કર્મણા સેવા છે પરંતુ કર્મણા સેવા મુખ ની સેવા થી પણ વધારે ફળ આપી રહી છે. કર્મણા દ્વારા કોઈની મનસા ને પરિવર્તન કરવા વાળી સેવા છે, તો એ સેવાનું ફળ ‘વિશેષ ખુશી’ ની પ્રાપ્તિ થાય છે. કર્મણા સેવા ભલે જોવામાં સ્થૂળ છે પરંતુ સૂક્ષ્મ વૃત્તિઓ નું પરિવર્તન કરવા વાળી હોય છે. તો એવી સેવા નાં અમે નિમિત્ત છીએ - એવી ખુશી થી આગળ વધતાં ચાલો. ભાષણ કરવા વાળા ભાષણ કરે છે પરંતુ કર્મણા સેવા પણ ભાષણ કરવા વાળા ની સેવા થી વધારે છે કારણ કે એનું પ્રત્યક્ષફળ અનુભવ થાય છે.

૬. ‘સદા પુણ્ય નું ખાતું જમા કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું’ - એવો અનુભવ થાય છે? આ સેવા, નામ સેવા છે, પરંતુ પુણ્ય નું ખાતું જમા કરવાનું સાધન છે. તો પુણ્ય નાં ખાતા સદા ભરપૂર છે અને આગળ પણ ભરપૂર રહેશે. જેટલી સેવા કરો છો, એટલું પુણ્ય નું ખાતું વધતું જાય છે. તો પુણ્યનું ખાતા અવિનાશી બની ગયું. આ પુણ્ય અનેક જન્મ ભરપૂર કરવા વાળું છે. તો પુણ્ય આત્મા છો અને સદા પુણ્યાત્મા બની બીજાઓ ને પણ પુણ્ય નો રસ્તો બતાવવા વાળા. આ પુણ્ય નું ખાતું અનેક જન્મ સાથે રહેશે, અનેક જન્મ માલામાલ રહેશે - એ જ ખુશી માં સદા આગળ વધતાં ચાલો.

૭. ‘સદા એક બાપ ની યાદ માં રહેવા વાળી, એકરસ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું’ - એવો અનુભવ કરો છો? જ્યાં એક બાપ યાદ છે, ત્યાં એકરસ સ્થિતિ સ્વતઃ સહજ અનુભવ થશે. તો એકરસ સ્થિતિ શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ છે. એકરસ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું - આ સ્મૃતિ સદા આગળ વધારતી રહેશે. આ જ સ્થિતિ દ્વારા અનેક શક્તિઓની અનુભૂતિ થતી રહેશે.

૮. બાપદાદા નાં વિશેષ શૃંગાર છો ને! સૌથી શ્રેષ્ઠ શૃંગાર છે મસ્તકમણિ. મણિ સદા મસ્તક પર ચમકે છે. તો એવાં મસ્તકમણિ બની સદા બાપ નાં તાજ માં ચમકવા વાળા કેટલાં સારા લાગશે. મણિ સદા પોતાની ચમક દ્વારા બાપ નો પણ શૃંગાર બને અને બીજાઓને પણ રોશની આપે છે. તો એવાં મસ્તકમણિ બની બીજાઓને પણ

એવાં બનાવવા વાળા છીએ - આ લક્ષ સદા રહે છે? સદા શુભભાવના સર્વની ભાવનાઓને પરિવર્તન કરવા વાળી છે.

૯. સદા બાપ ને ફોલો કરવામાં તરત દાન મહાપુણ્ય ની વિધિ થી આગળ વધી રહ્યાં છો ને. આ જ વિધિ ને સદા દરેક કાર્યમાં લગાવવાથી સદા બાપ સમાન સ્થિતિ નો સ્વતઃ જ અનુભવ થાય છે. તો દરેક કાર્ય માં ફોલો-ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરવામાં શરૂ થી અનુભવી રહ્યાં છો, એટલે હમણાં પણ એ જ વિધિ થી સમાન બનવું અતિ સહજ છે કારણ કે સમાયેલી વિશેષતા ને કાર્યમાં લગાવવી. બાપ સમાન બનવાની વિશેષ અનુભૂતિઓ અલૌકિક કરતાં રહેશે અને બીજાઓને પણ કરાવતાં રહેશે. આ વિશેષતા નું વરદાન સ્વતઃ મળે છે. તો આ વરદાન ને સદા કાર્યમાં લગાવી આગળ વધારતાં ચલો.

૧૦. સદા પરિવર્તન શક્તિ ને યથાર્થ રીત થી કાર્યમાં લગાવવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છો ને. આ જ પરિવર્તન શક્તિ થી સર્વની દુવાઓ લેવાનાં પાત્ર બની જાઓ છો. જેમ ઘોર અંધકાર જ્યારે હોય છે, એ સમયે કોઈ રોશની દેખાડી દે તો અંધકાર વાળા નાં દિલ થી દુવાઓ નીકળે છે ને. એમ જે યથાર્થ પરિવર્તન-શક્તિ ને કાર્ય માં લગાવે છે, એમને અનેક આત્માઓ દ્વારા દુવાઓ પ્રાપ્ત થાય છે અને બધાંની દુવાઓ આત્મા ને સહજ આગળ વધારી દે છે. આમ, દુવાઓ લેવાનું કાર્ય કરવા વાળી આત્મા છું - આ સદા સ્મૃતિમાં રાખો તો જે પણ કાર્ય કરશો, તે દુવાઓ લેવા વાળા કરશો. દુવાઓ મળે જ છે શ્રેષ્ઠ કાર્ય કરવાથી. તો સદા આ સ્મૃતિ રહે કે ‘સૌથી દુવાઓ લેવાવાળી આત્મા છું.’ આ જ સ્મૃતિ શ્રેષ્ઠ બનવાનું સાધન છે, આ જ સ્મૃતિ અનેકો નાં કલ્યાણ નાં નિમિત્ત બની જાય છે. તો યાદ રાખજો કે પરિવર્તન-શક્તિ દ્વારા સર્વની દુવાઓ લેવાવાળી આત્મા છું. અચ્છા!

ગ્લોબલ કો - ઓપરેશન પ્રોજેક્ટ ની મીટિંગ નાં સમાચાર બાપદાદા ને સંભળાવ્યા

બાપદાદા ખુશ થાય છે-એટલાં મળીને પ્લાન બનાવો છો તે પ્રેક્ટિકલ માં લાવી રહ્યાં છો અને લાવતાં રહેશો. બાપદાદા ને બીજું શું જોઈએ! એટલે બાપદાદા ને પસંદ છે. બાકી કોઈ મુશ્કેલી હોય તો બાપદાદા સહજ કરી શકે છે. આ બુદ્ધિ નું ચાલવું પણ એક વરદાન છે. ફક્ત બેલેન્સ (સંતુલન) રાખીને ચાલો. જ્યારે બેલેન્સ હશે તો બુદ્ધિ નિર્ણય બહુ જલ્દી કરશે અને ૪ કલાક જે ચર્ચા કરો છો, એમાં ૧ કલાક પણ નહીં લાગશે. એક જેવો જ વિચાર નીકળશે. પરંતુ આ પણ સારું છે, રમત છે, કાંઈક બનાવો છો, કાંઈક તોડો છો.... એમાં પણ મજા આવે છે. ભલે પ્લાન બનાવો, પછી રિફાઇન (શુદ્ધ) કરો. વ્યસ્ત તો રહો છો. ફક્ત બોજ નહીં અનુભવ કરો, રમત કરો. સમય ઓછો છે, જેટલું કરી શકો છો એટલું કરો. આ સેવા પણ ચાલતી જ રહેશે. જેમ ભંડારો બંધ નથી થતો. આ પણ ભંડારો છે, અવિનાશી ચાલતો રહેશે. જો કોઈ કાર્ય માં મોડું થાય છે તો વધારે સારું થવાનું હશે, ત્યારે મોડું થાય છે. બાકી મહેનત કરી રહ્યાં છો, સુસ્ત (અલબેલા) નથી એટલે બાપદાદા ફરિયાદ નહીં કરશે. અચ્છા!

વરદાન :- સદા એકરસ સંપન્ન મૂડ માં રહેવા વાળા પુરુષાર્થી સો પ્રાલબ્ધી સ્વરૂપ ભવ
બાપદાદા વતન થી જુએ છે કે ઘણાં બાળકો નાં મૂડ બહુજ બદલાય છે, ક્યારેક આશ્ચર્યવત નો મૂડ, ક્યારેક પ્રશ્નાર્થ ચિન્હ નો મૂડ, ક્યારેક મૂંઝાયેલા નો મૂડ, ક્યારેક ટેન્શન (ચિન્તા), ક્યારેક અટેન્શન નો ઝૂલો.... પરંતુ સંગમયુગ પ્રાલબ્ધી યુગ છે ન કે પુરુષાર્થી એટલે જે બાપ નાં ગુણ એ જ બાળકો નાં, જે બાપની સ્ટેજ (સ્થિતિ) તે જ બાળકોની - આ જ છે સંગમયુગ ની પ્રાલબ્ધ. તો સદા એકરસ એક જ સંપન્ન મૂડ માં રહો ત્યારે કહેશે બાપ સમાન અર્થાત્ પ્રાલબ્ધી સ્વરૂપ વાળા.

સ્લોગન :- બાપદાદા નાં હાથ માં બુદ્ધિ રૂપી હાથ છે તો પરીક્ષાઓ રૂપી સાગર માં હલશો નહીં.

“ મીઠા બાળકો - યોગબળ થી જ તમારે પોતાનાં કર્મો પર જીત પામી વિકર્માજીત બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- કયો વિચાર પુરુષાર્થી બાળકો ને પણ પુરુષાર્થ-હીન બનાવી દે છે?

ઉત્તર :- જો કોઈ પુરુષાર્થી ને આ વિચાર આવ્યો કે હજું તો બહુજ સમય પડ્યો છે, પાછળ થી ગેલપ (ઝડપી) કરી લઈશું. પરંતુ બાપ સમજાવે છે બાળકો મોત નો સમય નિશ્ચિત થોડી છે, કાલે-કાલે કરીને મરી જશો તો કમાણી શું થશે એટલે જેટલું થઈ શકે શ્રીમત પર પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરતાં રહો. સમય નું વિચારીને પુરુષાર્થ-હીન નહીં બનો.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય.....

ઓમ્ શાંતિ ! આ તો બાળકોને સમજાવાયું છે કે નિરાકાર, સાકાર વગર કોઈ કર્મ કરી ન શકે. પાર્ટ ભજવી ન શકે. રુહાની બાપ આવીને બ્રહ્મા દ્વારા રુહાની બાળકોને સમજાવે છે. યોગબળ થી જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે અને વિશ્વ નાં માલિક બનવાનું છે. આ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને રાજ્યોગ શિખવાડે છે - બ્રહ્મા દ્વારા. અને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે અર્થાત્ મનુષ્ય ને દેવતા બનાવે છે. મનુષ્ય જે દેવી-દેવતા હતાં, પાવન હતાં તે હવે બદલાઈ ૮૪ જન્મ પછી પતિત બની ગયાં છે, ભારત જ્યારે પારસપુરી હતું તો પવિત્રતા સુખ-શાંતિ બધું હતું. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. તિથિ-તારીખ સહિત બાપ પૂરો હિસાબ-કિતાબ સમજાવે છે. એમનાથી ઊંચું તો કોઈ છે નહીં. સૃષ્ટિ અથવા ઝાડ જેને કલ્પવૃક્ષ કહે છે, તેમનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બાપ જ બેસી સમજાવે છે. ભારતનો જે દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, તે હવે પ્રાયઃ લોપ થઈ ગયો છે. ફક્ત ચિત્ર જરૂર છે. ભારતવાસી જાણે છે કે સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ભલે શાસ્ત્રો માં ભૂલ કરી દીધી છે, જે કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. બાપ જ આવીને ભૂલેલા ને રસ્તો બતાવે છે. એમને કહેવાય છે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નાં ગાઈડ (માર્ગદર્શક). સર્વ ને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપવા વાળા એક જ છે. ભારત જ્યારે જીવનમુક્ત છે તો બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામ માં છે, એટલે એમને કહેવાય છે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ દાતા. રચયિતા એક જ છે. સૃષ્ટિ પણ એક જ છે, વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી પણ એક જ છે, જે રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે. સતયુગ ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ..... પછી હોય છે સંગમયુગ. કળયુગ છે પતિત, સતયુગ છે પાવન. સતયુગ હશે, તો પહેલાં જરૂર કળયુગ નો વિનાશ થશે. વિનાશ નાં પહેલાં સ્થાપના થશે. સતયુગ માં સ્થાપના નહીં થશે. ભગવાન આવશે ત્યારે જ્યારે પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાની છે. હવે બાપ સહજ યુક્તિ બતાવે છે કે દેહ સહિત દેહ નાં સર્વ સંબંધ તોડી દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરો. બાપ છે ભક્તો ને ફળ આપવા વાળા. ભક્તો ને જ્ઞાન આપે છે - પાવન બનવાના માટે. બધાંને પાવન બનાવવા વાળો છે યોગ. જ્ઞાન સાગર મુખ દ્વારા આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે. પતિતો ને પાવન બનાવે છે. આ સમયે બધી આત્માઓ પતિત બનેલી છે એટલે બાપ ને બોલાવે છે કારણ કે બાપ વગર તો કોઈ પાવન બનાવી ન શકે. જો પતિત-પાવનની ગંગા છે તો પછી પતિત-પાવન સીતારામ કહીને કેમ બોલાવો છો. બુદ્ધિ કહે છે કે પરમપિતા પરમાત્મા જરૂર ફરી નવી દુનિયાની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નાં માટે આવશે. કલ્પવૃક્ષની આયુ પણ હોય છે, જે વસ્તુ જડ જડીભૂત થઈ જાય છે, તેને જ તમોપ્રધાન કહે છે. ન્યુ વર્લ્ડ નહીં કહેશે, આ છે આયરન એજેડ વર્લ્ડ (તમોપ્રધાન દુનિયા). બધી વાતો બુદ્ધિમાં બેસાડાય છે બીજાને સમજાવવા માટે. ઘરે-ઘરે સંદેશ આપવાનો છે. એવું નથી કહેવાનું કે પરમાત્મા આવ્યાં છે. યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે, બોલો બે બાપ છે લૌકિક અને પારલૌકિક. દુઃખ નાં સમયે પારલૌકિક બાપ ને જ યાદ કરાય છે. સુખધામ માં કોઈ પરમાત્મા ને યાદ નથી કરતાં. સતયુગ, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં સુખ શાંતિ પવિત્રતા બધું હતું. બાપ નો વારસો મળી ગયો પછી પોકારે કેમ? ત્યાં સુખ જ સુખ છે. બાપે દુઃખ નાં માટે દુનિયા નથી રચી. આ બન્યો-બનેલ ખેલ છે, જેમનો પાર્ટ પાછળ માં છે, ૨-૪ જન્મ લે છે, બાકી સમય શાંતિધામ માં રહેશે. બાકી ખેલ થી કોઈ નીકળી જાય, આ થઈ ન શકે. એક-બે જન્મ લીધાં બાકી સમય જેમ મોક્ષ છે, આત્મા પાર્ટધારી છે. કોઈ નો ઊંચો પાર્ટ છે, કોઈનો ઓછો. ગવાયેલું છે ઈશ્વર નો અંત કોઈ પામી ન શકે. ઈશ્વર જ આવીને રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાપ સમજાવે છે હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. હું જે તન માં પ્રવેશ કરું છું, આ પોતાનાં જન્મો ને નથી

જાણતાં, હું એમનાં ૮૪ જન્મો ની કહાની (કથા) સંભળાવું છું, કોઈ પણ પાર્ટ ચેન્જ (પરીવર્તન) ન થઈ શકે. આ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. આ કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. બુદ્ધિ માં ત્યારે બેસે જ્યારે પવિત્ર થઈને સમજે. સારી રીતે સમજવા માટે ૭ દિવસ ભૂમી માં પડે. ભાગવત આદિ પણ ૭ દિવસ રાખે છે. કોઈ ૭ દિવસ માં સારી રીતે સમજી લે છે, કોઈ તો કહી દે છે કે અમારી બુદ્ધિમાં કાંઈ પણ નથી બેસતું. ઊંચ પદ નહીં પામ્યું હોય તો બુદ્ધિમાં કેવી રીતે બેસશે. સારું તો પણ કલ્યાણ તો થયું ને. પ્રજા તો એવી રીતે જ બને છે, બાકી રાજ્ય ભાગ્ય લેવામાં મહેનત છે. બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. હવે કરો કે ન કરો. પરંતુ બાપનું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે, પ્રિય વસ્તુ ને યાદ કરાય છે ને. ભક્તિમાર્ગ માં પણ કહે છે કે હેં પતિત-પાવન આવો. હવે એ મળ્યાં છે. કહે છે મને યાદ કરો તો કટ ઉતરી જશે. બાદશાહી એમજ થોડી મળી જશે. યાદ માં જ થોડી મહેનત છે. ખૂબ યાદ કરવા વાળા જ કર્માતીત અવસ્થા ને પામી લે છે. પૂરું યાદ ન કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. યોગબળ થી જ વિકર્માજીત બનવાનું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ આટલાં પવિત્ર કેવી રીતે બન્યાં? જ્યારે કે કળયુગ નાં અંત માં કોઈ પણ પવિત્ર નથી. આ સમયે ગીતા જ્ઞાન નો એપિસોડ (અધ્યાય) રિપીટ થઈ રહ્યો છે. શિવ ભગવાનુવાય, ભૂલો તો બધાંથી થતી રહે છે. હું આવીને બધાંને અભૂલ બનાવું છું. ભારતનાં જે પણ શાસ્ત્ર છે, આ બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. બાપ કહે છે-મેં જે કાંઈ કહ્યું હતું તે કોઈને પણ ખબર નથી. જેમણે મારા દ્વારા સાંભળ્યું, તેમણે ૨૧ જન્મોની પ્રાલબ્ધ પામી પછી જ્ઞાન પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. તમે જ ચક્ર લગાવી ફરી આ જ્ઞાન સાંભળી રહ્યાં છો.

તમે જાણો છો આપણે કલમ લગાવી રહ્યાં છીએ, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની. આ છે દેવી ઝાડ ની કલમ. તે લોકો તો તે ઝાડો ની કલમ લગાવતાં રહે છે. બાપ આવીને કોન્ટ્રાસ્ટ (વિરોધાભાસ) બતાવે છે. તમે દેખાડો પણ છો કે તેમનો શું પ્લાન છે, તમારો શું પ્લાન છે. તેઓ ફેમિલી પ્લાનિંગ કરે છે કે દુનિયા વધે નહીં. બાપ તો ખૂબ સારી વાત બતાવે છે કે અનેક ધર્મ વિનાશ થઈ જશે અને દેવી-દેવતા ધર્મ નું ફેમિલી (પરિવાર) સ્થાપન થઈ જશે. સતયુગ માં એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું ફેમિલી હતું બીજા અનેક ફેમિલીઓ હતાં જ નહીં. આ સમયે ભારતમાં જુઓ કેટલાં ફેમિલી છે. ગુજરાતી ફેમિલી, સિંઘ ફેમિલી... હકીકત માં ભારત નું એક જ ફેમિલી હોવું જોઈએ. ખૂબ ફેમિલી હશે તો જરૂર પિટ-પિટ થશે. પછી સિવિલવોર (ગૃહ યુદ્ધ) થઈ જાય છે. ફેમિલી માં પણ સિવિલવોર થઈ જાય છે. જેવી રીતે ક્રિશ્ચન નાં પરસ્પર ફેમિલી છે તો તેમાં પણ બે ભાઈ પરસ્પર માં નથી મળતાં. ફેકશન (વિભાગ) થઈ જાય છે. પાણી પણ નાં ભાગ પડાય છે. સિંઘ ધર્મ વાળા સમજે છે અમે પોતાનાં ધર્મ નાં ફેમિલી ને વધારે સુખ આપીએ. રગ જાય છે ને. માથું મારતાં રહે છે. જ્યારે અંત નો સમય આવે છે ત્યારે પરસ્પર ઝઘડો કરવા લાગી પડે છે, વિનાશ તો થવાનો જ છે. અસંખ્ય બોમ્બસ બનાવતાં રહે છે. મોટી લડાઈ જ્યારે લાગી હતી તો બે બોમ્બસ છોડ્યાં હતાં. હમણાં તો અસંખ્ય બનાવ્યાં છે. સમજની વાત છે ને. તમારે સમજાવવાનું છે કે આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. મોટાં-મોટાં લોકો પણ કહે છે જો લડાઈ ને બંધ ન કરી તો આખી દુનિયાને આગ લાગી જશે. તમે જાણો છો આગ તો લાગવાની જ છે.

બાપ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. રાજયોગ છે જ સતયુગ નો. જે દેવતા ધર્મ પ્રાય:લોપ થઈ ગયો છે તે ફરી સ્થાપન કરે છે. હમણાં કળયુગ છે આનાં પછી સતયુગ જોઈએ. હવે કળયુગ વિનાશ નાં માટે આ મહાભારે મહાભારત લડાઈ છે. આ બધું સારી રીતે ધારણ કરી સમજાવવાનું છે કારણ કે મનુષ્ય છે આસુરી સંપ્રદાય, એટલે ખબરદારી રાખવાની છે. કલ્પ પહેલાં માફક જે વિધન પડવાનાં હશે તે પડશે જરૂર. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. આપણે બંધાયેલા છીએ. યાદ ની યાત્રા ક્યારેય ભૂલાવી ન જોઈએ. ગીત છે ને - રાત કે રાહી થક મત જાના.... આનો અર્થ કોઈ સમજી ન શકે. રાત પૂરી થઈ દિવસ આવવાનો છે. અડધોકલ્પ પૂરો થયો, હવે સુખ શરૂ થશે. બાપે મનમનાભવ નો અર્થ પણ સમજાવ્યો છે, ફક્ત ગીતા માં કૃષ્ણ નું નામ નાખવાથી તે તાકાત નથી રહી. કૃષ્ણ ને ક્યારેય સર્વશક્તિમાન ન કહી શકાય. તે તો પૂરાં ૮૪ જન્મ લે છે એટલે ગીતામાં તે તાકાત નથી રહી. હવે આપણે સર્વ મનુષ્ય-માત્ર નું કલ્યાણ કરી રહ્યાં છીએ. કલ્યાણકારી જે બનશે તેમને વારસો મળશે. યાદ ની યાત્રા વગર કલ્યાણ થઈ ન શકે. આ સમયે બધાં વિપરીત બુદ્ધિ છે. કહી દે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. તમારે સમજાવવાનું છે કે એ બેહદ નાં બાપ છે. બેહદ નાં બાપ થી જ ભારતવાસીઓ ને બેહદ નો વારસો મળ્યો છે. ભારતવાસીઓએ જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે તમે પ્રેક્ટિકલ માં જુઓ છો કે જ્ઞાન તો તમે સાંભળતાં જ રહો છો. દિવસે-પ્રતિદિવસે તમારી પાસે ઘણાં નવાં-નવાં આવતાં રહેશે. હમણાં જ જો મોટાં-મોટાં લોકો આવી જાય પછી તો વાર જ ન લાગે. ઝટ અવાજ નીકળી જાય. હંગામો (તોફાન) થઈ જાય એટલે યુક્તિ

થી ધીરે- ધીરે ચાલતાં રહે છે. આ છે ગુપ્ત જ્ઞાન, કોઈને ખબર પણ નથી પડતી કે આ શું કરી રહ્યાં છે. ભક્તિ માં છે દુઃખ, જ્ઞાન માં છે સુખ. રાવણ ની સાથે તમારું યુદ્ધ કેવી રીતે છે, આ તો તમે જ જાણો બીજા કોઈ જાણી ન શકે. ભગવાનુવાચ, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે તો મને યાદ કરો તો પાપ વિનાશ થઈ જશે. પવિત્ર બનો તો સાથે લઈ જઈશ. મુક્તિ તો બધાંને મળવાની છે. બધાં રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત થઈ જશે. તમે કહો છો કે શિવ શક્તિઓ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ જ શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા સ્થાપન કરશે. પરમપિતા પરમાત્મા ની શ્રીમત પર કલ્પ પહેલાં માફક. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા હતી, આ બુદ્ધિમાં બેસાડવું જોઈએ. મુખ્ય પોઈન્ટસ (વાતો) જ્યારે બુદ્ધિમાં ધારણ થશે ત્યારે યાદ ની યાત્રા માં રહેશે. કોઈ સમજે છે હજું સમય પડ્યો છે, પાછળ પુરુષાર્થ કરી લઈશું. પરંતુ મોત નો નિયમ થોડી છે. કાલે મરી જઈએ તો! એટલે એવું નહીં સમજો અંત માં ગૈલપ (ઝડપ) કરી લઈશું. આ ખ્યાલ વધારે જ પાડી દેશે. જેટલું થઈ શકે પુરુષાર્થ કરતાં રહો. શ્રીમત પર દરેકે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે, પોતાની જાંચ (તપાસ) કરવાની છે કે કેટલું બાપ ને યાદ કરું છું અને કેટલી બાપની સર્વિસ (સેવા) કરું છું. રુહાની ખુદાઈ ખિદમતદાર તમે જ છો ને. તમે રુહો ને સેલવેજ (રાહત આપો) કરો છો. રુહ પતિત થી પાવન કેવી રીતે બને, તેની યુક્તિ બતાવો છે. કૃષ્ણ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. તે તો પ્રિન્સ હતાં, તેમણે પ્રાલબ્ધ ભોગવી, તેમની મહિમા ની પણ દરકાર નથી. દેવતાઓની મહિમા શું કરશો! હા બર્થ ડે (જન્મદિવસ) તો બધાં મનાવે છે. આ કોમન (સામાન્ય) વાત છે. બાકી તેમણે શું કર્યું, સીડી તો ઉતરતાં જ આવે છે. સારા કે ખરાબ મનુષ્ય તો હોય છે. દરેક નો પાર્ટ પોત-પોતાનો છે. આ છે બેહદ ની વાત. મુખ્ય ડાળ-ડાળીઓ ગણાય છે. બાકી પાન તો અનેક છે. તેમને ક્યાં સુધી તમે ગણતરી કરતાં રહેશો. બાપ સમજાવતાં રહે છે, બાળકો મહેનત કરો, બધાંને બાપ નો પરિચય આપો તો બાપ થી બુદ્ધિયોગ જોડાઈ જાય. બાપ કહે છે - બધાં ને કહો - પવિત્ર બનો તો મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશો. દુનિયામાં થોડી ખબર છે કે મહાભારત લડાઈ થી શું થશે. આ યજ્ઞ રચ્યો છે કારણ કે નવી દુનિયા જોઈએ. આપણો યજ્ઞ પૂરો થશે તો બધું આ યજ્ઞ માં સ્વાહા થવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચાં-સાચાં ખુદાઈ ખિદમતગાર બની બધી રુહો ને સેલવેજ કરવાની સેવા કરવાની છે. બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બધાંને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે.
2. પ્રિય માં પ્રિય વસ્તુ (બાપ) ને પ્રેમ થી યાદ કરવાની છે. બન્યો-બનેલ ડ્રામા પર અટલ રહેવાનું છે. વિધ્નો થી ગભરાવવાનું નથી.

વરદાન :- હું પણ નાં બોજ ને સમાપ્ત કરી પ્રત્યક્ષફળ નો અનુભવ કરવા વાળા બાળક સો માલિક ભવ જ્યારે કોઈ પણ પ્રકાર નું હું-પણું આવે છે તો બોજ માથા પર આવી જાય છે. પરંતુ જ્યારે બાપ ઓફર કરી રહ્યાં છે કે બધો બોજ મને આપી દો તમે ફક્ત નાચો, ઉડો..... પછી આ ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) કેમ - કે સર્વિસ (સેવા) કેવી રીતે થશે, ભાષણ કેવી રીતે કરશું - તમે ફક્ત નિમિત્ત સમજીને કનેક્શન (સંબંધ) પાવર હાઉસ થી જોડીને બેસી જાઓ, દિલશિકસ્ત ન બનો તો બાપદાદા બધું સ્વતઃ કરાવી દેશે. બાળક સો માલિક સમજી શ્રેષ્ઠ સ્ટેજ (સ્થિતિ) પર સ્થિત રહો તો પ્રત્યક્ષ ફળ ની અનુભૂતિ કરતાં રહેશો.

સ્લોગન :- જ્ઞાનદાન ની સાથે-સાથે ગુણદાન કરો તો સફળતા મળતી રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને પુજારી થી પૂજ્ય બનાવવાં , પૂજ્ય થી પુજારી અને પુજારી થી પૂજ્ય બનવાની પૂરી કહાની (કથા) આપ બાળકો જાણો છો ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાત દુનિયા વાળાઓનાં માટે અસંભવ લાગે અને તમે સહજ એને પોતાનાં જીવન માં ધારણ કરો છો?

ઉત્તર :- દુનિયા વાળા સમજે છે કે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર રહેવું - આ તો બિલકુલ અસંભવ છે અને તમે સહજ ધારણ કરી લો છો, કારણ કે જાણો છો આનાથી સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે. તો આ બહુજ સસ્તો સોદો થયો ને.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા સવેરે....

ઓમ શાંતિ ! અંધારું અને સવાર, દુનિયાનાં માટે બિલકુલ અલગ છે. તે તો સામાન્ય છે. આપ બાળકો ની સવાર અસામાન્ય છે. દુનિયાને ખબર નથી અંધારું અને સવાર કોને કહેવાય છે. હકીકત માં આ અંધારું અને સવાર કલ્પ નાં આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર થાય છે. હવે અજ્ઞાન અંધારું દૂર થાય છે. ગાએ પણ છે-જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યા. તે સૂર્ય તો પ્રકાશ આપવા વાળો છે. આ છે જ્ઞાન સૂર્ય ની વાત. ભક્તિ ને અંધારું, જ્ઞાન ને પ્રકાશ કહેવાય છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો સવાર થઈ રહી છે. ભક્તિમાર્ગ નું અંધારું પૂરું થઈ જાય છે. ભક્તિ ને અજ્ઞાન કહેવાય છે કારણ કે જેમની ભક્તિ કરે છે એમનું જ્ઞાન કાંઈ પણ નથી. વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ (સમય નો વ્યય) થાય છે. ગુફીઓની પૂજા થતી રહે છે. અડધાકલ્પ થી આ ગુફીઓની પૂજા થાય છે. પૂજા જેમની કરે એનું પૂરું જ્ઞાન પણ જોઈએ. દેવી-દેવતાઓનો છે પૂજ્ય વંશજ (કુળ). તે જ પૂજ્ય પછી પુજારી બને છે, પૂજ્ય થી પુજારી, પુજારી થી પૂજ્ય બનવાની કેટલી લાંબી પહોળી કથા છે. મનુષ્ય તો પૂજ્ય પુજારી નો અર્થ પણ નથી સમજતાં. પરમપિતા પરમાત્મા આવે જ છે સંગમ પર, જ્યારે કે અંધારું પૂરું થાય છે. સવાર બનાવવા આવે છે. પરંતુ તેઓએ કલ્પ નાં સંગમયુગ નાં બદલે યુગે-યુગે લખી દીધું છે. જ્યારે ૪ યુગ પૂરા થાય છે તો જૂની દુનિયા પૂરી થઈ પછી નવી દુનિયા શરૂ થાય છે. તો આને કહીશું કલ્યાણકારી સંગમયુગ. આ સમયે બધાં નર્કવાસી છે. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા તો જરૂર નર્ક માં હતાં. આ કોઈ સમજતું નથી કે અમે નર્ક માં છીએ. રાવણે બધાંની બુદ્ધિ ને એકદમ તાળું લગાવી દીધું છે. બધાંની બુદ્ધિ એકદમ બગડી ગઈ છે. બાપ સમજાવે છે - ભારતવાસીઓની બુદ્ધિ સૌથી વિશાળ હતી. પછી જ્યારે બિલકુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ બની જાય છે ત્યારે જ દુઃખ પામે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બેસમજ બનવાનું જ છે. બેસમજ બનાવે છે માયા. પૂજ્ય ને સમજદાર અને પુજારી ને બેસમજ કહેવાય છે. કહે પણ છે અમે નીચ પાપી છીએ. પરંતુ સમજદાર ક્યારે હતાં, આ ખબર નથી પડતી. રાવણ રૂપી માયા બિલકુલ જ પથ્થર બુદ્ધિ બનાવી દે છે. હમણાં તમને સમજ આવી છે કે અમે જ પૂજ્ય હતાં પછી પૂજારી બન્યાં. હમણાં આપ બાળકોને ખુશી થાય છે. બહુજ દિવસો થી બૂમો પાડતાં આવ્યાં છે કે અમને શાંતિ મળે અથવા જન્મ-મરણ થી છૂટી જઈએ. પરંતુ આ માયા ની ઝંઝીરો થી મુક્ત થઈ જઈએ, આ જ્ઞાન પણ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી. તમે જાણો છો સીડી ઉતરતા આવે છે. સતયુગ માં તો પછી પણ ધીરે-ધીરે ઉતરે છે, સમય લાગે છે. સુખ ની સીડી ઉતરવામાં સમય લાગે છે. દુઃખ ની સીડી જલ્દી-જલ્દી ઉતરે છે. સતયુગ ત્રેતા માં છે ૨૧ જન્મ, દ્વાપર-કળયુગ માં ૬૩ જન્મ, આયુષ્ય ઓછું થતું જાય છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણી ચઢતી કળા ચપટી માં થઈ જાય છે. ગાએ પણ છે જનક ને સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળી. પરંતુ જીવનમુક્તિ નો અર્થ સમજતાં નથી. એક જનક ને જીવનમુક્તિ મળી કે આખી દુનિયા ને મળી? હમણાં તમારી બુદ્ધિ નું તાળું ખુલી ગયું છે. કોઈની ડલ બુદ્ધિ હોય છે તો કહે છે પરમાત્મા આમને સારી બુદ્ધિ આપો. સતયુગ માં એવી કોઈ વાત નથી. જે આત્માઓ લાંબોકાળ પરમાત્મા થી અલગ રહે છે, એમનો પણ હિસાબ છે. બાપ જ્યારે પરમધામ માં હતાં, એ સમયે જે આત્માઓ એમની સાથે મુક્તિધામ માં રહે છે, અંત માં આવે છે, તે બહુ જ સમય સાથે રહે છે. આપણે તો થોડો સમય ત્યાં રહીએ છીએ. પહેલાં-પહેલાં આપણે બાપ થી વિખુટા પડીએ છીએ એટલે ગવાય છે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ...એમનો જ હમણાં મેળો થાય છે જે બહુજ સમય થી અલગ રહે છે. જે ત્યાં બહુજ સમય સાથે રહે છે, એમને નથી મળતાં. બાપ કહે છે - ખાસ આપ બાળકોને હું ભણાવવા આવું છું.

આપ બાળકોની સાથે છું તો સૌનું કલ્યાણ થાય છે. હમણાં બધાનો કયામત નો સમય છે. હમણાં બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલ્યાં જશે. બાકી તમે રાજ્ય-ભાગ્ય પામશો. આ વાતો કોઈની બુદ્ધિ માં નથી. ગાયે પણ છે ગોડ ફાધર, લિબરેટર (મુક્તિ દાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક). દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરી શાંતિધામ માં લઈ જવાનાં માટે ગાઈડ બને છે. સુખધામ નાં માટે ગાઈડ નથી બનતાં. આત્માઓ ને શાંતિધામ માં લઈ જાય છે, તે છે નિરાકારી દુનિયા - જ્યાં આત્માઓ રહે છે. પરંતુ ત્યાં કોઈ જઈ ન શકે કારણ કે પતિત છે, એટલે પતિત-પાવન બાપ ને પોકારે છે. ખાસ ભારતવાસી જ્યારે ઉલ્ટા બની જાય છે ત્યારે બેહદ બાપ ને કુતરા-બિલાડી, પથ્થર-ઠીક્કર માં લઈ જાય છે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. પોતાનાથી પણ મને નીચે લઈ જાય છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. કોઈનો દોષ નથી, બધું ડ્રામા નાં વશ છે. ઈશ્વર નાં વશ નથી. ઈશ્વર થી પણ ડ્રામા આગળ છે. બાપ કહે છે - હું પણ ડ્રામા અનુસાર પોતાનાં સમય પર આવીશ. મારું આવવાનું એક જ વાર થાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય કેટલાં ધક્કા ખાય છે. તમને બાપ મળ્યાં છે. બાપ થી ચપટી માં વારસો લેવાનો છે. વારસો મળી ગયો પછી ધક્કા ખાવાની દરકાર નથી. ભગવાન પોતે કહે છે હું આવીને વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવું છું. પહેલાં સચખંડ હતો પછી જુઘખંડ કેવી રીતે બન્યો, આ કોઈને ખબર નથી. ગીતા કોણે સંભળાવી, આ પણ ભારતવાસી નથી જાણતાં. ભારતનો જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. દેવતા ધર્મ વાળા જ સતોપ્રધાન પૂજ્ય થી જ્યારે તમોપ્રધાન પુજારી બની જાય છે ત્યારે દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે પછી બાપ આવીને ફરીથી એ ધર્મની સ્થાપના કરે છે. ચિત્ર પણ છે, શાસ્ત્ર પણ છે. ભારતવાસીઓનું એક જ શાસ્ત્ર શિરોમણી ગીતા છે. દરેક પોતાનાં ધર્મ ને જ ભૂલી ગયાં છે એટલે નામ બદલીને હિન્દુ રાખી દીધું છે. ડ્રામા માં નોંધ છે. આત્મા જ પુનર્જન્મ માં આવી તમોપ્રધાન બની જાય છે, ખાદ પડી જાય છે. તમે જાણો છો આપણે સાચું ઘરેણું હતાં, હમણાં ખોટા બની ગયાં. ઘરેણું શરીર ને કહેવાય છે. શરીર દ્વારા જ પાર્ટ ભજવે છે. આપણને કેટલો લાંબો ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ મળેલો છે. દેવતા, ક્ષત્રિય....જાતે જ પૂજ્ય, પુજારી તમે બનો છો. હું જો પૂજ્ય પછી પુજારી બનું તો તમને પૂજ્ય કોણ બનાવે. હું તો સદા પાવન, જ્ઞાન નો સાગર, પતિત-પાવન છું. તમે જ પૂજ્ય પુજારી બની દિવસ અને રાત માં આવો છો. પરંતુ તે લોકો જાણતાં નથી. બાપ સમજાવે છે દુનિયા જુઠી બનતી જાય છે તો એટલી જુઠી કથાઓ બેસી બનાવે છે. વ્યાસે પણ કમાલ કરી છે. હવે વ્યાસ ભગવાન તો નથી. ભગવાને તો આવીને બ્રહ્મા દ્વારા વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવ્યો છે. એમણે શાસ્ત્ર આપી દીધાં છે બ્રહ્મા ને. હવે ભગવાન ક્યાં? એવું તો નથી વિષ્ણુ ની નાભિ થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. તો વિષ્ણુ એ બેસી શાસ્ત્રો નો સાર બતાવ્યો. ના, બ્રહ્મા દ્વારા સમજાવ્યું છે. ત્રિમૂર્તિ નાં ઉપર છે શિવબાબા, તે બેસી સાર બતાવે છે - બ્રહ્મા દ્વારા. જેમનાં દ્વારા સમજાવે છે તે જ પછી પાલના કરશે. તમે છો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. બ્રાહ્મણ વર્ણ છે ઊંચામાં ઊંચો. તમે હમણાં છો ઈશ્વરીય સંતાન. ઈશ્વર નાં રચેલાં યજ્ઞ ની તમે સંભાળ કરો છો. આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં બધી જૂની દુનિયા સ્વાહા થઈ જવાની છે. આનું નામ રાખ્યું છે - રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે બાપે યજ્ઞ રચ્યો છે. તે યજ્ઞ રચે છે તો માટી નાં શિવ અને સાલિગ્રામ બનાવે છે. ઉત્પત્તિ કરી, પાલના કરી પછી ખલાસ કરી દે છે. દેવતાઓની મૂર્તિઓને પણ એમ જ કરે છે. જેમ નાનાં બાળકો ગુઢીઓનો ખેલ કરે છે, એમ આ પણ કરે છે. હવે બાપ નાં માટે તો કહે છે સ્થાપના, પાલના પછી વિનાશ કરે છે, પહેલાં સ્થાપના.

હમણાં તમે મૃત્યુલોક માં અમરલોક નાં માટે ભણી રહ્યાં છો. આ તમારો મૃત્યુલોક નો અંતિમ જન્મ છે. બાપ આવે છે અમરલોક સ્થાપન કરવાં. એક પાર્વતી ને કથા સંભળાવવાથી શું થશે. અમરનાથ શંકર ને કહે છે, એમને પાર્વતી આપે છે. હવે શંકર પાર્વતી સ્થૂળ માં આવી કેવી રીતે શકે? જ્યારે કે એમને સૂક્ષ્મવતન માં બતાવ્યાં છે. હમણાં તમને સમજાવ્યું છે જગતઅંબા, જગતપિતા લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ફરી ૮૪ જન્મો નાં પછી, જગત અંબા, જગતપિતા બને છે. હકીકત માં જગતઅંબા છે પુરુષાર્થી, પછી લક્ષ્મી છે પાવન પ્રાલબ્ધ. મહિમા વધારે કોની છે? જગતઅંબા પર જુઓ કેટલાં મેળા લાગે છે. કાળી કલકત્તા વાળી પ્રખ્યાત છે. કાળી માતા ની પાસે ભલા કાળા પિતા કેમ નથી બનાવ્યાં? હકીકત માં જગતઅંબા આદિ દેવી જ્ઞાન ચિતા પર બેસી કાળી થી ગોરી બને છે. પહેલાં જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી છે પછી રાજ-રાજેશ્વરી બને છે. અહીંયા તમે આવ્યાં છો ઈશ્વર થી જ્ઞાન લઈને રાજ-રાજેશ્વરી બનવાં. લક્ષ્મી-નારાયણ ને રાજ્ય કોણે આપ્યું? ઈશ્વરે. અમરકથા સત્ય-નારાયણ ની કથા બાપ જ સંભળાવે છે, સેકન્ડ માં જેનાથી નર થી નારાયણ બને છે.

હમણાં આપ બાળકોનાં કપાટ (બુદ્ધિ) ખુલી ગયા કે કામ મહાશત્રુ છે. કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને પવિત્ર રહેવું અસંભવ છે. સમજાવાય છે - બાપ સ્વર્ગનાં રચયિતા છે તો જરૂર એ પોતાનાં બાળકોને સ્વર્ગ ની બાદશાહી

આપશે. તો સ્વર્ગ ની બાદશાહી પામવાનાં માટે એક જન્મ તો પવિત્ર રહેવું પડશે. આ તો સસ્તો સોદો થયો ને. વ્યાપારી લોકો આ વાત ને સારી ઉઠાવશે કારણ કે વ્યાપારી લોકો દાન પણ કરે છે. ધર્માદુ પણ નીકાળે છે. બાપ કહે છે - આ સોદો કોઈ વિરલા કરે છે. કેટલો સસ્તો વેપાર છે. તો પણ ઘણાં છે જે સોદો કરીને પછી ફારકતી પણ આપી દે છે (છોડી પણ દે છે). આ નોલેજ બાપ નાં સિવાય કોઈ સમજાવી ન શકે. જ્ઞાન સાગર એક જ છે, એ જ સમજાવે છે. જે પાવન પૂજ્ય હતાં પછી ૮૪ જન્મ નાં અંતમાં પૂજારી બન્યાં છે. એમનાં તનમાં મેં પ્રવેશ કર્યો. પ્રજાપિતા તો અહીંયા હશે ને. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી ફરિશ્તા બની રહ્યાં છો. હવે ભક્તિમાર્ગ ની રાત્રિ નાં પછી જ્ઞાન અર્થાત્ દિવસ થાય છે. તિથિ તારીખ તો છે નહીં. શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, કોઈને પણ ખબર નથી. કૃષ્ણ જયંતી ધામધૂમ થી મનાવે છે. શિવ જયંતી ની પૂરી કોઈને ખબર પણ નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કલ્યાણકારી યુગ માં એક બાપ થી જ સાચી સત્ય નારાયણ ની કથા, અમરકથા સાંભળવાની છે. બાકી જે કાંઈ સાંભળ્યું છે એને ભૂલી જવાનું છે.
2. સતયુગી બાદશાહી લેવાનાં માટે આ એક જન્મ માં પવિત્ર રહેવાનું છે. ફરિશ્તા બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- બાળક સો માલિકપણા ની સ્મૃતિ થી સર્વ ખજાનાઓનાં અધિકારી , પ્રાપ્તિ સંપન્ન ભવ અમે બાપ નાં સર્વ ખજાનાઓનાં બાળક સો (થી) માલિક છીએ, નેચરલ યોગી, નેચરલ સ્વરાજ્ય અધિકારી છીએ. આ સ્મૃતિ થી સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન બનો. આ ગીત સદા ગાતાં રહો કે “પાના થા સો પા લિયા.” ગુમાવ્યું-પામ્યું, ગુમાવ્યું-પામ્યું આ રમત નહીં કરો. પામી રહ્યો છું, પામી રહ્યો છું - આ અધિકારી નાં બોલ નથી. જે સંપન્ન બાપ નાં બાળક, સાગર નાં બાળકો છે તે નોકર નાં સમાન મહેનત કરી ન શકે.

સ્લોગન :- યોગબળ દ્વારા કર્મભોગ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો - આ જ શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ રાજઋષિ સતયુગી હોય છે ”

લોકો આ જે કહે છે દ્વાપર માં રાજઋષિ હતાં, જેમણે બેસી આ વેદ શાસ્ત્ર રચ્યાં કારણ કે તેઓ ત્રિકાળદર્શી હતાં. હવે હકીકત માં રાજઋષિ આપણે સતયુગ માં જ કહી શકીએ. કારણ કે ત્યાં વિકારોને પૂરા જીતેલા છે અર્થાત્ કમળ નાં ફૂલ સમાન જીવનમુક્ત અવસ્થા માં રહેતાં રાજાઈ ચલાવીએ છીએ. બાકી આ જે દ્વાપર માં પરમાત્મા ને પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે તપ કરવા વાળા ઋષિ છે જેમણે વેદશાસ્ત્ર રચ્યાં છે સતયુગ માં તો વેદ શાસ્ત્રો ની જરૂર જ નથી રહેતી, ન આપણે એમને ત્રિકાળદર્શી કહી શકીએ છીએ. જ્યારે આપણે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને ત્રિકાળદર્શી ન કહી શકીએ તો પછી આ દ્વાપરયુગ વાળા રજોગુણ સમય નાં ઋષિ, મુનિ કેવી રીતે ત્રિકાળદર્શી બની શકે છે. ત્રિકાળદર્શી અર્થાત્ ત્રિમૂર્તિ, ત્રિનેત્રી ફક્ત એક પરમાત્મા શિવ ને કહી શકાય છે, જે સ્વયં આ કલ્પ નાં અંત માં આવી આખી રચના નો અંત આપી દે છે. ત્યાં સતયુગ માં પ્રાલબ્ધ ભોગવવાની છે, ત્યાં આ જ્ઞાન નથી રહેતું કે અમે બ્રહ્મા વંશી બ્રાહ્મણ જ ફક્ત માસ્ટર ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બનીએ છીએ, બાકી આખાં કલ્પ ની અંદર કોઈને પણ જ્ઞાન નથી મળી શકતું, ન દેવતાઓને ન મનુષ્યો ને ત્રિકાળદર્શી કહી શકાય છે. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - આ અંતિમ જન્મ માં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનો , એક બાપ ને યાદ કરો , આ જ ગુપ્ત મહેનત છે ”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળતાં જ કયો કોન્ડ્રાસ્ટ (વિરોધાભાસ) સ્પષ્ટ અનુભવ થાય છે?

ઉત્તર :- ભક્તિ માં ભગવાન ને પામવાનાં માટે કેટલાં દર-દર ભટકી રહ્યાં હતાં, કેટલી ઠોકરો ખાઈ રહ્યાં હતાં. હવે આપણને એ મળી ગયાં. ર. સાથે-સાથે રહેમ આવે મનુષ્ય બિચારા હજી સુધી પણ ભટકી રહ્યાં છે, રસ્તો શોધી રહ્યાં છે. બાબાએ આપણને ભટકવા થી છોડાવી દીધાં. આપણે બાબા ની સાથે જવાની તૈયારી કરી રહ્યાં છીએ.

ગીત :- આજ અંધેરે મેં હૈં ઇન્સાન.....

ઓમ શાંતિ ! એક તરફ ભક્ત યાદ કરી રહ્યાં છે. બીજી તરફ આત્માઓને ત્રીજું નેત્ર મળી ચૂક્યું છે અર્થાત્ આત્માઓને બાપ નો પરિચય મળી ગયો છે. તેઓ કહે છે અમે ભટકી રહ્યાં છીએ. હવે તમે તો નથી ભટકતાં. કેટલો ફરક છે. બાપ આપ બાળકોને સાથે લઈ જવાનાં માટે તૈયાર કરી રહ્યાં છે. મનુષ્ય ગુરુઓ પાછળ, તીર્થ યાત્રા, મેળા-મલાખડા વગેરે પાછળ કેટલાં ભટકી રહ્યાં છે. તમારું ભટકવાનું હવે છૂટી ગયું છે. બાળકો જાણે છે આ ભટકવાથી છોડાવવા માટે બાપ આવેલાં છે. જેવી રીતે કલ્પ પહેલાં બાપે આવીને ભણાવ્યું હતું કે રાજ્યોગ શિખવાડ્યો હતો, હૂબહૂ એવી રીતે ભણાવી રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે અમે ૫ વિકારો પર જીત પામી રહ્યાં છીએ. કહેવાય છે માયાજીતે જગતજીત. માયા ૫ વિકારો રૂપી રાવણ ને કહેવાય છે. માયા દુશ્મન થઈ. માયા ધન-સંપત્તિ ને ન કહેવાય. લખવાનું પણ છે ૫ વિકારો રૂપી રાવણ અથવા માયા.... તો મનુષ્ય કાંઈ અર્થ સમજે. નહીં તો સમજી ન શકે. માયાજીતે જગતજીત. આમાં યાદવો અને કૌરવો કે અસુરો અને દેવતાઓ ની કોઈ વાત નથી. સ્થૂળ લડાઈ થતી નથી. ગવાય છે યોગબળ થી માયા રાવણ પર જીત પામવાથી જગતજીત બનાય છે. આપ બાળકો જાણો છો - જગત કહેવાય છે વિશ્વ ને. વિશ્વ પર જીત પહેરાવવા માટે વિશ્વ નાં માલિક જ આવે છે. એ જ સર્વશક્તિમાન છે. આ તો બાળકોને સમજાવાયું છે - બાપ ને યાદ કરવાથી જ પાપ ભસ્મ થઈ જાય છે. મુખ્ય વાત છે યાદ ની. યાદ કરવાથી તમારાથી કોઈ વિકર્મ નહીં થશે અને ખુશી માં રહેશો. પતિત-પાવન બાપ આવ્યાં છે પાવન બનાવવાં, તો પછી આપણે વિકર્મ કેમ કરીએ. પોતાની સંભાળ કરવાની છે. બુદ્ધિ તો મનુષ્ય ને છે ને. આમાં બીજી કાંઈ લડવા વગેરે ની વાત નથી, ફક્ત ૫ વિકારો ને જીતવા માટે બાપ ને યાદ કરવાં ખૂબ સહજ છે. હા આમાં મહેનત લાગે છે, સમય લાગે છે. માયા દીવો બુઝાવવા ઘડી-ઘડી તોફાન લાવે છે. બાકી આમાં લડાઈની કોઈ વાત નથી. ત્યાં છે જ દેવતાઓનું રાજ્ય. અસુર કોઈ હોતાં નથી. આપણે છીએ બ્રાહ્મણ, બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી. જે બ્રાહ્મણ કુળ નાં છે તે જ પોતાને બ્રાહ્મણ સમજે છે. રુહાની બાપ આપણને રુહો ને બેસી જ્ઞાન આપે છે. જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન સદ્ગતિ દાતા એક જ છે. એ જ સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા વાળા છે. આપ બાળકોને તો ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. વિલાયત વાળા ને પણ ખબર પડશે, આ તો તે જ સિંધ વાળા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે જે કહે છે પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) શ્રીમત પર સ્થાપન કરી બતાવશું. આત્મા કહે છે ને - શરીર દ્વારા. આત્મા સાંભળે છે અને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલે છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ જ આવીને યુક્તિ બતાવે છે. બાપ છે ગુપ્ત, કોઈને પણ ખબર નથી પડતી. કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્યો ને સમજાવે છે છતાં પણ કોટો માં કોઈ જ સમજે છે. આપ બાળકો હવે સમજો છો અમારો ઓલરાઉન્ડ પાર્ટ છે. બાપે સમજાવ્યું છે તમે જ રાજ્ય લો છો બીજું કોઈ લઈ ન શકે, સિવાય આપ ભારતવાસીઓનાં, જે હમણાં પોતાને હિન્દુ કહે છે. જનસંખ્યા માં પણ હિન્દુ લખી દે છે. આપણે ભલે કોઈ પણ નામ આપીએ, આપણે હકીકત માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. તે દેવી ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મભ્રષ્ટ થઈ જવાનાં કારણે પોતાને હિન્દુ કહી દે છે. હિન્દુ નામ કેમ પડ્યું - આ પણ કોઈ નથી જાણતું. પૂછવું જોઈએ ભલા આ તો બતાવો તમારો હિન્દુ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો! આ તો હિન્દુસ્તાન નું નામ છે. કોઈ બતાવી ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો હવે બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ધર્મ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. કહે છે બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતાય નમઃ. બ્રાહ્મણ છે સર્વોત્તમ નંબરવન. હકીકત માં સ્વર્ગ સતયુગ ને કહેવાય છે. રામચંદ્ર નાં રાજ્ય ને પણ સ્વર્ગ ન કહેવાય. અડધોકલ્પ છે રામરાજ્ય, અડધોકલ્પ છે

આસુરી રાજ્ય. આ બધું દિલમાં (બુદ્ધિમાં) ધારણ કરવાનું છે. હવે આપણે સ્વર્ગ માં જવાનાં માટે શું કરવાનું છે? પવિત્ર તો જરૂર રહેવાનું જ છે. બાપ કહે છે - બાળકો કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પામીને પવિત્ર રહેવાનું છે એટલે કમળફૂલ ની નિશાની પણ દેખાડી છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. આ દૃષ્ટાંત તમારા માટે છે. હઠયોગી તો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં કમળફૂલ સમાન રહી ન શકે. તે પોતાનો નિવૃત્તિ માર્ગ નો પાટ ભજવે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી નથી શકતાં, એટલે ઘરબાર છોડી ચાલ્યાં જાય છે. તમે બંને સંન્યાસ ની ભેંટ (તુલના) કરી શકો છો. પ્રવૃત્તિમાર્ગ માં રહેવા વાળા નું ગાયન છે. બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં ફક્ત એક આ અંતિમ જન્મ હિંમત કરી કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. ભલે પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો. તે સંન્યાસી તો ઘરબાર છોડી જાય છે. અસંખ્ય સંન્યાસી છે જેમને ભોજન આપવું પડે છે. પહેલાં તે પણ સતોપ્રધાન હતાં, હવે તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. આ પણ ડ્રામા માં તેમનો પાટ છે. ફરી પણ એવું જ થશે. બાપ સમજાવે છે આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. થોડી-થોડી વાત માં જ એકબીજા ને ધમકી આપતાં રહે છે. જો એવું નહીં થશે તો મોટી લડાઈ લાગી જશે. આપ બાળકો સમજો છો કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. શાસ્ત્રો માં લખ્યું છે પેટ થી મૂસળ નીકળ્યાં, આ થયું.... પછી હોળી માં સ્વાંગ બનાવે છે. હકીકત માં છે આ મૂસળ, જેનાથી વિનાશ કરે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે જે કાંઈ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ચૂક્યું છે તે ફરી પણ થવાનું છે. બની બનાઈ બન રહી..... હવે તમારી બુદ્ધિ માં પૂરું રહસ્ય છે. ફક્ત કહેવાની વાત નથી. કોઈને પણ દોષ ન આપી શકાય. ડ્રામા માં પાટ છે. તમારે ફક્ત બાપ નો પૈગામ (સંદેશ) સંભળાવવાનો છે. આ ડ્રામા તો અનાદિ અવિનાશી છે. ભાવી (ભવિષ્ય) શું વસ્તુ છે, તે પણ તમે સમજી ગયાં છો. આ કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિ નો સંગમ નામીગ્રામી છે. આને જ પુરુષોત્તમ યુગ કહેવાય છે. આજકાલ બાળકો ને પુરુષોત્તમ યુગ પર સારી રીતે સમજાવી રહ્યાં છે. આ યુગ છે ઉત્તમ પુરુષ બનવાનો. બધાં સતોપ્રધાન ઉત્તમ બની જશે. હમણાં છે તમોપ્રધાન કનિષ્ઠ. આ અક્ષરો ને પણ તમે સમજો છો. કળયુગ પૂરો થઈ સતયુગ આવશે પછી જય-જયકાર થઈ જશે. કહાની (કથા) સંભળાવાય છે ને. આ છે સહજ થી સહજ. ખોટી કહાનીઓ તો ખૂબ છે. હવે બાપ સ્વયં બેસી સમજાવે છે, ભક્તિમાર્ગ માં તમે મારી મહિમા ગાતાં આવ્યાં છો. હવે પ્રેક્ટિકલ માં તમને રસ્તો બતાવું છું - સુખધામ અને શાંતિધામ નો. સદ્ગતિ ને સુખગતિ, દુર્ગતિ ને દુઃખગતિ કહેશું. કળયુગ માં છે દુઃખ, સતયુગ માં છે સુખ. સમજાવવાથી બધાં સમજશે. આગળ ચાલી સમજતાં જશે. સમય ખૂબ થોડો છે, મંઝિલ (લક્ષ) બહુજ ઊંચી છે. કોલેજ માં જઈને તમે સમજાવશો તો આ નોલેજ ને સારી રીતે સમજશે. બરાબર આ ડ્રામા નું ચક્ર ફરતું રહે છે બીજી કોઈ દુનિયા નથી. તે સમજે છે ઉપર માં કોઈ દુનિયા છે એટલે તારાઓ વગેરે તરફ જાય છે. હકીકત માં ત્યાં કાંઈ છે નહીં. ગોડ ઈઝ વન (ભગવાન એક છે), ક્રિયેશન ઈઝ વન (રચના એક છે). મનુષ્ય સૃષ્ટિ આ જ છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય જ છે, ફક્ત દેહ નાં અનેક ધર્મ છે. કેટલી વિવિધતા છે. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો, તેને કહેવાય છે સુખધામ. કળયુગ છે દુઃખધામ. સુખ અને દુઃખ નો ખેલ છે ને. બાપ થોડી બાળકોને ક્યારેય દુઃખ આપશે. બાપ તો આવીને દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે. જે દુઃખહર્તા છે, તે પછી કોઈને દુઃખ થોડી આપશે. હમણાં છે રાવણ રાજ્ય. મનુષ્ય માં ૫ વિકાર પ્રવેશ છે એટલે રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી નું રહસ્ય હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવી ગયું છે. રોજ સાંભળો છો, આ ખૂબ ઊંચું ભણતર છે. તો બાપ સમજાવે છે હવે બાકી થોડો સમય છે. તેમાં બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. ધીરે-ધીરે મનુષ્ય પણ સમજશે બરાબર ઈશ્વર નો રસ્તો તો એ જ સમજાવે છે. દુનિયામાં બીજું કોઈ પણ ઈશ્વર ને પામવાનો રસ્તો નથી બતાવતાં. ઈશ્વર નો રસ્તો ઈશ્વર જ બતાવે છે. તમે તો તેમનાં બાળકો પૈગામ (સંદેશ) આપવા વાળા છો. કલ્પ પહેલાં પણ જે નિમિત્ત બન્યાં હશે તે જ હમણાં બનશે અને બનાવતાં જશે. બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. સલાહ આપવી જોઈએ - બાબા અમે સમજીએ છીએ આ ચિત્ર હોવાં જોઈએ, આમાં મનુષ્ય સાડું સમજી શકે છે. બાબા ઓછાં ચિત્ર એટલે કહે છે કારણ કે ઘણાં સેવાકેન્દ્ર ખૂબ નાનાં-નાનાં છે. ૫-૭ ચિત્ર પણ મુશ્કેલ રાખી શકે છે.

બાબા કહે છે ઘર-ઘર માં ગીતા પાઠશાળા હોય. એવાં પણ બહુજ છે એક રૂમ માં બધું ચલાવે છે. મુખ્ય ચિત્ર રાખ્યાં હોય તો મનુષ્યો ને સમજ મળે. અંતે ભગવાન કોને કહેવાય છે, એમનાથી શું મળે છે? ભગવાન ને બાબા કહેવાય છે. બબુલનાથ બાબા નહીં કહેશે. રુદ્ર બાબા નહીં કહેશે. શિવબાબા નામીગ્રામી છે. બાબા કહે છે આ એ જ કલ્પ પહેલાં વાળો જ્ઞાન યજ્ઞ છે. બેહદ નાં બાપ શિવે યજ્ઞ રચ્યો છે. બ્રાહ્મણો ની રચના કરી છે બ્રહ્મા દ્વારા. બ્રહ્મા માં પ્રવેશ થઈ સ્થાપના કરી છે. આ છે જ્ઞાન-રાજ્યોગ નું. અને પછી યજ્ઞ પણ છે, જેમાં આખી જૂની દુનિયાની આહુતિ પડે છે. એ એક જ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે, જ્ઞાન સાગર પણ છે. એવું બીજું કોઈ છે નહીં.

આજકાલ યજ્ઞ રચે છે તો ચારેય તરફ શાસ્ત્ર રાખે છે. એક આહુતિ નો કુંડ પણ બનાવે છે. હકીકત માં છે - આ જ્ઞાન યજ્ઞ, જેનાથી તેમણે કોપી (નકલ) કરી છે. અહીંયા કોઈ સ્થૂળ વસ્તુ વગેરે તો છે નહીં. હવે આપ બાળકો ને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે, બેહદ નું જ્ઞાન મળ્યું છે બીજું કોઈ આ જાણતું નથી. બેહદ ની આહુતિ પડે છે, આ તમે જાણો છો. જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. તે તો ખુશી થતી રહે છે કે રામરાજ્ય સ્થાપન થાય, આ તો ખુબ સારું. પરંતુ તેઓ તો જે સ્થાપન કરશે તે પોતાનાં માટે જ કરશે ને. મહેનત બધી પોતાનાં માટે કરશે. તમે જાણો છો આ મહાભારત લડાઈ પણ આ યજ્ઞ થી પ્રજ્જવલિત થઈ છે. ક્યાં તે હદ ની વાતો, ક્યાં આ બેહદ ની વાતો. તમે પોતાનાં માટે જ પુરુષાર્થ કરો છો. જ્યાં સુધી બાપ ને ન જાણે, વારસો મળી ન શકે. બાપ જ આવીને આત્માઓને શિક્ષા આપે છે. તમારું છે બધું ગુપ્ત. આત્મા જે હિંસક બની ગઈ છે, તેને અહિંસક બનવાનું છે. કોઈ પર ક્રોધ પણ નથી કરવાનો. ૫ વિકાર જ્યારે દાન દે ત્યારે ગ્રહણ છૂટે, આનાથી જ કાળા થઈ ગયાં છે. હવે ફરી સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ કેવી રીતે બનાય - આ બાપ બેસી સમજાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આવાં કોણે બનાવ્યાં? કોઈ ગુરુ મળ્યાં? આ તો વિશ્વ નાં માલિક હતાં. જરૂર પાસ્ટ (પહેલાનાં) જન્મ માં સારા કર્મ કર્યાં છે ત્યારે સારો જન્મ મળ્યો. સારા કર્મો થી સારો જન્મ મળે છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નું કનેક્શન (સંબંધ) પણ જરૂર છે. બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ એક સેકન્ડ માં. મનુષ્ય થી દેવતા બને છે, સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ આને કહેવાય છે. બાપનાં બન્યાં અને જીવન-મુક્તિ નો વારસો પામી લીધો. જીવનમુક્ત તો રાજા પ્રજા બધાં છે. જે પણ આવવાનાં છે તેમને જીવનમુક્ત બનવાનું છે. બાપ તો સમજાવે છે બધાંને. પછી છે પુરુષાર્થ કરવો, ઉંચ પદ પામવાનાં માટે. પૂરો આધાર છે પુરુષાર્થ પર. કેમ નહીં પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં આપણે ઊંચ પદ પામીએ. બાપ ને ખૂબ યાદ કરવાથી બાપ નાં દિલ પર અર્થાત્ તખ્ત પર ચઢી જઈશું. બાપ કોઈ મહેનત નથી આપતાં. અબળાઓ થી બીજી શું મહેનત કરાવશે. બાપની યાદ છે પણ ગુપ્ત. જ્ઞાન તો પ્રત્યક્ષ થઈ જાય છે. કહેવાય છે આમનું ભાષણ તો ખૂબ સારું છે, પરંતુ યોગ માં ક્યાં સુધી છે? બાપ ને યાદ કરે છે? કેટલો સમય યાદ કરે છે? યાદ થી જ જન્મ-જન્માંતર નાં વિકર્મ વિનાશ થશે. આ સ્પ્રિયુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન) કલ્પ-કલ્પ રુહાની બાપ શિવ જ આવીને આપે છે. બીજું કોઈ પણ જ્ઞાન આપી ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અવિનાશી ડ્રામા નાં રહસ્ય ને બુદ્ધિમાં રાખી કોઈને પણ દોષી નથી બનાવવાનાં. પુરુષોત્તમ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ થોડાં સમય માં બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે.
2. ડબલ અહિંસક બનવાનાં માટે ક્યારેય કોઈ પર ક્રોધ નથી કરવાનો. વિકારો નું દાન આપી સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- વિશ્વ પરિવર્તન નાં શ્રેષ્ઠ કાર્ય માં પોતાની આંગળી આપવા વાળા મહાન સો નિર્માણ ભવ જેવી રીતે કોઈ સ્થૂળ વસ્તુ બનાવે છે તો તેમાં બધી વસ્તુ નાખે છે, કોઈ સાધારણ ગાબડું કે મીઠું પણ ઓછું હોય તો સારી વસ્તુ પણ ખાવા યોગ્ય નથી બની શકતી. એવી રીતે જ વિશ્વનાં પરિવર્તન નાં આ શ્રેષ્ઠ કાર્ય નાં માટે દરેક રતન ની આવશ્યકતા છે. બધાંની આંગળી જોઈએ. બધાં પોત-પોતાની રીત થી ખૂબ-ખૂબ આવશ્યક, શ્રેષ્ઠ મહારથી છે એટલે પોતાનાં કાર્ય ની શ્રેષ્ઠતા નાં મૂલ્ય ને જાણો, બધાં મહાન આત્માઓ છો. પરંતુ જેટલાં મહાન છો તેટલાં નિર્માણ પણ બનો.

સ્લોગન :- પોતાની નેચર (સ્વભાવ) ને ઇઝી (સરળ) બનાવો તો બધાં કાર્ય ઇઝી થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - હવે આ રાવણ રાજ્ય , જૂની દુનિયા ખતમ થઈ નવી દુનિયા આવી રહી છે એટલે શ્રીમત પર ચાલી પવિત્ર બનો તો શ્રેષ્ઠ દેવી - દેવતા બનશો ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બાળકોને સત્યનારાયણ ની કથા સંભળાવે છે, એ કથા નું રહસ્ય શું છે?

ઉત્તર :- એનું રહસ્ય છે-બાદશાહી લેવી અને ગુમાવવી. અલ્ફ ને અલ્લાહ મળ્યાં, તો ગદાઈ છોડી દીધી. જે વિશ્વનાં માલિક હતાં તે જ ૮૪ જન્મ લઈ રાજાઈ ગુમાવી દે છે પછી બાપ એમને રાજાઈ આપે છે. પતિત થી પાવન બનવું, ગદાઈ છોડી રાજાઈ લેવી - આ જ સાચી સત્યનારાયણ ની કથા બાપ સંભળાવે છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ.....

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો રુહાની બાપે સમજાવ્યો છે. ઓમ એટલે અહમ્ (હું) આત્મા છું અને મારું શરીર છે. આત્મા તો જોવામાં નથી આવતી. આ સમજ માં આવે છે-હું આત્મા છું, આ મારું શરીર છે. આત્મા માં જ મન-બુદ્ધિ છે. શરીર માં બુદ્ધિ નથી. આત્મા માં જ સંસ્કાર સારા અથવા ખરાબ હોય છે. મુખ્ય છે આત્મા. એ આત્માને કોઈ જોઈ નથી શકતું. શરીર ને આત્મા જુએ છે. આત્મા ને શરીર ન જોઈ શકે. જાણી શકે છે કે આત્મા નીકળી જાય છે તો શરીર જડ થઈ જાય છે. આત્મા દેખાતી નથી, શરીર દેખાય છે. તેમ જ આત્માનાં જે ફાધર (પિતા) છે, જેમને ઓ ગોડ ફાધર કહે છે, તે પણ દેખાતાં નથી. એમને સમજી શકાય છે, જાણી શકાય છે. આત્માઓ બધાં ભાઈઓ છે. શરીર માં આવે છે તો કહેશે આ ભાઈ-ભાઈ છે અથવા ભાઈ-બહેન છે. આત્માઓનાં બાપ છે પરમપિતા પરમાત્મા. શરીરધારી ભાઈ-બહેન એક બીજાને જોઈ શકે છે. આત્માઓનાં બાપ બધાનાં એક છે, એમને જોઈ નથી શકાતાં. તો બાપ આવે છે જૂની દુનિયા ને નવી બનાવવાં. નવી દુનિયા સતયુગ હતી, આ જૂની દુનિયા કળયુગ છે. એને હવે બદલવાની છે. જેમ જૂનું ઘર ખતમ થઈ નવું ઘર બને છે. તેમ આ જૂની દુનિયા ખલાસ થવાની છે. સતયુગ નાં પછી ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ પછી સતયુગ આવવાનો જરૂર છે. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ થવાની છે. સતયુગ માં હોય છે દેવી- દેવતાઓનું રાજ્ય. અડધોકલ્પ ચાલે છે સૂર્યવંશી અને ચંદ્રવંશી. એને કહેવાય છે લક્ષ્મી-નારાયણ નું કુળ, રામ સીતાનું કુળ. તો આ સહજ છે ને. પછી દ્વાપર, કળયુગ માં બીજા ધર્મ આવે છે. પછી દેવી-દેવતાઓ જે પવિત્ર હતાં, એ અપવિત્ર બની જાય છે. આને કહેવાય છે રાવણ રાજ્ય. રાવણ ને વર્ષે-વર્ષે બાળે છે, પરંતુ બળતો જ નથી. આ છે બધાંનો મોટો દુશ્મન, એટલે તેને બાળવાનો રિવાજ પડી ગયો છે. ભારત નો નંબરવન દુશ્મન છે રાવણ અને નંબરવન દોસ્ત સદા સુખ આપવા વાળા છે ખુદા. ખુદા ને દોસ્ત કહે છે ને. આનાં પર એક વાર્તા પણ છે તો ખુદા છે દોસ્ત. રાવણ છે દુશ્મન. ખુદા દોસ્ત ને ક્યારેય બાળશે નહીં. રાવણ દુશ્મન છે એટલે ૧૦ માથા વાળો રાવણ બનાવીને એને વર્ષે-વર્ષે બાળે છે. ગાંધીજી પણ કહેતાં હતાં અમને રામરાજ્ય જોઈએ. રામરાજ્ય માં છે સુખ, રાવણ રાજ્ય માં છે દુઃખ. હમણાં આ કોણ બેસી સમજાવે છે? પતિત-પાવન બાપ, શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા. બાબા હંમેશા હસ્તાક્ષર કરે છે-બાપદાદા. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ તો બધાનાં હશે, જેમને એડમ કહેવાય છે. એમને ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં પ્રજાપિતા થયાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ પછી બ્રાહ્મણ સો (જ) દેવી-દેવતા બને છે. દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય શૂદ્ર બની જાય છે, આમને કહેવાય છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા, મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં મોટાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં કેટલાં અનેક બાળકો છે. બાબા-બાબા કહેતાં રહે છે. આ છે સાકાર બાબા. શિવબાબા છે નિરાકાર બાબા. ગવાય પણ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા નવી મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. આ છે પતિત દુનિયા રાવણ રાજ્ય. હવે રાવણ ની આસુરી દુનિયા ખતમ થઈ જશે, એનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ છે. પછી સતયુગ માં આ રાવણ દુશ્મન ને કોઈ બાળશે જ નહીં. રાવણ હશે જ નહીં. રાવણે જ આ દુઃખ ની દુનિયા બનાવી છે. એવું નથી જેમની પાસે પૈસા બહુજ છે, મોટાં-મોટાં મહેલ વગેરે છે તે સ્વર્ગ માં છે. બાપ સમજાવે છે ભલે કોઈની પાસે કરોડ છે, પરંતુ શાંતિ નથી, પૈસા વગેરે તો બધું માટીમાં ભળી જવાનું છે. નવી દુનિયામાં પછી નવી ખાણો નીકળે છે, જેનાથી નવી દુનિયાનાં મહેલ વગેરે બધું બનાવાય છે. આ જૂની દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે. સતયુગ માં છે વાઈસલેસ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. ત્યાં બાળકો યોગબળ થી જન્મે છે. વિકાર ત્યાં હોતાં જ નથી. ન દેહ-અભિમાન, ન ક્રોધ, ન

કામ. ૫ વિકાર હોતાં જ નથી એટલે ત્યાં ક્યારેય રાવણ ને બાળતા જ નથી. અહીંયા તો રાવણ રાજ્ય છે, એટલે બધાં પોકારે છે હેં પતિત-પાવન આવો. તે તો લિબરેટર (મુક્તિદાતા) પણ છે, સર્વનાં દુઃખહર્તા છે. હમણાં બધાં રાવણ રાજ્યમાં છે. બાપે આવીને છોડાવવા પડે છે. હવે બાપ કહે છે તમે પવિત્ર બનો. આ પતિત દુનિયા ખતમ થવાની છે, જે શ્રીમત પર ચાલશે તે શ્રેષ્ઠ દેવી-દેવતા બનશે. વિનાશ તો થશે, બધું ખતમ થઈ જશે. બાકી કોણ બચશે? જે શ્રીમત પર પવિત્ર રહે છે, તે જ બાપની મત પર ચાલી વિશ્વની બાદશાહી નો વારસો પામે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ને. હમણાં તો રાવણ રાજ્ય છે જે ખતમ થવાનું છે. સતયુગી રામરાજ્ય સ્થાપન થવાનું છે. રામ તે સીતા વાળા નહીં. શાસ્ત્રો માં તો બહુજ ફાલતું વાતો લખી દીધી છે. લંકા આ આખી દુનિયા છે, એમાં રાવણ નું રાજ્ય છે. ભારત સોના ની ચકલી (સ્વર્ગ) હતો સતયુગ માં. જ્યારે કે બીજા કોઈ રાજ્ય જ નહોતાં. બાપ ભારતમાં આવીને ફરીથી સોનાની ચકલી, સ્વર્ગ બનાવે છે. બાકી જે આટલાં ધર્મ છે, બધાં ખતમ થઈ જશે. સમુદ્ર પણ ઉછળશે. બોમ્બે શું હતું, એક નાનકડું ગામડું હતું. હમણાં સતયુગ ની સ્થાપના થાય છે પછી બોમ્બે વગેરે રહેશે નહીં. સતયુગ માં બહુજ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. રાજધાની દિલ્લી હોય છે, જ્યાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હોય છે. દિલ્લી સતયુગ માં પરિસ્તાન (સ્વર્ગ) હતું. દિલ્લી જ ગાદી (રાજધાની) હતી. રામરાજ્ય માં પણ દિલ્લી જ રાજધાની હોય છે. પરંતુ રામરાજ્ય માં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં, અથાહ સુખ હતું. બાપ કહે છે તમે વિશ્વ નું રાજ્ય ગુમાવ્યું છે, હું ફરીથી આપું છું. તમે મારી મત પર ચાલો. શ્રેષ્ઠ બનવું છે તો ફક્ત મને જ યાદ કરો બીજા કોઈ દેહધારી ને યાદ ન કરો. સ્વયં ને આત્મા સમજો મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો, તમે મારી પાસે ચાલ્યાં આવશો. તમે મારા ગળા ની માળા બની પછી વિષ્ણુ નાં ગળા ની માળા બની જશો. માળા ની ઉપર હું છું. પછી યુગલ છે બ્રહ્મા-સરસ્વતી. તે જ સતયુગ નાં મહારાજા-મહારાણી બને છે. એમની પછી આખી માળા છે જે નંબરવાર ગાદી પર બેસે છે. હું ભારતને આ બ્રહ્મા-સરસ્વતી અને બ્રાહ્મણો દ્વારા સ્વર્ગ બનાવું છું. જે મહેનત કરે છે, એમનું પછી યાદગાર બને છે. આત્માઓનાં રહેવાનું સ્થાન છે પરમધામ, જેને બ્રહ્માંડ પણ કહે છે. આપણે બધી આત્માઓ ત્યાં સ્વીટ હોમ માં રહેવા વાળી છીએ - બાપ નાં સાથે. તે છે શાંતિધામ, મનુષ્ય ઈચ્છે છે - અમે મુક્તિધામ માં જઈએ. પરંતુ પાછાં કોઈ જઈ ન શકે. બધાએ પાર્ટ માં આવવાનું જ છે. ત્યાં સુધી બાપ તમને તૈયાર કરતાં રહે છે. તમે તૈયાર થઈ જશો તો ત્યાં જે પણ આત્માઓ છે, તે બધી આવી જશે, પછી ખલાસ. તમે જઈને નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરશો પછી નંબરવાર ચક્ર ચાલશે. ગીત માં પણ સાંભળ્યું છે ને, આખિર વહ દિન આયા આજ. ભક્તિમાર્ગ માં ધક્કા ખાતાં રહેતાં હતાં. બાપ છે જ્ઞાન સૂર્ય. જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યાં... હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. જાણો છો જે ભારતવાસી નર્કવાસી છે તે પછી સ્વર્ગવાસી બનશે. બાકી આટલી બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં ચાલી જશે. સમજાવવાનું બહુજ થોડું છે, અલ્ફ બાબા, બે બાદશાહી. અલ્ફ દ્વારા બાદશાહી મળી જાય છે. ગદાઈ ખતમ થઈ જાય છે. એની કથા બાપ બેસી સમજાવે છે. આ છે સાચી સત્યનારાયણ ની કથા. બાકી બધી છે દંત કથાઓ. બાબા જ નર થી નારાયણ બનવાનાં માટે આ જ્ઞાન સંભળાવે છે. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે ને. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે શરૂ થયું, ક્યાં સુધી ચાલ્યું. તો કથા પણ થઈ ને! જે વિશ્વ પર રાજ્ય કરતાં હતાં, તે ૮૪ જન્મ લઈને બિલકુલ જ તમોપ્રધાન બની ગયાં છે.

હમણાં બાપ કહે છે-હું તે જ રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરું છું. તમે કેવી રીતે પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત બનો છો - તે પૂરી હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવે છે. પહેલાં-પહેલાં સૂર્યવંશીઓનું રાજ્ય પછી ચંદ્રવંશીઓનું..... એનાં પછી બીજા પણ બૌદ્ધી, ઈસ્લામી પછી ક્રિશ્ચન આવ્યાં. પછી તે દેવી-દેવતા ધર્મ જે હતો તો ગુમ થઈ ગયો. ફરી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ થશે. શાસ્ત્રોમાં બ્રહ્મા નું આયુષ્ય ૧૦૦ વર્ષ બતાવ્યું છે. આ જે બ્રહ્મા છે, જેમાં બાપ બેસી વારસો આપે છે, એમનું પણ શરીર છૂટી જશે. આત્માઓ ને બેસી જે આત્માઓનાં બાપ છે તે સંભળાવે છે, એ જ પતિત-પાવન છે. મનુષ્ય; મનુષ્ય ને પાવન બનાવી નહીં શકશે. જે પોતે જ મુક્ત નથી થઈ શકતાં તે બીજાઓને પછી કેવી રીતે કરશે. તે તો બધાં ભક્તિ શિખવાડવા વાળા અનેક ગુરુ છે. કોઈ કહેશે ફલાણા ની ભક્તિ કરો, કોઈ કહેશે શાસ્ત્ર સાંભળો. અનેકાનેક મત-મતાંતર છે, એટલે બધાં વધારે જ બેસમજ બની ગયાં છે. હવે બાપ આવીને સમજદાર બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સમજદાર વિશ્વ નાં માલિક હતાં ને. હમણાં કેટલાં કંગાળ બની ગયાં છે. પછી શિવબાબા આવીને નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. બાપ કેટલું સારી રીત થી સમજાવે છે કે અહીંયા તકદીર જાગી જાય. બાપ આવે જ છે મનુષ્ય માત્ર ની તકદીર જગાડવાં. બધાં પતિત દુઃખી છે ને. બધાં ત્રાહિ-ત્રાહિ કરી વિનાશ થઈ જશે એટલે બાબા કહે છે ત્રાહિ-ત્રાહિ નાં પહેલાં બેહદનાં બાપ થી કાંઈક વારસો લઈ લો. આ જે કાંઈ દુનિયામાં જુઓ છો તે બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. ફોલ ઓફ ભારત (ભારતનું

પતન), રાઈઝ ઓફ ભારત (ભારતનું ઉત્થાન). આ ભારતનો જ ખેલ છે. રાઈઝ થશે સતયુગ માં. હમણાં કળયુગ માં ફોલ થવાનો છે. આ બધો રાવણ રાજ્ય નો પામ્પ (ભપકો) છે. હવે વિનાશ થવાનો છે. ફોલ ઓફ વર્લ્ડ, રાઈઝ ઓફ વર્લ્ડ. સતયુગ માં કોણ-કોણ રાજ્ય કરે છે, આ બાપ બેસી સમજાવે છે. રાઈઝ ઓફ ભારત, દેવતાઓનું રાજ્ય. ફોલ ઓફ ભારત, રાવણનું રાજ્ય. હમણાં નવી દુનિયા બની રહી છે. જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. એનાં પહેલા તમે ભણી રહ્યાં છો, બાપ થી વારસો લેવાં. કેટલું સહજ છે. આ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર. સંન્યાસીઓ નો છે જ નિવૃત્તિ માર્ગ. તે ધર્મ જ અલગ છે. તે તો ગૃહસ્થ વ્યવહાર છોડી ચાલ્યાં જાય છે, એમનો છે હદ નો સંન્યાસ. તમારે આ જૂની દુનિયાનો સંન્યાસ કરી પછી અહિંયા આવવાનું નથી. આ પણ સારી રીતે સમજાવવાનું છે, કયા-કયા ધર્મ ક્યારે આવે છે. દ્વાપર નાં પછી જ બીજા ધર્મ આવે છે. પહેલાં સુખ ભોગવે છે પછી દુઃખ. આ આખું ચક્ર બુદ્ધિમાં બેસાડવાનું હોય છે. જ્યાર થી તમે ચક્ર માં આવો છો મહારાજા-મહારાણી બનો છો. ફક્ત અલ્ફ અને બે ને સમજાવવાનું છે.

બાબા કોઈને વિદેશ માં જવાની મનાઈ નથી કરતાં. એમ તો બધાં ઈચ્છે છે કે મૃત્યુ પોતાનાં દેશમાં જ થાય. હવે વિનાશ તો થવાનો જ છે, હંગામો (તોફાન) એટલો થઈ જશે જે વિદેશ થી પછી આવી પણ નહીં શકે એટલે બાપ સમજાવે છે કે ભારત ભૂમિ સૌથી ઉત્તમ છે જ્યાં બાપ આવીને અવતાર લે છે. શિવ જયંતી પણ મનાવાય છે. ફક્ત કૃષ્ણ નું નામ નાખવાથી બધી મહિમા જ ખતમ થઈ ગઈ છે. બધાં મનુષ્ય માત્ર નાં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) અહીંયા આવીને અવતાર લે છે. ગોડ ફાધર જ છે જે આવીને લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે. તો એવાં બાપ ને નમન કરવું જોઈએ, એમની જયંતી મનાવવી જોઈએ. પરંતુ કૃષ્ણ નું નામ નાખવાથી બધી વેલ્યુ (કિંમત) ગુમ કરી દીધી છે. નહીં તો ભારત સૌથી ઊંચું તીર્થ છે. તે બાપ અહીંયા જ આવીને બધાંને પાવન બનાવે છે, તો આ સૌથી મોટું તીર્થ થયું. બધાંને દુર્ગતિ થી છોડાવી સદ્ગતિ આપે છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. હમણાં તમે આત્માઓ જાણો છો, આપણા બાબા આ પોતાનાં શરીર દ્વારા આ રહસ્ય સમજાવી રહ્યાં છે. અમે આત્મા આ શરીર દ્વારા સાંભળીએ છીએ. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો કટ (જંક) નીકળતી જશે અને પવિત્ર બની તમે બાપ ની પાસે આવી જશો. જેટલું યાદ કરશો એટલાં પવિત્ર બનશો, બીજાઓને પણ આપ સમાન બનાવશો તો ઘણાઓનાં આશીર્વાદ મળશે. ઊંચ પદ પામી લેશો એટલે ગવાય છે સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપનાં ગળા ની માળા બની વિષ્ણુ નાં ગળામાં પરોવવાનાં માટે સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. એક બાપની મત પર ચાલવાનું છે.
2. એવી સેવા કરવાની છે જે અનેક આત્માઓનાં આશીર્વાદ મળતાં રહે. ત્રાહિ-ત્રાહિ થવાનાં પહેલાં બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવાનો છે.

વરદાન :- તાજ અને તિલક ને ધારણ કરી બાપદાદા નાં મદદગાર બનવા વાળા દિલતખ્તનશીન ભવ જ્યારે કોઈ તખ્ત (ગાદી) પર બેસે છે તો તિલક અને તાજ એમની નિશાની હોય છે. એમ જે દિલતખ્તનશીન છે એમનાં કપાળ પર સદૈવ અવિનાશી આત્મા ની સ્થિતિ નું તિલક દૂર થી જ ચમકતું નજર આવે છે. સર્વ આત્માઓનાં કલ્યાણની શુભ ભાવના એમનાં નયનો થી કે મુખ થી દેખાય છે. એમનાં દરેક સંકલ્પ, વચન અને કર્મ બાપ સમાન હોય છે.

સ્લોગન :- સરળ યાદ નાં માટે સરળતા નો ગુણ ધારણ કરો, સંસ્કારો ને સરળ બનાવો.